

IGAZSÁGÜGYI MINISZTERIUM

DR. VÖLNER PÁL
Minister

Országgyűlés Hivatala

Iktatószám: VII-PF/ID/26/2/2018

Irományszám: 2 / 166 / 1

Érkezett: 2018 JÚN 05.

**Kövér László úr részére
az Országgyűlés elnöke**

Budapest

Tisztelt Elnök Úr!

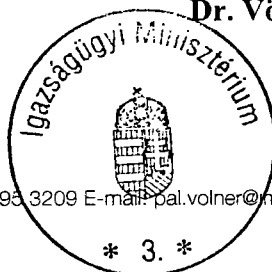
Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 2. melléklet 43. pontjában foglaltak megvalósulása érdekében — Dr. Trócsányi László miniszter úr megbízásából — mellékelten megküldöm Dr. Tóth Bertalan és Dr. Varga László (MSZP) országgyűlési képviselő

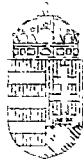
- „Hogyan alakítják át az igazságügyi rendszert?” című, K/154.,
- „Egyetért-e azzal, hogy Magyarország csatlakozzon az Európai Ügyészséghez?” című, K/157.,
- „Mikor kívánja nyilvánosságra hozni a legfrissebb GRECO-jelentést?” című, K/163.,
- „Mikor fogja ratifikálni a Kormány az Isztambuli Egyezményt?” című, K/166.,
- „Várhatók-e további korlátozások a közérdekű adatok megismerésével kapcsolatban?” című, K/169.,
- „Mit kíván tenni az OLAF-fal történő hatékonyabb együttműködés érdekében?” című, K/171.,
- „Meggzűntetik-e a választási rendszer anomáliáit?” című, K/172.,
- „Egyetért-e azzal, hogy az európai uniós támogatások, valamint a nemzeti vagyron hasznosítására vonatkozó szerződések megkötésére vonatkozó eljárások, valamint a megkötött szerződés teljes egészében nyilvános legyen?” című, K/177. számú írásbeli választ igénylő kérdéseire adott válaszat.

Budapest, 2018. június 5.

Tisztelettel:

Dr. Völner Pál

IGAZSÁGÜGYI MINISZTERIUM

DR. VOJNER PÁL
Miniszter

Iktatószám: VII-PF/ID/26/2/2018

Dr. Tóth Bertalan és Dr. Varga László képviselő urak részére Magyar Országgyűlés

Budapest

Tisztelt Képviselő Urak!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (9) bekezdésében foglaltak alapján írásbeli választ igénylő

- „*Hogyan alakítják át az igazságügyi rendszert?*” című, K/154.,
- „*Egyetért-e azzal, hogy Magyarország csatlakozzon az Európai Ügyészséghez?*” című, K/157.,
- „*Mikor kívánja nyilvánosságra hozni a legfrissebb GRECO-jelentést?*” című, K/163.,
- „*Mikor fogja ratifikálni a Kormány az Isztambuli Egyezményt?*” című, K/166.,
- „*Várhatók-e további korlátozások a közérdekű adatok megismerésével kapcsolatban?*” című, K/169.,
- „*Mit kíván tenni az OLAF-fal történő hatékonyabb együttműködés érdekében?*” című, K/171.,
- „*Megszüntetik-e a választási rendszer anomáliáit?*” című, K/172.,
- „*Egyetért-e azzal, hogy az európai uniós támogatások, valamint a nemzeti vagyon hasznosítására vonatkozó szerződések megkötésére vonatkozó eljárások, valamint a megkötött szerződés teljes egészében nyilvános legyen?*” című, K/177. számú kérdéseikre
— Dr. Trócsányi László miniszter úr megbízásából — az alábbi tájékoztatást adom:

Miniszter úr kinevezés előtti meghallgatására az Igazságügyi bizottság ülésén 2018. május 14-én, az Európai Ügyek bizottsága ülésén 2018. május 15-én került sor. Köszönettel vettük Képviselő Urak ismételt kérdéseit a május 14-ei bizottsági meghallgatással kapcsolatban, azonban tájékoztatom Önöket, hogy az Igazságügyi bizottság üléséről készült mellékelt jegyzőkönyvben (1. számú melléklet) a 19-30. oldalszámokon megtalálják Miniszter úr válaszait.

A K/163. számú kérdésükkel kapcsolatban tájékoztatom Képviselő Urakat, hogy az az Igazságügyi bizottság ülésén kérdésként nem hangzott el. A 2018. május 15-ei Európai Ügyek bizottsági meghallgatásán merült fel GRECO-jelentéssel kapcsolatos kérdés, melyre Miniszter úr válasza a csatolt jegyzőkönyv (2. számú melléklet) 21. oldalán található.

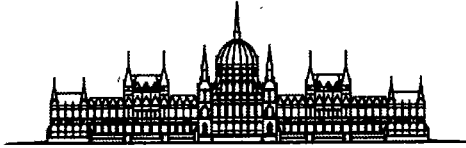
A K/172. számú kérdéssel kapcsolatban szeretném emlékeztetni Képviselő Urakat, hogy a Fidesz frakció az egyes választásokkal kapcsolatos törvények módosításáról szóló javaslatról ötpárti egyeztetést kezdeményezett. Az ellenzék támogatásának hiányában a 2/3-os törvény benyújtására sem volt lehetőség.

Budapest, 2018. június 5.

Tisztelettel:

Dr. Völner Pál

Ikt. sz.: IUB-41/1-2/2018.

IUB-1/2018. sz. ülés
(IUB-1/2018-2022. sz. ülés)

Jegyzőkönyv

az Országgyűlés **Igazságügyi bizottságának**
2018. május 14-én, hétfőn, 09 óra 37 perckor
az Országház Nagy Imre termében
(főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása	6
Ügyrendi vita és döntés időkeretes tárgyalásról	6
Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)	7
Dr. Trócsányi László expozéja	7
Kérdések	14
Dr. Trócsányi László válaszai	19
Vélemények, hozzászólások	27
Dr. Trócsányi László reflexiói	30
Határozathozatal	30
Dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)	31
Dr. Semjén Zsolt expozéja	31
Kérdések	36
Dr. Semjén Zsolt válaszadása	37
Vélemények	38
Dr. Semjén Zsolt reflexiói	43
Határozathozatal	46
Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)	46
Rogán Antal expozéja	47
Kérdések	52
Rogán Antal válaszadása	53
Vélemények	55
Rogán Antal reflexiói	59
Határozathozatal	61

Dr. Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása**(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)**

	61
<i>Gulyás Gergely expozéja</i>	61
<i>Kérdések</i>	63
<i>Gulyás Gergely reflexiói</i>	66
<i>Hozzászólás</i>	69
<i>Gulyás Gergely reflexiója</i>	69
<i>Határozathozatal</i>	69
Egyebek	70
Az ülés berekesztése	70

Napirendi javaslat

1. Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
2. Dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
3. Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
4. Dr. Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Vejkey Imre (KDNP), a bizottság elnöke

Czunnyiné dr. Bertalan Judit (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Vitányi István (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Staudt Gábor (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Bajkai István (Fidesz)
Dr. Becsó Károly (Fidesz)
Demeter Zoltán (Fidesz)
Vigh László (Fidesz)
Dr. Apáti István (Jobbik)
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)
Dr. Varga László (MSZP)
Arató Gergely (DK)

Helyettesítési megbízást adott

Czunnyiné dr. Bertalan Judit (Fidesz) dr. Vitányi Istvánnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Gáborné dr. Túri Izabella munkatárs
Dr. Nagy Zoltán munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Trócsányi László miniszterjelölt (Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Semjén Zsolt miniszterjelölt
Rogán Antal miniszterjelölt (Miniszterelnöki Kabinetiroda)
Gulyás Gergely miniszterjelölt (Miniszterelnökség)

Megjelentek

Dr. Völner Pál államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Vízkelety Mariann államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Kecsmár Krisztián államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Molnár Zoltán államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Soltész Miklós államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Dömötör Csaba államtitkár (Miniszterelnöki Kabinetiroda)

(Az ülés kezdetének időpontja: 09 óra 37perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Meghívottak! Tisztelt Miniszter Úr! Köszöntöm önöket nagy tisztelettel az Igazságügyi bizottság üléstermében, és valamennyi megjelent hölgyet és urat a 2018. ciklus első bizottsági ülésén. Ezúton köszöntöm bizottságunk új tagjait: dr. Bajkai István és dr. Becsó Károly képviselő urakat, a Fidesz frakcióból; valamint régi-új tagként Czunyiné dr. Bertalan Judit képviselő asszonyt, aki ugyancsak a Fidesz-frakcióból az előző ciklusban is egy rövid ideig a bizottságunk tagja volt. Köszöntöm új tagként dr. Varga-Damm Andrea képviselő asszonyt, a Jobbik-frakcióból; Varga László képviselő urat, az MSZP-frakcióból; Arató Gergely képviselő urat, a DK-frakcióból. Kívánok munkájukhoz sok sikert.

Tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy bizottságunk titkárságán is új munkatársat üdvözölhetünk Gáborné dr. Túri Izabella személyében. Kérem, forduljanak hozzá bizalommal.

Az Igazságügyi bizottság ülését ezennel megnyitom. Ismertetem a helyettesítések rendjét: Czunyiné dr. Bertalan Judit képviselőtársunkat dr. Vitányi István helyettesíti. *(Demeter Zoltán megérkezik az ülésre.)* Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, a 12 főből valamennyi személy jelen van, illetve képviselteti magát. Demeter Zoltán időközben megérkezett az ülésre, úgyhogy az ő helyettesítése nem szükséges.

Soron következik mai ülésünk napirendjének megállapítása. Napirend módosítására vonatkozó javaslat nem érkezett. Kérdezem a bizottság tagjait, van-e valakinek a napirendi javaslattal kapcsolatban észrevétele. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nincs. Amennyiben nincs, kérem, szavazzunk a napirend elfogadásáról. Kérdezem, ki támogatja a napirend elfogadását. *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy egyhangúlag, 12 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül a bizottság a napirendet elfogadta.

Ügyrendi vita és döntés időkeretes tárgyalásról

Mielőtt elkezdjük napirendi pontjaink megvitatását, ügyrendi javaslatot teszek az 1-4. napirendi pontot illetően, vagyis a miniszterjelölti meghallgatásokat érintően. Tekintettel a meghallgatások feszített menetrendjére és a bizottságban korábban kialakult gyakorlatra, a házszabály 114. § (3) bekezdése alapján időkeretes tárgyalásra teszek javaslatot, oly módon, hogy a képviselőcsoportok számára azonos időkeret, valamennyi felszólalásra összesen 7 perc álljon rendelkezésre. *(Czunyiné dr. Bertalan Judit megérkezik az ülésre.)* A kialakult gyakorlat alapján kétfordulós vitát javaslok: első körben a kérdéseket lehet feltenni, második körben a vélemények megfogalmazására lesz lehetőség. Javaslom, hogy a bizottságban tagsággal nem rendelkező frakció vezetője vagy képviselője részére - amennyiben jelen lesz a miniszteri meghallgatás során; ez az LMP és a Párbeszéd - a kérdés feltevésére 2 perc álljon majd rendelkezésre. Munkatársaim fogják az időt mérni.

Megnyitom az ügyrendi javaslat vitáját. Frakciónként egy-egy percben egy felszólalásra van lehetőség. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. Staudt Gábor alelnök úrnak adom meg a szót. Tessék parancsolni!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr, csak nagyon röviden. Ha jól értem, akkor minden frakciónak 7 perce van a kérdéseket megfogalmazni, illetve a véleményeket a végén összességében. *(Az elnök bólint.)* Nem szeretném újra lefolytatni a régi vitákat, de ezt nagyon kevésnek tartjuk.

Tudjuk, hogy az időkeret a miniszterek szempontjából is szűkös, hiszen több bizottságba mennek, mégis ha másfél órát szánunk egy miniszterre, ezt szűkösnek érezzük, főleg a Jobbik szempontjából, ahol három képviselő van. Ezt fontosnak tartottam elmondani, és jobb lett volna, ha több időnk van. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, hogy nem. Viszont időközben megérkezett Czunyiné dr. Bertalan Judit, így az ő vonatkozásában a helyettesítés ettől a pillanattól kezdve hatálytalan.

Amennyiben több jelentkező nincs, döntsünk a tárgyalás menetrendjéről. Kérdezem, ki fogadja el az általam előterjesztett ügyrendi indítványt. Ki az, aki elfogadja? *(Szavazás.)* Ki nem? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Tehát 9 igen, 3 nem szavazattal... És valaki tartózkodott. *(Közbeszólások: Nem! - Dr. Apáti István: Rejtőzködő szavazó! - Újraszámolja a szavazatokat.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság 9 igen, 3 nem szavazattal, tartózkodás nélkül az eljárásrendet elfogadta.

Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Rátérünk az első napirendi pontunkra, dr. Trócsányi László miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatására az Országgyűlésről szóló törvény 44. § (2) bekezdése alapján. *(Dr. Apáti István: Elnök úr!)* Tisztelettel köszöntöm miniszter urat *(Dr. Apáti István: Fél perc!)*, aki egyben miniszterjelölt is és egyben megadom a szót, hogy expozéját tartsa meg. Tessék parancsolni!

Dr. Trócsányi László expozéja

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ miniszterjelölt (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszonyok! Tisztelt Képviselő Urak! Köszönöm a lehetőséget, hogy a terveimről beszámolhatok.

Amikor négy évvel ezelőtt, 2014 júniusában miniszterjelöltként az első meghallgatáson itt voltam, akkor is egy idézettel kezdtem, amely igazából végigkísérte a munkámat. Akkor Vladár miniszter úr beszédeiből igyekeztem idézni. Azt gondolom, hogy egy igazságügyi miniszternek a múltat igenis tisztelnie kell, hisz a jövőt csak akkor látjuk, ha a múltból is tudunk merítkezni. Ezért most egy másik volt igazságügyi miniszter, Szilágyi Dezső egy idézetével szeretném kezdeni a mondanivalómat. Szilágyi Dezső 1889. április 20-án az alábbiakat mondta: "... feladatomból tűztem ki igazságügyi reformjainkat a magok egészében felkarolni. ... Szándékom e nagy reformokat minden alkatelemökben munkába venni; felkarolni a feladatot a maga összefüggésében; úgy az alaki, mint az anyagi jog terén megtartani a sorrendet az életbeléptetésben, úgy, amint az egyik feltétele a másikkal és amint azt az igazságügyi szervezet megbírja; de munkába venni együttesen és összefüggőleg. Tudom, éveket igényel ezek mérlegelése. Lehet, sőt valószínű, hogy nem én fogom befejezni, de a nemzet csak elismeréssel veheti, ha a halogatást mellőzni akarom, és ha evégből, hogy az összhangot biztosítsam, az elhamarkodást elkerülöm."

Tehát halogatás és elhamarkodás, a halogatás mellőzése és az elhamarkodás elkerülése. Azt gondolom, megfontolandók természetesen Szilágyi Dezsőnek ezen mondatai, ezért is választottam. Mégis az elkövetkezendő négy évben hogyan kívánja az Igazságügyi Minisztérium a munkáját folytatni? Azt gondolom, hogy itt már egyfajta folyamatosságról beszélhetünk, hisz az elmúlt négy év számunkra meghatározta a kereteket és kialakította a munkamódszereinket. Azt gondolom, hogy rendkívül fontos, hogy az Igazságügyi Minisztérium egy nyitott minisztérium, amely az együttműködésre törekszik különböző szervezetekkel.

Nyilván elsődleges partnerünk maga az Igazságügyi bizottság, hisz évente találkozunk és évente kell a miniszternek számot adni arról, mégis hogyan végzi a munkáját. Azt gondolom, ez rendkívül fontos, hisz itt a nyilvánosság is természetesen képet kaphat arról, hogy a minisztérium hogyan dolgozik.

Fontosnak tartottam az elmúlt négy évben, ahogy az elkövetkezendő négy évemben is fontosnak tartom a politikai pártokkal való együttműködést, ennek megfelelően az elmúlt négy évben számos alkalommal tartottam egyeztetéseket a politikai pártokkal, és azt gondolom, hogy erre a jövőben is sor fog kerülni. Tudom, hogy az ilyen egyeztetések egyszerre politikaiak és egyszerre szakmaiak is, a kettőt néha nehéz is elhatárolni, de azt gondolom, hogy jogászok között mégis a jogi nyelvezetnek van egy jelentősége és fontosnak tartottam és fogom is tartani az egyeztetések lefolytatását.

Nagyon fontosnak tartottam és tartom a jövőben is azt az együttműködést, amelyet kialakítottam a különböző hivatásrendekkel, ideértve a bírósági hivatásrendet, ideértve az Országos Bírósági Hivatalt, az Országos Bírói Tanácsot, a Magyar Bírói Egyesületet, a Magyar Ügyvédi Kamarát, az ügyészséget, a közjegyzői kamarát, a végrehajtói kart és a Magyar Jogász Szövetséget is. Fontosnak tartottam az alkotmányos dialógust, így a Kúriával, az Alkotmánybírósággal számos rendezvényt tettünk. Erre a jövőben is sor fog kerülni, évente találkozunk. De ugyanilyen fontos a jogi karok képviselőivel való kapcsolattartás, valamint az olyan szervezetekkel, mint az AmCham vagy a Joint Venture Szövetség. Tehát azokkal, akik igazából a jogalkalmazás, a joggyakorlat szempontjából igyekeznek álláspontot megfogalmazni.

A jövőben is négy államtitkár fogja segíteni a munkámat, akik itt ülnek. Völner Pál, aki miniszterhelyettes lesz, Vízkelety Mariann, aki az igazságügyi kapcsolatokért felelős államtitkárom lesz, Kecsmár Krisztián, aki az európai és a nemzetközi ügyekért felelős államtitkár és Molnár Zoltán, aki közigazgatási államtitkár. A minisztérium létszámát illetően azt kell tudni, hogy körülbelül 500 fő dolgozik itt, de ide tartozik az Igazságügyi Hivatal is, amely korábban önálló volt. Két cég tartozik alá: a magyar közlönykiadó és az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda.

Ami pedig a konkrétumokat illeti, az általános bevezető után azt kell mondanom, hogy 2010 és '18 között a magyar jogrendszer megújult, először az anyagi kódexek készültek el, utána pedig az eljárási kódexek elfogadására került sor. Ezen kívül igyekeztünk a végrehajtói karral, az igazságügyi szakértőkkel foglalkozni, a választottbírói törvénnyel, az ügyvédi törvénnyel, a migráció kapcsán a jogi határház kialakításával és a devizahitelek ügyével kapcsolatban is igyekeztünk helytállni. Azt gondolom, hogy 2014-18 között az Igazságügyi Minisztérium a feladatait elvégezte.

De! Hogyan nézzünk a jövőbe? Mielőtt a jövőbe tekintenénk, konkrétan engedjék meg, hogy talán néhány szót mondjak a magyar jogrendszeréről, hogy mégis milyenfajta kihívások előtt állunk, amelyekkel kell foglalkoznunk. Az első nyilvánvalóan az, hogy Magyarországon egy olyan világljelenségnek lehetünk tanúi,

hogy hihetetlen mennyiségű jogszabály van hatályban, amelyeknek az áttekintése az állampolgároknak és a cégeknek, vállalatoknak nagyon nagy nehézséget okoz.

Szeretném elmondani azt, hogy Magyarországon ma 1701 törvény van hatályban, 2553 kormányrendelet van hatályban, az önkormányzati rendeletek száma körülbelül 150 ezer, és ha megnézzük a Magyar Közlöny éves összevetését, 1989-ben volt, mondjuk, 7 ezer egy Magyar Közlöny, most már a mellékletekkel együtt bizony már eléri a 60-70 ezret is. Ennek az oka egyébként egyrészt az uniós jognak egy hihetetlen méretű bővülése, évente 2-3 ezer uniós jogszabály születik, aminek az átültetése, ennek a koordinálása az Igazságügyi Minisztérium feladatkörébe tartozik. Évente 2-3 ezer uniós jogszabály - ez rengeteg. Most is körülbelül 30 ezer uniós jogszabály van hatályban, ezek a magyar jogrendszerre óhatatlanul is kihatással vannak.

Fontosnak tartom a következő időszakban a kodifikátorképzést, nevezetesen azért is, mert a számos jogszabálynak az értelmezhetősége, olvashatósága azt is igényli, hogy a minisztériumokban megfelelő tudással rendelkező kodifikátorok üljenek. Sajnos ez a kodifikátorképzés ma Magyarországon nem megoldott, márpedig a minisztériumnak az egyik alapvető feladata a kodifikáció, és hogy a magyar nyelvnek is megfelelő, olvasható jogszabályok szülessenek. Ez sokszor nem egyszerű, már csak azért sem, mert a technikai fejlődés folytán olyan szavak jönnek be a jogrendbe, amelyek nem teszik könnyűvé a lehetőséget.

Van egy jelenség, ez világjelenség, de Magyarországon is megvan: túlszabályozás és felülszabályozás. Azt gondolom, ezen a téren mindenféleképpen szükséges lesz egy átgondolás. Tehát, ha szabad így mondanom, az egyik célkitűzésem, hogy a következő időszakban a jogalkotással mint mesterséggel foglalkozzunk, ennek a kérdésével, hogy milyen szintű szabályok szülessenek, kormányrendelet, törvény. *(Dr. Apáti István kimegy a teremből.)* Mi jelent az, hogy túlszabályozás, mi az, hogy keretszabályozás? Azt gondolom, eljött az idő, hogy általánosságban foglalkozzunk a jogrenddel; a nagy anyagi jogi és eljárási kódexeket elfogadtuk, most ilyen jellegű kérdéseket is napirendre szeretnék tűzni.

Milyen feladatok vannak a minisztérium előtt, amiről a konkrétságában kell beszélni? Nyilvánvalóan azt kell mondani, hogy mindig vannak terv szerinti feladatok és ad hoc feladatok. Ad hoc feladatok alatt értjük, amikor nem tudjuk előre tervezni, de mégis van egy olyan váratlan helyzet, amikor a társadalom azt kívánja, hogy a jog eszközével lépünk közbe. Ebben az esetben nyilvánvalóan az Igazságügyi Minisztériumnak is feladata, hogy helytálljon. Ami pedig a terv szerinti feladatokat illeti, nyilvánvalóan van egy jogalkotási terv, ezt a tervet minden évben nyilvánosságra kell hozni, amelyben meghatározzuk, hogy milyen kérdéseket akarunk megvizsgálni, illetve jogot alkotni.

Mégis azonban mik a főbb feladatok? Az első feladata egy igazságügyi minisztériumnak nyilvánvalóan Magyarország szuverenitásának a megvédése, az alkotmányos identitásának védelmezése; azt gondolom, ez alapvető feladata kell hogy legyen. Azt gondolom, olyan világban élünk, ahol nagyon komoly harcok folynak abban, hogy milyen hatáskör tartozik az Unióhoz, milyen hatáskör tartozik nemzeti szintre. Az Igazságügyi Minisztérium részt vesz az Európai Unió Jogügyi Tanácsában, és ott bizony vannak olyan kérdések, amelyek, azt gondolom, szuverenitásbeli kérdéseket vetnek föl. Ebben a magyar igazságügyi miniszter, illetve Igazságügyi Minisztérium, szövetségeseket is keresve, próbálkozik egy olyan megoldásnak a kialakításán, amely valóban a szubszidiaritás elvét juttatja érvényre.

Ami pedig a konkrétumokat illeti, néhány dologra szeretném felhívni a figyelmet. Úgy gondolom, az elmúlt ciklusban már meghirdettem azt, hogy az állam

jogi képviselőt át kell gondolni, ez nevezetesen a kincstári jogügyi igazgatóságnak a felállítására. 1949-ben szűnt meg az intézmény. Az állam jogi képviselőjének a kérdését olyan területnek gondolom, amelyet igenis napirenden kell tartani. Természetesen tudom, hogy ez egy hosszú távú feladat, és csak fokozatosan lehet kialakítani, mindazonáltal azt el kell érni, hogy az állam jogi képviselője ugyanolyan professzionális legyen, mint egy nagy cégnek a jogi képviselője, ahol professzionális képviselő van. Ami a háború előtt szerintem nagyon jól működött, és '49-ben megszüntették, én azt sajnálom. Mindenki tudja, hogy 1990-ben, a rendszerváltozáskor a Ptk.-ba bekerült, hogy ez fölállításra kerül; utána ez a dolog meghalt és eltemetett. Mindazonáltal én bízom abban, hogy halottaiból képes föltámadni, és tudunk igazából egy kincstári jogügyi igazgatóság step by step haladva, a fokozatosság elve alapján kialakítani.

A második téma, amely, tudom, hogy itt az újságokat is érdekli, nevezetesen a közigazgatási bíráskodás témaköre. Légy hű önmagadhoz - ezt persze egy nagy írónk is mondta: légy hű önmagadhoz -; amikor én 1991-ben a „Milyen közigazgatási bíráskodást?” című könyvet letettem az asztalra, azóta is hű vagyok magamhoz, és nem kívánok megváltozni. Amit 1991-ben leírtam a rendszerváltozáskor, azt gondolom, tulajdonképpen ma is helytálló, és ma is vállalom érte a felelősséget. Azt is nagy örömmel veszem, hogy ebben nagyon sok segítséget kapok kiváló jogászoktól, nevezetesen olyan emberektől - most nemcsak a jogtudományban gondolkodom, mert azt gondolom, a jogtudományban ez a kérdés alapvetően, döntően eldőlt -, mint például említhetném Martonyi János professzor urat is, vagy magát Darák Pétert is, aki több nyilatkozatában is kiállt a szervezetileg független közigazgatási bíráskodás megteremtése céljából.

Jövőre lesz hetven éve, hogy a legfelsőbb közigazgatási bíróság megszűnt. Azt gondolom, ezek szimbolikák, mint ahogy a kincstári jogügyi igazgatóság is megszűnt 1949-ben; nem véletlen, hogy ezek '49-ben szűntek meg. 1949-ben kommunista diktatúra jött, és minden olyan szervezetet el kellett törölni a föld színéről, amelyek gyakorlatilag jogállamisági keretet adtak a korábbiakban.

Úgy gondolom, nagyon sok eredményt értünk el, és hozzá kell tennem, amikor a 2017. évi I. törvényben a generálklauzulát bevezettük a közigazgatási perrendben, akkor nagyon komoly eredményt értünk ezzel el, sőt aki ismeri Wlassics Gyulától kezdve az 1929-ben említett mondatait és ezeket, azt tudom mondani, ma megvalósult valami, amire a magam részéről nagyon büszke vagyok, hogy egy generálklauzulával kialakított közigazgatási bíráskodást hoztunk létre. Arra is büszke vagyok, hogy egyfajta professzionalizálás irányába indultunk el, és ennek megfelelően megteremtettük azt, hogy nyolc regionális közigazgatási bíróság jött létre. Én nagyon sajnáltam akkor is, és minden alkalommal elmondtam, tényleg nagy sok egyeztetést folytattunk akkor a pártokkal, bennem minden készség megvolt arra, hogy találjunk megfelelő kompromisszumokat, készségeket, és alakítsuk ki a közigazgatási felsőbíróságot. Rendkívül sajnálom, hogy akkor ezt nem tudtuk megvalósítani. A magam részéről teljes nyitottsággal álltam hozzá minden egyes tárgyaláshoz, hogy jöjjön ez létre, tegyünk pontot a folyamat végére. Nagyon sajnálom, hogy nem tudtuk akkor igazából megteremteni a szükséges kompromisszumokat, de úgy gondolom, most eljött az idő, hogy ezt a munkát befejezzük, és szeretném is, ha ez a munka befejeződne.

Mindenkit szeretnék megnyugtatni, hogy számomra a bírói függetlenség a demokrácia állócsillaga. Én ezt minden alkalommal elmondtam. És nem is adnám a nevemet olyan dolgokhoz, ami ezt sértené. Ahhoz viszont ragaszkodom, hogy a szakmaisága alapján csináljuk meg azt, amit meg kell csinálni, amit a mi elődeink

nem tudtak megtenni, nem voltak képesek, különböző szempontok miatt. Ha végignézzük, a rendszerváltás óta ez a mostohagyermek volt az igazságszolgáltatásnak, mindig melléktermék volt; hol ilyen bifurkáció volt, hol olyan bifurkáció volt, ide-oda csapdosták, nem alakult ki az a rendszer, amely professzionális közigazgatási bíróságot hozott volna létre. Ma a perrenddel, azt kell mondani, hogy beléptünk ezzel Európa kapujába. Meg kell teremtenünk, és olyan bíróságot kell megteremtenünk, amely szakmailag nagyon magas színvonalon végzi a munkáját. Azt gondolom, ez valamennyiünk érdeke. S ha körbenézünk Európában, persze lehet mondani, hogy engem nem érdekel a jog-összehasonlítás, meg az sem érdekel, hogy más országban mi van, de azt kell látni, hogy ez rendkívül jól működik Csehországban, Lengyelországban, Ausztriában, Németországban, Franciaországban, Belgiumban, és még sorolhatom az országokat. Miért gondoljuk azt, hogy Magyarország nem lesz képes ezt megcsinálni? Ezt vissza kell utasítanom, a legfelháborodottabban utasítom vissza, amikor azt gondolják, hogy egy olyan jellegű közigazgatási mutyit akarunk létrehozni, amely nem a jogállamiság kereteire épül. Azért is visszautasítom, mert négy év munkám van benne és húsz év elméleti tudásom van mögötte, tehát én ragaszkodom ahhoz, hogy ennek a fényében tudjunk szakmailag beszélgetni. És mint említettem, az Igazságügyi Minisztérium nyitott, ennek megfelelően ezt a nyitottságot megőrözöm, le fogok ülni bárkivel, aki igényli, hogy ebben a témában üljön le velem, természetesen meg fogom hallgatni, nyilvánvalóan. De ha már egy generálklauzulát tettünk, akkor tegyük hozzá azt a struktúrát is, ami ehhez illik, ami ehhez való!

Én tehát nem titkolom, hogy ezzel a témával fogok foglalkozni, elkezdjük ezt a munkát; úgy gondolom, be kell fejezni. Én bízom abban, hogy a pártokkal való egyeztetések alapján is előbbre fogunk haladni, és bízom abban, hogy amiket én föl fogok vázolni, az meg fogja nyugtatni a pártokat, és mindazokat, akik ma kételkednek ebben az ügyben, akár bennem személyesen is, ezt hozzá kell tennem.

Ezt természetesen kiváló szakemberek bevonásával kívánom folytatni. Hisz eddig is gyakorlatilag mindig kodifikációs bizottságokban gondolkodtam, kiváló szakemberek álltak mellettem. Nagyon büszke vagyok arra, hogy a tudomány és a jogalkalmazók körében is olyan embereket tudtam megnyerni, akiknek, azt gondolom, a neve közismert, és ezek az emberek beálltak és szívesen dolgoztak velem, illetve a csapatommal az Igazságügyi Minisztériumban. Tehát itt egy megkezdett munka folytatásáról van szó, nem új dologról, de ezt mindenki tudja, aki velem korábban beszélt, ismerik az álláspontomat, tehát ennek a menetében fogok dolgozni. Ez az, ami a közjog területét érinti.

Ami a büntetőjog területét illeti - ha jogáganként szabad mennem, akkor inkább jogáganként haladnék -, nyilvánvalóan szigorú büntetőpolitikát valósítunk meg. Azt gondolom, ebben nagyvonalakban mindenki egyet tud érteni. Ebben a büntetőpolitikában, ahogy eddig is tettük például az embercsempészettel szembeni fellépés kapcsán, kerestük, hogy hol vannak azok a területek, amikor igenis a büntetőjog eszközeit kell alkalmazni természetesen a terhelt jogainak biztosítása mellett. De azt gondolom, hogy a büntetőjog területén továbbra is az Igazságügyi Minisztériumtól az várható, hogy szigorú büntetőpolitikát folytat. A másik azonban, ha hozzáteszem a szigorú büntetőpolitikát, nekem nagyon fontos az áldozatvédelem kérdése. Az Igazságügyi Minisztériumnak van egy soft arca, van egy hard arca. Ezt a soft arcot is meg kell tudnunk jeleníteni. Azt gondolom, hogy itt még nagyon sok adósságunk van. Elkezdtünk egy munkát, de ezzel a kérdéssel szeretnék majd behatóbban foglalkozni.

Ami a magánjogot illeti, átugorva a büntetőjog után a magánjogra, azt gondolom, hogy itt tulajdonképpen nagyon fontos a jogi versenyképesség kérdése. A jogi versenyképesség azért is, mert legyünk őszinték, egy ország minősítését gazdasági értelemben az is meghatározza, hogy az a jogszabály mennyire alkalmas arra, hogy a befektetők számára kedvező talajt nyújtson. Ma, kérem szépen, egy céget megalapítani, legyünk őszinték, formanyomtatvánnyal semmibe nem kerül. Egy nap alatt tudok létrehozni egy céget. Ezzel semmi probléma nincs. A probléma egészen más. A fizetésképtelenségi eljárásokat kell újragondolnunk. Na, ott vannak komoly feladataink, úgy gondolom és a fizetésképtelenségi eljárásban először az Európai Unió is akar egy új típusú reorganizációs eljárást. Azt gondolom, ezt meg kell csinálnunk. Tehát az úgynevezett második esély kialakítása, hogy az legyen professzionálisan megcsinálva, rendkívül fontos.

De ugyanígy, ha megnézzük a felszámolás, a csőd- és a végelszámolás kérdését. A felszámolásnál nézzük meg, hogy a hitelezők mennyire jutnak hozzá a pénzükhöz. Azt gondolom, ez egy alapkérdés. Nézzük meg a százalékokat, az európai átlagot, nézzük meg, hogy Magyarországon hány százalékhoz jutnak hozzá és külföldön hány százalékhoz. Tehát a felszámolásról szóló törvény nagyon régi törvény, amely már nem is koherens, ha szabad így mondanom, mert egyszerűen már olvashatatlan lassan, azt gondolom tehát, hogy ezzel az üggyel foglalkozni kell. Miért kevés a csőd Magyarországon - kérdezhetnénk. Azt gondolom, hogy kevés a csőd. Megint ha megnézzük az európai átlagokat, azt gondolom, láthatjuk, hogy eljött az idő, hogy ezzel a kérdéssel kiemelten kezdjünk foglalkozni. Eddig a nagy kódexeket csináltuk, nyilván az ember beosztással dolgozik, ezért mondtam, hogy egy jogrendszer átalakítása időt igényel. A végelszámolás, kérem, annyira bürokratikus, gondoljunk csak egy egyesület megszüntetésére, most nem is cégről beszélek, pedig, azt gondolom, ezek versenyképességi kérdések, hogy mennyire leszünk képesek ezekben az ügyekben a fizetésképtelenségi eljárásokat nyilvánvalóan újragondolni. Szakmai kérdésekről van szó, ebbe is lehet politikát belevinni, de én bízom abban, hogy talán kevésbé lesz benne és a szakmaiság fog dominálni, amikor ezeket a kérdéseket a parlament megvitatja.

Nagyon érdekes lenne át gondolni, hogy szükség van-e egységes jogiszemélynyilvántartásra. Miért van gyakorlatilag két külön nyilvántartás? Lehetséges-e ebben egy nyilvántartás? Lehet a cégeljárásnál az automatikus döntéshozatal bevezetése a szerződésmentán alapuló kérelmeknél. Évente 200 ezer ügyről beszélünk, amit ha megcsinálunk jól, akkor tulajdonképpen automatikus döntéshozatalt lehet bevezetni. Ez a magánjog területe, amely, azt gondolom, kiemelten fontos és kell ezzel a kérdéssel is foglalkozni.

Nagyon fontos természetesen a különböző jogágak mellett az uniós joggal való foglalatosság. Én holnap az Európai Bizottság előtt leszek és természetesen ezzel foglalkozunk. De nyilvánvalóan az Unió előtt is képviseljük Magyarországot, mind a luxemburgi bíróság, mind a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága előtt. Tehát nyilvánvalóan az ezekkel való kiemelt foglalatosság is természetesen hozzánk tartozik.

Ami még számomra fontos, az a jogi kultúra megerősítése, ha szabad így mondanom. A jogi kultúra alatt értem azt egyrészt, hogy az állampolgárok milyen keveset tudnak a jogról. Azt gondolom, hogy itt nagyon komoly hátrálékunk van. Mi jogászok talán hajlamosak vagyunk egy elefántcsonttoronyba bezárkózva élni és azt gondolni, hogy mi, jogászok ezt értjük a magunk nyelvén. De sokkal fontosabb, hogy a jogi kultúrát az állampolgároknak továbbadjuk. Ezért szükséges lenne, hogy az Igazságügyi Minisztérium támogatásával is bizonyos műsorok induljanak meg. Például ilyen tudnék mondani, mint a Karc FM-nek a "Bírósági akták" című műsora,

ha valaki hallgatja, akkor tudja, hogy tényleg professzionális, jó beszélgetések folynak jogról. Hogy lehet ezt bővíteni más területeken, ha szabad így mondanom, más műsorban, vagy akár televízión keresztül? Azt gondolom, ez fontos, fiatal koromból emlékszem a Jogi esetekre, amely Jogerős Pál műsora volt. Tulajdonképpen fontosak voltak ezek a műsorok.

Fontosnak tartom a jogi karokkal való együttműködést. Azt gondolom, hogy ma az Igazságügyi Minisztériumnak szoros együttműködése van nyolc jogi karral. Erre büszke is vagyok, hozzá kell tenni. Az Igazságügyi Minisztérium Kiválósági Ösztöndíját meg kell említenem. Hány hallgató van, aki ennek a haszonélvezője lehet, hány szülőnek segítettünk az ösztöndíjak révén? Azt gondolom, elindult egy olyan dolog, hogy a jogászság becsületét, a jogászi hivatás rangját igenis meg kell teremteni. Azt gondolom, ebben is az Igazságügyi Minisztérium az elmúlt négy évben hangsúlyosan akart gondolkodni, mert egy hivatásnak igenis kell hogy becsülete legyen és e becsületet elnyerését az Igazságügyi Minisztériumnak támogatnia kell. Ez persze csak együttműködéssel lehet, a bírakkal, ügyészekkel, ügyvédekkel, az összes gyakorló jogásszal együttműködve lehet a szakmai presztízst megteremteni.

Az Igazságügyi Minisztérium fontosnak tartja a nemzetközi kapcsolatainak erősítését. Azt gondolom, e téren elég jól állunk az európai szintén is, mert azt gondolom, az európai igazságügyi együttműködés keretében ma már szinte valamennyi igazságügyi miniszter kollégámat elég jól ismerem, ezen kívül pedig a térség országainak igazságügyi minisztériumaival is egy nagyon szoros együttműködést alakítottunk ki. De még olyan országokkal is, mint Izrael vagy éppenséggel Vietnám, de még sorolhatnék jó néhány országot, amellyel nagyon szoros együttműködésben tudunk dolgozni, közös konferenciákat szervezünk, ahol a magyar jogról, a magyar igazságról, ha szabad így mondanom, beszámolunk, értelmes vitákat tudunk tenni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselő Asszonyok, Képviselő Urak! Én az együttműködés szellemében élek. Ez azt jelenti, hogy továbbra is a nyitottság mellett szakmai meggyőződésemet nem tudom feladni, ezt ne várják tőlem. Vannak olyan dolgok, amelyek engem kötnek. Amíg én vagyok a miniszter, abból nem tudok engedni, amiben szakmai meggyőződésem vannak. Természetesen nyitott vagyok a vitára, meghallgatom az ellenérveket, kérem, önök is hallgassák meg, ha én mondom, az én érveimet. Csak így van értelme a vitának. Dialógusra van szükség, mert dialógus nélkül nincs lehetőség arra, hogy jó megoldások szülessenek. Én hiszek a magyar jogrendszerben. Nem mondom, hogy tökéletesek vagyunk, azt sem mondom, hogy ne követnénk el hibákat. Természetesen a nagy kódexek elfogadása mindig egy kihívás. Egy polgári perrendtartás, egy büntető perrendtartás, egy közigazgatási perrendtartás nagyon komoly kódexek, több éves munka van bennük. Lehet benne hibázni, lehet benne, de akkor azt kell mondani, hogy bizonyos dolgokat újra kell gondolni. Akkor újra fogjuk gondolni természetesen, hisz nem azt akarjuk, hogy egy rossz maradjon hatályban, ha valamit javítani kell. Ezért nyilvánvalóan a következő négy évben is figyelemmel fogjuk kísélni, hogy mik azok a kérdések, amelyeket esetleg újra meg kell vizsgálni egy kódexet illetően a polgári perrendnél, de azt gondolom, hogy erre nyitottak vagyunk és természetesen minden észrevételt meg fogunk hallgatni.

Nagy öröm számomra, hogy 1922 után ismét megjelent az Igazságügyi Zsebtörvénytár. Ezt még Térffy Gyula 1922-ben alapította. Ebben ma valamennyi kódex tárgymutatókkal megtalálható és tulajdonképpen mind az ügyvédek, mind a bírák, mind pedig az ügyészek számára egy kis biblia. A háború előtt volt, virágzott, minden évben kiadták. 1948-ban adták ki utoljára és most lehetőségünk volt arra, hogy idén ezt kiadjuk és újra bevezessük az Igazságügyi Zsebtörvénytárat.

Én összességében köszönetemet fejezem ki az Igazságügyi bizottságnak. Bízom abban, hogy ez a négy év is olyan lesz, mint a múlt négy év, ahol tulajdonképpen sokat tudtunk együtt tenni, akkor is ha nem értettünk egyet. De az nem baj. Az nem baj. Azt gondolom, az a jó, ha leülünk és vitatkozunk. Arra, hogy mindig egyetértsünk, nincs is lehetőség természetesen, és nem is az a cél. De legalább egymás érveit hallgassuk meg, gondolkodjunk rajta, és így dolgozzunk a következő négy évben. A magam részéről ennek a szellemiségével nyújtom ki jobbjomat mindenki felé, aki ezt elfogadja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, miniszterjelölt úr, az exorzéját, köszönjük a kinyújtott jobbját.

Megnyitom a kérdések körét. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. Úgy láttam, hogy először Varga László képviselőtársunk jelentkezett. Tessék parancsolni!

Kérdések

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr, Miniszterjelölt Úr! Gyorsan fölteszem akkor a kérdéseimet itt első körben, annak megfelelően, ahogy elfogadtuk az ügyrendet, a teljesség igénye nélkül nyilván egy ilyen helyzetben.

Sajtóhírekben hallottuk, hogy minden olyan bírót nyugdíjba kívánnak küldeni - igaz-e ez, erre irányul a kérdés -, aki '90 előtt már ítélezett. Ez nagyjából 500-600, többségében vezető tisztséget betöltő bírót érintene, ha ez így van - ez a kérdés -, a bírói kar legtapasztaltabb körülbelül 20-százalékát érintené konkrétan. Mi a helyzet ebben az ügyben? Terveznek-e hasonlót? Kérek erre konkrét választ.

Hallottunk olyat is, hogy megszűnne a Kúria, és beolvadna az Alkotmánybíróságba. Mi a helyzet ezzel? Van-e bármilyen értelemben hasonló tervük?

Az isztambuli egyezményről kérdezném. Tervezik-e ennek a ratifikálását? Az MSZP-frakció többször előterjesztette ezt már az Országgyűlésben. Adódik ebből a kérdés: milyen intézkedéseket terveznek a nők ellen irányuló erőszak megelőzése érdekében?

Negyedikként: az OLAF-fal történő hatékonyabb együttműködés érdekében mit terveznek?

S ebből fakad az ötödik kérdésem: egyetért-e azzal, hogy Magyarország csatlakozzon az Európai Ügyészséghez?

Van egy hatodik kérdésem, szintén részben sajtóinformációkra hivatkozva. Terveznek-e bármilyen tekintetben további korlátozásokat a közérdekű adatok megismerésének lehetősége kapcsán?

Hetedikképpen pedig a választójogi szabályozás kapcsán tudnék még egy kérdést feltenni önnek, amire adott válaszából szintén következtetéseket tudok majd levonni. Azt javasoltuk többször, hogy meg kell szüntetni azt a megkülönböztetést, ami a magyarországi lakóhellyel nem rendelkező határon túli magyarok és a külföldön dolgozó, magyarországi lakcímmel rendelkező magyar állampolgárok között ebben a pillanatban is fennáll. Lehetővé kell tenni a külföldön dolgozó, lakcímmel rendelkezőknek, hogy nyilván megfelelő biztonsággal, megfelelő biztonsági körülmények között, de könnyebben tudjanak élni szavazati jogukkal, akár levélszavazás formájában is. Azt gondoljuk, hogy az egyenlő feltételekhez ez is hozzátartozik. Terveznek-e ebben a tekintetben átalakítást és általában a választójogi rendszerben átalakítást?

Azt gondolom, belefértem a keretekbe a kérdések tekintetében. Egyelőre ennyi, köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Vigh László képviselőtársunknak.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Az április 8-ai választás után négyezer levélszavazatot nem fogadott el a Kúria. Mi azt gondoljuk, hogy nem volt jogos az elutasítás. Mi úgy értelmeztük a törvényt, hogy jogában állt a választópolgároknak föladni más borítékban is. Mi azt vélelmezzük, a Fidesz-KDNP koalíció, hogy ezzel elvesztettünk egy mandátumot. Tisztelettel várom a véleményét erről a kúriai döntésről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony és Urak! Hogy a kérdéseimre megkönnyítsem miniszter úr válaszait, ha megengedi, írásban át is nyújtom, és így nem kell jegyzetelni. *(Megtörténik. - Dr. Trócsányi László: Köszönöm szépen.)* A kérdéseim első részében szeretném visszaidézni az ön 2014-es meghallgatásakor tett pár kijelentését, mert a kérdéseimet ezekre szeretném felfűzni.

Most is idézte legalább a nevét Vladár Gábor volt miniszter úrnak: „A jog nem csak az ész dolga, nem csak paragrafusok logikus rendje, hanem a szív dolga is. Nem szabad megfélekednünk arról, hogy az embereknek csináljuk a jogot, hogy boldogabbá, erkölcsileg jobbá tegyük őket.” Ezt idézte 2014-ben. A kérdésem az: úgy gondolja-e, hogy az igazságszolgáltatás rendszerében és az alkalmazott joganyagban történt gyökeres változások ténylegesen szolgálták-e ezt az elmúlt négy évben?

Majd úgy folytatta a meghallgatást 2014-ben: „Egyetemi oktatói minőségemben a jogtudományt műveltem. A jogtudományban, rájöttem arra, hogy különböző szemléletű, nézetű emberek dolgoznak, ugyanarról a kérdéssel különböző módon lehet gondolkodni. Nyitottnak kell lenni, vitát kell engedni a különböző kérdésekről. Szeretném, ha az igazságügyi tárca egy nyitott tárca lenne, ahol helye van a vitának a jogalkotás területén, és amit ezért föl tudok ajánlani, az a tárca nyitottsága a különböző kérdések megvitatása során, a kodifikáció területén és egyéb jogügyi vitákban.” A kérdésem az: ön szerint az elmúlt négy évben ez a nagyon szép és tiszta szándék valójában ténylegesen megvalósult-e a minisztérium munkájában, különösen a jogalkotásban, tekintettel arra, hogy én magam is és sajnos számtalan szakmai közösség azt tapasztalta meg, hogy a jogalkotásban a nagyon fontos törvények előtti szakmai viták valójában nem folytak le.

Majd úgy folytatta 2014-ben: „Mint ügyvéd, szintén napi gyakorlatba kerültem a jog világában, az igazságügy világával, és ott arra jöttem rá, hogy nagyon fontos a professzionális előkészítés, konkrét ügyek megoldása, hogyan lehet az adott jogi kérdést optimálisan megoldani.” Azt szeretném öntől kérdezni: ön szerint a polgári perrendtartás átalakítása szolgált-e a professzionalitást? A gyakorlatban azt látjuk, hogy rendkívül elnehezült a perindítás lehetősége olyan esetekben, amikor valóban indokolt a perindítás, hiszen jogviták keletkeztek. Ez elégedetlenséget szült. Az alkalmazó bírák, ügyvédek szenvednek, s végső soron komoly társadalmi elégedetlenség övezi ezt. Ön ezt a helyzetet jónak tartja-e?

Majd úgy folytatta: mint alkotmánybíró, a jogállamiság egy meghatározó szempont volt az ön számára, és alkotmánybíróként védte a jogállamot, az

alkotmányt, és úgy gondolta, hogy miniszteri feladatait is így látja el. Kérdésem: ezen elvek mentén ön szerint a különböző, széles társadalmi rétegeket érintő jogalkotásban érvényesült-e az alkotmányos és jogállami alapérték, mint például az egyenlő elbánás elve? Különösen gondolok itt például a devizahiteles ügyek különböző törvényekkel való megoldásaira, ahol én úgy gondolom, hogy az egyenlő elbánás elve nem érvényesült.

Majd úgy folytatta: „A kodifikáció a közösségi érdeket szolgálja; a közösségi érdekek elsőbbségét az egyéni érdekek felett.” Kérdésem: melyik szakmai területet tudná megemlíteni az elmúlt négy évből, amelyben az ön által vezetett minisztérium azon minőségű jogalkotást valósított meg, ami a közösség érdekeit segítette?

Úgy folytatta: „Minőségi jogalkotásra van szükség.” Itt megjegyzem, nagyon örülök annak, hogy ezen az ülésen felvetette a kodifikációs képzést, és azt, hogy az Igazságügyi Minisztérium szeretné az egyszerűsítést, az egyértelműsítést és a rendkívül nagy joganyag racionalizálását. Ha ez megvalósul, akkor tényleg nagyon szép négy éve lesz az igazságügynek. De ezzel kapcsolatban azt szeretném megkérdezni öntől, hogy hatásvizsgálatok nélküli jogalkotás miként lehetséges. A polgári perrendtartás során voltak-e valójában hatásvizsgálatok? Voltak-e olyan szakmai egyeztetések, amelyek szolgálták volna e törvény jó minőségű megalkotását? És arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a még hatályba nem lépett Be.-t már módosítani kellett, a „gránitszilárdságú” Alaptörvényt eddig hétszer kellett módosítaniuk, a 2014. március 15-e óta hatályban lévő Ptk.-t harminc paragrafusban módosították, és a 2013. július 1-jétől hatályos Btk.-t eddig 102 helyen módosították.

Lett volna még több kérdésem, de ezeket valószínűleg már a véleménynél fogom majd feltenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Figyelemmel arra, hogy most a Jobbik képviselőcsoportjánál volt a szó, tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy dr. Apáti István jobbikos képviselőtársunk bejelentette, hogy 10 órára a Mezőgazdasági bizottság ülésére kell távoznia, ezért nem tud részt venni az ülésünk ezen időszakában.

Megadom a szót Czunyiné dr. Bertalan Judit alelnök asszonynak. Tessék parancsolni!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr, Államtitkár Asszony, Államtitkár Urak! Két rövid kérdést tennék fel, illetve két rövid gondolatra várnék választ.

Említette miniszter úr az expozejában az áldozatvédelem fontosságát, ha erről kicsit bővebben és az irányokról hallhatnánk.

A jogászképzéssel összefüggésben szintén hasonló módon a stratégiai és a jogászképzés irányában, ha hallhatnánk, milyen elképzelések vannak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Arató Gergely képviselőtársunknak adom meg a szót.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy ez alkalommal viszonylag sok kérdést tegyek fel, ez talán ezen a területen kezdő képviselőtől érthető is.

Az első kérdésem arra vonatkozik, hogy van-e összefüggés a kormánynak azon szándéka között, amellyel új bírósági szervezet létrehozásával kívánja csökkenteni a Kúria hatókörét és a között a támadás között, amit a Kúria ellen a Fidesz és a miniszterelnök úr indított annak kapcsán, hogy számos választási ügy közül

egyetlenegyben a Kúria nem a Fidesz álláspontját támogatta, hanem az ellenzéki beadványozók álláspontját.

A második kérdésem ennek kapcsán, hogy a közigazgatási felsőbíróságnál és az alsóbb bíróságoknál továbbra is úgy tervezik-e, hogy bírói gyakorlattal nem rendelkező közhivatalnokokkal töltik fel ezeket a bíróságokat.

A harmadik kérdésem az, hogy terveznek-e további változást a Kúria jogköreiben, a Kúria és az Alkotmánybíróság viszonyában például ezt a szabályozást meg kívánják-e változtatni.

A negyedik, még mindig ide tartozó kérdésem az, hogy várhatóak-e további változások az ügyvédi kamara és az ügyvédek jogosítványában, számíthatnak-e az ügyvédek arra, hogy szűkítik akár a védelem, akár pedig a képviselő területén a jogosítványukat. Számíthatnak-e arra, hogy csökkentik az ügyvédi kamara jogosítványait és velük szemben más szervezetet, vagy a minisztérium közvetlen szabályozó szerepét erősítik?

A miniszter úr a sikerek között említette a polgári perrendtartást, azonban bizonyára tudja miniszter úr is, hogy erről erősen megoszlanak a vélemények. Számos ügyvédi és némely bírói vélemény szerint is ez a változás jelentősen nehezíti a jogkereső állampolgárok dolgát, hiszen ha maguk indítanak pert, akkor rendkívül komoly, laikus számára nehezen teljesíthető adminisztratív kötelezettségeknek kell eleget tenniük, ha pedig jogi képviselőt vesznek igénybe, akkor mondvacsinált, vagy ha nem is mondvacsinált, mert lehet hogy valós, de apróbb adminisztratív hibák miatt is hiánypótlás lehetősége nélkül utasítják el a perindítás lehetőségét.

A második kérdéscsoport, amit röviden említenék, néhány olyan ügyre vonatkozik, ahol jogvita áll fenn nemzetközi szervezetek és Magyarország között. Ilyen a romaszegregáció ügye, ahol kötelezettségszegési eljárás folyik Magyarországgal szemben. Roma diákok iskolai szegregációja ügyében. Egyébként magyar bírósági ítéletek is kimondják, hogy az iskolai szegregáció jogellenes, mind a Kúria, mind a Fővárosi Bíróság ítéletei, ennek ellenére a kormány semmit nem tesz ebben az ügyben. Mi erről az álláspontja?

A második ilyen ügy, az egyházügyi törvény, amely kapcsán az Emberi Jogi Bíróság ítélete mondja ki, hogy az egyházügyi törvény sérti az emberi jogi egyezményt és Magyarországot kártérítésre kötelezte. Ennek ellenére sem a törvény módosítása, sem a kártérítés megfizetése nem történt meg a mai napig sem.

A további két ilyen ügy a lex CEU és a civil törvény, ahol a Velencei Bizottsággal áll fenn vita.

Végül szeretném megemlíteni az ötödik ilyen ügyet is, ez a kísérő nélküli kiskorúak őrizetben tartása a határon, hadd mondjam az egyszerűség kedvéért így, amely mind a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel, amit Magyarország is kihirdetett, mind pedig a 2013-as, tehát az Orbán-kormány részvételével született befogadási irányelvvel ellenkezik. Továbbra is az az álláspontja a minisztériumnak - mert sokszor olvastam, hogy ilyenkor mindig az a minisztérium álláspontja -, hogy ezek csak politikai érvek, szakmailag érdektelenek. Tehát továbbra is az az álláspontjuk, hogy mindig a magyar kormánynak és a magyar Országgyűlésnek van igaza és a nemzetközi szervezetek csak politikailag kötözködnek?

Ha jól értem, a minisztérium álláspontja az Európai Ügyészség ügyében az egyrészt, hogy jelenleg is vannak olyan intézmények, a Eurojust vagy az OLAF, amelyek képesek kinyomozni vagy segíteni a munkát, és hogy ez az együttműködés elégséges, nincs szükség az Európai Ügyészségre. Másrészt pedig, hogy Magyarország szuverenitását sértené az Európai Ügyészséghez való csatlakozás. Szeretném megkérdezni, bár tudom, hogy az alkotmányos rendszerek nem automatikusan

összehasonlíthatóak, hogy miért van az, hogy 20 uniós ország nem tartja elégségesnek a jelenlegi eszközöket, 20 uniós ország szerint ez összefér a nemzeti alkotmányossággal és szuverenitással, ugyanakkor Magyarország ahhoz a csoporthoz tartozott, ahol nem tudják elfogadni azt, hogy a korrupciós ügyek fölött európai kontroll is legyen, hogy mondjuk az áfacsalást, amely nemcsak az európai, de a magyar költségvetésnek is rendkívül súlyos károkat okoz, a kormánytól független szervezet vizsgálhassa Magyarországon.

Végül, elnézést kérek, kénytelen vagyok rákérdezni természetesen csak ebben a vonatkozásban a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda ügyeire is. Elsősorban azért, mert természetesen tudom, hogy miniszter úr szünetelteti a tagságát, de nem lát-e nem jogi, hanem erkölcsi értelemben összeférhetetlenséget abban, hogy egy olyan ügyvédi irodának társtulajdonosa ma is, amely számos ügyben védi az államot, vagy éppen a bankokat képviseli a devizahitelekkel szemben. Valós-e az, hogy Bogdán Tibor úr, aki az iroda aktív ügyvédje, egyben az ön tanácsadója is? Nem lát-e ebben problémát? Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Dr. Bajkai István képviselő úr!

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Államtitkár Urak! Ahogy az miniszter úr expozéjából kiderült, sőt az egész tudományos és elméleti tevékenységéből is világos számunkra, egy nemzetek közötti versenyben alapvető jelentősége van az igazságszolgáltatás fejlettségének, a jogi kultúrának, jogszolgáltatásnak, a jogszolgáltatás minőségének. Ebben a körben és mindig is valójában alapvető fontosságú volt történelmünk során, de talán az utóbbi időben még inkább élessé vált ez a kérdés, hogy hogyan tudjuk megőrizni nemzeti identitásunkat, szuverenitásunkat és ezzel kapcsolatban mi a jogi védelmünk és milyen intézkedéseket kell még tenni.

Ezért tisztelettel kérdezem a miniszter úrtól, hogy mi a véleménye a nemzeti identitásunk védelmét szolgáló jogi eszközeinkről, mi a véleménye az ezzel kapcsolatos alkotmánybírói döntésekről, illetve egy kis nemzetközi kitekintéssel más alkotmánybírók ez irányú döntéseiről mi a véleménye. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Dr. Staudt Gábor alelnök úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Miniszterjelölt Úr! Megpróbálom az idő rövideje miatt a kérdéseket nagyon gyorsan feltenni.

Egyrészt szeretném elmondani, hogy való igaz, hogy a legtöbb egyeztetésen az Igazságügyi Minisztériumban voltunk. Reméljük, hogy megmarad az egyeztetések légköre és el tudjuk mondani a kétharmad ellenére is a véleményünket.

A másik nagyon fontos kérdésem azzal kapcsolatos, amit az OBH-elnök kinevezési gyakorlatával kapcsolatban többször szóvá tett az ellenzék. Ez most, úgy tűnik, már bíróság előtt is és az Országos Bírói Tanács előtt is kimondásra került, vagyis az, hogy törvényileg nem működik megfelelően ez a kinevezési gyakorlat és ez a mindenkori elnökre is igaz lehet. Tehát nem megfelelő indoklások, nem megalapozott indokok vannak, nem átlátható az indoklás, a munkaszervezési okok nem mindig állnak fel. Ezt az Országos Bírói Tanács mondta ki egy nem is olyan régi döntésében. Tehát érzi-e úgy miniszterjelölt úr, hogy ebben akár az Országgyűlésnek is feladata van, természetesen egy kormány-előterjesztésre?

További kérdésem, hogy támogatná-e egy olyan áldozatvédelmi alap létrehozását a költségvetésben, amelyhez pályázhatnának azok, akiknek máshonnan nem térül meg a káruk és nem tudják, mondjuk, behajtani az elkövetőkön.

Ha már a civil ügyeket említette, hozzáteszem, hogy nagyon-nagyon lassú a civil ügyek intézése a bíróságokon. Ebben terveznek-e valamiféle változtatást?

Végül, ha már a Kúriát említették mindkét oldalról egyébként, megkérdezem, hogy mennyire tartja szerencsésnek, hogy a kormányzat bírósági ítéleteket ily módon kommentál, amit egyébként, nagyon helyesen, a kormánypártok is ki szoktak kérni, amikor az ellenzék részéről történik meg. Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Ügyrendi javaslatom lenne!)* Tessék parancsolni!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Az ügyrendi javaslatom azzal kapcsolatos, hogy a kormánypárti képviselők igen csekély időt vettek igénybe. Ezért meg szeretném kérdezni nagyvonalúságukra számítva, hogy esetleg azt a 2-3 percet átadná-e nekünk, hogy még három kérdést fel tudjunk tenni. *(Közbeszólások a kormánypárti képviselők részéről, így Vigh László: De vélemények nem voltak még!)* Nem a vélemények, kérdések. *(Közbeszólások: Egyben van a hét perc!)* Jó, köszönöm szépen.

ELNÖK: Ügyrendi kérdés volt, hogy át kívánja-e adni a kormánypárt a még megmaradt időkeretét. *(Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, hogy sem a Fidesz, sem a KDNP nem kívánja átadni. Köszönöm szépen.

Tájékoztatom képviselő asszonyt, hogy ez nem ügyrendi kérdés, mert a frakciók szabad döntésén alapul, hogy kivel állapodnak meg és kinek adnak át. Köszönöm szépen.

A kérdések elhangzása után megadom a szót miniszterjelölt úrnak, hogy a vitában elhangzottakra válaszoljon. Tessék parancsolni!

Dr. Trócsányi László válaszai

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ miniszterjelölt (Igazságügyi Minisztérium): Először is köszönöm a rengeteg hozzászólást és kérdést. Nyilvánvalóan nem egyszerű kérdések vannak az asztalon, látom, és úgy gondolom, vannak olyan területek, amelyekre valóban mélyrehatóbb választ kell adnom, hogy mégis mit csináltunk 2014-2018 között.

Kezdjük talán az elsővel, mert azt hiszem, blokkokra lehetne talán osztani. Nagyon sok kérdés volt, Varga László, de mások is kérdezték, Arató Gergely is, nevezetesen az igazságszolgáltatással kapcsolatos kérdésköröket. Először is, ha szabad így mondanom, ilyen hírlapi kacsákkal az Igazságügyi Minisztérium nem kíván foglalkozni, ezt őszintén mondhatom. Úgyhogy itt mindenfajta hírek megjelentek, ezeket én hírlapi kacsának tartom.

Természetesen az Igazságügyi Minisztérium olvassa az újságokat, olvas ítéleteket, tehát tisztában vagyunk azzal, hogy a bíróságokat illetően milyen viták vannak ma Magyarországon. Azt kell mondanom, hogy a bíróságok teljesen függetlenek az Igazságügyi Minisztériumtól, mind az OBH, mind pedig az OBT. Tehát az Igazságügyi Minisztériumnak ma a befolyása bármire nagyon kevés, körülbelül a nullához igazodik, azon kívül, hogy tanácskozási joggal természetesen részt tudunk venni az OBT ülésén, de ezen kívül nekünk semmifajta beleszólásunk nincs, és emellett gyakorlatilag a bírói függetlenség jegyében a költségvetést például a

bíróságok közvetlenül küldik el a parlamenthez, tehát az Igazságügyi Minisztérium ilyen szempontból nincs kapcsolatban a bíróságokkal. Annyiban van, hogy van egy igazságügyi kapcsolatokért felelős államtitkárunk, aki természetesen részt vesz az OBT ülésein, és kapcsolatot tart nyilvánvalóan a bíróságokkal. Ezek szakmai beszélgetések, soha nem érintik a konkrét ítéleteket, hanem hogy legyen egy rálátásunk, hogy mégis az igazságszolgáltatás hogyan működik.

Úgy gondolom, hét év után érdemes megvizsgálni, hogy egy rendszer, amely kialakításra került, hogyan működik, ez nyilvánvalóan elemzést igényel. Annyit tudok mondani, hogy ez a jelenlegi modell hogyan működik, erről egy értékelés elkészítését nem tartanám rossznak, nem tartanám az ördögtől valónak, ezt is azonban csak kellő óvatossággal és körültekintéssel szabad elvégezni. Meg kell nézni az előnyöket, az elért eredményeket, meg kell nézni az esetleges hiányosságokat, és csak ezt követően lehet bármiről állást foglalni.

Egyébként Európában - de nem akarok belemenni - a külső igazgatási modellre nézve számtalan példa van, ilyen is, olyan is, amolyan is. Ez a modell is lehet jó, a másik modell is lehet rossz, tehát így önmagában nem is érdemes a kérdéssel foglalkozni. Úgy érdemes foglalkozni, hogy az ember egy értékelést, elemzést végez, olyan szakemberek bevonásával, akik ehhez értenek, és akkor van egy képe arról, hogy ez hogyan működik. Azonban hozzá kell tenni, ma az Alaptörvény értelmében mind az OBH, mind az OBT teljes függetlenségben végzi a munkáját. Tehát mindazok a híresztelések egyébként, amelyek itt a bírák nyugdíjazásával, a Kúriának a megszűnésével, összevonásával az Alkotmánybírósággal, de sorolhatom ezeket a kérdéseket - amelyekről én is a sajtóból értesülök, hozzá kell tennem -, ezek számomra hírlapi kacsák. Ahogy én itt elég egyértelműen fogalmazok a közigazgatási felsőbíráskodást illetően, és azt gondolom, egy pernyi kétség nem fűződhet ahhoz, hogy amit én azzal kapcsolatban mondok, ott van egy szakmai hitem; itt azt tudom mondani, hogy van egy szakmai érdeklődésem. Azt gondolom, a kettő között óriási a differencia.

A következő pedig, ami a közigazgatási bíráskodást illeti, azt hiszem, Arató Gergely kérdezte, hogy kikkel akarjuk föltölteni. Ez nyilvánvalóan egy bonyolult kérdés, nagyon bonyolult kérdés, és egyetértek azzal, hogy a válasszal is óvatosnak kell lennem. Nyilvánvalóan a jó közigazgatási bíró valamennyiünk érdeke. Hogy ki lehet a jó közigazgatási bíró? A kérdés a következő: kizárólag csak azt tudjuk elképzelni, hogy egy 25 éves gyerek, aki bekerül a bírói szervezetbe, és ott van öt évet, ő lesz jó közigazgatási bíró 30 éves korában, vagy pedig azt mondjuk, hogy a közigazgatásban eltöltött gyakorlattal is ugyanolyan sanszot kell adni, hogy valaki be tudjon kerülni? Persze, hozzá kell tenni, itt nagyon ésszel kell lenni; tehát teljes mértékben osztom sok mindenkinek a véleményét abban, hogy igen, oda kell figyelni. De ahogy Nyugat-Európában, azt tudom mondani, egy ügyvéd is be tud kerülni, és nem egy zárt rendszer, hogy egy ügyvéd ne tudna bekerülni; Franciaországban a közigazgatási bírókat az École national d'administration hallgatóiból, és nem a Bordeaux-ban lévő magistrature iskolából választják ki. Mert miről van szó? Van egy közérdek, és van az egyénnek a joga. Ennek az összeütköztetése rendkívül bonyolult dolog. De félreértés ne essék: ez húsz év múlva is kérdés, meg tíz év múlva, harminc év múlva is kérdés lesz! Ezeket kell nekünk kinevelni. Ez egy nagyon nehéz dolog, hozzá kell tennem, ez nem megy egyik percről a másikra. Tehát én azt gondolom, mindannyiunk érdeke, valamennyiünk érdeke, hogy ötven év múlva, harminc év múlva vagy tíz-tizenöt év múlva is jó rendszerünk legyen. Ennek meg kell teremteni a feltételeit. Nyilván aki bíró volt, az bíróként be tud jönni, az nem is kérdés, egyértelmű a számomra. Csak én azt mondom, ez a rendszer azért legyen nyitott. És

egyébként valamennyi országban nagyon fontos kérdés a bírósághoz való bejutás, ez egy elvi kérdés. Kizárólag ez a rendszer jó, ami Magyarországon van, hogy 25 éves korban bejut fogalmazóként és úgy tud bíró lenni? Angliában például, elnézést kérek, de azok az ügyvédek kerülnek be bíróként, mert ők megengedhetik maguknak, hogy bemenjenek bírónak, mert az ügyvédi függetlenség olyan mértékben biztosított, hogy bíróként is jók lesznek. Tehát ne higgyük azt, hogy csak egy modell van, és az az egy jó! Azt gondolom, erről természetesen vitát kell majd rendeznünk, és én nyitott is leszek ebben a dologban; ezt én alapkérdésnek fogom tekinteni természetesen. De a szakmai kritériumokat meg kell követelnünk, és én nem vagyok benne biztos, hogy csak egy modell, ami most van, ez a tökéletes, és ez az, ami a legjobb, hogy egy zárt rendszerben vagyunk, és ezt a rendszert kell fönntartanunk - én ebben nem hiszek, megmondom őszintén, ez a szakmai álláspontom tehát ebben a témában.

A többiről pedig azt gondolom tehát, hogy hírlapi kacsá. Ugyanakkor pedig nyilvánvalóan kellő körültekintéssel, óvatossággal értékelést lehet végezni erről a jelenlegi modellről, ennek a hiányosságairól, pozitívumairól. Erre az Igazságügyi Minisztérium kész, olyan embereknek a bevonásával, akiknek az integritásához, azt gondolom, kétség nem férhet.

A következő kérdés, ami fölmerült, sorrendben véve az isztambuli egyezmény kérdése Varga László képviselő úrtól. Azt gondolom, a nők elleni erőszak alapvetően valóban egy fontos terület, a büntető tényállásokban is egyébként ebben egyrésztől gyakorlatilag már jogalkotást végeztünk. Ez az egyik dolog, és ez összefügg az áldozatvédelemmel is, ezért összekapcsolnám ezt a két kérdést. Fölállítottunk három áldozatvédelmi központot Szombathelyen, Miskolcon és Budapesten. Miről van szó? Itt az áldozatvédelemnek azért van jelentősége, mert egy áldozat kétfajtképpen mehet egy hivatalhoz. Egyrészt úgy, hogy a nevét felfedi, és akkor tulajdonképpen keletkezik egy akta belőle. Nagyon sokan nem szeretnék azt, hogy ők egy aktának a részesei legyenek, ezért hoztunk létre három olyan áldozatvédelmi központot, ahova bárki be tud menni, a neve felfedése nélkül vagy bizalmasan kezelve az ő adatait, és ezáltal tud tulajdonképpen segítséget kapni. Nyugat-Európában, Hollandiától kezdve, sorolhatom, nagyon sok, komoly szaktekintélyű áldozatvédelmi munka folyik. Itt az önkéntesség nagyon fontos, nagyon jó önkéntes hálózatnak kell kialakításra kerülni. Ha egy nőt megerőszakolnak, nem arról szól az a történet, hogy akkor a büntetőjogban ő sértett. Itt pszichiáterre van szükség, pszichológusra van szükség, olyan segítségre van szüksége, ami lehet, hogy fél évig, egy évig tart. Az áldozatvédelemnek arra kell igazából koncentrálnia, hogy ezeket a segítségeket meg tudja adni. Ezért mondom, hogy az Igazságügyi Minisztérium ezt fontosnak tartja.

A Staudt Gábor által említett áldozatvédelmi alap kérdéseit én megfontolásra érdemes javaslatnak tartom, a magam részéről, hozzá kell tennem. Fontos, számomra ez egy kiemelt ügy.

Az isztambuli egyezmény ratifikációjában elindítottunk egy széles körű egyeztetési folyamatot. Ez az egyeztetési folyamat most fog véget érni, ezt követően lehet ebben a témában döntést hozni. Én azonban ettől függetlenül azt gondolom, Magyarország és az Igazságügyi Minisztérium az áldozatvédelem területén rendkívül sokat tett. Csak egy példa: 17 európai igazságügyi miniszter írta alá a magyar igazságügyi miniszterrel, és gondolják el, amikor azt mondják, hogy Magyarország, mit gondolnak rólunk. 17 igazságügyi miniszter aláírta, és európai uniós pályázatot nyertünk, három évre; három éven keresztül az áldozatvédelem központi zászlóshajója mi leszünk, Magyarország.

Konferenciákat tartunk, Joëlle Milquet, Juncker elnök áldozatvédelmi főtanácsadója volt itt, mert a terrorizmustól, a párizsi metrótámadástól kezdve egy

csomó olyan kérdés felmerül, aminek kapcsán meg kell vitatni, hogy hogyan történt ezeknek az áldozatvédelmi központoknak a működése. Azt gondolom tehát, hogy mi ezen a téren rendkívül komoly erőket fogunk betenni.

Európai Ügyészség, OLAF, Eurojust. Hozzá kell tenni, ma Magyarország nincs ebben egyedül. Lengyelország, Magyarország, Hollandia, Svédország, Málta, ezen kívül Dánia nem vesz részt benne, nem vesz részt benne Nagy-Britannia és nem vesz benne részt Írország. Tehát ha jelenleg így nézzük, objektíven tekintjük a dolgokat, akkor három ország azért nem vesz részt, mert opt out-tal rendelkezik ab ovo. Ott ülök az európai igazságügyi tanács ülésén, szépen mosolyognak és köszönik, de nem kívánnak részt venni az írekkel, a britekkel és a dánokkal az élen. A lengyelek, a magyarok, a hollandok, a svédek és a máltaiak, akik jelenleg ezt az álláspontot képviselik. Való igaz, hogy egyébként maga a szerződés - olvassuk csak el jól, hogy mit mond a szerződés - azt mondja, hogy a Eurojust alapján kell létrehozni az Európai Ügyészséget. Tehát a Eurojuston belül. Ehelyett mi történik az Európai Unióban? Létrehoznak egy újabb szervezetet. A Eurojust működik Hágában, az Európai Ügyészség működik Luxemburgban. Ez önmagában nagyszerű, hogy két különböző helyen működik hasonló tevékenységet ellátó szervezet. Kiindul a konkurenciaharc. Tulajdonképpen ki miért is felelős benne? Kiindul, hogy nekem milyen tudásom van, neked milyen. Én végig azt mondtam, először is tartsuk be a szerződést, ami azt mondja, hogy a Eurojust alapján kell. Az "alapszabály" azt jelenti, hogy ebből kifolyólag. A hollandok nem véletlenül mondták azt, hogy nem, mert a Eurojustot meg akarták védeni. A Eurojust rendkívül jól működik. A másik meg, hogy valóban van egy szuverenitásbeli kérdés, ezt én nem vitatom, mert Magyarország azt mondja, hogy szuverenitás az gyakorlatilag, hogy ki jogosult vádat emelni Magyarországon. Én jelenleg nem vagyok meggyőződve arról, hogy ez a modell egyrészt a gyakorlatban működőképes. Nagyon szép politikai cél. Politikai célként persze, hogy jó, de amikor azt nézzük, hogy van három szervezet, a három szervezet között igenis egy kőkemény konkurenciaharcot látok, ezért hát nagyon erős kétségeim vannak ennek a sikerét illetően. De 2021-22, amire a működését egyébként az Európai Ügyészség meg fogja kezdeni.

A közérdekű adatokkal kapcsolatban nincs semmifajta tervünk, hozzá kell tenni.

A választójogi szabályozást illetően pedig az a helyzet, hogy a Velencei Bizottság kétszer megvizsgálta ezt a szabályozást. Ebben nem látott semmifajta kivétnevet. Nyilvánvalóan nem homogén csoportról van szó. Az egyik gyakorlatilag két szavazattal rendelkezik, a másik egy szavazattal. Nem akarok ebbe belemenni. Nyilván ez örök vita lesz, van négy évünk ezt a vitát természetesen tovább folytatni ebben a kérdéskörben.

A négyezer levélszavazat és a Kúria döntése. Én megmondom őszintén, igazságügyi miniszterként az elmúlt négy évben is óvatos voltam mindig a bírói ítélet kritizálását illetően. Egyedül egyetlen alkalommal megszólaltam, az a Biszku-ítélet volt, mert úgy éreztem, hogy ott az erkölcsi szempontjaim erősebbek, mert egyébként egy igazságügyi miniszter legyen óvatos, amikor bírósági ítéletekről van szó. Természetesen a politikusok véleménysszabadsága rendkívül fontos, és azt gondolom, hogy ha egy pártelnök mond egy véleményt e szabadságával élve, az a véleménysszabadság részét képezi. Nekem, mint igazságügyi miniszternek, mint a kormány tagjának, hozzá kell tennem, tiszteletben kell tartanom a bíróság döntéseit. A Biszku-ügy volt az egyedüli kivétel, ahol úgy éreztem, hogy meg fogok szólalni, mert azt gondoltam, hogy ott a bírók arra játszottak, hogy az élet megoldja a kérdéskört.

Tehát továbbra is fenntartom ezt az álláspontomat, amit ezzel kapcsolatban akkor fogalmaztam meg.

A következő Varga-Damm Andrea hozzászólása, a Vladár-idézet. Valóban nagyon köszönöm, hogy ezt felhozta. Igyekszem továbbra is ennek a szellemében eljárni. Nem könnyű miniszternek lenni, de szívesen vállalja az ember ezt a munkát és azt gondolom, hogy az olyan elődök, mint akár Szilágyi Dezső, akár Vladár Gábor, akár Horváth Boldizsár, nagyon komoly szellemi elődök és az ő gondolataikat a mindenkori igazságügyi miniszternek meg kell fontolnia.

Azt gondolom, hogy igen, egy nyitott tárca maradtunk és nyitott tárca voltunk. Ez azt jelenti, hogy igyekeztem a szakmai vitáknak helyt adni, ezért jómagam a Magyar Jogász Szövetség által szervezett konferenciák tömegén vettem részt, de nemcsak én, hanem kollégáim is, mind egytől egyig, mert a Magyar Jogász Szövetséget tartottam olyan fórumnak, amely egyesíti a magyar jogászság különböző brancsait, ágazatait, beleértve valamennyit. Sárközy Tamás, aki a Magyar Jogász Szövetség elnöke, egy kiváló jogász az én megítélésem szerint is és való igaz, hogy ő helyt adott mindenfajta vitának. Tehát az összes megyei fórumon megjelentünk. Azt is hozzá kell tenni, hogy miniszteri biztosom, Wopera Zsuzsa és Vitvindic Mária fősztályvezető-helyettes tényleg részt vett valamennyi vitafórumon. Tehát a nyitottságot, azt gondolom, megőriztük. Hogy aztán valóban a jó szándékainkat sikerült-e gyakorlatilag megvalósítani mindenben? Lehet, hogy a jó szándékunk kevés volt és vannak olyan kérdések, amelyeket újra kell gondolni, én ezt soha nem fogom megcáfolni és azt kell mondani, hogy ami nem válik be, azon módosítani kell.

Amikor a peres ügyek előkészítésére gondoltunk, akkor a formanyomtatványok bevezetésével segíteni akartunk. Úgy gondoltuk, hogy egy jól megfogalmazott formanyomtatvány kitöltése tulajdonképpen könnyebbséget jelent az állampolgár számára. Még azt is hozzátettük, hogy akinek gondja van, tulajdonképpen el tud menni egyrészt a bírósági panasznapra, másrészt a kormányhivatalnál is segítenek kitölteni. Mi ezzel segíteni akartunk. Az egy más kérdés, hogy a bírók hogyan, milyen szórszálhasogató módon nézik, hogy hogy van az és mint van az. Azt gondolom, hogy középen van az igazság. Maradjunk ennyiben, de nekem ez az érzésem. Még hagyunk egy kis időt ennek a dolognak. Én nem akarok ártani, eszem ágában nincs. Tehát nyilván olyan megoldás kell, amely jó, és amely az állampolgárok joghoz való hozzájutását segíteni tudja. De kis időt muszáj hagyni, mert a bírói gyakorlatot is meg kell nézni, velük is le kell ülni, és ha szükséges, azt gondolom, az Igazságügyi Minisztérium nem fog ellenállni, hogy egy jobb megoldás irányába menjünk. Tehát amikor felvetettük a formanyomtatványt, akkor alapvetően egy pozitív segítségre gondoltunk.

Azt is hozzá kell tenni, hogy persze, professzionálisak akartunk lenni, ezért is gondoltuk azt, hogy például a perelőkészítés szabályait újragondoltuk. Tehát a Plósz-féle osztott perszerkezet legyen, a perelőkészítés szabályait vegyük el a tárgyalástól, meghatározva, hogy meddig lehet a bizonyítékokat előterjeszteni, hol rögzül a per. Tehát egy kicsit, ha szabad így mondanom, szakmai alapon visszamentünk a régebbi gondolkodásra. Nagyon sok országban így van. Nagyon jól tudjuk, én is gyakorló ügyvéd voltam nem kevés ideig, hogy a perek taktikai részében a perek elhúzódásában - hogy mondjam -, hogy egy tárgyalás ne időben fejeződjék be, a felek közreműködhetnek. Ha megnézzük a strasbourgi bíróságot, akkor a strasbourgi bíróság előtt ma már nem a börtönszűfoltosság van a legnagyobb számban, hanem a perek elhúzódása. Tehát a perek elhúzódása ma az a legfőbb kérdés, amit igazából meg kell nézni, hogy hogyan tudjuk megoldani. Természetesen vannak objektív okok, meghal a fél, nem tudom, bármi történik, tehát vannak objektív okok, de azért

igyekezzünk a felek felelősségét, beleértve a bírót is, beleértve az ügyvédet is, megteremteni. Ez volt a célunk. Ezért mondtam, hogy a hatályosulását néznünk kell, mert a hatályosulás kapcsán tudjuk azt mondani, hogy kérem szépen, van-e korrekció vagy nincs korrekció. Olyan jogszabály nincs, amely örökké való, pláne egy eljárási kódexnél. Ez nem egy elévülés, mert az elévülés, akárhogy is nézzük, egy olyan dolog, amit körülbelül lehet rögzíteni és azt mondani, hogy húsz évig ez a szabály. De egy eljárás technikai szabályainál nagyon észnél kell lenni, és ezeket nyilván folyamatosan fogjuk vizsgálni. Minden észrevételt viszont köszönök, mert azt gondolom, segíti a munkámat, ha észrevételeket kapok.

Ami pedig az alkotmányosság ügyét illeti, a devizahitelek kérdése merült fel a tisztelt képviselő asszony kérdésében. Rendkívül érzékeny kérdéssről van szó. Amikor 2014 júniusában elkezdtem ezt a munkát, akkor ezzel a kérdéssel találkoztam, mert itt egy tömeghelyzet volt: Ebben a tömeghelyzetben elfogadtunk négy törvényt a legjobb tudásunk szerint, azt gondoltuk, hogy igazából idáig tudtunk elmenni, a magyar jog és az uniós jog keretei között erre volt lehetőségünk. Azt gondolom, hogy nekem ebben nincs szégyenkeznivalóm. Tehát az, amit a bankok elszámoltatása kapcsán megcsináltunk, azt gondolom, egy komoly eredmény. De még hozzáteszem az eszközközkezelőt, hozzáteszem a magáncsőd intézményét. Tehát bennünk a szándék egy társadalmi problémának a kezelése volt, ami nemcsak a devizahitelek egy részét érintette, hanem gyakorlatilag benne volt a magáncsödtől kezdve sok minden. Meg kell nézni, hogy a devizahiteleknek miből tevődik össze az a hitel. A közműtartozástól kezdve sorolhatom tulajdonképpen az okait, hogy honnan jön ez a nehéz helyzet azok számára, akik nehéz helyzetben vannak.

Egyrészt a devizahiteles, másrészt pedig az egyéb dolgokat is oda kell tenni. Tehát egy komplex társadalmi kérdéssről van szó. De ha ezt úgy nézzük, a magáncsőd bevezetésével, az eszközközkezelő felállításával igyekezett a kormány, illetőleg az igazságügyi tárca, együttműködve az NGM-mel, nyilvánvalóan a Bankszövetséggel, és mindenkit bevonva, valami olyan megoldást találni, amely rezonábilis. Hogy lehet-e jobb? Én azt gondolom, a saját tudásom szerint mentem és saját képességeink alapján, és úgy gondolom, hogy az alkotmányos és az uniós jogot be kell tartani. Vannak folyamatban az Unió előtt is perek, főtanácsnoki vélemény, Tanchev főtanácsnoknak a véleménye, amit ismerünk, most jött ki ugyebár. Várjuk meg a perek végét, és utána lehet esetleg beszélni róla újra.

A kodifikáció segítette-e gyakorlatilag a közösségi érdeket? Én azt gondolom, hogy igyekeztünk természetesen közösségi érdekeket segíteni - nyilván ez a célunk. Azért gondoljunk bele, hogy egy egyesület bejegyzésénél például segítettük azt, hogy minél hamarabb megtörténjék a bejegyzés, mert azt vettük észre, hogy egy egyesület bejegyzésénél a bíró, de már nem lehetett gyakorlatilag módosítani sem, mert olyan hiánypótló végzést kapok, amelyben ötven oldalon sorolják föl, hogy mit kellene csinálnom. Ez nonszensz! Ez tehát - idézőjelbe téve - „közösségi” érdek, az egyesület a közösséget képviseli. Tehát nyilván ágazatokra le lehet ezt bontani, de én azt gondolom, ezzel igyekeztünk egyfajta szakmaiság alapján érvényre juttatni.

Hatásvizsgálatok. Kérem szépen, igen, ezek nehéz dolgok. Hatásvizsgálat hogyan tud készülni? Nyilvánvalóan statisztikák kellene hozzá, bírósági statisztikák kellene. Itt nyilván az OBH-val vagyunk kapcsolatban, kérjük a statisztikát, hogy arra nézve milyen perek voltak, hány per volt, s a többi, ezeket próbáljuk megtenni. De ugyanez volt az Ákr.-nél: hány közigazgatási határozat születik egy évben, ezek hány százalékát fellebbezik meg? Tehát mi végeztünk ilyen jellegű hatásvizsgálatokat, ezeket a nagy kódexeknél el tudtuk végezni, és a hatásvizsgálatok eredményét használtuk egyébként a kódexeknél.

Áldozatvédelemről beszéltem.

Jogászképzés. Igen, én azt gondolom, mint egyetemi háttérrel rendelkező ember, számomra fontos, hogy színvonalas fiatal jogászok jöjjenek ki, és próbáltam a jogászoknál, jogi karoknál elérni, hogy legyenek úgynevezett centrumok; hogy egy-egy területnek legyen igenis egyfajta centruma az országban. A Debreceni Egyetem például bevállalta, hogy a fogyasztóvédelemnek a centruma lesz, a kutatásait arra fogja összpontosítani; a Károli Gáspár Egyetem az innovációra fog összpontosítani, Szegeden a büntetőjogra. Azt nem lehet, hogy mindenki ugyanazt csinálja; persze lehet, de mégis legyenek olyan centrumok, amelyekre azt tudjuk mondani, hogy fontosak.

Egyébként a Jogakadémiát is kialakítottuk, tehát van egy Jogakadémiánk, ahol a szakértők képzését végezzük el, a végrehajtók képzését. Közösségi érdek - elnézést, hadd térjek erre vissza! Közösségi érdek a végrehajtói karnak a megtisztítása. Azt gondolom, ez egy közösségi érdek volt. Nagyon nehéz volt, azt hiszem, életem legtöbb támadását akkor kaptam, és nem volt egy egyszerű történet. Jogokat kellett behatárolni, újragondolni, fegyelmet hozzá követelni, és azt mondani, hogy kérem szépen, egy újfajta munkamódszerre, gondolkodásra van szükség, és ahol ez nincs meg, akkor az államnak joga van odacsapni. Elnézést, ha csúnyán mondtam, de muszáj bizonyos fegyelmet megkövetelni, és ez egy olyan ágazat volt, amelyet '93-94-ben liberalizáltunk, és utána nem foglalkoztunk vele. Tehát step by step, de mindennel foglalkozni kell, és meg kell nézni, hogy ami nem működik, ott meg segíteni kell.

Arató Gergely volt a következő: ugye, már mondtam, hogy nem tudok mit kezdeni ezekkel a hírekkel, hogy a Kúria, meg az Alkotmánybíróság, meg nem tudom, micsodák. Én azt gondolom, hogy ez a hírlapi kérdésekhez tartozó témakör. Amit mondtam, hogy hét év után egy elemzést érdemes készíteni arról, hogy hogyan működik egy rendszer, de ez egy másik történet.

Ügyvédi tevékenység - szó sem lehet róla! Hát azért álljunk meg! Az ügyvédségben a legfontosabb a védelemhez való jog, az egy alkotmányos jog, annak a szűkítéséről nem lehet szó. Az ügyvédség így is kapott pluszfeladatokat, hozzá kell tennem. Amit fontosnak tartottam, a jogtanácsosi integráció. Egy nyolcvanas években született tvr. volt gyakorlatilag a jogtanácsosokról, legyünk őszinték; lehet, hogy még én is jogtanácsos vagyok, mert senki nem törölte le, valószínűleg nyilván vagyok még tartva mint jogtanácsos. Biztosan összeférhetetlen a miniszterséggel is ráadásul. (*Dr. Staudt Gábor: Na! - Derűltség.*) De az a helyzet, hogy nem tudnék mit mondani, mert egy olyan rendszerről van szó, egy halott rendszer jött velünk. Ezt azért valahogy föl kellett számolni. Okiratot szerkeszt, ellenjegyez; az ügyvédre vannak speciális felelősségi szabályok, ezzel szemben a jogtanácsosokra nézve nem voltak. Azt gondolom, ezt meg kellett tenni. Nem volt egyszerű. Nagyon sokat kellett nekem a jogtanácsosokkal leülni, és nagyon nehéz leülni, amikor nem tudjuk, hogy ki a jogtanácsos, nincs egy szervezet, amelyik a jogtanácsosokat képviseli. Tehát nyilvánvalóan csak próbáltunk bevonni jogtanácsosokat a munkába, hogy valahogy találjuk meg azt a közös modus vivendit, amit végül is szerintem megtaláltunk, és ma már nem látok igazából ebben komoly problémákat.

Roma szegregáció kérdése: jogvita van folyamatban. Mi erre elküldtünk egy jogszabálytervezetet; az EMMI-hez tartozó hatáskorról van szó, de egyébként mi is közreműködtünk az EMMI-vel. Úgy gondoljuk, a roma szegregáció kérdését nyilván rendezni kell, ez természetes, mindenfajta szegregációt az ember nehezen visel.

Egyházügyi törvény. Én annak idején sajnáltam, hogy két szavazat híján az általunk kidolgozott egyházügyi törvény nem ment át. Lehet, hogy ez a kérdés napirendre fog majd kerülni.

A lex CEU és a civiltörvények: ezek bíróság előtt folyamatban lévő ügyek, a luxembourgi bíróság előtt vannak. Az Igazságügyi Minisztérium képviseli a magyar államot ezekben az ügyekben. Mi jogászok vagyunk, jogi érveket fogalmazunk meg. Azt gondolom, a mi jogi érveink igenis megfontolásra méltóak, mert egyszerűen ugyanazzal a névvel működni... Menjünk rá a CEU honlapjára, és nézzük meg: nem tudom, kivel vagyok jogviszonyban, ugyanaz a név, kinek van tanára, hova fizeti a diák a pénzt - ezernyi kérdés van, az átláthatóságtól kezdve, amit sorolhatunk. A civil törvéynél is elmondtuk az észrevételeinket, hogy semmifajta tőke szabad áramlását nem látjuk ebben kockáztatva, hogy utólag egy létező bírósági nyilvántartásba kell bejelentkezni; nem előtte, hanem utólag. Mindegy, ettől függetlenül ezek jogviták, amelyek folyamatban vannak. Én azt gondolom, hogy ezek a jogviták a bíróság előtt vannak, nyilvánvalóan meg kell várni a bírói ítéleteket.

A következő, amit fölvetett, az Európai Ügyészség, ott még egy dolog van. Megint fölvetődik, hogy a föderáció irányába megyünk vagy nem megyünk föderáció irányába. Ez egy alapkérdés, hozzá kell tenni. Nyilván minden ilyen intézmény, így az európai FBI létrehozása a föderatív Európa képét vetíti előre. Magyarország a nemzetállamok együttműködésén alapuló Európai Unióban gondolkodik. Vannak, akik a föderációban hisznek, természetesen, de minden ilyen intézmény létrehozása előbb-utóbb a föderáció célját akarja megvalósítani. Tehát elvi vitáról van itt szó.

A Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda. Kérem szépen, én büszke vagyok, hogy ennek az irodának az alapítója lehettem. Ez ténykérdés. Nekem 2007 óta nincs kapcsolat az ügyvédi iroda munkavállalásaihoz, nem látok rá; ezt minden évben elmondom, jövőre is el fogom mondani, azután is. 2007 óta közszolga vagyok különböző funkciókban, ezt a munkát látom el; az én fejem itt van, az ügyvédek feje meg másutt van. Amikor 2007-től 2010-ig alkotmánybíró voltam, utána nagykövet voltam, senki nem kifogásolta azt, hogy az iroda nevében a Trócsányi név ott van benne. Az én lelkiismeretem nyugodt, és amíg az én lelkiismeretem nyugodt, addig jól tudok dolgozni, úgyhogy ebben nekem semmifajta fenntartásom nincs. Igen, Bogdán Tibor véleményét valóban szeretem kikérni, okos jogászról van szó, és ha okos jogással találkozom, legyen az bárki, annak szívesen kikérem a véleményét, mert abból tanulni tudok.

A következő Bajkai István kérdése. Ez nagyon nehéz dolog, mert ez a legnagyobb viták egyike lesz a következő években: ez az alkotmányos identitás. Az európai uniós szerződés 4. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy az Európai Unió tiszteletben tartja a tagállamok nemzeti identitását. Ez egy nagyon szép mondat, ami bekerült. Mindazonáltal összesen kettő vagy három olyan luxembourgi bírósági ítélet van, amelyben ez a „nemzeti identitás” kifejezés megjelenik, kettő vagy három.

A franciáknál van egy nagyon érdekes új fejlemény egyébként, nevezetesen az „immateriális közrend” fogalom kialakítása. Az immateriális közrend kialakítása nevezetesen az, amikor azt mondja, hogy a francia jogrendnek olyan védelmet ad - most nem akarok itt belemenni, hogy Franciaországnak milyen belső problémái vannak, ehhez nemzetközi kitekintésre lenne szükség -, erre mondom azt, hogy amikor már elkezdik a fátyolviseletről való szabályozásnak a meghozatalát, jogszabályokat hoznak ezekről a dolgokról, sőt a burkini is megjelenik mint téma, ez az immateriális közrend. És az immateriális közrend védelme gyakorlatilag fölül fog állni az uniós jognak. Németországban a lisszaboni szerződés kapcsán jött ki ez az alkotmánybírósi döntés. A cseheknek van egy olyan döntésük, miszerint az uniós

jog nem alkalmazható, ha gyakorlatilag szembemegy a cseh alkotmánnyal; egy ilyen döntés van, de van egy ilyen döntés. Ez tehát azt jelenti, hogy kialakulóban van egy új joggyakorlat a tagállamok részéről, egyfajta védelmi joggyakorlat. Nehéz küzdelem lesz, de azt gondolom, Magyarország az alkotmányos identitásának védelmezésére mindenkor mindent meg fog tenni, az összes jogi eszközt föl fogja használni ezen a téren, ideértve, hogy gyakorlatilag kit illet az utolsó szó.

A magyar Alkotmánybíróságot illeti az utolsó szó, mint az Alaptörvény védelmezőjét, vagy pedig a luxemburgi bíróságot, és mi van a nemzeti alkotmánynak a közösségi joghoz való viszonyával? Mert Franciaországban kimondják, hogy a nemzeti alkotmány felette áll az uniós jognak. Csak egy példát tudok mondani. De ez benne van a francia Alkotmánytanács határozatában.

Staudt Gábornak köszönöm, hogy megerősítette, hogy korábban is egyeztetések alapján működünk. Ezt ígéren tudom a jövőben is, ezt evidenciának tekintem.

A bíróságokra nézve pedig a dolgokat elmondtam.

A civil ügyek intézése lassú. Erre azt tudom mondani, hogy igyekeztünk már ezen segíteni. Nyilvánvalóan a jövőben is meg fogjuk nézni, hogy hogyan tudjuk még továbbra is erősíteni.

Ezek az én válaszaim az elhangzott kérdésekre. Szeretnék mindenkinek köszönetet mondani. Én a bizalom alapján dolgozom és a bizalom az, hogy jót akarunk, jó jogrendszert akarunk, jó bíraskodási rendszert akarunk, jó ügyvédi hálózat működését akarjuk, jó végrehajtókat akarunk és jó jogszabályokat. Természetesen egy ilyen világban, mint a mai, van egy hihetetlen nagy jogi infláció, és tényleg az Unióból az a 2-3 ezres évi uniós jog - transzpozíció jórészt - óriási munkát ad a minisztériumoknak, nemcsak nekünk, az agrártárcának vagy éppenséggel más tárcáknak is. Igen, de nekünk van egy közvetítő szerepünk, benne kell lenni, meg kell oldani, hihetetlen munkateher nehezedik a jogalkotóra. Tehát nem vagyunk már ott, mint 1914-ben, amikor elfogadtak harminc törvényt egy évben. Megnéztem, hányat fogadtak el a történelemben visszamenőlegesen. Ez nem magyar probléma, ez egy világjelenség, ebben kell nekünk küzdeni. A drónokról kell jogszabályt hozni, a vezető nélküli autóról, és gondolják meg, hogy azért ezek olyan kérdések, amelyeket professzionálisan kell átnézni és nem lehet fércmunkát letenni az asztalra, így még a legjobb akarattunkkal is tudunk olyat csinálni, hogy utána korrekcióra szorul. Sajnos, ilyen az élet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, miniszterjelölt úr. Megnyitom a véleménykört. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. *(Vigh László jelentkezik.)* Vigh László képviselőtársunk. Tessék parancsolni!

Vélemények, hozzászólások

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Szeretném megköszönni a négyéves munkáját, és a Fidesz-KDNP részéről szeretnék támogatni a következő négy évben is.

ELNÖK: További véleményt kíván-e valaki megfogalmazni? *(Dr. Varga-Damm Andrea jelentkezik.)* Varga-Damm Andrea!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Miniszter úr, gondolom, nem véletlenül, picit kerülte az OBH-OBT kérdést, amit Staudt Gábor képviselőtársam tett fel, mert hiszen ott egy komoly jogsértéssorozatot állapított meg az OBH az OBH

elnökének bizonyos tevékenységét illetően. Megtenné, hogy erre azért valamennyire reagál? Köszönöm szépen.

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ miniszterjelölt (Igazságügyi Minisztérium): Jeleztem azt, hogy az Igazságügyi Minisztérium teljes függetlenséggel működik az OBT-től és az OBH-tól. Közöttük van egy vita. Vannak arra szervezett fórumok, amelyek ezt a vitát el tudják dönteni, eldöntik, hogy kinek van igaza. Nyilvánvalóan lesz ebből, vagy van vita, én is hallom, de azt gondolom, nem az Igazságügyi Minisztérium az autentikus jogértelmezésre felruházott szerv. Vannak autentikus jogértelmezésre felruházott szervek, azok a döntést ki fogják mondani, amit az Igazságügyi Minisztérium természetesen el fog fogadni.

Azt azonban jeleztem, hogy nyilvánvalóan hét év után egy értékelést el kell végezni, be kell vonni külső szakmai embereket ebbe a munkába, megnézni ennek a rendszernek az elért eredményeit, esetleges negatívumait. Ez már igazságügyi minisztériumi feladat, ezzel lehet foglalkozni, ezt is csak, ahogy említettem, kellő óvatossággal és körültekintéssel fogom végezni.

ELNÖK: Arató Gergely képviselő úr!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Nyilván rendkívül gondolatgazdag válaszokat adott, de sajnos nem nyugtatott meg abból a szempontból, hogy például ennek a vizsgálatnak az eredménye nem a kormány politikai szándékait fogja-e tükrözni tekintettel arra, hogy emlékszünk, a közigazgatási bíróság ügyében is utóbb alkotmányellenesnek bizonyult javaslattal próbálta a kormány megkerülni a kétharmadot. Mint ahogy azt az álláspontját sem osztom, amely azt mondja, hogy szakmai alapon megnyitható a közigazgatási bíráskodás a közhivatalnokok előtt, ugyanis itt nem szakmai, hanem függetlenségi probléma van. A közhivatalnokok ma egy átpolitizált, szakmai minimumokra sem ügyelő államigazgatásban dolgoznak, és mint ilyenek, nem várható el tőlük az, hogy politikailag kényes ügyekben független módon járjanak el később.

Ami az Európai Ügyészséget illeti, az ön álláspontja önmagával is ellentmondásba kerül, hiszen egyik oldalról azt mondja, hogy ez szuverenitási kérdés és a föderáció irányába mutat, másrészt azt mondja, hogy felesleges és semmilyen újdonságot nem jelent a Eurojusthoz képest. Ez nem igaz egyébként, mert tudniillik az Európai Ügyészségnek meglenne az a jogköre, hogy a magyar hatóságok kikerülésével és a magyar hatóságoknak, hogy finoman fogalmazzak, a korrupció elleni küzdelemben nem kellően hatékony munkáját áthidalva tudjon az uniós pénzügyekben eljárni. Megmaradt az a gyanúm, hogy önök ezt nem szuverenitási okok miatt ellenzik, hanem azért, mert nem akarják, hogy egy európai szervezet rálásson ezekre az ügyekre. Ezért sajnálattal azt kell mondanom, hogy nem tudom támogatni az ön kinevezését. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Czunyiné Bertalan Judit alelnök asszonyé a szó!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Nem miniszter úrhoz, hanem az előttem szólóhoz lenne egy fél mondat. Visszautasítom, legalábbis a magam nevében, az ön hozzászólását, amivel a kormány- és köztisztviselőket az imént megbántotta. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszonynak ezt a visszautasítást. Valóban itt bizonyos eljárási rend alapján működünk. Ez az Igazságügyi bizottság a magyar Országgyűlés parlamentjében és kérem képviselő urat, hogy a jövőben tartózkodjon ilyen megnyilvánulásoktól. Köszönöm szépen.

Varga László képviselőtársunknak adom meg a szót.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Két területre vonatkozóan tennék gyors megállapításokat. Az egyik az, hogy volt, amit miniszter úr nagyon gyorsan cáfolt, vagy kategorikus véleményt fogalmazott meg, volt olyan, hogy "szó sem lehet róla" például az ügyvédek kapcsán. *(Dr. Trócsányi László közbeszólása.)* Értem, értem, csak van, amiben ilyen kategorikus, ez rendben van, és van, amiben pedig azt mondta, hogy hírlapi kacsá. Mondjuk például a bírók nyugdíjazása kapcsán, akik '90 előtt ítéleztek, nem volt ennyire kategorikus, ezt csak megállapítanom. Kérem, hogy ezt a hírlapi kacsát akkor cáfolja és mondja, hogy egyébként nem lesz ilyen. Ezt csak megállapítom. A különbíróóságok kapcsán egyébként értem, hogy itt szakmai alapon gondol sok mindent, csak megállapítom, hogy nagyon sok minden egyébként éppen aktuálisan egybecseng a Fidesz hatalmi érdekeivel. Tehát azt gondolom, hogy ennek a területnek a kapcsán feltett kérdéseket, ha kategorikusabban cáfolta volna, nyilván elgondolkodtam volna a döntésemen.

A másik egy összetett dolog, Vigh László is említette a négyezer szavazatot. Ugyan nem egymással vitázunk ilyenkor, hanem inkább önnek teszünk fel kérdéseket, mégis hadd térjek ki az ő állítására is, amiben nyilván a Kúria összefüggésében említette azt a bizonyos négyezer szavazatot. Ez, mondjuk úgy, számomra teljesen döbbenetes azután, amilyen volt a választási kampány, és ami történt a választási kampány során, ahogy ez a választójogi rendszer kialakult. Azután a Fidesz beszél arról, hogy egy mandátumába került ez a konkrét helyzet. Ez tényleg döbbenetes. Azt gondolom, nagyon sok tennivaló van egyébként a választójogi rendszer kapcsán. Csak néhány dolgot hadd említsek, erre is konkrétan reagálva. Szeretnék emlékeztetni, hogy egy televíziós társaság mutatott be egy jelenséget, pont Szabolcs megyében mutatott be buszoztatást a határon túlról. Tehát azt gondolom, a tekintetben, hogy ki hogyan és milyen módon mit lépett a választások kapcsán, szerintem önök nagyon kevés dolgot vethetnek szemére bárkinek, így a Kúriának is, amelynek nyilván a függetlenségét is sértik. Tehát nagyon sok visszaélésről érkezett hír, nagyon sok probléma van. Egyébként a Választási Iroda is jelezte, hogy sok mindenben jogszabály-módosításra van szükség. Szerintünk több mindenben, de azokban is.

Azt is mondta miniszter úr, hogy az állampolgárok számára jogaikhoz való hozzáférésüket minden tekintetben segíteni kell. Ha már választójog, azt gondolom, hogy a külföldön dolgozó, a gazdasági okokból vagy egyéb okokból külföldre menekülő magyar állampolgárok, akik magyarországi lakcímmel rendelkeznek, bizony könnyebben tudnának szavazni, ha a választójogukhoz való hozzáférést jobban segítené a magyar állam, jobban segítené a törvényhozás azzal, hogy ezt a kétharmados jogszabályt módosítaná és lehetővé tenné számukra, hogy bizony adott esetben levélben, megfelelő biztonsági körülmények között szavazhassanak.

Az idő előrehaladt, bár még nagyon sok mindent kifogásolhatnék. Nemcsak ellenzéki mivoltomból fakadóan, hanem meggyőződésből sem tudom támogatni nyilvánvalóan a miniszterjelölti küzdelemben, illetve a miniszteri kinevezésében. Nem vitatom sok dologban a szakmai elkötelezettségét, de azt kell hogy mondjam, hogy nagy összességében nyilván sok mindenben a Fidesz hatalmi érdekeinek látom a követését. Aztán majd meglátjuk. Nagyon remélem, hogy marad *(Az elnök jelzi az időkeret leteltét.)* nagyon sok minden a hírlapi kacsá kategóriájában, és abban

reménykedem, hogy a következő napokban kategorikusabban fog cáfolni miniszter úr. Köszönöm.

ELNÖK: Vitányi István alelnök úrnak adom meg a szót.

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Csak egy mondatot szeretnék Varga László képviselőtársam reagálására mondani. Igen bájos az, amikor az MSZP képviselője a választójogi törvényről beszél. *(Dr. Varga László: Miért?)* Ha emlékszik, 1994-ben úgy változtatta meg az MSZP a választójogi törvényt, hogy az összeférhetlenséget feloldotta. *(Dr. Varga László: Akkor még kiskorú voltam. - Derűtség.)* Ja, jó... Attól még emlékezhet! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Több felszólalót nem látok. Kérdezem miniszterjelölt urat, kíván-e bármire röviden reagálni a véleménykörből.

Dr. Trócsányi László reflexiói

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ miniszterjelölt (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, csak egyetlen dologra szeretnék reagálni, azért, mert ez az Európai Ügyészség egy jó téma. Én egyébként részt vettem ám azokban a vitákban, amikor arról volt szó, hogy az áfacsalások odakerüljenek az Európai Ügyészséghez vagy sem. Az áfának a 95 százaléka nemzeti hatáskörben jön be; ez az egyik. Kettő: az egyhangúsággal meghozott szabály hatáskörét módosítani lehet gyakorlatilag nem egyhangúlag. Úgyhogy itt azért van számos olyan jogi kérdés, amire azt tudom mondani, hogy amikor ezt átvették - a szó szoros értelmében -, akkor én számos ellenérvet, jogi ellenérvet elmondtam, ami azonban egy percen belül nem talált elfogadásra, hogy hogyan lehet az, hogy a hatáskörét ki lehet bővíteni egy szervezetnek már gyakorlatilag nem egyhangúlag; a szervezet felállítása egyhangú döntést igényel, azonban a hatáskört már lehet gyakorlatilag minősített többséggel módosítani. Ez azért egy nagyon érzékeny kérdés, csak szeretném mondani.

A másakra pedig: a hírlapi kacsa csak azt jelzi, hogy milyen jellegű dologról van szó. Önmagában ebbe a kategóriába tartozik a Kúria megszűnése és hasonlók - erről, kérem szépen, nincs szó.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm. Határozathozatal kerül sor. Az országgyűlési törvény alapján a bizottság kötelezettsége, hogy az Országgyűlést írásban értesítse a meghallgatással kapcsolatos álláspontjáról. A törvény kimondja, hogy nyílt szavazással kell döntenie a tekintetben, hogy a bizottság támogatja-e és milyen arányban támogatja a miniszterjelölt úr miniszteri kinevezését. Erre a határozathozatalra fog most sor kerülni.

Kérdezem ezért a tisztelt bizottság tagjait, támogatják-e dr. Trócsányi László miniszterjelölt úr miniszteri kinevezését. Kérem, kézfelemeléssel szavazzunk! Aki igen? *(Szavazás.)* Hét igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Négy nem. S tartózkodás? *(Szavazás.)* Nem volt. Megállapítom, hogy 7 igen, 4 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül a bizottság támogatja dr. Trócsányi László miniszterjelölt úr igazságügyi miniszterre történő kinevezését.

Köszönöm szépen. Nagyon köszönöm miniszterjelölt úr, államtitkár hölgy és urak megjelenését. Ezzel ezt a napirendi pontot lezárom, és egy perc technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet. - Dr. Trócsányi László és munkatársai távoznak)*

az ülésről. - Czunyiné dr. Bertalan Judit és dr. Staudt Gábor kimennek a teremből. - Dr. Semjén Zsolt és Soltész Miklós megérkeznek az ülésre.) Tisztelt Bizottság! Folytatjuk munkánkat, kérem, fáradjanak be a foyer-ból.

Dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Soron következik 2. napirendi pontként dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása az Országgyűlésről szóló törvény 44. § (2) bekezdése alapján. Megkülönböztetett tisztelettel köszöntöm dr. Semjén Zsolt miniszterjelölt urat.

Mielőtt megadnám a szót, tájékoztatom miniszterjelölt urat, hogy a meghallgatás menetrendjét a bizottság már elfogadta, melynek keretében kétfordulós tárgyalást tartunk, és frakciónként 7-7 perces időkeret áll rendelkezésre a kérdések feltevésére és a vélemények elhangzására. A bizottságunkban tanácskozási joggal rendelkező LMP- és Párbeszéd-frakciók adott esetben megjelent képviselői részére pedig a kérdésfeltevésre és a véleménykifejtésre 2-2 perces időt biztosított az Igazságügyi bizottság.

Most megadom a szót miniszterjelölt úrnak, hogy expozéját tartsa meg. Tessék parancsolni!

Dr. Semjén Zsolt expozéja

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterjelölt: Nagyon szépen köszönöm. Igen tisztelt Elnök Úr! Igen tisztelt Bizottság! Abban a rendkívül kényelmes helyzetben vagyok, hogy az az egyházpolitikai világ, ami van, azt lényegében én találtam ki, Balog Zoltánnal együtt, még a kilencvenes években, és 1998-2002 között építettük fel. Aztán amikor 2002 után próbálták lebontogatni, egyébként nem sok sikerrel, akkor Salamon Lászlóval az Alkotmánybíróságnál rendre megnyertük az alkotmánybírósági beadványokat, úgyhogy meg is tudtuk védeni ezt az egész magyar egyházpolitikai modellt, amely példaértékű, hiszen a világ különböző részein is átvették. Ezért, ha megengedik, a konkrét számok előtt néhány fundamentális vonatkozást szeretnék kifejteni, amelyen az egész egyházpolitikai rendszerünk nyugszik.

A kiindulópont az, hogy az egyház sui generis valóság. Két tökéletes társaság, societas perfecta létezik: az állam és az egyház.

Ez a két tökéletes társaság. Zárójel: abban az értelemben tökéletes, hogy a céljai eléréséhez szükséges eszközökkel mintegy önmagától rendelkezik és nem vezethető vissza a léte egy másik eredendőbb közösségre. Zárójel bezárva. Tehát ezért két sui generis valóság létezik: az állam és egyház. Ebből következően az állam és egyház vonatkozásában nem lehetséges alá-fölrendeltség, csak a legszigorúbb mellérendeltség. És az egész egyházpolitikánk ezen a fundamentumon nyugszik. Tehát az egyház sui generis valóság, societas perfecta, hiszen az egyház a létét nem az államtól veszi, a célja, ami végeredményben az üdvösség szolgálata, az ehhez való eszközeit, mint a dogmatika, kánonjog, liturgia és így tovább, nem az államtól veszi, ezért az egyház nem az állam valamely alrendszere, hanem sui generis valóság. Ez azért nagyon fontos, mert bizonyos országokban különböző szekularista ideológiáktól vezérelve az egyházat egyfajta közttestületként tekintik és besorolják az állami intézményrendszer valamely alrendszerébe. Van, ahol kitüntetett alrendszere, van, ahol megtúrt alrendszere, de ez elfogadhatatlan, mert filozófiai alapon az egyház sui generis valóság. Ezt nagyon fontos az elején tisztázni.

A másik, hogy ha megnézünk egy egyházi intézményt, mondjuk a Bethesda Gyerekkórházat, akkor az egy valóság, de két sajátos aspektusa van. Egyfelől vallásos közösség, mint vallásos közösség tekintetében az állam feladata a vallásszabadság biztosítása, hiszen az immanens világi állam nem illetékes dogmatikai, teológiai vagy filozófiai kérdések eldöntésére. Tehát amennyiben egy egyházi intézmény vallásos aspektusát tekintem, mint vallásos közösséget, a tekintetben az államnak egyetlen feladata lehet: a vallásszabadság biztosítása, hiszen az immanens világi állam nem illetékes transzcendens kérdésekben. Igen ám, de egy egyházi intézmény, mint például a Bethesda Gyermekórház vagy a Ferencs Gimnázium, nem pusztán vallásos közösség, hanem egyúttal közfeladatot átvállaló intézmény is és e tekintetben az állam feladata a finanszírozás. És miután a vallásos emberek ugyanolyan adófizető polgárok, mint bárki más, a kereszténység mind szociológiailag, mind történelmileg releváns valóság, ebből kifolyólag, ha az egyház a polgárok igénye alapján közfeladatot vállal át, akkor az államnak nem lehet úgy csinálni, hogy azt mondja, hogy drága barátaim én biztosítom nektek a vallásszabadságot, ti meg tartsátok fenn az intézményeiteket, ahogy tudjátok, hanem az állami, önkormányzati intézményrendszerrel azonos módon kell finanszíroznia az egyházi intézményrendszert. Ezt nevezzük az egyenlő finanszírozás követelményének, tehát a lényeg az, hogy ha az egyház közfeladatot ellátó intézményt vállal át, akkor az államnak pontosan ugyanúgy kell finanszíroznia, mint a hasonló feladatot ellátó állami vagy önkormányzati intézményeket.

A történet tekintetében fontos megemlíteni az egyházi ingatlanrendezést. A szocializmus idején, amikor elrabolták az egyházaktól a javaikat, akkor még Isépy Tamás bátyánk dolgozta ki, nyugodjék csendesen, annak idején az ingatlan-visszaadási törvényt, amit az első Orbán-kormány idején zártunk le jogilag Fedor Tibor heroikus és hihetetlen munkájának köszönhetően. Azért az körülbelül 8000 darab ingatlant jelentett 180 milliárd forint értékben.

Fontos még a filozófiai jellegű kérdések tekintetében szólni az egy százalék kérdéséről. A lényege az, hogy a személyi jövedelemadó egy százalékáról az állampolgárok rendelkezhetnek, majd azt az állam kiegészíti az össz-jssa, most végre újra, egy százalékáig és ezt megkapják az egyházak. Ebből is végtelenített viták voltak, ezért fontos, hogy a tisztelt bizottság előtt felidézzem, hogy született meg ez az egész egyszázalékos dolog. A helyzet az, hogy ez kezdetben Bauer Tamás ötlete volt szerintem, legalábbis nekem Bauer Tamás adta elő, amikor az eredeti koncepció az volt, hogy legyen egy százalék, amiben benne vannak az egyházak, a civil szervezetek, a sportegyesületek és így tovább. Ezzel ő letudottnak vette volna, hogy mondjam, az egyházak támogatását, de legalábbis a hitéleti részt mindenképpen. Ez ebben a formában azért elfogadhatatlan, mert más valóság egy egyház, más valóság, mondjuk, egy bélyeggyűjtő egyesület. Megjegyzem, klasszikus szabadkőműves ötlet egy kategóriába rakni az egyházakat és a civil szervezeteket, mondván, hogy van, aki katolikus, van, aki református, van, aki horgászik és van, aki bélyeget gyűjt. Azon túl, hogy ez egy műfajbeli tévedés, nyilván van benne egy ideológiai motiváció is. Akkor végül is a Horn-kormány megkötötte a vatikáni szerződést, amit most már használjunk így, hogy vatikáni szerződés, bár teljesen helytelen, mert a magyar állam nem a Vatikánnal állapodott meg, hanem az Apostoli Szentszékkal, ami nem azonos a Vatikánnal, de most ilyen részletkérdésekbe nem bonyolódunk bele. A lényege tehát ennek az, hogy van ez az egyszázalékos szisztéma.

Mindezt csak azért mondtam el, hogy most már ez valahogy van és fenntartjuk ezt a szisztémát, vagy kiegészítést, sőt a teljes egy százalékra való kiegészítést, de látni kell azért, hogy szerintem ez az egész úgy hülyeség, ahogy van. Az első perctől kezdve

én ezen az állásponton voltam. De miután Horn Gyula megkötötte a megállapodást, onnantól kezdve már nem akartuk feszegetni a kérdést. Miért hülyeség szerintem? Azért, mert az egyház finanszírozását hozzárendeli egyfajta adónem átengedéséhez. Ezáltal a mindenkori kormány teljesen politikai beállítottságtól függetlenül ideológiájától - hogy mondjam -, gazdaságpolitikájától teszi függővé az egyházfinanszírozást. Például lehetséges olyan gazdaságpolitika, ennek én híve lennék, hogy még tovább csökkentsük az szja-t. Mondhatja egy kormány, hogy mondjuk az adóbevételeket beveszem valahonnan máshonnan, áfa vagy társasági adó vagy akármi, és csökkentem a személyi jövedelemadót. Következésképpen akkor az egyházak részére menő egy százalék is kevesebb. Vagy nagyon helyesen a kormány soha nem látott nagyságú családtámogatást biztosít. Igen ám, de ez mind lejön a személyi jövedelemadóból. Tehát a kormány gazdaságpolitikai, vagy társadalompolitikai lépései óhatatlanul egy egyházpolitikai vetületet kapnak. Ez egyfelől szerencsétlen, másrészt pedig az egész támogatási rendszernek egy bizonytalanságát eredményezi. Én kezdetektől fogva annak a híve voltam, hogy a GDP-hez kössük, mert akkor együtt nevetünk, együtt sírunk. Ha nő az ország gazdasági teljesítménye, akkor nő az egyházaknak juttatott támogatás, ha csökken, akkor pedig csökken, és nem függ a mindenkori kormány gazdaságpolitikájától, aminek semmi köze az egyházpolitikai vonatkozásokhoz.

Én kész vagyok akár a vatikáni vegyes bizottságban újragondolni az egészet. Nem ragaszkodunk hozzá. A nyitottság megvan bennünk, lehet újragombolni ezt az egész kérdést. Azt is lehet, miután most azért nyugvópontra jutott a dolog azért, hogy van egy valorizációs szisztéma és visszaállt arra, hogy a teljes egy százalékra kiegészítjük, ezért működhet így is. De azért mondtam el ezt az egész, kicsit hosszadalmas történetet, hogy értsék a bizottság azon tagjai, akik akkor még nem voltak ott, és azt hiszem, senki nem volt ott rajtam kívül abban az időben, meg Fedor Tiboron kívül, hogy ez történelmileg alakult így, ahogy alakult, és ezért a gyökerében van bizonyos probléma.

Az egyházi törvény vonatkozásában, amelyet nagyon helyesen az alkotmányban kétharmados törvényként rögzítettük, miután ez egy emberi jogi dolog, helyes is, hogy úgy van, a következőt fontos látni. Az eredeti törvényt még Szászfalvi László államtitkár úr idején dolgoztuk ki és noha az Alkotmánybíróság, meg az Emberi Jogok Európai Bíróságának döntéséből kifolyólag az egyházalapítás része kapta a médiafigyelmet, de a helyzet az, hogy ez igen picike szelete magának az egész egyházügyi törvénynek, amely egy nagyon kidolgozott és egy nagyon időt álló mű.

Hiszen nagyon pontosan szabályozza azt, ami az évtizedek során felmerült legfontosabb kérdés volt, hogy pontosan mi a felelősségi köre egy adott egyházon belül, mondjuk, egy plébániának, egy egyházmegyének, a püspöki karnak, egy szerzetesi intézménynek a felelősségi köre hogyan van; tehát az egyházi belső jogi személynek a tekintetében, az állam és az egyház egymáshoz való viszonyulásának a kérdésében. Ezekben a kérdésekben, felelősséggel gondolom, amit akkor is mondtam, ez egy kodifikációs remekmű, és tökéletesen kiállja az idők próbáját.

Egyetlen olyan része van, amin vita van, ez a bizonyos egyházalapítási kérdés, hogy ki alapíthat egyházat. Azért kellett ehhez hozzányúlni, mert annak idején, a rendszerváltoztatás idején az akkori Országgyűlés átesett a ló másik oldalára, némileg talán érthető okokból kifolyólag, és az Állami Egyházügyi Hivatallal szembeni jogos, zsigeri ellenszenvéből kifolyólag, amikor borzalmas nehéz volt egy egyházat alapítani, ezért gyakorlatilag a társadalmi egyesületek alapítására vonatkozó szélsőlegesen liberális szabályozást hozott: gyakorlatilag száz ember, minden tartalmi kontroll nélkül, alapíthatott egyházat. Következésképpen olyan szürreális dolgok voltak, hogy

nem tudom, a Boszorkányszövetség azonos jogi státuszban volt, mondjuk, a Református Egyházzal, és az esztergomi érsek azonos státuszban volt a boszorkányegyház főboszorkányával, és százszámra voltak nyilvánvaló álegyházak. Ezt most megint az idő rövideje miatt nem akarom taglalni, de rendkívül szórakoztató és vicces dolgok vannak, ha egyébként nem lenne tragikus abból a szempontból, hogy egy csomó adóforintot elloptak részint, részint pedig álltermészetgyógyászok és egyebek ilyen védelem alatt visszaélhettek az emberek egészségével, és így tovább, és így tovább. Tehát ehhez mindenképpen hozzá kellett nyúlni.

Ráadásul nyilvánvaló, hogy más valóság egy sok évszázados, nagy társadalmi támogatottságú történelmi egyház, és más dolog egy tegnap kitalált vallási kísérlet. Tomka Miklóstól származik az a szerintem zseniális hasonlat, hogy azért nem fogadható el az az érvelés, hogy kérem, ez is egyház, az is egyház, ezért ugyanazon jogszabályoknak kell rájuk vonatkozni, mint ahogy nem fogadható el a józan ész alapján az, hogy közlekedési eszköz egy bicikli, meg közlekedési eszköz egy utasszállító repülőgép is, mégis nyilvánvaló örültség lenne a biciklistákat a légi közlekedés szabályainak a betartására kényszeríteni, vagy lezuhanna az a repülő, amelyik a bicikli KRESZ-szabályai alapján próbálna repülni. Tehát más valóság egy nagy, intézmények tömegét fenntartó, sok évszázados, többmilliós támogatottságú egyház, és más dolog egy tegnap kitalált vallási kísérlet. Megjegyzem egyébként, hogy a vallásszabadság az alkotmány határain belül korlátlan, függetlenül attól, hogy az illetőnek vagy az adott közösségnek van-e egyházi jogi státusza vagy nincs, hiszen az alkotmány határain belül mindenki olyan vallást talál ki magának, amelyet akar, és olyan vallást gyakorol, amelyet akar. Ehhez nem feltétlenül kell jogi státusz.

És itt még egy dolgot érdemes megfontolni: a bevett egyházak, a valós egyházak, amelyeknek történelme van, társadalmi támogatottsága van, intézményei vannak, és egy tegnap kitalált vallási kísérlet azért nem tehetők egy kategóriába, mert ahogy diszkriminatív dolog azonos valóságokat különbözőképpen kezelni, ugyanúgy diszkriminatív különböző dolgokat azonosképpen kezelni. Ezért nagyon helyes, hogy a vallásszabadságot úgy kell biztosítani, hogy a valóságot figyelembe véve, az intézményrendszert fenntartó, nagy társadalmi támogatottságú egyházaknak legyen egy speciális kategóriája, és egyébként legyen lehetőség, hogy a tegnap kitalált vallási kísérletek is virágozhassanak, nyilván a súlyuknak megfelelő módon.

Harminckettő bevett egyház került elfogadásra. Hozzáteszem, megint csak a történelmi hűség kedvéért, hogy a KDNP eredeti javaslata Szászfalvi államtitkár úrral az volt, hogy a Fővárosi Bíróság jegyezze be őket, aztán különböző okok miatt ez átadásra került az utolsó pillanatban úgy, hogy az Országgyűlés ismerje el a bevett egyházakat. *(Czunyiné dr. Bertalan Judit és dr. Staudt Gábor visszajön a terembe.)* E mögött voltak egyébként bizonyos nemzetbiztonsági szempontok, mert bizonyos nemzetbiztonsági kockázatot jelentő társulatok esetében a bíróság vélhetően nem akceptálta volna, hogy ez nemzetbiztonsági kockázatot jelent, ellenben a parlament bizottsága vagy maga az Országgyűlés ezeket a szempontokat józanabban tudta volna mérlegelni. Lényegében ezért került a törvény alapján az Országgyűlés kompetenciájába az egyházak bevett egyházként való elfogadása. Megjegyzem, egyébként nehéz megmagyarázni, ez miért nem tetszett az Emberi Jogi Bíróságnak, hiszen például a nemzetiségeket most is az Országgyűlés fogadja el, és most is az Országgyűlés dönti el, hogy melyik nemzetiség nemzetiség, és miután a nemzetiség és az egyház emberi jogi szempontból mindig párhuzamosan és együtt jár, ebből kifolyólag ha az Országgyűlés el tudja dönteni, hogy mondjuk, a horvát az nemzetiség, a bunyevác pedig nem nemzetiség, ugyanúgy el fogja tudni dönteni, hogy akkor

melyik egyház egyház, és melyik, mondjuk, vallási közösség. Ezért tehát szerintem irracionális és illogikus az ezzel szembeni döntés, de ez most már van, ahogy van. Az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bíróságának a döntését végrehajtjuk, és különböző megállapodások is voltak ennek a rendezésére.

Még 2010-ben jóvá kellett tenni a korábbi elmaradásokat. Például a közoktatási törvény tekintetében, a zárszámadási törvény vonatkozásában 4 milliárd forint adósság volt, s a többi, ezeket rendeztük, nem utolsósorban a szentszéki vegyes bizottság összehívásával.

Amit nagyon fontosnak tartok, az azért sokat jelez, hogy az intézményátvételek szempontjából 2010-hez képest megduplázódott az egyházi intézmények száma; a közoktatás tekintetében 6-ról fölment 13 százalékra, most 220 ezer gyerek jár egyházi iskolába; a szociális, gyermekvédelmi, s a többi intézmények tekintetében pedig 11-ről 23 százalékra. Én híve vagyok annak, hogy ha lakossági igény van, akkor természetesen az egyház átvehessen még további intézményeket. Ennek persze nyilván a korlátja az, hogy mondjuk, egy szerzetesrendet feloszlatni az tíz perc - láttuk az 1940-es évek végén -, ahhoz, hogy egy szerzetesrend újra megerősödjön, és betegápoló apácák és tanító szerzetesek legyenek, évtizedek kellenek. Ezért nyilván az intézményátvétel is olyan mértékben lehetséges, ahogy az szellemi tartalommal megtölthető. De amennyiben lakossági igény van, akkor helyes az, ha a lehetőség nyitva áll.

Fontos volt - amit szintén, nem azért mondom, én találtam ki - a kötelezően választható etika- és hitoktatás, aminek a lényege az, hogy mindenkinek kell valamilyen etikát tanulni, aztán mindenki eldönti, hogy felekezeti hit- és erkölcsant tanul, vagy pedig etikát; ugyanúgy, ahogy azon nincs vita, hogy valamilyen idegen nyelvet tanulni kell, aztán majd mindenki eldönti, hogy angolul, franciául vagy németül tanul, de valamilyen nyelven kell tanulnia. Ennek következtében, örömmel jelentem, hogy nyolc évfolyamon megy a hitoktatás, mégpedig a hitoktatók megkapják a pedagógusok átlagbére alapján a fizetésüket, és 270 ezer gyerek tanul így hittant.

A költségvetési támogatás tekintetében most nem akarom húzni itt az időt részletszámokkal. A lényeg az, hogy 2010-ben 24 milliárd volt körülbelül összesen, amit az egyház kapott, ez most fölment körülbelül 55 milliárdra. Megjegyzem, ennek egy nagy része automatikusan megy, hiszen, ha több az iskola és oda több gyerek jár, akkor automatikusan a fejkvóta is több, és így tovább. A másik pedig, hogy az ingatlanrendezés tekintetében az örökjáradékkal rendezett ingatlanok valorizációja következtében ez az összeg mindig csak fölfelé megy, tehát ez okoz itt egy növekedést; és hogy a korábbi diszkriminációnak a megszüntetése folytán az egyházak végre megkapják az egyenlő finanszírozás alapján azt, ami jár nekik. Az elmúlt években, különösen az elmúlt év végén egy rendkívüli fejlesztéstámogatás volt, 100 milliárd forint fölötti összeggel, amivel összességében '17-ben már 180 milliárd forint volt az egyházi intézmények fejlesztésére.

Az is fontos a vidék életminősége szempontjából, hogy a kistéleplésen lévő lelkészek jövedelme is 2015-höz képest 80 százalékkal nőtt. Speciális programokat is értelemszerűen támogatunk, mint mondjuk a reformáció 500 évét 3 milliárddal, most az Eucharisztikus Kongresszust, ez mindennel együtt 25 milliárd lesz. Óvodafejlesztés 70 milliárd és így tovább. Tehát ezek mennek. Öröndetes, hogy az EU-s pályázati lehetőségek is megnyíltak. A Karitatív Tanács nagyszerűen működik, Soltész Miklós államtitkár úrnak amúgy is szívügye. Az is fontos, hogy a határon túli egyházi támogatások is ebben a vonatkozásban is felmentek, ami 2011-ben 670 millió volt, az felment most már 9 milliárd forintra. Tehát összerakva mindent: a magyar

egyházpolitikai modell működik. Azt kell mondanom, hogy most már elemében is cizelláltan, az egyházakkal egyeztetve ezeknek egy része megvalósult, mint például az ingatlanrendezés, egy része pedig nyilván az idők végezetéig alakulni fog, hiszen ahogy váltakoznak például az oktatási jogszabályok, nyilván mindig az egyenlő finanszírozásból következően az egyházi intézményekre való vonatkoztatásában át kell tárgyalni a történeteket.

Ezért az egyházakkal kötött megállapodások alapján, különös tekintettel az Apostoli Szentszékkal kötött megállapodásra, felajánljuk - amint megjön majd az új nuncius -, hogy a Szentszékkal készek vagyunk akár nemzetközi tárgyalásokat folytatni, hogy a részletkérdésekben is kiegészítsük a korábbi megállapodásokat. Megjegyzem: ennek igen jó alapot adott a református szerződés, ami számos kérdésben precíz megfogalmazást tartalmaz. Most csak egyet mondok. Például a diaszpórában élő magyar közösségek lelki gondozása tekintetében az állam által fizetett egyházi személyek menjenek ki és gondozzák a diaszpórában élő magyarságot. Miután, ha nagyon belelovalom magam, nehezen tudom abbahagyni, ezért most aszketikus önmérséklettel abbahagyom ezt a részt és készséggel válaszolok a kérdésekre.

Kérdések

ELNÖK: Köszönöm miniszterjelölt úr részletes exozéját, és megnyitom a kérdéskört. Kérdezem, kíván-e a bizottság tagjai közül valaki hozzászólni. *(Arató Gergely: Csak kérdezni?)* Igen, igen, a kérdéskört nyitom meg. Arató Gergely, tessék parancsolni!

ARATÓ GERGELY (DK): Helyesen értettem-e miniszterelnök-helyettes úr szavait, hogy továbbra sem kívánja a kormány végrehajtani az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítéletét és nem kívánja módosítani az egyházügyi törvényt? Ezt a kodifikációs mesterművet, ahogy ön mondta, amely az Emberi Jogi Bíróság véleménye szerint éppen a vallásszabadság elvének nem felel meg.

A második kérdésem arra vonatkozik, hogy ezek szerint jónak és egyenlőnek tartja azt a finanszírozási gyakorlatot, amely például a dologi költségek tekintetében háromszoros finanszírozást juttat az egyházi iskoláknak az állami iskolákkal szemben. Nem kíván változtatni ezen a gyakorlaton sem?

Végül engedje meg, hogy az újabb kérdésem ne erre a területre vonatkozzon, hanem arra, hogy ön minden szempontból megfelel-e a miniszterelnök-helyettesi vagy miniszteri tisztségre, tudniillik azt kell kérdeznem ennek következtében öntől, hogy megfizeti-e vagy megfizette-e azt az illetéket, amit a Svédországban végrehajtott ajándékvadászat után önnek meg kellett fizetnie vagy mi erről az álláspontja. Mert a sajtónak nem kívánt erre válaszolni, talán most megtudhatjuk.

És szintén szeretném megkérdezni...

ELNÖK: Képviselőtársam, ez nem tartozik a miniszterjelölti meghallgatáshoz.

ARATÓ GERGELY (DK): A miniszterjelöltek integritása része a miniszteri alkalmasság megítélésének álláspontom szerint, de tudomásul veszem, ha elnök úr úgy véli, hogy ez nem így van. *(Dr. Semjén Zsolt: Ez volt a legértelmesebb kérdés! -)* Köszönöm szépen, igyekszem. *(Derűltég. - Dr. Semjén Zsolt: Erre rögtön válaszoljak?)*

ELNÖK: Nem! Összegegytjük. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki kérdést feltenni a miniszterjelölt úr részére. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok. A kérdéskört lezárom. Megadom a szót a miniszterjelölt úrnak. Tessék parancsolni!

Dr. Semjén Zsolt válasza

DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Először is két rövid megjegyzés. Az egyik az, hogy az Arató Gergely úr által elmondottak közül természetesen semmi nem igaz, még a kérdése sem igaz. Ráadásul ő az egyik fő bűnös abban, hogy 2010 előtt brutális diszkrimináció érte az egyházi intézményeket, amit egyébként az Állami Számvevőszék állapított meg, és ami alapján utólag kellett kifizetni ezt a pénzt. Tehát az egyházi intézmények diszkriminációjának egyik fő bűnöse Arató Gergely.

Most nézzük végig a három kérdését. Hogy végrehajtjuk-e az Alkotmánybíróság és az európai Emberi Jogi Bíróság ítéletét? Persze, hogy végrehajtjuk. Persze. És miután van kétharmadunk, megfelelő előkészítéssel, tárgyalásokkal el fogjuk készíteni azt a módosítást, amely megnyugtatóan ezt a kérdést rendezni fogja. Megjegyzem: az Orbán-kormány benyújtotta az erre vonatkozó javaslatát, csak az ellenzék nem volt partner benne. Megjegyzem: az ellenzék akkor is összevissza hazudozott, mert az ellenzék különböző pártjai nyolcvanhétszer esküdtek meg mindenre, ami szent, hogy támogatni fogják, aztán amikor a döntő pillanat jött, ki ezért, ki azért, ki meg amazért végül is kihátráltak belőle. Tehát nem azért nem lett módosítva a kétharmados törvény, mert az Orbán-kormány ezt nem készítette el, hanem azért, mert az ellenzék ezt nem támogatta és akkor, mivel nem volt kétharmadunk, nem tudtuk módosítani.

Egyébként, megint tisztelettel adózom Soltész államtitkár úrnak, a helyzet az, hogy tárgyalásokat folytattunk ezekkel az egyházakkal, vallásos közösségekkel és nagyrészt kompromisszumos megállapodásra jutottunk úgy, hogy nagy része rendezve van, egy részén további vita van. Hát, majd elvitatkozzatunk és a szükséges módosítást a kormány el fogja készíteni.

Amiért különösen is mondom, hogy még a kérdése sem igaz, az amiatt van, hogy azt állítja, háromszor annyit kapnak az egyházi iskolák, mint az államiak. Ez természetesen szemenszedett hazugság. Egyenlő finanszírozás van. Korábban a szocialista-SZDSZ-kormány idején volt brutális diszkrimináció az egyházi intézményekkel szemben. Egyébként nem olyan bonyolult dolog, mert a költségvetési és a zárszámadási törvény, valamint tényadatok alapján és az Állami Számvevőszék adatai alapján pontosan összerakható, hogy mennyit kaptak az önkormányzatiak, államiak, mennyit az egyháziak és abból van kiszámítva, hogy mennyi kiegészítés jár. Tehát egyenlő finanszírozás van és ócska egyházellenes propagandaszöveg az, amikor azt állítják, hogy az egyházi intézmények többet kapnának.

Az abszolút témába vágó kérdése tekintetében is minden szava szemenszedett hazugság. Tehát a helyzet az, hogy nálam többet ebben a kérdésben már senki nem nyilatkozott. Amit mondtam, azt alátámasztotta mind a Mentelmi bizottság, mind az ügyészség, mind az adóhatóság. Tehát a vagyonyilatkozatba azért nem kell beírni, mert nem képviselői minőségemben voltam. Következésképpen miután nem képviselői minőségben vagyok meghívva, nem kell beírni. Ha a képviselő urat meghívja, mondjuk, nyaralni egy horvátországi barátja Horvátországba, akkor azt nem fogja beírni, mert nem képviselői minőségben, hanem baráti minőségben volt. Ha ön, mondjuk, egy vitorlás szövetség tagja és meghívják egy vitorlás versenyre, akkor nem fogja beírni, mert nem képviselői minőségben volt ott, hanem vitorlás minőségben. Tehát képviselői minőségben nem kaptam meghívást,

következésképpen a vagyonyilatkozatomba nem kell beírni. A NAV pedig megállapította, hogy sem adó-, sem illetékkötelezettsége nincs. Miután az adóhatóságtól kezdve ezt mindenki megállapította, ezért a kérdésében megfogalmazott állítás nem igaz. Tehát még egyszer: mindenben abszolút a törvényességnek és a korrektségnek megfelelően jártam el.

Azt pedig azért meg kell mondanom, kihúzó magam, hogy ha összességében ennyivel sikerül támadni, azért ez egy nagy megerősítés. Hogy mondjam? Köszönöm az elismerést.

ELNÖK: Köszönjük, miniszterjelölt úr. Megnyitom a véleménykört. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. *(Dr. Varga-Damm Andrea jelentkezik.)* Varga-Damm Andrea, tessék parancsolni!

Vélemények

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Engedje meg, hogy ezekhez az utóbbi mondataihoz bizonyos kommentárt fűzzek.

Ön egy egyházi ember, egy kereszténydemokrata pártnak a vezetője, és én azt gondolom, az önmagában a közéletünkben elég sok visszásságot szül, hogy az elmúlt nyolc évi tevékenységében, az ön politikai tevékenységében leginkább és leg súlyosabban a vadászathoz való viszonya csúcsosodott ki, és nem az egyházi, karitatív, érzelmi, szociális attitűdje vagy magatartása vagy tevékenysége, hanem az ehhez a, hogy úgy mondjam, közösségi tevékenységhez való viszonya. Szerényen megjegyzem, én mindig a vadnak drukkolok. Úgy érzem, hogy az elmúlt nyolc évben önnek bőségesen lett volna módja arra, hogy a társadalomban, különösen az eredeti foglalkozása és az, azt kell mondjam, tizenévekkel ezelőtti személyes elismertsége fundamentumaira olyanfajta közéleti tevékenységet és olyanfajta kormányzati tevékenységet építhetett volna, ami nem egy ilyen, a társadalom igen széles rétegei számára vagy szemében nem pozitív tevékenységhez kapcsolódik. Ezt csak szerényen az elején meg szerettem volna jegyezni.

Soha nem szabad elvonatkoztatnunk az adott társadalmunk valódi véleményétől, gondolataitól akkor, amikor a politika porondján szeretnénk valamilyen kérdést megtárgyalni, következtetéseket levonni, megvizsgálni, hogy helyénvaló volt-e a tevékenységünk. 2017-ben egy nemzetközi felmérés zajlott a vonatkozásban, hogy a társadalmakban, különösen a modern társadalmakban a vallásosság, a kereszténységhez való kötődés, egyáltalán az istenhit miként alakul, miként áll; 2017-ben ezt a kutatást közzétették, és hogy őszinte legyek, igencsak megrendültem általa. Mert ez a kutatás kimondta, hogy a magyar társadalom 2017-ben kevésbé volt vallásos, mint a szocialista rendszer utolsó időszakában. Én azt gondolom, nagyon-nagyon sokat tett a magyar politika azért, hogy ez idáig jutott. Ez a kutatás azt is megállapította, hogy tízből hat ember vallásos, de érdekes módon a vallásos emberek fele igencsak ellenzi azt, hogy a politika oly mértékében szűrődött be az egyházak életébe és az egyházak retorikájába, ami nem helyénvaló. Én magam is azt mondom, hogy az egyházaknak az oktatásban, a szociális területen, a lelkeségben, az emberek elhagyatottságának ügyeiben igenis erőteljesen benne kell lenni, hiszen ez egy olyan intézményrendszer minden vallást illetően Magyarországon, amely a tevékenységének örülnünk kell, ha van, és minden tekintetben támogatni kell. De az is tény és az emberek erről is számot adtak, hogy az egyházak, különösen azóta, amióta jelentősen magasabb a finanszírozásuk, igen erőteljesen átpolitizálódtak, és az éppen aktuális hatalmon lévő kormánypartok irányában napról napra megmutatják

ebbéli álláspontjukat. Meg kell mondjam, ezt sajnós magam is tapasztalom a mindennapokban azokban a templomokban, ahova én járok. Azt is szeretném megjegyezni, hogy ennek a kormánynak, amely kereszténydemokráciát hirdetett most éppen pár nappal ezelőtt miniszterelnök úr parlamenti felszólalásában, igenis még inkább óvatosnak kellene lennie abban, hogy ez az átpolitizálódás ilyen rendkívül transzparensen jelenjen meg, és ennyire a társadalom álláspontja efelé forduljon.

A másik kérdés az egyházak alapítása és az egyházak Országgyűlés általi elismerése. Ön a nemzetiségekkel hasonlította össze, egyáltalán a nemzetiségek magyarországi működésének megteremtésével hasonlította össze, de ez nem lehetséges. Megmondom, miért nem. Azért nem, mert a népszámlálások alkalmával a polgáraink az egyházukhoz vagy vallásukhoz való kötődésük alapján, illetve bocsánat, nemzetiségekhez való tartozásuk alapján alakul ki az, hogy egyáltalán Magyarországon bármely nemzetiség elismerésre kerüljön. Tehát maguk a polgárok hozzák meg azokat a döntéseket, teszik meg azokat a nyilatkozatokat, amelyek alapján a jogszabály meghatározza, hogy nemzetiségként milyen populációnak az ahhoz való tartozása alapozza meg azt, hogy nemzetiségeket el kell ismerni, nemzetiségeknek képvisellete legyen, önkormányzata legyen, és a magyar parlamentben is szószólóik vagy képviselőik legyenek. Az egyházakkal kapcsolatos jogszabály abszolút felülről jövő, teljes mértékben egy olyanfajta, az aktuális kormányzópárt egyházi szimpátiáihoz kötődött - legalábbis amikor a történelmi egyházak elismerése zajlott -, ami, úgy ítéljük meg, hogy nem volt helyénvaló. Abban is igaza van, hogy a boszorkányüldözöök ne legyenek elismert egyházak, ez nem is kérdés. Viszont úgy gondoljuk mi magunk, hogy átesett a ló másik oldalára a magyar kormány és ezáltal kényszerűen a magyar parlament, hiszen a döntést ő hozta meg. És meg kell hogy mondjam, jelen voltam magam is például az egyik történelmi egyházként elismert társaságnál, akik igen erőteljesen a rendszerváltozás után jöttek létre: név szerinti szavazás volt azért a parlamentben, mert a Jobbik kezdeményezte, hiszen elképesztő volt az egyik egyházat egy katolikus, egy református, egy evangélikus, egy baptista egyház mellé odatenni történelmi egyháznak.

Mi úgy ítéljük meg, hogy ma igen erőteljesen a politikai befolyás határozza meg azt, hogy valakik egyházként milyen támogatásokat kapnak, egyáltalán már az egyházként való elismerésnek is ez volt a folyamata. És én úgy ítélem meg, hogy ebben önnek lett volna igen erőteljes szerepe a tekintetben, hogy ez valóban azon elvek szerint folyjék, amit ön itt előadott nekünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki véleményt megfogalmazni. Tessék parancsolni! Varga László képviselőtársunknak adom meg a szót.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Eredetileg nem terveztem szólani, mert azt is mondhatnám, hogy tulajdonképpen egy világ választ el minket; nagyon másképp látjuk az ország előtt álló kihívásokat, a legfőbb feladatokat, nagyon más emberek is vagyunk természetesen. Én azt gondolom, nyilván nem fogja önt meglepetésként érni, hogy én nem fogom támogatni a miniszteri kinevezését; ezt talán fel is tudja dolgozni. *(Dr. Semjén Zsolt: Megnyugtatom.)* Ugyanakkor néhány dologban hádd mondjak mégis véleményt, mert talán megfontolja itt a munkája során - aztán meglátjuk.

Először is, Varga-Damm Andreával abban a tekintetben mindenképpen egyetérték, hogy az elmúlt években egyre erősödően lehet azt látni, hogy a politika valóban beszívárgott olyan területekre az egyházak kapcsán, ami nem szerencsés. Nagyon sok ember fordult hozzám abban a tekintetben, hogy adott esetben

templomokban olyan típusú politikai megnyilvánulásokat tapasztal, ami nem szerencsés személyesen a számára. Ez egy hívó ember számára, adott esetben választások előtt direkt politikai megnyilvánulások nyilvánvalóan nagyon komoly visszatetszést kelthetnek. Szerintem tudnának önök úgy politizálni, hogy ezeknek a terepe szűküljön.

Amit még el szeretnék mondani, az kifejezetten miskolci, kelet-magyarországi tapasztalat, és az egyházi oktatási intézményekkel kapcsolatos. Szerintem nagyon komoly visszatetszést kelt a társadalomban két típusú jelenség, és az ezektől való tartózkodásra hívnám fel a figyelmet vagy kérdezném a véleményét; persze túl vagyunk már a kérdéseken, de talán így is megoldható. Egyrészt az év végi pénzmaradványok kapcsán komoly források, ha jól emlékszem, nagyjából 80 milliárd körüli forrás került elköltésre, pontosabban odaítélésre oktatási intézmények felújítása kapcsán, de itt kizárólag egyházi oktatási intézmények kerültek megnevezésre, amennyiben nem csálnak az emlékeim. Én nem tartom szerencsésnek azt, hogy egyre inkább, különösen Kelet-Magyarországon ilyen oktatási intézmények kerülnek felújításra. Szerintem a világi oktatási intézmények szerepének gyengülésével is jár ez a folyamat. Egyfajta kiegyenlítődést kellene ebben tenni a következő években. Én ezt nem tartom szerencsésnek. Kérdezném tehát, hogy tudnának-e úgy politizálni, tudna-e úgy váltani miniszter úr, hogy ebben a tekintetben megkapják a világi intézmények is azt, ami nekik jár.

Tehát Arató képviselőtársam már utalt erre. Nyilván elég indulatosan reagált rá. Szerintem ez nem szükséges. Láthatnak különböző dolgokat másképpen. Ezt én is másképpen látom.

Itt egy második, nagyon komoly problémára hívnám fel a figyelmet, mégpedig a körzetes feladatokra. Előrebocsátanék azonban még valamit. Szerintem fontos értéke a magyar oktatásnak, hogy nagyon sokszínű egyházi intézmények vannak és egyébként vállalnak szerepet a fiatalok nevelésében. Rendben van. De azt gondolom, különösen olyan területeken, ahol szűk a választék vagy nincs például a szülők előtt ilyen-olyan okokból, ott nem vállalnak megfelelően körzetes feladatokat ezek az intézmények. Mondhatnék miskolci példákat is, adott esetben földrajzilag közel levő intézmények kapcsán is. Szerintem szerencsés volna olyan jogszabályi környezetet kialakítani, amely az egyházi intézményeket nagyobb szerepvállalásra ösztönözné az oktatás terén, különösen az ország hátrányos helyzetű térségeiben. Bizony nem egyfajta válogatás történne a potenciális jelentkezők között az egyházi intézmények részéről, előfordul ilyen is, hanem bizony jobban bevállalnának az egyházi intézmények olyan szerepet, amely a felzárkóztatás, a hátrányos helyzetűek kapcsán fontos volna kiegyenlítőve ezáltal talán az intézmények között ennek kapcsán megfogalmazható terheket és egyéb feladatokat. Azt hiszem, elég szofisztikált volt, amit elmondtam. Én látok ebben problémákat Miskolcon.

Még egyszer: nem tudom támogatni a miniszteri kinevezését, de nyilván nem fogja ez meglepni. Az átpolitizáltság kapcsán, a fejlesztési pénzek elosztása kapcsán, az oktatási intézmények tekintetében és a körzetes feladatok, a szociális problémák kezelése kapcsán nagyon komoly problémákat látok. Ez nagyon rossz irányba vezetett az elmúlt években, nagyon sok szülőt fordított úgy egyházi intézmények felé, hogy nem biztos, hogy ez hitbéli meggyőződésből következett be, hanem mert egész egyszerűen látja, hogy két szomszéd intézmény közül melyik az, amely az elmúlt években nagyobb támogatást kapott. Szerintem legalább akkora érték a világi oktatás is és a következő évek nagy feladatának én azt tartanám az önök helyében, hogy ott is ugyanezeket a körülményeket megkapják a gyerekek. Köszönöm.

ELNÖK: Bajkai István képviselőtársunknak adom meg a szót.

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): *(A képviselő mikrofonja nincs bekapcsolva.)* Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! *(A mikrofon bekapcsolása után:)* Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr, Miniszterjelölt Úr! Engedjék meg, hogy kis rövid zenei bevezetővel kezdjem a mondatom, igazából Arató Gergely képviselő úrnak szólnak elsősorban ezek a mondataim. Bár hatéves korom óta foglalkozom zenével, hosszú időbe telt, amíg Wagnerhez - úgymond - eljutottam, vagy sokat gondolkodtam a zenei mondanivalóján. Az egyik legnagyobb hatású műve a Siegfried című fantasztikus műve. Ennek van egy fontos gondolata. Az ember életében az egyik legfontosabb tanulság, hogy felismerje, mi van a másik ember gondolatai vagy éppen hazug szavai mögött.

Most is tudjuk, mindig tudjuk, hogy milyen nehéz felismerni a valóságot, mikor van valódi mondanivaló és mikor van mondanivaló hiánya, vagy a mondanivaló mögött egy egészen más szándék. Azokból a kérdésekből, amelyeket a képviselő úr feltett, nyilvánvalóan egy valami egészen biztossá vált: hogy nem a bizottsági ülés napirendje érdekli elsősorban, vagy nem a miniszterjelölt úrral kapcsolatos kérdések motiválják és nem is a miniszterjelölt úrral kapcsolatban fogalmazta meg a kérdéseit, hanem a kereszténydemokráciával szemben. Tehát számára nem az a kérdés, hogy a miniszterjelölt úrnak mik az egyes kérdések kapcsán a nézetei vagy éppen elméleti, jogelméleti, keresztényelméleti munkássága hogyan és mit fog át, illetve mik a konkrét elképzelései, hanem a problémája a kereszténydemokrácia, a keresztény alapú gondolkodás egy olyan társadalomban, ahol a vallási közösségek értékek. Számára ez a legnagyobb probléma, ezért is mondhatnám, hogy számomra most siegfriedi vagy wagneri értelemben - hála istennek - nem kellett gondolkodni, hogy mi van a valódi kérdések mögött, mert nagyrészt nyilvánvalóan kijött, kikerkezett.

A másik, csak rövid megjegyzésem, igazából az, hogy amikor valaki tényként közöl valamit és úgy teszi fel a kérdést, hogy miniszterjelölt úr megfizette-e az illetéket, az azt jelenti, hogy van mögötte valamifajta tudás, hogy illetéket kellett volna fizetnie. Ugye, nem kellett illetéket fizetnie, illetékjogi határozat nincs és az illetéktörvény hatálya alá sem esik és a személyi jövedelemadó hatálya alá sem tartozik. Ezt a miniszter úr egyébként az ön számára elmondta. Ez mindig azt jelenti, hogy ha valaki nem jó kérdést tesz fel vagy csúsztat, az egyfajta bűn, legalábbis keresztényi erkölcsi értelemben az én fogalmaim szerint.

Ugyanakkor csak azt szeretném támogatólag elmondani miniszter úr expozejá kapcsán, hogy valóban a GDP-alapú megközelítés egyházi és vallási közösségek finanszírozásában egy természetesebb, úgy is fogalmazhatnám, hogy keresztényibb megközelítés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Vigh László képviselőtársunknak adom meg a szót.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Szeretnék köszönetet mondani a miniszter úrnak a nemzetpolitika területén kifejtett tevékenységéért, hiszen egymillió új magyar állampolgár tette le az esküt, és ebben a miniszter úrnak óriási munkája volt.

Abban igazat adok Varga képviselő úrnak, hogy egy világ választ el bennünket. Ha konkrét számokra ezt le szeretném fordítani, elmondhatnám, hogy miránk, a kereszténykonzervatív értékrendet valló emberekre 2,8 millió ember szavazott, ez 133

mandátumot jelent. Önökre 15 mandátumot jutott. Valóban egy világ választ el bennünket.

ELNÖK: Vitányi István alelnök úrnak adom meg a szót.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Még egy mondat! Természetesen a Fidesz-KDNP támogatja miniszterjelölt úr kinevezését. Köszönöm szépen

ELNÖK: Vitányi István alelnök úrnak adom meg a szót.

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Csak egy mondatot megint. Most már felnőtt korú Varga László képviselőtársamnak mondanám (*Derűltség.*), hogy én magam is a keleti végekről származom. Onnan vagyok immár húsz éve képviselő. Én nem tapasztaltam volna, hogy az egyházi intézmények fenntartására több pénz fordulna, mint az állami intézményekre. Sőt. Sőt! Az én környezetemben ez nem jellemző. Tehát ezzel csak azt akarom mondani, hogy az lehet, hogy Miskolc egyedi, különleges példa, de országosan, illetve a keleti végekre ez nem jellemző. Köszönöm szépen. (*Dr. Varga László közbeszólása.*)

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. (*Dr. Varga László jelentkezik.*) Tessék parancsolni, képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Egy iskolára felhívnám én is a figyelmet, amely egyházi fenntartású, egyébként református és szerintem nagyon sok pénzt el lehetne költeni a felújításra, ez a parasznyai általános iskola. Csak azért mondom, hogy legyen egy ilyen értelme is ennek a meghallgatásnak. Szerintem ott jó helye lenne a felújításra költött pénznek.

De nem ez a felszólalásom fő tárgya, hanem hogy reagáljak Vitányi képviselő úr szavaira és pontosítsak. Miskolcon azt tapasztalom, hogy nagyon sok olyan felújítás történt egyházi intézményekben, amilyen elmaradt például az állam által fenntartott intézményrendszerben, és amikor arra utaltam, hogy a szociális problémák kezeléséből mélyebben kivehetné a részét az egyházi intézmény, akkor egy olyan jelenségre hívom fel a figyelmet, amely szerintem erősödni fog Kelet-Magyarországon. Ha ugyanis a körzetes feladatokból nem vállal az egyházi intézmény, akkor sokkal jobban rázúdul az állami intézményre a szociális problémák és egyéb társadalmi problémák kezelése, ezáltal a szülők egy része úgy dönt, hogy viszi olyan helyre a gyereket, ahol egyébként is jobbak a körülmények. Nem biztos, hogy a vallási meggyőződése miatt, hanem mert lehet, hogy oda több pénz jut felújításra és egyéb ügyekre. Az egyházi iskola e tekintetben, legalábbis én látok ilyen jelenséget, válogat a gyermekek között. (*Az elnök a pohár megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) Akkor ezek szerint lejárt az időm. Tehát ebben pontosítanám. Én látok ilyen jelenséget. Szerintem ez elképesztő aránytalanságokhoz vezethet és az állami intézményrendszer leépüléséhez. Én ezt meg nem szeretném. Köszönöm.

ELNÖK: Mivel további véleménymegfogalmazó személy jelentkezését nem látom, kérdezem a miniszterjelölt urat, hogy a véleménykörben elhangzottakra kíván-e röviden reagálni. (*Dr. Semjén Zsolt igent int.*) Úgy látom, igen. Tessék parancsolni!

Dr. Semjén Zsolt reflexiói

DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Szeretném megköszönni a meglátásokat, a kérdéseket, hozzászólásokat.

Először Varga-Damm Andrea meglátásaira hadd mondjak két mondatot. Ha jól értem, azt mondja, hogy túl sokat foglalkozom vadászattal. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem ezt mondtam! Ebben csúcsosodott ki.)* Igen. Számomra ez bizonyos szempontból megtisztelő, de a helyzet az, hogy az az egyházpolitikai mű, amely mégiscsak az én bábáskodásommal megszületett, ennek alapján iksz-száz és ezer egyházi intézmény van, több százezer gyerek jár egyházi intézménybe.

Az a magyar modell, amelyet itt 1998-2002 között létrehoztunk, szentszéki mércével is példaértékű. És akkor még nem beszéltünk olyanokról, mint az üldözött keresztények támogatása, és így tovább, meg olyanokról, mint Szent Istvánnak bizánci szentté avatása, és így tovább. Tehát azt gondolom, hogy ha egy picit tetszik tanulmányozni az egyházpolitikai munkásságomat, azért leraktam egy-két maradandó dolgot. A nemzetpolitika tekintetében is - valóban, egymillió új magyar állampolgár van - az egész nemzetpolitikai rendszert azért mégiscsak valahogy összeraktam.

A helyzet az, hogy a vadászat vonatkozásában ez körülbelül az egy százaléka az időmnek, ami kifejezetten a szabadidőmet jelenti. De azért ebben is csináltam néhány dolgot, mert például azzal a vadászati törvénnyel, amelyet az Országgyűlés elfogadott, és Bajorországtól Csehorszáig a magyar szabályozást tekintik etalonnak, ott azért leraktunk valamit az asztalra, például a tájegységi fővadászoknak a rendszerével. Vagy hogy még egy dolgot mondjak, 2021-ben lesz a vadászati világkiállítás: az egy hasonlóan grandiózus dolog lesz, mint az 1971-es vadászati világkiállítás, ami nemzetpolitikai szempontból is és nemzetpropaganda szempontjából is egy óriási jelentőségű dolog. S egyébként nem véletlen, hogy „Egy a természettel” lesz a címe, hiszen a természetre helyezük a hangsúlyt.

Amit képviselő asszony mond, azt én elfogadom, hogy a társadalomnak egy része szimpatizál a vadászattal, egy része nem szimpatizál a vadászattal. Én ezt nagyon szívesen megvitatom bármikor, mert kedvenc témáim egyike, hogy mi a helyzet a vadászattal úgy általában, de az a helyzet, hogy a vadászat része a világ rendjének, része a magyar kultúrának, hagyománynak. És egyébként, nem tudom, ön vegetáriánus? *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem.)* Akkor köszönöm. Akkor a helyzet az, hogy szívesen küldök egy kis vadhúst, ha tetszik szeretni. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszólására:)* De nyugodtan, ez egy igen érdekes kérdés! *(Dr. Varga-Damm Andrea, hangosítás nélkül: Ez az egész vadászathoz kapcsolódó dzsentrifititúd ellenszenves.)* Én ezt megértem. *(Dr. Varga-Damm Andrea, hangosítás nélkül: Én mindig is rosszul voltam attól a viselkedéskultúrától vagy kulturálatlanságtól... - Közbeszólások.)* Igen, és most mire tetszik gondolni a dzsentrizéssel? Gróf Széchenyi Zsigmondra? Kittenberger Kálmánra? Fekete Istvánra? *(Dr. Varga-Damm Andrea folyamatosan közbeszól.)* Sütő Andrásra? Wass Albertre?

ELNÖK: Képviselő asszony, kérem szépen!

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterjelölt: Erre meg csak egyetlenegy dolgot hadd mondjak, megpróbálom megvilágítani a dolgot. Van például a bor, mint olyan. Vitathatatlanul van borkultúra; mondjuk, Tokajban egy pincelátogatás és borkóstoló a gasztronómiának és a borászatnak egy csúcspontja. És kétségkívül van a hórészegen az árok szélén magát összehányt részeg. Mind a kettő a borhoz

kapcsolódik, csak semmi köze egyiknek a másikhoz. Ugyanúgy, ahogy nem sok köze van Széchenyi Zsigmondnak, mondjuk, a Czinege elvtárshoz; itt is persze, a vadászat tekintetében is, mint az élet minden területén van ilyen is, olyan is. De általában azt mondani, hogy a vadászat önmagában valami borzasztó dolog, ez ellen tiltakoznék. Mert a vadászat része a magyar történelemnek, a magyar kultúrának. Én családirag is kötődöm a vadászathoz. Én, ellentétben más politikusokkal, nem titokban vadászok, hanem én vagyok az Országos Magyar Vadászati Védegylet elnöke; én kiállok, és elmondom, hogy igen, én vadászok, és az én életemnek része a vadászat. És miután én felvállalom a vadászatot, többet tettem a magyar vadászatért és a magyar vadásztársadalomért, mint előttem bárki más. S egyébként büszke vagyok arra, hogy ebben, mondjuk, olyan segítők lehetnek, mint például Bárándy Péter miniszter úr. És most csak azért nem akarok jobbikos vagy Jobbikhoz kötődő embereket mondani, mert nem akarom őket kellemetlen helyzetbe hozni, de a helyzet az, hogy a politikai beállítottságtól függetlenül a társadalomnak minden szegmensében vannak, akik vadásznak, és azt gondolom, az ő tisztességüket és emberi becsületüket nem szabad kétségbe vonni. És mondom, nagyon nagy dolog lesz a '21-es vadászati világkiállítás.

A kérdésének a tartalmi részére térve... - meg ha esetleg Simicska urat megkérdezi, ő is elmondhatja, hogy vadászik, mint ezt bizonyára tudja. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Azzal sem értenék egyet.*) Akkor megnyugszom, hogy nem...

ELNÖK: Nem kontradiktórium, hanem most már csak miniszterjelölt úrnak van hozzászólási jogosultsága. Köszönöm.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterjelölt: Köszönöm, elfogadom. Tehát: miután nekem szakmám, hadd mondjam, hogy ezekkel a vallásszociológiai kutatásokkal nagyon óvatosan kell bánni. Ugyanis nagyon nehéz pontosan megmondani, hogy a vallással kapcsolatban mit mérünk. Mert más dolog a személyes hit, a személyes istenkapcsolat; tehát nekem a személyes abszolútummal való viszonyom nem független, de más természetű dolog, mint mondjuk, a keresztény civilizációhoz való kötődésem. Tehát nagyon nehéz elkülöníteni azt, hogy mi az, ami a személyes hit, és mi az, ami ezzel a kultúrával, ezzel a civilizációval való kapcsolatot jelent. Tehát amit ön mond, két felmérést idéz, tudnék fejből pontosan az ellenkezőjére nagyszámú felmérést idézni. Sőt, egyébként az a vallásszociológiai felfogás, hogy a szekularizáció irányába megy a világ, az egy tegnapelőtti lemez. A valóság az, hogy sokkal inkább arról van szó, hogy egy vallási reneszánsz van, és egyre többen fordulnak a transzcendencia iránt, aminek persze mindig vannak vadhajtásai is. De ezt csak úgy zárójelben mondom, az egy nagyon bonyolult kérdés, hogy Magyarország, úgy általában a világ a vallás szempontjából a szekularizáció irányába megy vagy pedig egy vallási reneszánsz irányába. Úgyhogy csak annyit szeretnék mondani, hogy ezt azért nagyon óvatosan kell kezelni.

Az egyház és a politika tekintetében fontos itt azért az alapokat tisztába tenni. Az egyházaknak a saját hitletéteményük alapján, végeredményben az evangéliumból következőleg, üzenetük van a tudományhoz, a művészethez és a társadalomhoz is. A katolikus egyházban ez a társadalomhoz való üzenet az egyház társadalmi tanítása, a szociális enciklikák. Protestáns kiadásban ezt társadalometikának hívják. Tehát az egyház, miután benne él a világban, következőképpen társadalmi kérdések tekintetében tanítást ad. És a világban élő keresztényeknek a feladata az, hogy ezt a tanítást, mintegy aprópénzre váltva, megvalósítsák a mindennapi életben. Tehát azzal a mondattal, hogy az egyház ne politizáljon, két apró probléma van. Ez részint az egyház egyik alapvető szabadságát venné el, másfelől pedig ki az egyház: mi vagyunk

az egyház. Tehát mi az, hogy az egyházak ne politizáljanak? Az egyház meghirdeti a maga társadalmi tanítását, és a világban élő keresztények ezt megpróbálják akár a pártpolitikában is megvalósítani, az egyház tanítása és a lelkiismeretük szerint. Ha egy pap, egy lelkész pártpolitikai vizekre téved, ez akkor is egyedül és kizárólag a püspökére tartozik, nem pedig a magyar államra vagy nem pedig a politikai pártokra. Egy papi foglalkozást űző személynek - hogy így mondjam - pontosan ugyanolyan állampolgári joga, hogy a politikai véleményét kifejtse, mint önnek vagy nekem. Tehát ezt sem a magyar állam, sem egy politikai párt, sem a politikai pártok összessége nem mondhatja meg sem egy egyháznak, sem pedig egy egyházi személynek, hogy ő politizál vagy nem politizál. Ez kizárólag az egyházra tartozik, és az adott egyházi személy is ha direkt pártpolitikára téved, azt majd a saját püspökével megbeszéli. De az egyház szabadságába az beletartozik, hogy társadalmi kérdésekben is kifejtse a véleményét. Ez a legrosszabb időket idézi, amikor az állam meg akarta mondani az egyháznak, hogy mely kérdésekben szólalhat meg. Olyan kérdésben szólal meg, amilyenben akar.

S itt áttérnék a Varga László képviselő úr által elmondottakra, akivel egyébként bizonyos részekben sok mindenben egyetértek, csak még ennek a vonatkozásában: drága képviselő úr, amikor Donáth László itt ült a Szocialista Párt padsoraiban, és önfeledten politizált evangélikus lelkészként, akkor ezt nem érezték problémának? Iványi volt képviselő úr, lelkész úr, Iványi Gábor is önfeledten politizált. *(Közbeszólásra:)* Nem volt képviselő? Dehogynem! SZDSZ-es képviselő volt! *(Dr. Varga László és dr. Varga-Damm Andrea folyamatosan közbeszólnak.)*

ELNÖK: Csak miniszterjelölt úrnál van a szó, kérem szépen ezt figyelemben tartani! Ha kérdést tesz fel az önök irányában, az költői kérdés. Köszönöm. *(Derűtség.)*

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterjelölt: Igen, akkor a költői kérdésre válaszolva, természetesen, például Iványi Gábor a gyülekezetében, a közéletben, annak idején, azt hiszem, SZDSZ-es képviselőként itt, a parlamentben az élet minden létező területén politizált. Nem hiszem, hogy Donáth nagytiszteletű úr ne politizált volna a saját gyülekezetében. Akkor meg mérjünk egyenlő mércével, mindenki söprögessen a saját háza táján! Én egyébként azt mondom, hogy az az egyház szabadsága, az egyház eldönti, hogy részt vesz-e a közéletben vagy nem. Csak az adott egyházi személynek azt kell felmérnie, hogy ha kilép a szorosán vett egyházi védősáncok mögül és kilép a pártpolitika színterére, akkor nyilván nem az egyházas világban szokott - hogy mondjam - harctérre érkezik, hanem a politikai harc területeire érkezik.

Varga László képviselő úr még beszélt arról, hogy az év végén kétségkívül nagyon nagy összegű oktatási intézményi támogatás volt. De, képviselő úr, ha figyelembe veszem azt, hogy az EU-s forrásokból definitíve ki voltak zárva oly sokáig az egyházi intézmények, akkor azt kell mondanom, hogy még mindig nincs kibalanszírozva az a korábbi diszkrimináció, amit az egyházi intézmények évtizedeken keresztül voltak kénytelenek elszenvedni, mert egyébként vállalhatatlan okból, ideológiai okokból kifolyólag per definitionem ki voltak zárva abból, hogy ők EU-s forrásra pályázhatnak. Kérdezem, hogy miért, milyen alapon. Miért? Az egyházi iskolába járó gyerek és annak a szülei nem jogosultak EU-s támogatásra? Tehát abban szívesen partner vagyok, hogy az egyenlő finanszírozás jegyében tekintsük át az egészet és nagyon komolyan azt gondolom, hogy ha mindent beleszámolok, az EU-s pénzeket és így tovább, akkor az egyházi intézmények még mindig hátrányban vannak. A konkrét javaslat tekintetében pedig szívesen vagyok partner, részint pedig abban

minden segítséget megadok az egyházi intézményeknek, hogy hátrányos térségekben hátrányos gyerekek tekintetében is nagyobb szerepet vállaljanak.

Most nem akarom erre elvinni a vitát, de voltam a Huszár-telepi iskolában, és az sem az egyház szolgálata miatt szakadt félbe, hanem külső nyomásra. Egyébként azt gondolom, hogy ha valaki például a cigányság felemelése tekintetében nagy szerepet vállalt és egyébként szerintem nagyon nagy lehetőségek vannak benne, azok pont az egyházi intézmények. Például e tekintetben valóban van olyan szegmiense a társadalomnak, amelynek a felemelkedése tekintetében az egyházi intézményeknek tényleg nagyobb szerepe lehetne. Kötelezni nem lehet őket, de biztatni és ehhez feltételeket biztosítani igenis lehet, és ebben partner vagyok. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszterjelölt úr. Határozathozatalra kerül sor ismételt nyílt szavazással. Kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e dr. Semjén Zsolt miniszterjelölt úr tárca nélküli miniszterré történő kinevezését. Kérem, kézfelemeléssel szavazzon, aki támogatja! *(Szavazás.)* Ki nem? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy 7 igen, 4 nem szavazattal, tartózkodás nélkül a bizottság támogatja dr. Semjén Zsolt miniszterjelölt úr tárca nélküli miniszterré történő kinevezését.

Nagyon szépen köszönöm miniszterjelölt úrnak a megjelenést. Ezzel a második napirendi pontot lezárom. A következő napirendi pontunk tárgyalása előtt 13 óráig szünetet rendelék el. Kérem, hogy a meghallgatások zökkenőmentes folytatása érdekében pontosan szíveskedjenek visszaérkezni. Köszönöm. *(Dr. Semjén Zsolt és Soltész Miklós távoznak az ülésről.)*

(Szünet: 12.24-13.04)

Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: *(Rogán Antal és Dömötör Csaba megérkezik az ülésre. - A szünetben Demeter Zoltán és dr. Becsó Károly kimegy a teremből.)* Az Igazságügyi bizottság folytatja az ülést a szünet után.

Soron következik 3. napirendi pontként Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása az Országgyűlésről szóló törvény 44. § (2) bekezdése alapján.

Tisztelettel köszöntöm Rogán Antal miniszterjelölt urat és Dömötör Csaba államtitkár urat. Mielőtt megadnám a szót miniszterjelölt úrnak, tájékoztatom, hogy a meghallgatás menetrendjét a bizottság már elfogadta, melynek keretében kétfordulós tárgyalást tartunk, és frakciónként 7-7 perces időkeret áll rendelkezésre a kérdések feltevésére és a vélemények elhangzására. A bizottságunkban tanácskozási joggal nem rendelkező LMP- és Párbeszéd-frakciók megjelent képviselői részére pedig 2-2 percet biztosított a bizottság, mindkettőre együttesen.

Most pedig megadom a szót miniszterjelölt úrnak, hogy expozéját tartsa meg. Tessék parancsolni!

Rogán Antal expozéja

ROGÁN ANTAL miniszterjelölt (Miniszterelnöki Kabinetiroda): Köszönöm szépen, elnök úr. Tekintettel arra, hogy ez ma a második bizottsági meghallgatás, és a Gazdasági bizottság ülésén vannak olyan feladatkörei a kabinetirodának, amiről részletesen beszéltem, ezért ha megengedik, akkor a turizmussal összefüggő kérdésekre itt az Igazságügyi bizottság ülésén nem térnék ki. Kivéve, ha van ezzel kapcsolatos kérdés, akkor szívesen megteszem, de általában az expozé keretében ezt nem tenném meg; ott szerintem ezt elég részletesen és viszonylag alaposan megvitattuk.

A Miniszterelnöki Kabinetiroda miniszterjelöltjeként vagyok tehát itt önök előtt. A Miniszterelnöki Kabinetiroda a miniszterelnök politikai munkaszervezete. Az elmúlt két és fél évben itt az Igazságügyi bizottságban már nemegyszer beszéltünk a teendőinkről, a feladatainkról, tehát ez az önök számára nem nagy újdonság. Nyilvánvaló, hogy a Miniszterelnöki Kabinetirodának az elsődleges feladata az volt eddig is és a jövőben is az lesz, hogy mindenben segítse a miniszterelnök munkáját. Mi a miniszterelnök utasításai, útmutatása alapján járunk el, és leginkább politikai koordinációs feladatot látunk el a kormányon belül és értelemszerűen a közigazgatáson belül is, és természetesen a kabinetiroda minden kiemelt ügyben közreműködik. Ez eddig is így volt, hiszen nem egy alkalommal tettünk le olyan előterjesztést a kormány asztalára, amelynek aztán a szakmai továbbgondolása már más tárcák feladata volt; gondolok itt például az otthonteremtésre, de akár a turizmus új irányítási rendszerének a kialakítására, de még számtalan más területről is szerintem nyugodtan lehetne ebben a formában beszélni. Például a tárca készítette az előterjesztést a téli rezsicsökkentésről meg az ahhoz kapcsolódó feladatokról, de attól még ezeknek a szakmai koordinálása és végrehajtása értelemszerűen már nem hozzánk, hanem például az érintett nemzeti fejlesztési miniszter úr feladatkörébe tartozott.

A Miniszterelnöki Kabinetirodát én mindig is egy kicsi tárcaként képzeltem el. Eddig is a legalacsonyabb költségvetésű tárca volt, a jövőben is az marad, függetlenül attól, hogy a turizmus feladatkörei idekerülnek, azokat szeretném kicsit külön is kezelni. Tehát az ügynökségnek, amelyet a legprofibb és legjobban kialakított csapatnak tartok most már azóta, amióta egyáltalán turizmus kérdéseivel Magyarországon kormányzati szinten foglalkozunk, szeretnék egy nagy önállóságot biztosítani. Továbbra is Guller úrra számítok, és bízom benne, hogy a munkát hatékonyan és minél nagyobb önállósággal fogja tudni végezni. Erről ennyit.

Egyébként a tárcát kisebbre gondolom venni, mint ahogy eddig volt. Ez abban is megmutatkozik, hogy eddig a Miniszterelnöki Kabinetiroda négy államtitkárral működött, mostantól kezdve csak három államtitkárral fog működni, és továbbra is miniszterhelyettes és egyben a tárca politikai államtitkára Dömötör Csaba képviselő úr, akinek a munkájára számítok. Nagy János fogja ellátni miniszterelnök úr mellett a programiroda szervezésével és irányításával kapcsolatos feladatokat, ami a Miniszterelnöki Kabinetirodának a része. *(Demeter Zoltán és dr. Becsó Károly visszatér a terembe.)* A kabinetiroda közigazgatási államtitkára pedig Vidoven Árpád lesz, mivel az eddigi közigazgatási államtitkárunk, Biró Marcell a Miniszterelnöki Kormányiroda közigazgatási államtitkáráként működik a továbbiakban, Vidoven Árpád pedig a Miniszterelnökségről átkerül a Miniszterelnöki Kabinetirodára.

A Miniszterelnöki Kabinetirodán az egyik legfontosabb feladatunk az elmúlt években is az volt, és én ezt továbbra is kiemelt feladatnak tartom, hogy egyetértési pontokat alakítsunk ki a magyar választókkal. Sokféle kormányzati működési modell létezik. Mi abban gondolkodtunk az elmúlt években, hogy a számunkra fontosnak

megítélt kérdésekben - ebben mindig vita van, persze, hogy kinek mi a fontos kérdés, de azokban a kérdésekben, amelyekben szerintünk Magyarországnak nehéz és aktuális döntéseket kell hoznia - közvetlenül megkerestük és megkérdeztük a választókat. Ezért alakítottuk ki a nemzeti konzultáció keretrendszerét, amit én a továbbiakban is szeretnék fenntartani. Szerintem a kormányzás fundamentumát, alapköveit jelentő egyetértési pontokat éppen a nemzeti konzultáció segítségével alakítottuk ki, mert a nemzeti konzultációnak volt köszönhető, hogy Magyarországon be tudtuk vezetni a „segély helyett munka” alapelvét. Hosszú éveken keresztül az volt a természetes, hogy azon vitatkoztunk, hogy mennyi legyen a segély, és nem azon gondolkodtunk, hogy egyébként hogyan lehetne azt elérni, hogy mindenki munkából tarthassa el a családját. Nemzeti konzultáció kellett ahhoz, hogy a választók, az állampolgárok megadják a felhatalmazást ahhoz, hogy a kormány itt irányt váltson, és szerintünk ez egy sikeres irányváltás volt: ha megnézik, az elmúlt nyolc esztendőben közel 800 ezer új munkahely jött létre Magyarországon, a munkanélküliség jelentős mértékben csökkent, és ma már az emberek nagy része, sőt gyakorlatilag szinte száz százaléka munkából tudja eltartani a családját. Arra törekszünk, hogy ezt a folyamatot a teljes foglalkoztatás irányába mozdítsuk el a következő esztendőkben is.

Ugyanilyen egyetértési pont volt, amit kialakítottunk, hogy a család és a gyermekvállalás a kormányzat szempontjából az elsődleges társadalompolitikai kérdés. Mi a bevándorlás helyett is - mert van, aki abban gondolkodik, hogy bevándorlókkal kell a népességmegtartást megoldani - arra törekedtünk, hogy a családokat és a gyermekvállalást támogassuk Magyarországon. Ezért hoztuk vissza a gyermekek után járó adókedvezmény rendszerét. Ha emlékszik, megkérdeztük nemzeti konzultáción, hogy hogyan alakítsunk ki ebben különbségeket, mit tartanak fontosabbnak az emberek. Így alakítottuk ki azt a családtámogatási rendszert, amelynek köszönhetően ma Magyarországon körülbelül egymillió olyan család van, aki folyamatosan részesül ezekből a családtámogatásokból és körülbelül 350 ezer olyan család vagy szülő van, aki gyakorlatilag ma nem fizet adót, illetve járulékot pontosan azért, mert a gyerekek után járó adókedvezmény rendszerén keresztül komoly és jelentős támogatást kap.

Természetesen ilyen egyetértési pont az elmúlt évekből az illegális bevándorlás megakadályozása, megállítása, és az, hogy ezt komoly kockázatként kezeljük, így is tekintünk rá. Ebben óriási vita volt Magyarországon. Ha megnézik, a politikai szereplők többsége ezt nem tartotta olyan vitának, amiről a politikában döntéseket kell hozni. Sőt, amikor a parlamentben döntéseket kellett hozni, például akár az alaptörvény-módosításról is beszélhetünk, akkor magunkra maradtunk a népszavazást követően. Az emberek jelentős támogatása kellett ahhoz, hogy mégis keresztül tudjuk vinni a céljainkat. Azt gondolom, hogy ha az ellenzék 2016 őszén nem azt a döntést hozza a népszavazás után, amit hozott, hogy nem támogatják az alaptörvény-módosítást, nem támogatják a parlamentben a bevándorlással szembeni munkát, akkor lehet, hogy másként alakult volna Magyarország politikai életének az a másfél esztendeje. De az a helyzet, hogy az ellenzék akkor egyértelműen nemet mondott a választóknak. Ez megnyilvánult abban is talán, hogy az azt követő konzultációk támogatottsága, mert a választók pontosan fordítva gondolkodtak, jelentősen megnőtt. Csak ha az utolsó, a Soros-tervvel kapcsolatos konzultációra nézünk, ott az a több mint 2 millió 300 ezer ember gyakorlatilag előrevetítette, hogy mi fog történni az április 8-ai választásokon. Mert az emberek ezt a témát fontosnak tartották. Nem véletlen, hogy abban a konzultációban több mint kétszer annyian vettek részt, mint amennyi a legnagyobb ellenzéki párt támogatottsága. Sőt, ha így nézzük, összességében azt kell mondanom, hogy ez valóban előrevetítette az április 8-

ai választási eredményt, ahol végül is a Fidesz és a KDNP együtt több szavazatot kapott, mint a parlamentben helyet foglaló ellenzéki pártok összesen.

Azt gondoljuk, hogy ezeket az egyetértési pontokat a jövőben is meg kell keresni. Ezért lesz természetesen a kormány szempontjából fontosnak számító demográfiai fordulatról is nemzeti konzultáció. Készülünk erre, meg is fogjuk ezt valósítani és lesz még a bevándorlással összefüggő kérdésekben is, ha szükségét látjuk, nemzeti konzultáció, és egyébként minden alkalommal a főbb döntési kérdéseknél meg fogjuk kérdezni az embereket.

Én a konzultációt Európában egy egyedülálló, példaértékű intézménynek tartom és a jelentősége azért nagyon fontos, mert mégiscsak ez a kontinens a demokrácia őshazája. Az uniós döntéshozók, sőt az uniós tagállamok egy jelentős részében a döntéshozók leszöktak arról, hogy közvetlenül megkérdezzék az emberek véleményét. Mi ennek pontosan az ellentétét valósítottuk meg és talán ennek is volt köszönhető, hogy 2018-ban többen érezték fontosnak a választáson is, hogy elmondják a véleményüket és lényegesen többen támogatták a kormányt és a kormánypártokat, mint néhány esztendővel azelőtt. Azért, mert mi megkérdeztük a véleményüket máskor is, nem csak a választások alkalmával.

Engedjék meg, hogy pontosan ennek kapcsán jelezzem, mert azt gondolom, ez ennek a bizottságnak a feladatkörébe tartozik, hogy a "Stop Soros" konzultációból fakadó céljainkat és feladatainkat a választók megerősítették április 8-án. Ebből az következik, hogy a kormány meg fogja erősíteni most, hogy a "Stop Soros" törvényjavaslatot fenntartja, szeretnénk, ha annak vitáját a parlament folytatná, sőt arra készülünk, hogy ezt a törvényjavaslatot szigorítjuk és némiképpen átdolgozzuk. Ez nyilvánvalóan az Igazságügyi bizottság feladatai közé fog majd tartozni. Az igazságügyi miniszter úr az ezzel kapcsolatos feladatot a miniszterelnök úrtól rögtön, a kormány alakuló ülésének napján meg fogja kapni és természetesen az érintett tárcákkal, a Belügyminisztériummal, a Miniszterelnökséggel, a Kabinetirodával közösen elő fogja készíteni a törvényi változtatásokat és egy alaptörvény-módosítást is. Erről a kormány elsőként majd a május 23-ai alakuló ülésén tud tárgyalni, azt követően biztos vagyok benne, hogy a jogszabály-módosítási javaslatokat be fogjuk tudni nyújtani még júniusban az Országgyűlés, így az önök bizottsága elé is.

Találkozni fognak ezzel és előre szeretném bocsátani: mi azt gondoljuk, hogy egy szigorúbb törvényjavaslatra van szükség a parlament előtt fekvőhöz képest és alaptörvény-módosításban is többre törekszünk, mint amit 2016-ban megtettünk, mert azóta változtak az idők. Azt gondoljuk, hogy az új idők új feladataihoz szélesebb körű alaptörvényi felhatalmazás szükséges a kormány számára, ezt pedig a parlamentben csak az Alaptörvény módosításával tudjuk elérni.

Nemzetközi fronton továbbra is folytatódni fog a bevándorlás ügyében a vita. Jól látszik, hogy ez lesz az európai parlamenti választások legfontosabb témája. Az európai parlamenti választásokon ugyanis először mondhatnak véleményt az emberek. Őket eddig nem kérdezte meg senki Magyarországon kívül arról, hogy bevándorlási kérdésekben mit gondolnak. Európában óhatatlanul ez válik a 2019 májusi európai parlamenti választások témájává, addig pedig sokféle törekvés lesz arra, hogy az egyébként - úgy tűnik - változtatni nem akaró brüsszeli elit bevándorláspolitikáját valahogy jogszabályok formájában rögzítsék és visszafordíthatatlanná tegyék. Magyarország kormánya ezt nem fogja támogatni, de ez értelemszerűen nagyon komoly vitákkal is együtt fog járni. Fel vagyunk készülve arra, hogy ezzel kapcsolatban lesznek teendői nemcsak a kormánynak, hanem nem egy esetben a magyar Országgyűlésnek is.

Szeretnék még egy dologról beszélni önöknek, mert, ahogy mondtam, a turizmus mellett kaptunk még új feladatokat. A Miniszterelnöki Kabinetiroda feladatai között megjelent az az egyszerű mondat, majd a státúumrendeletben olvashatják, hogy az e-közigazgatási átalakítások felügyelete a Miniszterelnöki Kabinetirodához kerül. Én ezt egy olyan feladatnak tartom, amihez nem az infrastruktúrát akarom begyűjteni a Kabinetiroda alá. Én eddig is úgy gondolkodtam és a jövőben is úgy gondolkodom, hogy nem egy óriás, gigaszervezetet akarok építeni mások rovására, hanem szeretnék együttműködni másokkal, mert azt gondolom, hogy a kormánynak nagyon sok tehetséges tagja van, és egyébként nagyon sok kiváló munkatársa van szakmai szinten is, akikkel való együttműködés mindenképpen csak hatékonyabbá teszi a munkánkat és mégiscsak egy politikai közösséghez is tartozunk ebből a szempontból, mindenkinek megvan a maga helye, megvan a szerepe és megvan a maga tudása. De az a véleményem, hogy itt viszont egységes célokat kell kitűznünk magunk elé.

Az e-közigazgatás területén Magyarország nagyokat lépett előre, de messze vagyunk attól a céltől, amit egyébként szeretnénk elérni. Amit az elmúlt években sikerült biztosítani, az először is szerintem két olyan dolog, ami a versenyképességünket megalapozza, de arra építeni kell. Az egyik ilyen dolog az, hogy lecsökkentettük az internetszolgáltatások áfáját Európában egyedülálló módon 5 százalékra. Ez a legalacsonyabb áfakulcs, ami Európában az internetszolgáltatásokat sújtja. Erre lehet építeni piaci oldalról olyan hatékony infrastruktúrafejlesztéseket, amelyek az alapját jelentik annak, hogy el tud jutni a digitális kultúra minden magyar háztartásba. Ezt persze a kormánynak továbbra is támogatnia kell.

A másik nagyon fontos dolog a felhasználóbarát digitális ügyintézés. Ebben a tekintetben, azt gondolom, megtettük azt a lépést, hogy megvan az infrastruktúra. Ez egy komoly siker. 2010 előtt a magyar kormánynak nem volt saját infrastruktúrája, mindent, kivétel nélkül piaci szolgáltatóktól kellett bérelni. Ki voltunk szolgáltatva. Ma ez az infrastruktúra rendelkezésre áll. Ezt a kormány nem kis mértékben Pintér Sándor belügyminiszter úr állhatatos munkájával megteremtette. Most ezt az infrastruktúrát el kell kezdeni használni. Amikor Pintér belügyminiszter úrral beszélgettünk nem olyan régen, mondtam neki, hogy én ott látom az igazi elérendő célt, hogy ma készen áll és képes arra a kormányzat digitalizáció tekintetében, hogy ha lejár az autóm műszaki engedélye, akkor azt 24 órán belül egy rendőrautó észlelni fogja, aki szembejön az utcán és egyébként intézkedni tud, és meg is teszi a szükséges lépéseket. Ez helyes. De ha elvész az útlevelém, és azt szeretném digitálisan bejelenteni, hogy itt probléma van, akkor ezt nem tudom megcsinálni, hanem különféle hivatalokban kell személyesen, nem kevés időt egyébként sorba állni. Azt gondolom, itt kell igazán komoly előrelépést elérni.

A digitalizációnak megvannak az alapjai, erre felhasználóbarát szolgáltatásokat kell telepíteni. Ráadásul ezt úgy kell megtenni, hogy a jövő legfontosabb kihívásainak is meg tudjunk felelni. Itt egy nagyon komoly kihívás áll előttünk, ami a versenyképességet éppúgy érinti, mint egyébként szerintem a sikeres állami működést. Nem tudom, ismerik-e azt az európai uniós szabványt, amelyik megszületett néhány évvel ezelőtt, és az elektronikus azonosítási és bizalmi szolgáltatásokról szóló rendelet címet viseli - ez az eIDAS -, ami, azt gondolom, nagyon fontos, óriási előrelépés európai uniós területen. Az annak való megfelelésben azonban az európai uniós országok egy jelentős része még jelentősen arrébb van. Tehát mi itt annyiban megfelelünk a célnak, ez az azonosítási és bizalmi szolgáltatásokról szóló rendelet azonosítja azokat a bizalmi szolgáltatókat és a nekik való megfelelés követelményét, akik, mondjuk úgy, hogy a digitális

személyazonosságot biztosítják üzleti és magánszereplő részére egyaránt, lehetővé teszik a sikeres ügyintézés, mert megteremtik azt az egységes európai bizalmi alapot, hogy bármilyen szerződés egyébként úgy megköthető, nem személyes, hanem elektronikus közreműködéssel, hogy az minden szempontból hitelesnek számít, és ugyanígy ez az ügyintézésben is felhasználható. Ennek az alapjai megvannak, ilyen bizalmi szolgáltató van egyébként Magyarországon, ezt a kormány kialakította. Ez húzódik meg az elektronikus személyi igazolvány háttérében, pontosabban a digitális aláírás háttérében.

Ez egy fontos dolog, és ebben már előrébb vagyunk, mint jó néhány nálunk fejlettebb ország, mert nincs ilyen például Ausztriában, nincs Svédországban, Norvégiában, Dániában, Izlandon, Romániában, Bulgáriában és Cipruson sem. De azt gondolom, messze vagyunk azoktól az országoktól, amelyek az Európai Unió élvonalába tartoznak, mint például Észtország, hogy szándékosan egy kis országot mondjak, mert mondhatnék nagyobbakat is. Itt szerintem nekünk figyelemmel kell lennünk arra, hogy hogyan változnak az idők, és az idők során az egyik legfontosabb változás az, hogy platformfüggetlen szolgáltatásokat vezetnek be. Ma már nem csak a kártyaalapú rendszer létezik, hanem létezik a felhőalapú digitális azonosítás lehetősége, ami abszolút platformfüggetlen, mobiltelefontól kezdve mindennel lehetséges. De ehhez, én azt gondolom, egy Magyarország méretű országban az államnak határozottan, kezdeményezőként fel kell lépnie, ezt ki kell tudnunk alakítani, és ha ennek a feltételeit kialakítjuk, ez el fogja indítani az üzleti fejlesztések és a kormányzati fejlesztések tömkelegét is. Erre fogunk törekedni a következő néhány esztendőben, és itt nekem az a célom, ezt bevallom őszintén, hogy 2025-ig Magyarország egyértelműen, az európai uniós mérőszámok alapján is a digitális kultúra tekintetében bent legyen az első öt országban.

Ezt nem lehetetlen elérni. Látszólag úgy tűnik, hogy ettől ma még messze vagyunk, de megvannak az infrastrukturális alapjaink, ezeket a legnehezebb megteremteni. Az alapokra most viszont olyan építményeket kell létrehozni, ami ténylegesen csupán szolgáltatásokat, minőségi fejlesztéseket és érdemi munkát jelent. Itt ki kell tűzni magunk elé azokat a reális célokat, hogy nem kell mindent digitalizálni; azokat kell, amit a legtöbb állampolgár használ, a legtöbb üzleti szolgáltató használ, az üzleti fejlesztésekhez pedig egy széles alapot kell biztosítani, egy államilag garantált, bizalmi szolgáltatási rendszernek a működtetésével. Ez lesz a kormányzatnak az általános célja.

Ez nem azt jelenti, hogy minden ilyen feladatot magunkhoz húzunk, ezt még egyszer hangsúlyoznám, pontosan az ellenkezőjét jelenti, ezért nem is akarok erre külön kialakítani államtitkárságot és óriás szervezeti egységet a kabinetirodán. A kabinetiroda egy szűk szakmai csapatot hoz létre, amely ennek a koordinációjában részt vesz, és a munkát együtt fogjuk végezni a Miniszterelnökséggel, a Belügyminisztériummal, értelemszerűen az Igazságügyi Minisztériummal, nagyon kiemelt helyen az Innovációs és Technológiai Minisztériummal. Együtt fogjuk tudni ugyanis ezt az eredményt elérni, és én az ilyen típusú működési modellt tartom szem előtt a következő években is.

A kormány működése is egyébként így szerveződik; hadd zárjam ezzel, mert gondolom, ez azért szóba kerül majd valamennyire: az általános kormányzati igazgatás felépítése. Magyarország és az új magyar kormány itt egy olyan alapvető követ, amely Angliában már régóta működik. Az Egyesült Királyságban évszázadok óta, de legalább egy évszázada egy olyan kormányzati működési modell segíti a kormányzat működését, ahol van egy központi kormányzat, amely néhány egységből áll össze a miniszterelnök mellett. Működik mellette egy közigazgatási egység,

működik mellette egy politikai koordinációért felelős egység, egy, a stratégiai célokat és a kormány stratégiai ügyeit kezelő szervezeti egység, és ott része egyébként a kormánypártok frakcióvezetése is; ez a magyar közjogi rendszer miatt itt természetesen nem elképzelhető, Anglia némileg más ebből a szempontból a hagyományokat tekintve is. De mi ennek a modellnek az átvételére törekedtünk, ezért alakítottuk ki a kormányzat központjában ezt a hármas egységet: a miniszterelnök irányítása alatt a kormányhivatal, a Miniszterelnöki Kabinetiroda és a Miniszterelnökség hármas egysége. Ennek a feladata általában a kormányzat politikai munkájának és a kormányzat közigazgatási és stratégiai munkájának a koordinálása.

Maga a döntéshozatal és az előkészítés pedig úgy zajlik, hogy értelemszerűen a munkát a kormányülés tetőzi be, mármint a döntések ott születnek meg. A döntés-előkészítés folyamatát pedig négy szakmai kabinet végzi a kormány mellett. Az egyik kabinet a stratégiai kabinet, Gulyás Gergely miniszterelnök úrnak..., miniszter úrnak a vezetésével - bocsánatot kérek; ő az egyetlen miniszterelnök-helyettes, aki miniszterként vezet kabinetet, mert a többi kabinetet miniszterelnök-helyettes vezeti, ennek köszönhető a nyelvbotlás -; a kormány másik három kabinete a gazdasági kabinet, Varga Mihály pénzügyminiszter úr vezetésével, aki egyben miniszterelnök-helyettesként is fogja végezni ezt a munkát; a nemzetstratégiai kabinet, Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr vezetésével; és idetartozik a kormánynak az új, állandó jelleggel működő kabinete, a nemzetbiztonsági kabinet, amely eddig nem egy állandó kabinet volt, most sokkal sűrűbben fog ülésezni, és Pintér Sándor belügyminiszter úr miniszterelnök-helyettesként fogja irányítani. Ez át fogja fogni a kormányzati munkának a nemzetbiztonsággal kapcsolatos összes kérdését. Ennek különös jelentősége van például a bevándorlással terhelt időkben, mert ezeknek a kérdéseknek az eldöntése, a szabályozás előkészítése például ebben a kabinetben történik meg. Úgyhogy a kabinetek a döntés-előkészítő fórumok, a döntéshozatal pedig értelemszerűen a miniszterelnök úr által vezetett kormányúléseken történik meg.

Ennyit tehát magáról a kormányzati szerkezetről és struktúráról. Szerintem nagyjából elöljáróban elegendő talán ennyit elmondanom, elnök úr. S akkor természetesen a bizottságban megszokottaknak megfelelően várom a kérdéseket, illetve az észrevételeket.

ELNÖK: Köszönöm miniszterjelölt úr expozéját, és megnyitom a kérdések körét. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. Arató Gergely, tessék parancsolni!

Kérdések

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm, hogy számos kérdéstről beszélt, így nem kell rákérdeznem. Egyetlen témakört viszont szeretnék, ha részletesebben elmondana. A Gazdasági bizottságban ugyanis azt ígérte, hogy az alkotmánymódosításról ma itt, ebben a bizottságban részletesebben beszél, azonban úgy tűnik, hogy egyelőre keveset tudunk. Nyilván kész szöveg lehet, hogy önnél már van, de nyilvánvalóan a kormánydöntés után lesz megismerhető.

De mégiscsak, milyen területeket érint az alkotmánymódosítás azokon túl, amelyeket a korábbi alkotmánymódosítás érintett volna, illetve a Stop Soros törvénycsomag esetében milyen további területekre kívánják kiterjeszteni a civil szervezetek munkájának korlátozását és akadályozását? Ezt azért mégiscsak fontos lenne tudni, különösen azért, mert ahogy érzékelem, ugye, nem arról a javaslatról fog a parlament vitázni, amiről önök ezt a nemzeti konzultációt megtartották. Tehát a népnek meg mindenki másnak nem lesz módja ahhoz hozzászólni, ami valójában a parlament elé kerül, hanem volt egy olyan „ifjúsági” változat, amelyet nemzeti

konzultációra bocsátottak, és most jönnek a valódi szándékok, hogy meglett a kétharmad. Bocsánat, ez már vélemény, de talán elegánsabb lett volna a választás előtt elmondani a valódi szándékokat, és úgy megnézni, hogy kapnak-e hozzá kétharmadot.

No de a második kérdésem arra vonatkozik, hogy milyen forrásokat tervez a minisztérium a további években a különböző, nemzeti konzultációnak és tájékoztatásnak álcázott propagandakampányokra. Milyen összegekkel fog gazdálkodni a kormánypropaganda? Ugyanilyen tömeges mértékben fogják-e az adófizetők pénzét arra költeni, hogy újabb és újabb ellenségeket jelöljenek ki?

Végül a harmadik kérdésem arra vonatkozik, jól értem-e, hogy marad az ellenségkép, mert ugye erre önöknek mindig szüksége van jól bevált minták alapján. Szóval, marad-e az ellenségképben a civilek–Soros–Brüsszel háromszög, vagy újabb jelentkezők is fölkerülhetnek erre a listára? Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki a kérdések körében kérdést feltenni. Jelentkezőt nem látok, lezárom a kérdések körét. Megadom a szót miniszterjelölt úrnak, tessék parancsolni!

ROGÁN ANTAL válasza

ROGÁN ANTAL miniszterjelölt (Miniszterelnöki Kabinetiroda): Ez rövid volt, de ha jól érzem, úgy tervezi a bizottság, hogy a véleményeket külön körben futtatja. (Elnök: Igen.) Ez nem volt számomra teljesen világos a legelején. Akkor próbálok rövid lenni.

Ami az alkotmánymódosítást illeti, meg a "Stop Soros" törvénycsomaggal kapcsolatban tervezett változásokat, ezt természetesen a kormány döntése után tudjuk részletesen elmondani. Amit én előre szeretnék bocsátani, és ennyiben kicsit többet akarok mondani erről, mint a Gazdasági bizottságban, az az, hogy ez itt egy félreértés. A céljaink változatlanok. Mi semmilyen törvényszöveget nem bocsátottunk nemzeti konzultációra. Megkérdeztük az embereket, hogy mit tartanak problémának, azt problémának érzékelik-e, amit mi is annak érzékelünk és ezzel kapcsolatban kérnek-e kormányzati intézkedéseket. Ezek a célok ma is változatlanok. Csak közben a körülmények változtak abból a szempontból, hogy mi is találtunk néhány olyan dolgot, akár a konzultáció óta eltelt időszakban, ami, úgy gondoljuk, szabályozásra méltó.

Az alkotmánymódosításnak egyértelmű a célja. 2016-ban a parlament előtt volt egy alkotmánymódosítás, amely az ellenzéki pártok miatt bukott el. Azt mindenképpen végig akarjuk vinni. Ahhoz, hogy a "Stop Soros" törvénycsomagban foglalt célok megvalósíthatók legyenek, szintén meg kell teremteni egyébként az alkotmányos lábakat, tehát ez is része lesz az alkotmánymódosításnak. Tovább fogunk lépni egyébként eggyel ahhoz képest, mint amit 2016 őszén terveztünk azért, mert időközben a körülmények is jelentősen megváltoztak és értelemszerűen ezekkel kiegészülve kerül majd az alkotmánymódosítás az Országgyűlés asztalára akkor, amikor a kormány az ezzel kapcsolatos összes szakmai részletkérdést át tudta nézni és meg tudta vitatni az igazságügyi miniszter úr vezetésével.

A "Stop Soros"-nál abban biztosak lehetnek, hogy a törvényjavaslatot úgy fogjuk finomítani és egyértelművé tenni, hogy minden olyan tevékenységet megakadályozzon, amely arra irányul, hogy Magyarország területére a magyar törvények megkerülésével, a nemzeti szuverenitás megsértésével illegálisan hozzanak be bevándorlókat. Rengeteg olyan tevékenység van, amit civil szervezetek, vagy magukat civilnek nevező, gyakorlatilag külföldi pénzekből élő, magyar emberek által

nem nagyon támogatott szervezetek végeznek például úgy, hogy segítséget adnak ahhoz, hogy hogy kell megkerülni a magyar jogszabályokat, hogy kell átjutni a határon. Hiába végzik ezt külföldön... A nemzetközi jogrendnek megfelelően ezt Magyarországon is be akarjuk emelni azon tevékenységek közé, amelyeket értelemszerűen a magyar állam szankcionálni fog. Azt gondoljuk, erre kaptunk felhatalmazást a magyar emberektől azért, hogy minden ilyen tevékenység ellen a lehető legszélesebben fellépjünk. Olyan példákat kerestünk, amelyek megfelelnek a nemzetközi normáknak és ennek megfelelően fogjuk elkészíteni a szabályozást is.

Még egyszer hangsúlyoznám: a mi céljaink változatlanok. Ezeket április 8-án az emberek megerősítették. A keresztény kultúra megőrzése, a nemzeti szuverenitás megerősítése, a határok megvédése, és értelemszerűen az illegális bevándorlás megakadályozása és meggátlása. Ennek megfelelően fogunk dolgozni. Természetesen a kormány ennél sokkal szélesebb programmal rendelkezik. Erről is beszéltem az elején. Hozzá tartozik tehát az egyetértési pontokhoz a teljes foglalkoztatottság, hozzá tartozik, de szintén a bevándorlás helyett, a családok és a gyermekvállalás támogatása, aminek köszönhetően számítunk demográfiai fordulatra, de hozzá tartozik például a pénzügyi stabilitás képviselője is. Mert az elmúlt nyolc évben szerintünk azért tudtunk sikeresebb gazdaságpolitikát folytatni, szemben a baloldallal, mert végig ügyeltünk arra, hogy a gazdasági válságból okulva a pénzügyi stabilitást megtartsuk Magyarországon. Ezért ezt természetesen továbbra is képviselni fogjuk olyannyira, hogy amikor létrejön most egy új nemzeti Innovációs és Technológiai Minisztérium, akkor az a helyzet, hogy a pénzügyi stabilitást a magyar történelmi hagyományoknak megfelelően a pénzügyminiszter képviseli, aki a költségvetési tervezésért és a pénzügypolitikáért is felel. És ő lesz az első ember a gazdaságpolitikán belül, mert ő vezeti miniszterelnök-helyettesként egyébként a gazdasági kabinetet.

Ezek az általános céljaink, amelyeknek megfelelően fogunk dolgozni. Ezek közül nyilvánvalóan a bevándorlással, a nemzeti szuverenitással, a határok megvédésével és a keresztény kultúra megőrzésével kapcsolatos négy témakör az, amiben lehet számítani az alkotmánymódosításnál és értelemszerűen a "Stop Soros" törvénycsomagnál is a szükséges módosításokra.

Azzal kapcsolatban, hogy milyen forrásokat költ a Kabinetiroda, továbbra is hangsúlyoznám, hogy mi vagyunk a legalacsonyabb költségvetésű tárca. *(Dr. Apáti István megérkezik.)* Ha a kommunikációs költségekre akarnak rákérdezni, akkor azt tudom mondani önöknek, hogy szerintem mi itt egy jóval átláthatóbb rendszert teremtettünk meg, mint ami egyébként akár csak 2014 előtt is volt. Bevallom őszintén, '14-ig mi magunk is ugyanabban a rendszerben dolgoztunk, amit a szocialista kormányoktól örököltünk. Ezért nem voltak átláthatóak a költségek. Ma teljesen átláthatóak. Merem állítani, hogy ha egyébként megnézi azokat az azóta indexált költségeket, mert azóta azért változtak az árak, például a televíziós hirdetési piacon jelentős árnövekedések mentek végbe, ha ezeket megnézzük az indexálásokkal együtt, akkor, azt gondolom, '14 és '18 között a magyar kormány és a magyar kormány szervei nem költöttek többet, sőt merem állítani, valamivel kevesebbet költöttek reálértéken, mint amennyit 2006 és 2010 között az akkori kormányzat. Tehát nálunk ez továbbra is zsinórmérték. De azt, hogy a nemzeti konzultációt megkérdőjelezi az ellenzék, nagyon sajnálom, sajnálom, hogy ezt teszik. Azt gondolom, hogy erre szükség van, az ezzel kapcsolatos tájékoztatási tevékenységre is szükség van, ezt az emberek megerősítették. Azért kérem, hogy vizsgálják felül az álláspontjukat, mert szerintem részben pont ez a doktriner álláspont, amit önök ehhez képest tanúsítanak, és ami azt mondja, hogy nem szabad megkérdőjelezni az embereket, ez a kormánynak

nem dolga (*Dr. Staudt Gábor: Nem ezt mondtuk!*), szerintem ez az önök sikertelenségének az egyik oka. Ha ezt másként gondolták volna és másként álltak volna hozzá azokhoz a kérdésekhez, amelyekről az emberek mást gondoltak, mint önök, például megszavazták volna 2016 őszén az alaptörvény-módosítást és az ahhoz kapcsolódó jogszabályokat, akkor, azt gondolom, lehet, hogy másként alakult volna, ezt már mondtam, az elmúlt másfél év politikája és lehet, hogy az országgyűlési választás is. Mert amit az emberek fontosnak tartanak, azt önök hiába szölgják le, attól még ők úgy fognak dönteni az országgyűlési választáson, hogy a saját véleményüket fogják megerősíteni.

Ami pedig az ellenségeket illeti, a kormánynak nincsenek ellenségei. Ellenfelei vannak. Azok az ellenfelei, akik Magyarországnak is ellenfelei. Akik, mondjuk, olyan magatartást tanúsítanak, olyan terveket dédelgetnek, olyan lépéseket tesznek, amelyek ártanak Magyarországnak. Azokat mi természetesen ellenfélnek tekintjük. Ha megváltoztatják az álláspontjukat és a véleményüket, annak csak örülünk. De mindaddig, amíg szerintünk Magyarországra nézve káros munkát végeznek, addig őket ellenfélnek fogjuk tekinteni és természetesen szigorúan jogállami keretek között, de a megfelelő politikai felhatalmazással így is fogjuk őket kezelni.

Vélemények

ELNÖK: Köszönöm a vitában elhangzottakra adott választ. Megnyitom a véleménykört. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. (*Dr. Staudt Gábor jelentkezik.*) Staudt Gábor alelnök úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Miniszterjelölt Úr! A nemzeti konzultációval nincs baj, mi a kérdésfeltevést kritizáltuk. Tehát ha olyan kérdések kerülnek ebbe bele, amelyek valóban érdemben megfontolandóak a választópolgárok szempontjából, és érdemi információt hordoznak és nem jelölik ki a válasz végét, akkor, azt hiszem, az egy nagyon hatásos módszer lehet. Tehát az emberek megkérdezését mindig pozitívnak tartottuk. Mi bevándorlásellenesek is voltunk, ezt el kell hogy mondjam, de arra szeretném kérni önöket, hogy a kivándorlással is foglalkozzanak párhuzamosan ezzel. Elhangzott a családtámogatások rendszere és a "segély helyett munka" jelszava, ezekkel is egyet lehet érteni. Tehát ne úgy tűnjön, hogy mi mindenben csak opponálunk. Ezek azok a pontok, amelyek nemzetstratégiaiak és egyet lehet ezekkel érteni.

Viszont az alaptörvény-módosítással kapcsolatban - próbálom gyorsan összefoglalni, mert kevés az időnk - szeretnék kérni valamit, mondhatnám, már előre. Számomra nem derült ki, hogy ez egy csomagban fog bejönni, vagy esetleg a nemzeti szuverenitás és a bevándorlásellenesség tekintetében lesz egy alaptörvény-módosítás, illetve mondjuk a civil szektor, vagy ahogy önök mondták, a "Stop Soros" témában egy másik. Azért nem mindegy, mert ha mindent összerakunk egy főzetbe, beledobálunk mindent a kondérba, akkor lehet, hogy lesznek benne olyan dolgok, amelyek nem támogathatóak, és lesznek benne olyanok természetesen, amelyek támogathatóak az ellenzék részéről. De nehogy az a csapdahelyzet alakuljon ki, hogy ami a bevándorlásellenességet és a szuverenitást illeti, az támogatható; ugyanakkor belekerül, mondjuk, a civil szektor elleni olyan támadás, amely miatt esetleg nem lehet támogatni, és akkor természetesen a sajtóban el lehet mondani megint, hogy az egyébként pozitív és támogandó dolgokat nem szavazott meg az ellenzék.

Én ennyit szerettem volna, mert nagyon kevés időnk van, de képviselőtársaim folytatni fogják. Köszönöm.

ELNÖK: Megadom a szót Varga László képviselőtársunknak.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Eredetileg nem akartam szólni, mert azt gondolom, az ilyen struktúrát érintő kérdések nyilván egy kormányzati kompetencia tárgykörét jelentik; hogy önök hogyan szervezik a munkájukat, ha az éppen az adófizetők érdekében áll - mint ahogy sokszor nem az ő érdekükben áll -, az az önök dolga. Nyilván érdeklődéssel hallgattam a propagandaköltésekre vonatkozó válaszát is, meg a visszamutogatását is. Hát, objektív, hogy minden idők legnagyobb propagandaköltéseit sikerül most önöknek ezekben az években és sikerült az elmúlt években elköltenie.

Nagyon röviden szeretném elmondani a véleményemet, mert végül is mégiscsak azért ülünk most itt, mert ön miniszterjelölt, ez adja itt a napirend tárgyát, és ennek kapcsán szeretnék valamit mondani önnek. Azt szeretném mondani, hogy az ellenzékért kritikáinak - még ha ebben a műfajban fura is, de mondjuk, tett kritikai mondatokat - szerintem egy része megfontolandó annak, amit elmondott. Ezt azért mondom, mert egészen biztosan az ellenzék fellépésének struktúrájában, illetve irányaiban biztosan voltak problémák, ezt magam is így gondolom. Azt szeretném mondani, hogy ha az sem túl nagy kockázat Orbán Viktornak, hogy önt most újrjelöli, ez így ebben a formában tényleg elgondolkodtató, hogy a Fidesz azt is be meri most vállalni, hogy Rogán Antal, az elmúlt évek ügyei, problémás dolgai és botrányai után újra miniszterjelölt lehet, amit én nyilván nem támogatok.

Úgyhogy erre én nem is várok választ, csak szeretném elmondani, hogy ennek a fényében túlmutat az ellenzéki képviselői mivoltomon az, és elvi alapú, hogy az ön miniszterjelöltségét én nem támogatom. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Varga-Damm Andreának adom meg a szót. Tessék parancsolni!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Magyarországon az elmúlt 28 évben egyetlen kormány volt, amelyik a bevándorlással nem tudott megküzdeni, ez az Orbán-kormány volt. 2015 januárjára szeretném az emlékeiket visszavinni, amikor is minden biztonságpolitikával foglalkozó, önök köreiből származó szakember jelezte, hogy komoly bevándorlás várható, és az önök kormánya hét hónapon át semmit nem tett ez ellen. Lehet, hogy az önök propagandafelületei azt mondják az embereknek, akiknek a félelmére apellálnak, hogy önök a bevándorlástól óhajtják a hazánkat megvédeni, de amikor erre hosszú idejük volt, nem tették, és még odáig is eljuttatták a magyar társadalmat, hogy a Keleti pályaudvaron kellett látniuk a bevándorlókat. Komoly szakmai protokollja van minden országnak arra, hogy illet hogyan akadályoz meg. Erre önöknek módja lett volna, nem tették. Azóta pedig ezt a látványt, ezt a helyzetet használják ki arra, hogy a polgárok félelmére, a megmaradó kis vagyonkájuk, a kis otthonuk, a kis pénzük elvesztésének félelmére építve a propagandamédián keresztül őket továbbra is félelemben tartásák.

Jelzem, hogy miután ön a gazdája ennek a propagandagépezetnek, annak a következménye, ami a társadalomban félelmet, fájdalmat és ezzel egészségromlást okoz, természetesen az önök felelőssége lesz majd, és önöknek kell majd gondoskodni róla, hogy elhárítsák az ártalmakat.

Mi bevándorlásellenesek vagyunk, nem úgy, mint önök. Az ön segédelmével több tízezer ember tudott bejönni Magyarországra a letelepedési kötvényekkel, és még más módon 4500 embernek adtak már menekültjogot, oltalmazotti státuszt, letelepedési lehetőséget. Ezért úgy gondolom, hogy álságos erről így beszélni, és a

szavaiból az tűnt ki, hogy most már önök nem egyszerűen csak propagandának szánják a nép felé ezeket a szavaikat, hanem úgy ítélem meg, hogy már el is hiszik, hogy mindez komoly.

A nemzeti konzultációval kapcsolatban. Én egy eredményközpontú ember vagyok. Ha én 8 millió konzultációt kiküldök, és ebből a legtöbb 2,3 millió volt, ami visszajött - természetesen a tartalmukat nem ismerjük, hogy milyen tartalommal jött vissza, mert azt soha nem hozták nyilvánosságra, csak a számot -, akkor azt tudom mondani, hogy azon a pénzen, amibe ez került, ez bizony csekély válasz és csekély eredmény. Bár azt mi látjuk, hogy körülbelül 2,5-3 millió ember az, akit az ön kormánya megtisztel azzal, hogy nekik kell megfelelni, de ebben az országban még élnek plusz 6,5 millióan.

Tehát én úgy ítélem meg, miniszterjelölt úr, hogy a múltból eredően ezek a szavai, amelyek a jövőbeni kormányzásának az alapelveit, a szemléletét mutatták, ez bizony nem a valóság alapján indul el. És azt kérem öntől, amikor majd vélhetően ezt a pozíciót elfoglalja, akkor ha másként nem, legalább magukba szállva azt próbálják meg a társadalom felé ezután közvetíteni, hogy ezt nem a demagógia, hanem a valós problémák alapján teszik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Bajkai István képviselőtársunknak adom meg a szót. Tessék parancsolni!

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Azt szeretném mondani az itt elhangzott balliberális véleményekkel kapcsolatban, hogy talán nézzünk szembe a valósággal. Mérvadó piaci elemzések szerint az a - én ezt hívom propagandának - propaganda-hadjárat és az a véleményformáló erő, amely megjelenik a digitális térben, megjelenik a sajtóban, a különböző rendezvényeken, és amely kifejezetten a magyar emberek véleményének a torzítását jelenti, a valósággal szembeni, művi valóságot, digitális valóságot tárnak a magyar emberek elé, azoknak a piaci értéke jóval magasabb volt, mint amivel kapcsolatban a kormány a saját úgymond tájékoztatási tevékenységét folytatta.

Azt a Jobbik képviselője, Staudt képviselő úr elismerte, hogy az emberek tájékoztatására és az emberek véleményének a megkérdezésére van jog és van lehetőség, ő maga is ezt támogatja. Most már csak az a kérdés merül föl, hogy vajon ilyen nyíltan, ilyen őszintén, ilyen egyenesen bárki bármikor megkérdezte-e a magyar emberek véleményét. Mert ahogy ezt az előbb jeleztem, nem egyenes módon, nem valós módon a magyar emberek véleményét külföldről és belföldről egyaránt befolyásolják olyan erők, amelyek egyáltalán nem mondják meg azt, hogy mi a céljuk a vélemény befolyásolásával, egyáltalán nem jelzik azt, hogy mely fórumot használják föl erre a célra. Mindenki pontosan tudja, hogy a korszakunknak egyik legnagyobb jellemzője az, hogy az információk tengerében sokszor elvesz az igazság, elvesz a valóság, és az emberek, miközben próbálnak, mondjuk, tájékozódni, ugyanazt és ugyanannak az ellenkezőjét is percenként hallják vagy annak a különbözőségét kénytelenek átélni. Tehát egyedül a polgári kormányzat volt az, amelyik egyenesen és nyíltan megmondta, hogy mi a célja az emberek véleményének a megkérdezésével, és ezt őszintén tette, és őszinte válaszokat kapott. Úgy gondolom, hogy erre nemcsak az április 8-i választások, hanem többek között a visszaérkezett kérdőívek, illetve az arra adott válaszok is egyértelműen választ adtak mindannyiunk számára.

Kivándorlás, bevándorlás. Amikor Magyarország 2004-ben az Unióhoz csatlakozott, az egyik fontos alapértéke volt és fontos értéként kezelte azt, hogy igenis, az embereknek van lehetősége külföldön munkát vállalni. Ez egy olyan érték,

amelyet, úgy gondolom, mindannyian vallunk. Az, hogy magyar emberek is tudnak külföldön munkát vállalni, mint ahogy Magyarországon is tudnak külföldiek munkát vállalni, az a munkaerő szabad áramlásával mint uniós alapelvvel és szabadságjoggal függ össze. Az, amit önök úgy hívnak, hogy kivándorlás, az nem kivándorlás, hanem munkavállalással összefüggő lehetőségek, amelyek korábban nem voltak adottak. Pusztán megjegyezni szeretném, hogy 2017-ben a Statisztikai Hivatal állásfoglalása és adatai szerint egyébként többen jöttek Magyarországra vissza, mint amennyien kimentek.

Tehát pusztán a tényeket ajánlom a szíves figyelmükbe. És azt is szíves figyelmükbe ajánlom, hogy egyébként a munkaerő áramlása milyen világjelenséggel függ össze. Ez nem magyar jelenség önmagában, tessék megnézni Romániát, Bulgáriát vagy éppen más országokat, hogy milyen arányban mennek el külföldre munkát vállalni, és milyen arányban jönnek vissza az anyaországba.

Azt is szeretném még pusztán zárójelben megjegyezni annak kapcsán, hogy azt a kifejezést használta a Jobbik képviselője, hogy önök bevándorlásellenesek voltak, ez körülbelül olyan viszonyban áll a valósággal, mint az önök alapító okirata az önök által ténylegesen folytatott politikai gyakorlattal. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Apáti István képviselőtársunknak adom meg a szót.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Az a baj, hogy nincs lehetőségem meg időm sok mindenre reagálni, de maradjunk annyiban, hogy a magyar nyelv végtelen gazdagsága lehetőséget biztosít számunkra ahhoz, hogy nagyon sokféleképpen, ezer árnyalatban kifejezzünk dolgokat, és sajnos lehetőséget ad a csúsztatásra is. El lehet azt mondani, hogy a Jobbik képviselői 2016 novemberében nem támogatták az Alaptörvény módosítását - nem nyomtunk gombot egyébként -, de akkor azt is hozzá kell tenni, egy vessző után nem vesszük le a hangsúlyt, és folytatjuk, hogy a Fidesz képviselői meg hétszer szavazták le a Jobbiknak az ennél sokkal magasabb szintű védelmet biztosító módosítóját.

Mint ahogyan volt egy olyan önálló indítványunk is, tisztelt miniszterjelölt úr és tisztelt Bajkai úr, amely a bevándorlás minden formáját, a jogcím megnevezésétől függetlenül kizárta volna. Ez szó szerint úgy hangzott el, hogy bármilyen átmeneti vagy tartós idetelepítését idegeneknek megakadályoznánk, hiszen itt a kötelező betelepítési kvóta körül forgott a vita, vagy forog talán még most is. Önök ezt akarják tovább tolni az önkormányzati kampányig. Látják, hogy ez egy hatásos injekció, ezért ezt tovább akarják tolni, holott ilyen értelemben egyébként nyitott kapukat döngettek a Jobbik irányába, mert mi azt mondtuk, hogy teljesen mindegy, mi a jogcím megnevezése, önkéntes kvóta, kötelező kvóta, visszatoloncolás, relokáció, de zárjuk ki a lehetőségét. Ugyanis nemcsak a magyar, hanem a brüsszeli vagy a brüsszelita jogászok is rendkívüli mód kreatívak és nagyon sok jogcímet tudnak kreálni ahhoz, hogy végül csak elérjék, amit mi sem akarunk, hogy ide telepítsenek a harmadik vagy negyedik világból idegeneket. Ezt azonban akkor gyakorlatilag önök szintén leszavazták. Tehát akkor mondjuk el, mutassuk be az érem mindkét oldalát, mutassuk be az érem peremét is, ne csak mindig a maguk felé eső részét. *(Az elnök meggocogtatja a poharát jelezve az időkeret leteltét.)*

Ami pedig a választási kampányt illeti - egy gondolat még elnök úr -: úgy könnyű a ring királyának lenni, hogy közpénzből az ellenfeleknek mindkét kezét lekötözzük a derekához, vagy bekötözzük a ring valamelyik sarkához és aztán behívjuk Tysont. *(Az elnök ismételtelen jelzi az időkeret leteltét.)* Úgy nagyon könnyű

bokszolni, így én is minden meccset meg tudnék nyerni (*Elnök: Képviselőtársam!*), de ez a lovagiasság legelemibb szabályainak sem felel meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vigh László képviselőtársunknak adom meg a szót.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm. Varga képviselő úrnak jelezném: folyamatos a vita a szocialisták és a Fidesz között, hogy mire mennyit költünk. Nagyon fiatal, de talán emlékezik, általános iskolás lehetett 2000-ben, mikor a millenniumi napokat rendeztük, felvetették, hogy nagyon sokba kerül a millenniumi zászlók átadása Magyarországon. Akkor megjegyztük, hogy ugyanannyit költünk, mint a honfoglalásra. Biztos emlékszik rá, hogy 1996-ban (*Dr. Varga László közbeszólása.*) a szocialisták ugyanannyi pénzt költöttek a honfoglalás megünneplésére, mint mi a millenniumi napokra. Senki nem emlékezett, hogy mi történt 1996-ban. (*Dr. Vitányi István: Fiatalkorú volt!*)

Csak azért meséltem el ezt a történetet... Nem tudom, érti-e. Látom, nem érti. (*Dr. Apáti István. Világosabban fogalmazz, László!*) Tehát 1996-ban a szocialista kormány idején megünnepeztük a honfoglalás ünnepsorozatát és senki nem emlékezett egyetlenegy eseményre. (*Dr. Apáti István: Értem.*) 2000-ben megünnepeztük a millenniumot és akkor voltak rendezvények. Ezt azért mondtam összehasonlításképpen, mert mi most megkérdeztük az embereket. Apáti képviselő úrnak mondom, hogy lefolytattuk ezt. Hogy önök ide értek, annak köszönhető, hogy 3,3 millió ember véleményét nem vették figyelembe, mikor alkotmányt módosítottunk. Ne csodálkozzanak azon, hogy most ennyien ülnek a bizottságban.

Mi támogatjuk a Fidesz-KDNP részéről a miniszter úr megválasztását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Arató Gergely képviselőtársunknak adom meg a szót.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm. Őszintén szólva nem szándékoztam szót kérni, de miniszter úr hivatkozott a magyar közjogi hagyományra a Pénzügyminisztérium kapcsán. Mégiscsak kénytelen vagyok hozzátenni, hogy azért magyar közjogi hagyomány lenne például önálló oktatási minisztériumra is. És hogy mégis mondjak véleményt: nagyobb szükség is lenne erre, mint még egy miniszterelnök személye körüli miniszterre az államtitkáron és a másik miniszteren kívül. Maradjunk annyiban, hogy ön egy tökéletesen felesleges minisztériumot vezet. Önnek nem az a feladata, hogy valamilyen közcélt lásson el, hanem az, hogy a Fidesz választási kampányát irányítsa. Egyébként úgy tűnik, hogy a maga koordinátái szerint ezt jól csinálta, de ettől ez még nem válik egyértelmű közfeladattá. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Egyéb felszólalni szándékozót nem látok. A véleménykört lezárom. Megadom a szót a miniszterjelölt úrnak, hogy a véleménykörben elhangzottakra reagáljon. Tessék parancsolni!

Rogán Antal reflexiói

ROGÁN ANTAL miniszterjelölt (Miniszterelnöki Kabinetiroda): Köszönöm szépen. Hadd kezdjem azzal, és ezt a jobbkios képviselő asszonynak és képviselő uraknak is szeretném elmondani, hogy én értem a nemzeti konzultációt érintő újabb kritikájukat, hogy úgymond olyan kérdést kell feltenni, amely önök szerint is fontos. Ha jól tudom, ezeket önök feltették. Önöknek volt két nemzeti konzultációjuk. Az egyiket úgy hívták, hogy igazi nemzeti konzultáció, eljuttatták minden egyes

háztartásba. Az Varga-Damm Andrea mérőszámai szerint is elég sikertelen volt, mert a saját szavazóik egynegyedét sem sikerült megszólítani, ha jól emlékszem azokra a számokra, amiket önök hivatalosan kommunikáltak. És akkor még nem tudjuk ehhez képest a valóságot. *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszólása. – Elnök: Miniszterjelölt úrnál van a szó!)* Egynegyedét sem. Tehát nézzék ezt így, ebből a szempontból, az negyedmiliónál is kevesebb ember volt. *(Vigh László kimegy a teremből.)*

A bérunióról folytatott konzultáció pedig, amire gigantikus méretű közterületi kampányt fordítottak Simicska Lajos hathatós támogatásával, aki az önök nem is annyira titkolt támogatója, milliárdos támogatója volt az elmúlt években és segítette az önök politikai tevékenységét, az aztán abszolút totális kudarc, mert ha jól látom, meg sem sikerült ugrani a töredékét sem annak, ami európai uniós értelemben ahhoz kéne, hogy ezt komolyan vegyék. Magyarországon sem, legalábbis a hivatalos európai uniós adatok szerint néhány tízezeren támogatták a bérunióval kapcsolatos aláírásgyűjtést. Ez meglehetősen sikertelen.

Úgyhogy azt tudom mondani önöknek, azt mindig az emberek döntenek el, hogy szerintük mi a fontos. Önök feltették azokat a kérdéseket, amelyek önök szerint fontosak, de azokat az emberek nem ítélték fontosnak. Mi is feltettük azokat a kérdéseket az embereknek - és ez bizonyos értelemben a célok versenye is -, amelyekről azt mondtuk, hogy szerintünk ezek a jövő kérdései és az emberek azt mondták, hogy tényleg, igen. Ez volt a nagy különbség ebből a szempontból.

A másik, amit szintén szeretnék kérni önöktől, hogy ne tekintsék úgy azokat az embereket, akik nem mentek el az országgyűlési választáson szavazni, mint az önök szavazóit, mert akkor egy újabb súlyos tévedésben lesznek. Én ettől szeretném önöket megóvni. Gondolkodjanak reálisan! Önöknek az egész választási kampányban egyetlenegy üzenetük volt. Az arról szólt, hogy le kell váltani az Orbán-kormányt. Önök csak ezt tudták mondani, semmilyen más választási programjuk nem volt. Az egész ellenzéknek úgy együttvéve. *(Dr. Apáti István: Dehogynem!)* Akiket önök nem tudtak meggyőzni, hogy ebből a célból elmenjenek szavazni, azok nem az önök szavazói, a félreértések elkerülése végett, ők azzal a céllal, amit önök kitűztek, nem értettek egyet. Arról meg, még egyszer mondom, beszéljünk őszintén, hogy az önök pártjai, akik itt a parlamentben ülnek - és most nem sorolom ide a Kétfarkú Kutypártot, aki senkit nem támogatott ebből a szempontból -, csak a parlamentbe jutott ellenzéki pártok kevesebb szavazatot kaptak, mint a Fidesz és a KDNP. Mindannyian, együttesen kaptak kevesebb szavazatot.

Ezzel a ténnyel nézzenek szembe, amikor kialakítják a jövő stratégiájukat. Én nem kívánok önöknek sikeres stratégiát, csak azt kérem, hogy azt ne felejtse el, hogy mindig az emberek hozzák meg a végső döntést. *(Vigh László visszajön a terembe.)* Az ő véleményük az, amit a legkomolyabban kell venni. Mi azért csináljuk a nemzeti konzultációt, mert komolyan vesszük az embereket és komolyan vesszük az ő véleményüket, engedjük, hogy beleszóljanak az alapvető kérdésekbe. Én értem, hogy használják a propaganda szót, de arra meg csak szeretném mondani, hogy az a vélemény emberekre való ráerőltetését jelenti, ha szó szerint nézem a tartalmát. Például a liberális média egy jelentős része is próbálta ráerőltetni a bevándorlással kapcsolatban a saját véleményét az emberekre. Ez nem sikerült. Akkor most döntsük el, hogy ebből a szempontból melyik volt a propaganda. Mert az egyébként a vélemény sikertelen ráerőltetése az emberekre, ha szó szerint nézzük. Úgy látom, hogy az emberek e téren inkább a mi véleményünket támogatták. Úgyhogy én nem kívánok ebbe a versenybe beleszállni, csak a rend kedvéért ezt még szeretném, ha már ilyen szóbeli vitákat vívunk, szintén leszögezni.

Lényegében ennyi volt, amire érdemben reagálni szerettem volna, mert azt gondolom, hogy az összes többi az nem ízlések és pofonok kérdése. Természetesen mi sem támogattuk, amikor ellenzékben voltunk, az akkori kormánypártok miniszterjelöltjeit. Azt gondolom, hogy ez az ellenzéknek nem kötelessége, ki ezért, ki azért, így ebben a formában, de természetesen azt a lehetőséget viszont mindenkinek köszönöm, hogy én is elmondhattam a véleményemet és az önök által fontosnak ítélt kérdéseket is megkaptam önöktől. Innentől kezdve a bizottságé a lehetőség, és az elnök úré a szó.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük, miniszterjelölt úr. Határozathozatalra kerül sor. Kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e Rogán Antal miniszterjelölt úr miniszterré történő kinevezését. Kérem, kézfelemeléssel szavazzon, aki támogatja. *(Szavazás.)* Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy 7 igen, 5 nem szavazattal, tartózkodás nélkül a bizottság támogatja, hogy Rogán Antal miniszterjelölt úr Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterré kinevezésre kerüljön.

Köszönjük szépen miniszterjelölt úr megjelenését. Ezzel a harmadik napirendi pontot is lezártuk és egy perc technikai szünetet rendelék el. *(Rogán Antal és Dömötör Csaba elhagyják a termet. - Rövid szünet.)*

Tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy az egyperces technikai szünet 15 perces technikai szünetre módosul, és a körülbelül 14.30 órára meghirdetett 4. napirendi pont 14.15 óra körül fog sorra kerülni.

14 óra 15-ig szünetet rendelék el. Köszönöm.

(Szünet: 14.01-14.18)

Dr. Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

ELNÖK: *(Gulyás Gergely megérkezik az ülésre. - A szünetben dr. Varga László kimegy az ülésteremből.)* 4. napirendi pontként Gulyás Gergely, Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása következik az Országgyűlésről szóló 44. § (2) bekezdése alapján.

Nagy tisztelettel köszöntjük Gulyás Gergely miniszterjelölt urat. Mielőtt megadnám a szót miniszterjelölt úrnak, tájékoztatom, hogy a meghallgatás menetrendjét a bizottság már elfogadta, melynek keretében kétfordulós tárgyalást tartunk, és frakciónként 7-7 perces időkeret áll rendelkezésre a kérdések feltevésére és a vélemények megfogalmazására. A bizottságunk a tanácskozási joggal nem rendelkező LMP- és Párbeszéd-frakciók megjelent képviselői részére kérdésfeltevésre és véleménykifejtésre 2-2 percet biztosított.

Most pedig megadom a szót miniszterjelölt úrnak, hogy expozéját tartsa meg. Tessék parancsolni!

Gulyás Gergely expozéja

GULYÁS GERGELY miniszterjelölt (Miniszterelnökség): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Röviden szeretném bemutatni azt, hogy a Miniszterelnökség milyen formában fog működni, és utána valamivel mélyebben

kitérnék azokra a területekre, amelyek ennek a bizottságnak a hatásköreit érintik, de természetesen bármilyen kérdésre örömmel válaszolok.

A Miniszterelnökségen az új hatáskörök szerint, a közigazgatási államtitkárt is ideértve, összesen hat államtitkár fog dolgozni és egy kormánybiztos, azzal egyébként, hogy lesz egy olyan államtitkár, aki kormánybiztosi kinevezést is fog kapni, tehát ha így nézzük, két kormánybiztos lesz, de az egyik egyszersmind államtitkári tisztséget is betölt.

Létrejön egy stratégiai államtitkárság a Miniszterelnökségen belül. Ennek több oka van, a legfőbb az, hogy a kormány 2016 augusztusa óta kabinetrendszerben működik. Ez azt jelenti, hogy a döntés-előkészítő szervei a kormánynak a kabinetek, ebből a stratégiai kabinet az ügyszámot tekintve a legjelentőségtelesebb, és a stratégiai kabinet vezetője a Miniszterelnökséget vezető miniszter. Éppen ezért ezeknek az ügyeknek az előkészítése túlnyúlik a tárca feladatkörén, nyilvánvalóan más minisztériumokkal való előzetes koordinációt és egyeztetést igényel, ezért lesz egy stratégiai államtitkárság, amelyik ezt a feladatot is el fogja látni. Ezenkívül azt is szeretném, ha a napi politikával együtt járó kardcsörtetéseken túlmutató stratégiai anyagokat is elkészítene a kormány döntéseinek következményeiről. Továbbá a mostani tervek szerint a kormánybiztosoknak lesz egy beszámolási kötelezettsége a stratégiai államtitkárság felé; ez természetesen egy technikai feladat, hiszen a kormánybiztosok a miniszterelnöknek felelnek. Ez a stratégiai államtitkárság fogja ellátni a parlamenti államtitkári feladatokat is, tehát rossz, bár kifejező, de sajnos szocialista terminológiával a miniszterhelyettesi feladatokat is. Mint a sajtóban is megjelent, illetve már én is elmondtam, Orbán Balázs fogja államtitkárként ezt az államtitkárságot vezetni, és ilyen értelemben a miniszter politikai helyettesítésével összefüggő feladatokat is ő látja majd el.

A minisztérium legnagyobb államtitkársága továbbra is a közigazgatásért felelős államtitkár, tehát itt nem a közigazgatási államtitkárról beszélek, hanem a területi közigazgatásért felelős államtitkárról. Tuzson Bence államtitkár úr fogja ezt a feladatot államtitkárként ellátni, felügyelni. Ide nem csupán a kormány megbízottak tartoznak, tehát a fővárosi és a 19 megyei kormány megbízotti hivatal, illetve kormányhivatal, illetve alattuk a 174 járási hivatal tartozik ide, hanem az építésügy is idetartozik és a közbeszerzés is, ideértve az épített örökség védelmét. Ez az első időszakban a teljes körű örökségvédelem lesz, de az épített örökség védelmén túli kérdések jó eséllyel egy idő után majd nem ehhez a tárcához fognak tartozni.

Szintén a Miniszterelnökség felel az európai uniós kormánypolitikáért, tehát az Európai Unióban mind a COREPER I., mind a COREPER II. uniós állandó képviselő felügyeletét a Miniszterelnökség látja el. Az európai uniós ügyeket két államtitkár fogja felügyelni, a stratégiaalkotásért felelős Takács Szabolcs államtitkár úr marad, aki eddig is államtitkárként vitte ezt a területet, illetve az európai uniós kapcsolatokért Varga Judit államtitkár asszony fog felelni.

Egy új államtitkárság is létrejön, ez pedig a Budapestért és az agglomerációért felelős államtitkárság. Úgy gondoljuk, hogy érdemes egységként tekinteni Budapestre és az agglomerációra. Tarlós István főpolgármester úrral való szoros egyeztetésben és többszöri eszmecsere mellett alakítjuk ki egyébként a hatásköröket. Nyilvánvaló, hogy itt ez az önkormányzati hatásköröket semmilyen formában nem érinti, hanem azok a kormányzati fejlesztések tartoznak ide, illetve ezen koncepciók kidolgozása a konkrét fejlesztések elindításáig, amelyeket eddig is a kormány vitt, tehát ilyen értelemben egy egységes kormányzati stratégia lesz Budapestre vonatkozóan. Az a célunk, hogy viszonylag hamar, nem is merek határidőt mondani, mert szeretném, ha még annál is hamarabb lenne, de viszonylag hamar egy tízéves Budapestre vonatkozó összefüggő

stratégiát tudjon elfogadni a kormány. Ezt nyilván utána, vagy már vitaanyagként nyilvánosságra is fogjuk hozni és ez egyébként a fővárost és az agglomerációt egységként kezelve adna választ azokra a kérdésekre, amelyeket az elmúlt években akár probléma formájában megismertünk.

Ezen kívül az eddig tárca nélküli miniszter által felügyelt „Modern városok” program, kiegészülve a választási kampányban megígért „Modern falvak” programmal, egy kormánybiztosság formájában szintén a tárcához fog tartozni. Ezt kormánybiztosként Gyopáros Alpár képviselőtársam fogja vezetni. Nem említettem, de szintén már a sajtóban megjelent, hogy a Budapestért és agglomerációért felelős államtitkárságot Fürjes Balázs fogja vezetni, akit külön is köszöntök.

Így fog kinézni a Miniszterelnökség. Ez szerintem egy átlátható struktúra. Nyilván a Miniszterelnökségnek az a fontos feladata megmarad, hogy a Miniszterelnöki Kabinetirodával együttműködve, továbbá a Bíró Marcell államtitkár úr által vezetett Kormányirodával együttműködve, egy kormányzati agyközpont képezve koordinációs feladatokat lát el. Szerintem minden adott ahhoz, hogy ez a koordináció sikeres legyen.

Egyes területekkel kapcsolatosan elsősorban talán a bizottság hatáskörébe a területi közigazgatás kérdése tartozik. Röviden kitérnék még erre, és aztán, ha vannak kérdések, örömmel válaszolok bármely területre vonatkozó felvetésre, kérdésre.

A területi közigazgatás területén 2010-11 óta végbement változásokat komoly sikernek tekintjük. Úgy gondoljuk, hogy sikerült egyértelműen elválasztani az állami, illetve az önkormányzati feladatokat. A nyolcvanas évek elején megszüntetett és egyébként szerintem tragikus társadalmi bajokat okozó járásrendszer helyreállítása is beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Ennek következtében ma a fővárosi és 19 megyei, illetve 174 járási hivatal képviseli az államot a legalsóbb szinten. Ez a közvetlen ügyintézési, találkozási pontja a polgároknak a magyar állam ügyintéző szerveivel.

Több mint 1500 ügytípus intézhető ma már a kormányablakoknál, 290 kormányablakban a kulturált ügyintézés feltételei adottak. Ez egyébként fel is gyorsította az ügyintézést. Azt a számot szeretném az érdekesség kedvéért a bizottság tagjaival megismertetni, hogy az évente intézett ügyek száma a 25 milliót megközelíti és ezeknek a hatósági ügyeknek a 80 százaléka a területi közigazgatásban ma már 8 nap alatt döntéssel végződik. Fontos az, hogy a KÖFOP keretében további közigazgatási fejlesztésre van lehetőség, és azt is nagyon reméljük, hogy az e-közigazgatás területén, amely egyébként a Miniszterelnöki Kormányirodához tartozik, de nyilván a szoros együttműködés itt is adott lesz, komoly előrelépésre van lehetőség. Úgy gondoljuk, hogy ha a következő négy év feladatait az e területen talán eddig elmondható sikerek szempontjából folytatni kívánjuk, akkor arra van szükség, hogy az e-közigazgatás, az interneten elintézhető hatósági ügyek száma, aránya lényegesen nagyobb legyen az eddigiekénél.

Röviden ennyit szerettem volna összefoglalóként elmondani, és ha vannak kérdések, akkor állok elnök úr és a bizottság rendelkezésére. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, miniszterjelölt úr. Megnyitom a kérdéskört. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. *(Dr. Staudt Gábor jelentkezik.)* Alelnök úrnak adom meg a szót. Tessék parancsolni!

Kérdések

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszterjelölt úr, a kérdés és vélemény kicsit vegyesen lesz.

Nagy örömmel hallottam, hogy Budapest és az agglomeráció egy államtitkárságot kap. Korábban mi Budapest-minisztériumot javasoltunk, de ez már egy jó lépés abba az irányba, hogy egyrészt egyben kezeljük az agglomerációt Budapesttel, ez nagyon fontos, másrészt hogy a legfelsőbb szinten kezeljük ezeket a témákat. Az is örömteli, ha egy ilyen tízéves stratégia elkészül és erről konzultálni lehet. Azt hiszem, ilyen szempontból pozitívumokat hallhattunk.

Amit viszont kérdésként szeretnék feltenni, az az, hogy van-e arról tudomása, hogy az önkormányzati választások előtt, ami felé haladunk és kétharmados felhatalmazása van a jelenlegi Fidesz-KDNP-többségnek, valamiféle átalakítás várható-e Budapest szempontjából, ha már Budapestről beszéltünk. Itt kerületek megszüntetésére, kerületek összevonására gondolok például, illetve a kérdést feltehetném úgy is, hogy az ország egyéb területein, ami az önkormányzatiságot illeti, várható-e kardinális átalakítások. Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki kérdést feltenni. (*Arató Gergely jelentkezik.*) Tessék parancsolni! Arató Gergely.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Az a kérdésem, kiegészítve a képviselő úr kérdését, hogy az klassz, hogy lesz Budapest-stratégia, csak erről meg fogják-e kérdezni a fővárost, a fővárosiak és az agglomerációban élő polgárok választott képviselőit, vagy ez ismét úgy fog elkészülni, ahogy egyébként ez önöknél szokott, tehát hogy a kormány a maga végtelen bölcsességében pillanatok alatt legyártja ezt a javaslatot. Kérdezhetem úgy is, kicsit komolyabb stílusban, hogy tévednek-e azok, akik úgy látják, hogy a Budapest-államtitkárság megalakulásával, az ezzel foglalkozó kormánybiztos kinevezésével a maradék önállósága is elveszik a fővárosnak.

A másik kérdésem a közigazgatás egészére vonatkozik. Ön azt nyilatkozta, hogy példaértékűen kevés minisztere van ennek a kormánynak. Ez olyannyira igaz, hogy például oktatási és egészségügyi miniszterre már nincs szüksége önöknek. Ezzel szemben államtitkárral, helyettes államtitkárral nagyon szépen el vannak látva; ha jól tudom, nagyjából kétszáz körül van az állami vezetőknek a száma. Szeretném megkérdezni, hogy ebben lesz-e változás, vagy továbbra is ezzel a rendkívül nagy vezetői létszámmal megy tovább a kormányzás. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, további kérdést kíván-e feltenni valaki. Igen, Apáti István képviselőtársunké a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Én még egyértelműbben szeretnék kérdezni, mint Staudt Gábor kollégám, hogy a kistélepülési önkormányzatok esetében terveznek-e valamilyen reformnak nevezhető vagy önök által annak címkézett változtatást, tehát akár a kétezres lélekszámhoz képest egy magasabb lélekszámhoz kötötten kívánják-e az SZDSZ álmát - mely szerint a falu egy elavult településforma és a falusi élet már egy elavult életmód - beteljesíteni. Mert amit itt a települési önkormányzatokkal műveltek az elmúlt nyolc évben, azért ebbe az irányba mutat. Én tudom, hogy Budáról meg Pestről ez másként tűnik, de amíg egy kerületi önkormányzat rendszerint stabil anyagi körülmények között és költségvetési körülmények között működhet, addig gyakorlatilag teljesen kiüritik a kistélepülési önkormányzatokat, nemcsak a kétezer lélekszám alattiakat, hanem sok esetben egy ötezer lélekszámhoz közeli város esetében is komoly működési nehézségek vannak, vagy akár egyes, tizezertől alig

valamivel nagyobb, városi rangú települések esetében is az önkormányzatiságot igyekeznek kilúgozni. Kérdezem, hogy felemelik-e ezt a lécezt, tehát feltolják a kétezres lélekszámról magasabb szintre, és egyébként mennyire engedik a közvetlen demokráciát érvényesülni, vagy mennyire teszik ezt közvetetté, mennyire akarják még tovább kiszorítani a szuszt a magyar vidékből.

S egy különösen személyes kérdésem lenne - persze ezt majd a közeljövő dönti el -, hogy képes-e olyan nyitottságot és más szintű politikai kultúrát mutatni az ellenzék irányába, mint tette azt Lázár János, aki azon kevés miniszterek közé tartozott, aki nemcsak meghallgatta az ellenzéki javaslatokat, hanem időnként ezeket, sőt nem is olyan alacsony arányban, el is fogadta. Akiben tehát megvolt az a fajta hozzáállás, az a fajta felismerés, hogy nem esküdt ellenségnek kell tekinteni az ellenzéki képviselőket, meg nem a gonosz megtestesítőjének, hanem attól, hogy valaki ellenzéki képviselő, éppoly értékes javaslatai lehetnek, időnként még talán jobbak is, mint egy kormánypárti képviselőnek. Példaként tudom említeni, hogy lássák azt, hogy nem csak a levegőbe beszélek, az AKG támogatási rendszer egyenesbe hozása és ennek a pályázatnak a vidék érdekében történő kiírása 2015 őszének közepén majdnem el lett rontva, aztán egy határozott ellenzéki jelzés után a miniszter úr ezt nagyon helyesen jó irányba vitte. Szóval, azt szeretném kérdezni, hogy ön ezzel a politikai kultúrával akar-e hozzáállni, vagy követi például a Rogán Antal-féle politikai kultúrát, amely gyakorlatilag egy alacsonyabb rendű életformának tekint mindenkit, aki nem a Fidesz-frakció tagja. Erre lennék nagyon-nagyon kíváncsi.

ELNÖK: Vigh László képviselőtársunknak adom meg a szót.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Nem akartam hozzászólni, de Apáti képviselő úr hozzászólása már kedvet hozott. *(Derültség. - Dr. Apáti István: Örülök.)* Én azt gondolom, hogy az önkormányzati rendszer átalakítása megtörtént. Azt mondja képviselőtársam, hogy a szuflát kiszorítottuk belőlük. Hát, azt szeretném mondani, hogy 1300 milliárd forint adósságot vittünk el minden települési önkormányzattól. Én is voltam húsz évig polgármester egy kistelepülésen, és azt tudom mondani, hogy hál' istennek a településeink rendben vannak, ahhoz képest, ami a szocialista-SZDSZ-es szférában volt. Tehát köszönik szépen, jól vannak. Hihetetlen, mennyi felújítást, mennyi TOP programot és minden mást tudunk megvalósítani kis falvakban.

A miniszterjelölt úr elmondta, hogy ráadásul kapott egy kormánybiztosságot a „Modern falvak” program, úgyhogy mi üdvözljük ezt az elképzelést. A kérdésem innen is fakad, hogy megtudhatunk-e valamit erről a „Modern falvak” programról, mert mi nagyon örülünk annak az elképzelésnek, hogy a „Modern városok” mellett egy „Modern falvak” programot is a kormány ki akar dolgozni, ki akar terjeszteni. Azt gondolom, ez a falvak jövőjét jelenti. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Varga-Damm Andrea képviselő asszony, tessék parancsolni!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! A kisördög motoszkál bennem azóta, amióta a minisztériumok felsorolásáról szóló törvény vitája és szavazás volt az elmúlt héten a parlamentben. S bár eddig is éreztük, hogy alapvetően a kormányzat tevékenységében a fő döntéshozó miniszterelnök úr, itt az elmúlt pár órában elég határozott miniszterjelölti előadásokat hallottunk a feladatokról, a jogkörökről, a struktúráról, a személyekről, mégis azt kérdezném, miután ebbe a jogszabályba egy, a demokratikus

időszakunkhoz szokatlan új elem került bele, méghozzá a miniszterelnök jogköre arra, hogy bármilyen ügyet, bármikor bármilyen hatáskört magához von - erről szó is került a parlament plenáris ülésén -, ez önöket mint miniszterjelölteket, mint a demokratikus intézményrendszer híveit miként érintette. Mert bár eddig is éreztük, hogy de facto mindent ő dönt el, mármint Orbán Viktor, de hát most ebben a jogszabályban ezt le is írták. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjait, hogy kérdést kíván-e még valaki miniszterjelölt úrhoz intézni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Úgy látom, hogy nem. Akkor megadom miniszterjelölt úrnak a szót, hogy az elhangzott kérdésekre válaszoljon. Tessék parancsolni!

Gulyás Gergely reflexiói

GULYÁS GERGELY miniszterjelölt (Miniszterelnökség): Köszönöm szépen. A Jobbikkal az egy hosszú ideje fennálló vita, hogy mit ki javasolt előbb; aztán időnként néhány korábbi jobbikos tisztségviselő megnyilvánul, és akkor kiderül, hogy amiről a Jobbik azt állította, hogy korábban javasolt, azt mégsem ők javasolták előbb. A Budapest-minisztérium is egy ilyen jellegű vita, hiszen a Budapest-minisztériumra, azt hiszem, a 2006-os választási kampányban miniszterelnök-jelöltként Orbán Viktor is tett ígéretet. A 2010-es kampányunknak ez nem volt része, de Budapestnek a kiemelt kezelése szerintem egy polgári kormányzás időszakában soha nem volt vitás. Ha önök megnézik, hogy Budapesten mikor volt előrelépés, mikor történtek fejlesztések, mikor voltak komoly építkezések, mikor jöttek létre vagy álltak helyre hagyományokkal rendelkező intézmények, akkor azt tudjuk mondani, hogy mindig, amikor polgári kormányzás volt. Ez már igaz volt az 1998-2002 közötti időszakra is, és különösen igaz a 2010 óta eltelt időszakra, annak is köszönhetően, hogy 2010 óta a polgári erők adják Budapest főpolgármesterét is, és így a jó együttműködés biztosított. Tehát szeretném jelezni, hogy éppen ezért Budapest továbbra is kiemelt figyelmünkre számíthat.

Az a felismerés pedig, örülök, ha itt párthatárokon túlnyúló egyetértés van e tekintetben, hogy az agglomerációt és Budapestet egységként kell kezelni, így például különösen a közlekedés tekintetében. Szerintem jó, ha ebben egyetértünk egymással, és az ezzel kapcsolatos konstruktív javaslatokra nyitottak leszünk. Úgy gondolom, hogy Fürjes Balázs leendő államtitkár urat az ellenzék is ismerheti, hiszen az olimpiai pályázat kapcsán éppen azt próbáltuk meg elérni, hogy az a pártokon átvélő egyetértés, amely megvolt a pályázat elfogadásakor, fennmaradjon. Nem rajtunk és nem rajta múlt, hogy később aztán ez megbomlott. Félreértés ne essék, tudom, hogy a Jobbik e tekintetben nem változtatott az álláspontján, tehát ezt azoknak az ellenzéki pártoknak tudnám csak címezni, akik most itt a bizottsági ülésen nincsenek jelen. *(Dr. Apáti István: Köszönjük.)* Tehát minden jó ötletre és javaslatra nyitottak leszünk.

Ami a Budapesttel kapcsolatos állami fejlesztéseket érinti, semmilyen jogkört egy minisztérium létrejöttével nem tudunk átvenni, ami az önkormányzatokat illeti. Ez a „Modern falvak” programra éppúgy vonatkozik, mint a „Modern városok” programra vagy éppen a Budapestért és agglomerációért felelős államtitkárságra. Tehát ahhoz kétharmados törvényt kellene módosítani. Tudom, hogy a választási kampányban a Jobbik ahelyett, hogy hasonló kérdést feltett volna, azt terjesztette, hogy mi a kétezer fő alatti településeken az önkormányzatiságot fel akarnánk számolni, ez egy minden alapot nélkülöző, valótlan állítás. Nincs ilyen célunk;

egyébként a miniszterelnök is egyértelművé tette, hogy ilyen célunk nincs, tehát semmilyen változást ott nem tervezünk.

Budapesttel, az önkormányzatisággal kapcsolatosan pedig azt tudom mondani, hogy 2010 után ezen a területen voltak komoly változtatások. Soha nem lehet kizárni, hogy ha egyébként legitim többség áll rendelkezésre, akkor változtassunk. De pillanatnyilag ebben nem a minisztérium az illetékes, az Országgyűlés előtt erre vonatkozó törvényjavaslat nincs.

Ami a konzultációt illeti, természetesen mind a kerületi polgármesterekkel, mind a főpolgármesterrel, mind pedig az agglomerációhoz tartozó önkormányzatok vezetőivel fogunk konzultálni. Azt szeretnénk, ha egy olyan fejlesztési terv jönne létre a következő tíz évre Budapestre és az agglomerációra vonatkozóan, amelyet mindenki elfogad, helyesnek tart, előremutatónak tart. Mert ugyan ma nem látszik az esélye annak, hogy ebben a tíz évben kormányváltás lenne, de ezt kizárni mégsem lehet. Tehát az lenne a jó, ha egy olyan tervet tudnánk elfogadni, amelyet párhovatarhoz való tekintet nélkül tud mindenki támogatni.

Kérdés volt szintén az, hogy a közigazgatásban bármilyen változtatásra sor fog-e kerülni. Azt szeretném jelezni, hogy mi jónak tartjuk a jelenlegi modellt, tehát a kormány megbízotti rendszer, a kormányhivatalok létrejötte, illetve a járási hivatalok, a 174 járási hivatal felállítása szerintünk ma jól fogja össze a területi közigazgatást. Éppen ezért ezen nem szeretnénk változtatni.

Ami pedig a minisztériumok számára vonatkozó utalást illeti, ténykérdés, hogy Magyarországon ma az Európai Unió országai közül a legkevesebb minisztérium működik. Szerintem jó, hogy ez így van, de nem gondolom, hogy önmagában egy kormányzás attól feltétlenül rosszabb lenne, mert valaki 16 vagy 18 minisztériumot állít fel. Tehát szerintem a kormánynak szervezet alakítási szabadsága van, mint arra egyébként a parlamentben az előterjesztői expozémban is utaltam, így én sem tartanám ördögtől valónak, ha egyébként ez a kormányt akár rendeletalkotási joggal illetné meg, mert a mindenkori kormány felelőssége az, hogy milyen formában szeretne működni és ebben a felelősségben és különösen a kormányzati döntésekért és a kormányzati munka eredményességéért viselt felelősségben az ellenzéknek nem kell osztoznia, éppen ezért a szervezet alakítási szabadság is szerintem akár a jelenleginél szélesebb körben is megillehetné a kormányt.

Ami az államtitkárokat és a helyettes államtitkárokat illeti, már jeleztem, hogy hat államtitkár lesz ebben a minisztériumban. Ez ugyan kevesebb, mint ami korábban volt, de vannak új területek és vannak olyan területek, amelyek pedig a Külügyminisztériumhoz, illetve a Palkovics miniszter úr által vezetendő minisztériumhoz kerülnek. Szerintem ehhez a nagyságrendhez, ezekhez a hatáskörökhöz nem lehet túlzásnak tekinteni, hogy hat államtitkár lesz. A helyettes államtitkárok száma összességében, a kormány egésze tekintetében nem hiszem, hogy nagymértékben változni fog. Úgy gondolom, hogy az, hogy egyébként alkalmas, felkészült, tenni akaró emberekből legyen állami vezető, az fontosabb annál, minthogy 10 százalékkal több vagy kevesebb helyettes államtitkár dolgozik a kormányban különös tekintettel arra, hogy a költségvetés számára a központi kormányzati működés lényegesen kisebb terhet jelent, mint amennyit korábban jelentett.

A „Modern falvak” programmal kapcsolatban Vígh képviselőtársam kérdezett. A helyzet az, hogy a „Modern városok” program nem csupán a 23 megyei jogú várost érinti, hanem számtalan területi fejlesztés is található ebben. Mégis úgy gondoljuk, hogy a „Modern falvak” programot nem ezzel kell kombinálni, ezt a „Modern városok” programnál kell tartani, hanem kell egy konzultációt tartani a legkisebb

településeken, illetve akár még a kisebb városokat is ide sorolnám. Szerintem a 10 000 és 30 000 közötti lakosú városokat sem szabad ebből a konzultációból kihagyni. Az ő igényeiknek megfelelően kell lehetőleg még ebben az évben egy fejlesztési programot az asztalra letenni. Itt a kormány maximális nyitottságot mutat. Ismerjük, sajnos, a problémákat. Szeretném felhívni a figyelmet az úthálózatra, például ez is nagyon jelentős problémát jelent. Miközben a gyorsforgalmi utak és az autópályák ellátottsága terén Magyarország jól áll és ezek belátható időn belül az országhatárt is minden irányból el fogják érni, addig tudjuk, hogy az úthálózattal vannak komoly gondok. De azt is szeretnénk, ha egyébként az internetellátottság jobb lenne, ha lenne mindenhol, mondjuk, egy olyan művelődési ház, vagy ha valahol nincs művelődési ház, akkor legalább plébánia, egy hely, ahol mindenki számára könyvtár és internetelérhetőség biztosított lenne. Nyitottak vagyunk az ötletekre, tehát nem gondoljuk azt, hogy nálunk lenne a bölcsek köve és ne a helyben élő polgárok, illetve az ott szolgálatot teljesítő, megválasztott polgármesterek tudnák azt, hogy milyen fejlesztésekre van szükség. Ezek irányok, és mondom, van egy nyitottság a kormányzatban, hogy foglaljunk össze reális tervek alapján, a költségvetési keretekre és egyensúly megtartására tekintettel egy olyan programot, amely a falvak számára is perspektívát nyújt a következő időszakra.

Ami a képviselő asszony kérdését illeti, szeretném jelezni, hogy ez már a parlamenti vitában is tévesen hangzott el. Bármilyen hatáskört a miniszterelnök nem vonhat magához, ilyen törvényben nincs, nem is lehetséges. Pontosan rögzíti a törvény, hogy mi az, ami mondjuk miniszteri, államtitkári kinevezés vagy miniszterelnöki, ezeket a hatásköröket semmilyen formában a miniszterelnök nem vonhatja magához. Azt a lehetőséget, hogy a miniszterelnök bárkitől információt, tájékoztatást kérhet egy kancellári típusú demokráciában, mint amilyen 1990 óta a magyar alkotmányos berendezkedés, nemhogy nem tartom idegennek, hanem magától értetődőnek, természetesnek tartom és minden miniszterelnök ezzel eddig is élt. Egyébként meg pontosan tudjuk, hogy hol vannak a miniszterelnöki hatalom korlátai, illetve az ellenőrzés lehetőségei. Az ellenzék éppen azért ül a választópolgárok bizalmából is ennek megfelelő arányban a parlamentben, mert ezeket az ellenőrzési lehetőségeket az Országgyűlésben gyakorolhatja. Úgyhogy azt remélem, a következő időszakban ezzel a lehetőséggel az ellenzéki pártok változatlan formában fognak élni. A változatlan forma alatt talán a stílust nem értve, mert úgy gondolom, hogy ha valaki megnézi az elmúlt nyolc évben az ellenzék által akár közvetlenül a miniszterelnökkel, akár kormánytagokkal, akár a kormánnyal szemben alkalmazott stílust, akkor ez nem vezetett eredményre. Lehet, hogy egy polgáribb stílushoz, különösen a néppártosodás jegyében, akár vissza is lehetne térni.

Ami pedig azt a kérdést érinti, hogy Lázár miniszter úr az ellenzék jó javaslataira is nyitott volt, ismételten meg kell állapítanunk, hogy ha egy miniszter távozik, akkor az ellenzék elkezd dicserni. Miután ez nálam is előbb-utóbb be fog következni, ezért előre is örülök annak (*Derültség.*), hogy a távozó minisztereket az ellenzék dicséri, és ezt rendben lévőnek is találom. Azt szeretném jelezni, hogy természetesen mindenféle konzultációra nyitott vagyok, és örülök, ha az ellenzék úgy értékeli, hogy Lázár János miniszter úr e tekintetben egy jó gyakorlatot talált. Én ugyanúgy nyitott leszek ennek a folytatására, ahogy akkor ezek szerint ő is nyitott volt és még azt sem várom, hogy távozásomkor az ellenzék dicsérjen ezért. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, miniszterjelölt úr. Megnyitom a véleménykört. Kérdezem, van-e valakinek hozzászólnivalója. (*Arató Gergely jelentkezik.*) Arató Gergely, tessék!

Hozzászólás

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm. Egyrészt szeretném megköszönni miniszterjelölt úrnak, hogy vannak életvezetési tanácsai az ellenzék számára (*Derültség.*) Rogán miniszterjelölt úrhoz képest is. De nem szeretnénk, ha a Fidesz ezzel is fászsztaná magát.javaslom, hogy mindenki a saját feladataival foglalkozzon elsősorban.

Ezzel szemben, nem ezért kértem szót, hanem azért, hogy elmondjam: elsősorban azért nem tudom támogatni miniszter úr jelölését, mert az a struktúra, ami kialakult a két kancelláriaminiszterrel és külön közigazgatási államtitkárral, egy felesleges struktúra. Ennek a kialakítását annak idején állítólag, legalábbis a sajtó szerint, a Lázár miniszter úr és Rogán miniszter úr közötti össze nem férhetőség okozta. Semmi sem indokolja, hogy legyen külön Miniszterelnöki Hivatal, külön... (*Pillanatnyi szünetet tart.*) Nem tudom ezeket megjegyezni soha, elnézést kérek érte. Szóval, legyen külön Rogán-minisztérium és még legyen a miniszterelnök úrnak egy saját kabinetirodája, ennek nem sok értelme van. Ez egy felesleges, pazarló, átláthatatlan struktúra, amely jó esetben a Fideszen belüli személyi harcok elrejtését, rossz esetben pedig a nyilvánosság és az átláthatóság megszüntetését, csökkentését célozza. Ezért nem lehet támogatni ebben a formában.

ELNÖK: További vélemény? (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok. Kérdezem a miniszterjelölt urat, kíván-e az elhangzott véleményre reagálni. (*Gulyás Gergely igent int.*) Igen, tessék parancsolni!

Gulyás Gergely reflexiója

GULYÁS GERGELY miniszterjelölt (Miniszterelnökség): Már csak a politikai diskurzus előremutató volta miatt is.

Ha jól értem, a képviselő úr azzal nem ért egyet, hogy a miniszterelnök kabinetfőnöke miniszteri rangban van. Hiszen a Miniszterelnökség a Gyurcsány-kormány alatt is működött, meg az azt megelőző Orbán-kormány alatt is működött. Én helyesnek tartom, hogy a miniszterelnök kabinetfőnöke miniszteri rangban van. Túl fogom ugyan élni Arató képviselő úr nem szavazatát, de szeretném jelezni, hogy Miniszterelnökség a Gyurcsány-kormány időszakában is működött. Tehát ha a támogatás megvonásának vagy hiányának ez az oka, akkor csak ebből a szempontból ezt meggondolásra ajánlom. De amúgy, ha szabad még nem életvezetési, hanem politikai tanácsot adni, nem javasolnám a képviselő úrnak, hogy engem támogasson. Párton belüli okokból csak. (*Derültség.*)

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm. Határozathozatalra kerül sor. Kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e Gulyás Gergely miniszterjelölt úr miniszterré történő kinevezését. Kérem, kézfelemeléssel szavazzon, aki támogatja! (*Szavazás.*) Ki nem támogatja? (*Szavazás.*) Ki tartózkodott? (*Szavazás.*)

Megállapítom, hogy 7 igen, 4 nem szavazattal, tartózkodás nélkül a bizottság támogatja, hogy Gulyás Gergely miniszterjelölt úr Miniszterelnökséget vezető miniszterré való kinevezése megtörténjen.

Nagyon szépen köszönjük miniszterjelölt úr megjelenését. Ezzel a 4. napirendi pontot is lezárom. Egyperces technikai szünetet rendelék el. (*Rövid szünet. - Gulyás Gergely és munkatársai távoznak az ülésről.*)

Egyebek

Soron következik ülésünk utolsó, „egyebek” napirendi pontjának megtárgyalása.

Mivel mai ülésünk igen hosszúra nyúlt, így javaslom, hogy a következő ülésünkön döntsünk a bizottsági elnököt helyettesítő alelnökök sorrendjéről, valamint a kötelezően létrehozandó ellenőrzési albizottság megalakításáról és tagjairól.

A következő bizottsági ülésünk időpontja a plenáris ülés és a benyújtott indítványok előkészítésétől függ, így most pontos időpontot nem tudok mondani.

Kérdezem a bizottság tagjait, van-e „egyebek” kategóriában bármilyen további javaslatuk. *(Nincs ilyen jelzés.)* Úgy látom, nincs.

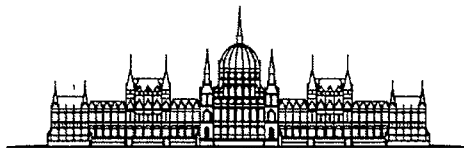
Az ülés berekesztése

Ezennel a bizottsági ülést berekesztem. Nagyon köszönöm mindenkinek a jelenlétét.

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra 52 perc)

Dr. Vejkey Imre
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Dr. Lestár Éva és Prin Andrea

Ikt. sz.: EUB-41/3-4/2018.

EUB-1/2018. sz. ülés
(EUB-1/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2018. május 15-én, kedden 8 óra 16 perckor
az Országház Nagy Imre termében (főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A bizottság feladatainak áttekintése</i>	5
<i>Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása</i>	
<i>(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)</i>	6
<i>Az elnök felvezetője</i>	7
<i>Dr. Trócsányi László hozzászólása</i>	7
<i>Kérdések, vélemények</i>	13
<i>Dr. Trócsányi László válasza</i>	16
<i>További kérdések, hozzászólások, reagálások</i>	22
<i>Határozathozatal</i>	24
<i>A bizottság elnökének tájékoztatója az előző ciklusban indult egyeztetési eljárások lezárulásáról</i>	24
<i>A bizottság tagjainak bemutatkozása</i>	25
<i>Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása</i>	
<i>(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)</i>	28
<i>Az elnök felvezetője</i>	29
<i>Gulyás Gergely expozéja</i>	29
<i>Kérdések, vélemények</i>	32
<i>Gulyás Gergely válasza</i>	36
<i>Határozathozatal</i>	42
<i>Az ülés berekesztése</i>	42

Napirendi javaslat

1. A bizottság feladatainak áttekintése

8.30 órától:

2. Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
3. A bizottság elnökének tájékoztatója az előző ciklusban indult egyeztetési eljárások lezárulásáról

11.30 órától:

4. Dr. Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz), a bizottság elnöke
Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke
Bana Tibor (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Oláh Lajos (DK), a bizottság alelnöke

Csöbör Katalin (Fidesz)
Dunai Mónika (Fidesz)
Fenyvesi Zoltán (Fidesz)
Juhász Hajnalka (KDNP)
Ungár Péter (LMP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Juhász László főosztályvezető-helyettes
Dr. Tamás Csaba Gergely bizottsági főmunkatárs
Nyilas Dániel bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt
Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt

Megjelentek

Kecsmár Krisztián
Dr. Molnár Zoltán
Dr. Vízkelety Mariann
Dr. Völner Pál
Varga Judit
Takács Szabolcs

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 16 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok, hölgyeim és uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottságának első ülését, a 2018-2022-es ciklus első ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm az Országgyűlés munkatársait, a sajtó igen tisztelt meghívott képviselőit.

Az első teendők a határozatképeség megállapítása. Az aláírt jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes.

Második teendők a napirendi pontok megállapítása. Képviselőtársaim a törvényi előírásnak megfelelően időben megkapták a napirendi ponti javaslataimat.

A tervezett napirendi pontok, az első: a bizottság feladatainak rövid áttekintése. Várhatóan 8 óra 30 perctől dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása. A harmadik: a bizottság elnökének tájékoztatója az előző ciklusban indult egyeztetési eljárások lezárulásáról. Várhatóan 11 óra 30 perctől dr. Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása.

Kérdezem képviselőtársaimat, van-e valakinek kérdése, véleménye. *(Jelzésre.)* Tessék parancsolni, Ungár képviselőtársam!

UNGÁR PÉTER (LMP): Nagyon szépen köszönöm. Én azt szeretném megkérdezni, mi annak az oka, hogy a külügyminiszter úr nem járul ehhez a bizottsághoz, illetve hogy nincs lehetőségünk a külügyminiszter urat ebben a bizottságban meghallgatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a kérdését. A Házbizottság határozza meg, hogy egy szakbizottság melyik minisztert hallgatja meg. Én is meglepődtem láttam, hogy az Európai ügyek bizottságánál két miniszterjelölt meghallgatása szerepel, a Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölté és az igazságügyi miniszterjelölté. Ez volt az én kérdésem is, ezt a választ kaptam. Köszönöm szépen.

Tehát a napirendi ponttal kapcsolatban van-e más kérdés? *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem látok ilyet.

Szavazásra teszem fel: ki az, aki támogatja a napirendi pontok megtárgyalását? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

A jegyzőkönyv számára is megállapítom, hogy bizottságunk egyhangúlag elfogadta a napirendet.

A bizottság feladatainak áttekintése

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát köszöntöm önöket a 2018-2022-es országgyűlési ciklus első Európai ügyek bizottsága ülésén. Szeretném nagyon röviden áttekinteni a bizottság feladatait. Az Európai ügyek bizottsága ebben a ciklusban is 9 tagú, mint az elmúlt időszakban, egy kormánypárti és két ellenzéki alelnökkel.

Képviselőtársaim közül szeretném külön köszönteni Juhász Hajnalka, Fenyvesi Zoltán, Oláh Lajos és Ungár Péter képviselőtársaimat, akik először lettek tagjai ennek a bizottságnak. Köszöntöm továbbá Tessely Zoltán és Bana Tibor alelnököket, akik másodjára töltik be tisztségüket, valamint Csöbör Katalint és Dunai Mónikát, akik ismételten tagjai a bizottságunknak. Szeretném még kiemelni, hogy a bizottság tagjainak harmada hölgy, ami először fordul elő a bizottságunk történetében.

Tisztelt Bizottság! Az Európai ügyek bizottsága fő feladatairól a tagoknak egy rövid írásbeli összefoglalást juttattunk el. Ebből nagyon röviden csak néhány lényeges dolgot szeretnék kiemelni.

Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága több mint 20 éve, 1992-ben alakult meg a kezdeményezésemre, Közép-Európában elsőként. Az Országgyűlésről szóló törvény VI. fejezete pontosan körülírja, szabályozza, hogy az Országgyűlés milyen eljárások keretében és milyen jogkörökkel vesz részt az európai uniós ügyek vitelében. A Hárszabály 139-145. §-a kiegészíti a törvényi rendelkezéseket és meghatározza az egyes eljárások részleteit.

Az EU-tagállam nemzeti parlamentje közvetlenül nem vesz részt az uniós döntéshozatalban, de az elmúlt évtizedekben kialakításra került több olyan eljárás is, amelyek révén a törvényhozó testület befolyásolhatja az uniós jogalkotást.

Tehát az Európai ügyek bizottsága az országgyűlési törvény alapján az alábbi európai uniós eljárásokat folytatja le. Ilyen az egyeztetési eljárás, a szubszidiaritás elvének vizsgálata, egyfajta politikai párbeszéd az Európai Bizottsággal, részvétel az európai uniós konzultációs testület munkájában és az európai uniós tisztségre jelölt személyek meghallgatása.

Kivételes és ügydöntő hatáskört gyakorol az Európai ügyek bizottsága az úgynevezett egyeztetési eljárás keretében, amikor az Országgyűlés nevében, tehát a plenáris ülés nevében fogadhat el állásfoglalást a kormány által az uniós intézményekben képviselt tárgyalási álláspontokról. Ezért szoktam úgy aposztrofálni a bizottságunkat, hogy az Országgyűlés legfontosabb bizottsága vagyunk.

A lisszaboni szerződés megerősítette a nemzeti parlamentek európai uniós ügyekben betöltött szerepét, és ezzel egy új lehetőséget kaptunk, vagy ez egy új lehetőséget teremtett. Különösen a szubszidiaritás és az arányosság elve érvényesülésének a vizsgálata révén. Az Európai ügyek bizottsága kezdeményezésére a tisztelt Ház immáron hat indokolt véleményt fogadott el, és rendszeressé vált az úgynevezett politikai párbeszéd keretében történő egyeztetés az Európai Bizottsággal.

Én úgy hiszem, tisztelt képviselőtársaim, hogy az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága elkötelezett az uniós politikaalakítási folyamat jobbítására és a nemzeti érdekek határozott képviselete mellett, ehhez pedig nélkülözhetetlen az aktív parlamenti diplomácia, és különösen az elmúlt időszakban mutatkozott meg ennek a haszna: a visegrádi négyek közötti szoros együttműködés.

Szeretném jelezni képviselőtársaimnak, hogy a következő napirendi pont után lesz még időnk egy rövid bemutatkozásra is, amikor arra kérek minden új és régi tagot, hogy röviden mutakozzon be, miért választotta ezt a bizottságot, miért szeretne velünk dolgozni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az órára nézek és rövid szünetet rendelék el, hiszen az eredeti terveknek megfelelően 8 óra 30 perckor jön Trócsányi miniszter úr, úgyhogy kérem, addig ne menjenek el. *(Rövid szünet. - Dr. Trócsányi László és munkatársai megérkeznek az ülésre.)*

Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Folytatjuk a bizottsági ülésünket. Megérkezett a miniszterjelölt úr. Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt urat. Köszöntöm Kecsmár Krisztián, Molnár Zoltán államtitkár urakat és Vízkelety Mariann államtitkár asszonyt.

Az elnök felvezetője

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján meghallgatjuk a miniszterjelölt urat. A Házbizottság május 11-ei állásfoglalása alapján bizottságunk tehát két miniszterjelöltet hallgat meg, elsőként az igazságügyi miniszterjelöltet.

Az országgyűlési törvény 44. § (2) bekezdése alapján a miniszteri tisztségre javasolt személy miniszterré történő kinevezésének támogatásáról az országgyűlési bizottság nyílt szavazással határoz. Az igazságügyért felelős miniszter egyik fő feladata uniós ügyekben a kormány jogharmonizációs kötelezettségeinek koordinálása, valamint a tárca képviselete az Európai Unió Tanácsában, továbbá a kormány képviselete az Európai Bíróság előtt és az Európai Bizottság által indított úgynévezett kötelezettségszegési eljárások rendezésében való részvétel is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bizottságunk menetrendje a miniszteri meghallgatásnál a következő. A miniszterjelölt úr megtartja az expozéját, utána megnyitom a vitát, ahol a kérdések feltevésére, a kommentek elmondására van lehetőség. Összegyűjtjük a kérdéseket, és utána visszaadom a szót a miniszterjelölt úrnak. Ha szükséges, akkor egy második kört is nyitunk a kérdések számára, majd ismét visszaadom a szót a miniszter úrnak, és utána pedig a bizottságunk nyílt szavazással dönt a miniszterjelölt támogatásáról.

Tisztelt Miniszter Úr! Ön nem először van a bizottságunk előtt. Az elmúlt négy évben nagyon sokszor meghallgattuk önt és munkatársait, egy élénk kapcsolat alakult ki a minisztérium és a bizottságunk között, hiszen bizottságunk mindig kiválóan együttműködött - akár szakmai anyagok kérésében is - a minisztériummal.

Tisztelt Miniszter Úr! Átadom a szót. Kérem, tartsa meg expozéját! Tessék parancsolni!

Dr. Trócsányi László hozzászólása

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ miniszterjelölt: Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok! Képviselő Urak! Valóban nem első alkalommal vagyok jelen az Európai ügyek bizottsága előtt. Mindig öröm idejönni, hisz fontos és olyan kérdésekről beszélhetünk, beszélgethetünk, amelyek azt gondolom, hogy hazánkat érintik, hazánkat Európában, és hogy milyen ezzel kapcsolatos viták vannak, milyen feladatai vannak az Igazságügyi Minisztériumnak.

Az Igazságügyi Minisztériumnak van egy széles portfóliója, ami az európai ügyeket illeti. Ez nemcsak az Európai Uniót érinti, hanem az Európa Tanácsot is érinti. Tehát ilyen szempontból azt gondolom, hogy egy kimondottan széles, alapvetően jogi aspektusú hatáskörrel rendelkezik az Igazságügyi Minisztérium.

Ez azt jelenti, hogy mi nyilván nem az Európa-politikát határozzuk meg, hanem azokban a kérdésekben a jognak van egy szerepe, ott kell az Igazságügyi Minisztériumnak állást foglalnia.

Természetesen minket a magyar Alaptörvény köt. A magyar Alaptörvényben vannak olyan cikkelyek, amelyek rendkívül fontosak. Ide tartanám elsődlegesen, hogy Magyarország az európai egységért fáradozik, fontosnak tartja. Másrészt azonban a népszuverenitás elvét is ide sorolhatnám, amelyik a szuverenitási klauzulát tartalmazza, az úgynevezett E) cikkely kérdését, amelyik sokszor vitában állhat a Q) cikkellyel, amelyik a nemzetközi célokra vonatkozik. Tehát úgy gondolom, vannak alkotmányos alapjaink, amikből ki tudunk indulni.

A minisztériumnak van egy külön államtitkársága, amelyik az európai és a nemzetközi ügyekkel foglalkozik. Ennek a vezetője Kecsmár Krisztián. Én azt gondolom, hogy többen jól ismerik, kiváló jogász, és mi alapvetően a jogi aspektusú vizsgálatokat végezzük.

Mégis, amikor egy nemzeti parlamentben vagyunk, akkor beszélnünk kell arról, hogy hogyan látjuk ma a nemzeti parlament és az Unió viszonylatát. Itt több olyan kezdeményezés is volt, amelyben azt gondolom, hogy együtt tudtunk működni.

Elsődlegesen a sárga lapos eljárásokról szeretnék két szót szólni. Azt gondolom, hogy ez rendkívül fontos. Itt az Igazságügyi Minisztérium és a bizottság között egy kiváló munkakapcsolat van. Az EPPÖ, a kvótarendelet, a posting irányelv, a dublini rendelet, a villamos energia belső piaci rendelet, irányelv, ahol igazából a sárga lapos eljárások megindításában volt egy együttműködés közöttünk, hogy milyen területen kellene igazából a sárga lapos eljárással élni.

Hogy elég-e a sárga lapos eljárás, ebbe most nem akarok belemenni, mert ez politikai kérdés, de inkább a jogi aspektusok kapcsán, amik a szubszidiaritás vizsgálatát illetik, azt gondolom, hogy az Igazságügyi Minisztérium ebben helyt tud állni és mindenkor elmondja az ide vonatkozó véleményét.

Mint ahogy nagyon fontosnak tartjuk az európai polgári kezdeményezések támogatását. Ez is egy olyan kérdéskör, amelyikről azt gondoljuk, hogy kiemelt jelentőségű, hiszen a demokrácia kérdéséhez vezet vissza. Ez a Minority SafePack-ügy, ahol végül is 1 millió 215 ezer 879 aláírás gyűlt össze. Most ezeknek az ellenőrzése történik. Magyarországon több mint félmillió aláírás történt az 1 millió 215 ezerből. Itt most nagyon nagy kérdés, és mint igazságügyi minisztert engem az érdekel elsődlegesen, hogy mi fog történni. Tudniillik itt a Bizottságnak szükséges lenne, hogy valamifajta kezdeményezést tegyen. A nagy kérdés, hogy fog tenni vagy nem fog tenni. Erre nekünk nincsen garanciánk, és itt nagyon könnyen lehet, hogy az ügy el fog sikkadni, ezért nekünk mint Igazságügyi Minisztériumnak is feladatunk - de nemcsak az Igazságügyi Minisztériumnak, a magyar kormányknak is -, hogy nyomon kövessük, hogy a Minority SafePackból mi is fog történni, hisz nagyon könnyen lehet, hogy a Bizottság félre fogja tenni és nem fog vele foglalkozni. Na akkor tudunk-e bírósághoz fordulni például, ha nem történik semmi az ügyben? Milyen jogi lehetőségeink vannak? Itt azért vannak olyan intézmények - a Gazdasági és Szociális Tanács, a Régiók Bizottsága, satöbbi -, amelyek bevonása megtörténik vagy nem történik meg a Minority SafePack kapcsán. Ezek nagyon nehéz kérdések, de azt gondolom, hogy az Igazságügyi Minisztériumnak figyelemmel kell kísérni egy már megvalósult kezdeményezés sorsát.

Természetesen jogi kérdések felmerülnek mindenhol, ez a szépsége a jognak. Ilyen tekintetben az intézményi reformokat tartalmazó különböző könyvekben, amelyek az Unió jövőjéről szólnak, óhatatlanul is jogi kérdések jelennek meg: van-e szükség szerződésmódosításra vagy nincs, vagy például a soft law szerepe; itt különösen a göteborgi szociális pillérre gondolok, ami elfogadásra került. De a soft law - nagyon jól ismerjük - a bírósági gyakorlatban nagyon gyakran hard law-vá tud alakulni, mert amikor a bírók elkezdik ezt alkalmazni, akkor szeretnek erre hivatkozni, és rögzül netán valami. Ez egy politikai termék, ugyanakkor nagyon könnyen jogi terméké válhat, ergo nekünk erre nagyon oda kell figyelni, hogy ennek a soft law-nak mi is a helye és jellege.

Aggodalommal tölt minket el természetesen az Unión belül az EIT szerepének a kiüresedése, hisz látható az, hogy az EIT konklúziói most már nagyon általánossá válnak, és ezzel párhuzamosan különböző tanácsuléseken olyan döntések születnek, amelyek igazából az államokat kötelezik, és már nem egyhangúlag hozzák meg, hanem ténylegesen ezeket már többséggel, minősített többséggel. Ez volt az úgynevezett kvótapernél is, hozzá kell tennem; a 2015. júniusi EIT-ülésre gondolok, a 2015. szeptember 22-ei BIÜT-ülésre gondolok. Igazából jól látható folyamatoknak vagyunk részesei, amelyekben azt gondolom, mindig meg kell szólalni, el kell mondani az idevonatkozó tudásunkat, és azt gondolom, valahol ez nemcsak magyar ügy. Nekem

nagyon jó személyes kapcsolataim vannak a visegrádi országok igazságügyi minisztereivel, de többekkel is; ezekről nagy vitákat kell folytatni.

A következő az általános kérdések, illetve a nemzeti szuverenitás versus európai integráció kérdésköre. Itt nekünk van egy óhatatlan szerepünk, mivel az alkotmány védelmezése az Igazságügyi Minisztériumhoz tartozik, valamilyen formában az álláspontunkat mindig megfogalmazzuk a kormányzat számára és nyilván a parlament számára is.

De vegyük át most in concreto, hogy milyen feladataink is vannak! Ahogy elnök úr is mondta, jogharmonizáció, ez az uniós jogi aktusok átültetése végrehajtásának koordinálása. Azt kell mondani, hogy itt egy koordinációs szerepünk van, mert a legtöbb irányelv azonban érint más tárcákat, tehát nem feltétlenül az igazságügy tárcáját érinti. A mi feladatunk az, hogy napi kapcsolatot tartsunk a minisztériumok illetékes vezetőivel, és most már azért nem babra megy a játék, hisz ténylegesen az irányelv határidőben történő átültetésének, transzpozíciójának a sikertelensége már büntetést von maga után. Tehát most már nem tudjuk azt mondani, hogy kérem szépen, két-három hónapos késés, mert bizony annak most már pénzügyi következménye is lehet, tehát nagyon oda kell figyelni arra, hogy az irányelv-átültetések határidőben történjenek meg.

Évente 2-3 ezer uniós aktus születik. Ezek nem mind irányelvek, félreértés ne essék, csak aktusok, de ezen belül számos irányelv van természetesen. Vitathatatlan tény viszont az, hogy most az Unió rákapott arra, hogy inkább rendeleteket alkot, és az irányelvek szerepe másodlagossá válik. Ez persze egyfajta központosító törekvés is, ami a tagállamok hatáskörét csökkenti. Minden egyes tanácsülésen elmondjuk, hogy az irányelv a megfelelő forma, ennek ellenére a Bizottság szereti a rendeleti formát, mert azt közvetlenül kell alkalmazni, nincs transzpozíció, de ez egy másik téma.

Hozzánk tartoznak az Európai Uniót illetően az úgynevezett pilot és kötelezettségszegési eljárások. A pilot eljárásnak az volt a célja, amikor bevezették, hogy meg lehessen előzni a kötelezettségszegési eljárásokat, és helyette igazából egyfajta konzultáció formájában lehessen tisztázni, hogy mégis milyen probléma van az adott jogszabállyal, és azt kell mondani, hogy az esetek döntő többségében a pilot eljárások sikeresek is voltak, mert lezárultak. A Bizottság azonban kiadott egy közleményt, amiben jelzi azt, hogy a pilot eljárásokat csökkenteni akarja, és rögtön a kötelezettségszegési eljárásokat akarja életbe léptetni. Ez egy politikai döntés a Bizottság részéről. Nem tisztem, hogy megítéljem, hogy ez egy jó döntés vagy nem, mi a pilot eljárással jól tudtunk élni, hisz egy előzetes szűrőként tekintettünk erre.

Vannak természetesen konkrét eljárásaink a kötelezettségszegési eljárásokban. Azt kell mondani, hogy 2014 óta 33 tartalmi és 87 átültetés hiánya miatti kötelezettségszegési ügyet oldottunk meg. Ilyen volt a gyógyszerárak tulajdonjogának magyarországi korlátozása, a dinnyekartellügy, az európai elektronikus útdíjszedési szolgáltatás, és sorolhatnám.

Azt kell mondani, hogy Magyarország a középmezőnyben helyezkedik el. Jelenleg 29 tartalmi kötelezettségszegési ügy van folyamatban, ebből vannak teljesen átpolitizált eljárások, amikor a politika tartja szintéren ezt az ügyet, és ezáltal válik hangsúlyossá. Egyébként, ha számszerűleg nézzük, akkor azt kell mondani, hogy abszolút a középmezőnyben vagyunk. Néhány kiemelt ügy: nyilvánvalóan a CEU, a civil, a kvóta, ezt a hármat mindenki tudja, a sajtó rendszeresen ezekről számol be, egyébként a többi kötelezettségszegési eljárással kapcsolatos ügyeink nagy érdeklődésre nem tartanak számot, szakmai viták vannak.

Mi Igazságügyi Minisztériumként jogi érveket fogalmazzunk meg. A Bizottság is jogi érveket kell hogy megfogalmazzon, mert a bíró jogi évek alapján dönt. Tehát egyrészt a politika, de az nem az Igazságügyi Minisztériumhoz tartozó - nekünk az a

feladatunk, hogy a Bíróság keresetlevélre jogi érveket tudjunk adni. Ezek természetesen nagyon kemény jogi csaták, hisz ismernünk kell a bírói judikatúrát, a jurisprudence-t, és ennek a fényében tudunk igazából mi is álláspontokat megfogalmazni. Ez egy nagyon szép feladat különben, és azt kell mondani, hogy Magyarországon az Igazságügyi Minisztérium mindig színvonalas beadványokat tesz a Bíróság elé.

Vannak olyan ügyek, amikor úgy érezzük, hogy a mi jogi érveinket a Bíróság egy kicsit, ha szabad így mondani, felületesen vizsgálta, például a kvótaügynél a 2017. szeptember 6-án meghozott döntésében nagyon sok érvenket nagyon szép módon átugrott, nevezetesen például az Európai Parlamentnek a visszamutatás kötelezettsége, jogi aktus vagy nem jogi aktus, mit jelent az átmenetiség. Nagyon komoly jogi kérdések merültek föl, de a szolidaritás jelszavával el lehetett térni az uniós jognak valóban a kemény magjától. Ezt sajnálattal vettük tudomásul. Most Csehországgal, Lengyelországgal és Magyarországgal szemben folyik eljárás egy olyan határozat miatt, ami 2016. szeptember 26-án már lejárt, hozzá kell tenni. *(Dr. Völner Pál megérkezik az ülésre.)*

Most 2018 nyarára fordulunk rá, azt kell mondani, hogy mi is az érveinket elmondtuk ebben a perben, nem akarom részletesen ezeket ismertetni, de a tagállamok egyenjogúságától kezdődően a formai kérdésekig mindent bevetettünk ebbe, hisz nagyon jól tudjuk, hogy ezt a kvótahatározatot egy vagy két ország kivételével senki nem hajtotta végre, és az, aki átvett, mondjuk, 40 embert, ő már mentesült, pedig át kellett volna venni sokkal többet. Ezek mind olyanoknak, amiknek politikai tartalma van, és jelenleg is így tekintjük. Ennek ellenére mi jogi véleményeket, határozott jogi véleményeket adunk ki.

Itt rögtön át is térek az Európai Bíróság előtti képviselőre, a kormány képviselőjére. Itt látni kell a magyar bírók aktivitását: 2004 óta 169 előzetes döntéshozatali eljárás volt, azt kell mondani tehát, hogy a független igazságszolgáltatás ismét bizonyítékot kap, mert gyakorlatilag a magyar bíróság és az Európai Bíróság között egy rendkívül szoros kapcsolat van. Ezek az EDH-k, előzetes döntéshozatali kérdések mindig érdekesek természetesen, ezekben a magyar kormány pozícióját mi fogalmazzuk meg. Ez az egyik pozíciónk. A másik pozíció, amikor a bíróság előtt vagyunk, akkor alperesként vagyunk jelen. Ez nyilván akkor van, amikor minket perelnek be. A harmadik pozíció pedig az, amikor mi indítjuk a pert, tehát mi vagyunk a felperesi pozícióban. Ez ritkább, de ez is előfordul, hogy mi felperesként lépünk be a perbe.

A másik pedig az, hogy beavatkozóként jelen vagyunk, tehát egy nagyon fontos munkáról van szó, hiszen az Európai Bíróság előtti eljárások transzparenssek. Tehát mindig látjuk azt, hogy ki kivel van perben, és itt a beavatkozás lehetősége valakinek a pernyertessége érdekében rendkívül fontos. Egyes esetekben beavatkozunk egy más tagállam érdekében a perbe, mert azt gondoljuk, hogy hasonló helyzetben vagyunk, de előfordul az, hogy például a Bizottság mellett kell beavatkoznunk, ez sincs kizárva. Tehát igazából ez egy olyan munka, amit egy kis csapat végez a minisztériumon belül, plusz, ráadásul állandó kapcsolatban kell lenni más tárcákkal, hiszen a döntés, hogy beavatkozunk-e vagy nem, néhány esetben szakmai kérdés, mondjuk agrárjogi kérdést vagy másfajta jogi kérdést illet, tehát azokat nekünk gyakorlatilag mind elemezni kell és véleményezni kell.

Ezen kívül pedig nyilván a feladatunk a magyar jogalkotás ellenőrzése uniós jogi szempontból. Ez egyeztetéseken keresztül történik. Minden egyes jogszabályt, ami készül, nekünk meg kell nézni, hogy sérti-e az uniós jogot vagy sértheti-e az uniós jogot. Nem mindig könnyű ezt eldönteni, mert legyünk őszinték, 51:49 százalékban tudunk mi is véleményt mondani, mert igazából nem rögzíthető pontosan, hogy az 51 vagy a

49 fog ebből kijönni. De nyilvánvalóan a mi feladatunk az, hogy egy szakmai álláspontot fogalmazzunk meg ezekben a kérdésekben, ami nem könnyű.

Tehát az Uniót illetően azt kell mondani, hogy egy nagyon széles körű hatáskörrel rendelkezik az Igazságügyi Minisztérium. Ezt a munkát 2014-2018 között véleményem szerint igyekeztünk jól ellátni. Én bízom abban, hogy a 2018-tól induló kormányzati ciklusban is sor kerül erre.

A magunk részéről publikációkkal is próbálunk segíteni. Jómagam is „Constitutions nationales et intégration européenne” címmel egy könyvet adtam ki erről a kérdésről Franciaországban, Belgiumban, vagy például Bertrand Mathieu professzor könyvét lefordítottuk, „A jog a demokrácia ellen?” címmel, amiben az Európai Unió kérdéseit vitatjuk meg. *(Egyenként felmutatja a kiadványokat.)*

Azt gondolom, a minisztérium támogatásával megvalósult fordításról van szó. Azt gondolom, hogy részt akarunk venni ebben a vitában, hogy: „Quo vadis, Europe?”, mert igenis van egy véleményünk. Jómagam egy Bodrog-parti Athénból származó családból származom, ahol az ilyen kérdésekre, a vitára gyakorlatilag mindig nyitottság volt, és azt gondolom, fontos is, hogy ezekről beszéljünk.

De nemcsak itt áll meg Európa. Ami nagyon fontos, az áldozatvédelem kérdése. Ennek vannak uniós vonatkozásai. Nagyon büszke vagyok arra, hogy a magyar Igazságügyi Minisztérium egy európai projekt vezető szerepét tudja betölteni. Nevezetesen 17 ország igazságügy-minisztere támogatta azt, hogy Magyarország nyerjen meg egy olyan pályázatot 4 éven keresztül, hogy az áldozatvédelem európai zászlóshajója a magyar Igazságügyi Minisztérium.

Minden évben konferenciákat kell szervezni nemcsak Magyarországon, hanem külföldön is az áldozatvédelemről. Miért? Az áldozatvédelem ma Európa egyik központi témája. Gondoljunk például Párizsban a Bataclanra. Gondoljunk vissza erre! Például azokra a fajta terrorcselekményekre, amelyek jelen vannak ma a világban, kísérik, itt olyan áldozatok vannak, és nemcsak róluk van szó, hozzá kell tenni, hanem mindenfajta bűncselekmény áldozatairól is természetesen. Tehát ezen áldozatvédelem kapcsán a büntetőjog tud adni egy védelmet, azt, hogy sértett, és akkor belép a perbe, mint a sértetti jogállás. Ez a sértetti jogállás nem ugyanaz, mint amikor valaki azt mondja, hogy például olyan sérelem érte, vagy ha szabad így mondani, olyan sokk érte, aminek hónapokon keresztül, vagy egy éven keresztül is a hatása alatt áll.

Gondoljanak arra, hogy egy nőt megerősokolnak. Ő belép sértettként, de ez nem ugyanaz, mint amikor valaki mellett ott van egy pszichiáter, egy pszichológus, ott mellette van. Ennek vannak különböző módszerei Európában. Van például egy nagyon jó holland módszer, ahol az önkénteseknek nagyon fontos szerepe van ebben.

Magyarországon nagyon sokat foglalkozunk az áldozatvédelemmel. Vízkélety Mariann államtitkár asszony vezetésével három áldozatvédelmi központ megnyílt már Magyarországon, a terveink között van ennek a kibővítése. Kecsmár Krisztián vezetésével pedig az európai szintén tudunk megjelenni. Ez egy óriási dolog, hogy Magyarország egy európai projektet meg tudott nyerni ezen a téren. Az első meetingünk megvolt itt, Budapesten. Több mint 60 szakértő jött ide különböző országokból és ezekről a kérdésekről a magyar Igazságügyi Minisztérium vezetésével lehet vitákat folytatni. Most egyébként a terrorcselekmények áldozatairól volt egy hosszas vita. Nem kell magyaroztam azt, hogy a francia igazságügyi minisztérium rendkívül magas szinten képviseltette magát, mert ezek a kérdések igenis rendkívül aktuálisak ma Európában.

De nem állhatunk meg az Európai Unió színterén, folytatni kell, az Európa Tanácsban is jelen vagyunk. Az Európa Tanácsban való jelenlét nyilván ugyanígy a minisztérium hatáskörébe tartozik. Azt kell mondani, hogy ebben a részvételünk több szintű. Egyrészt jómagam több alkalommal Jagland főtitkár úrnál látogatást tettem, a

személyes kapcsolatot fenntartom vele, tehát nyilvánvalóan tájékoztatást nyújtok időről időre, hogy Magyarországon milyen jogszabályok születtek. Ez az egyik dolog.

A másik pedig az, ami fontos, hogy ugyanígy az agent-i szerepet mi látjuk el a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága előtt. Ha megnézzük, itt Magyarország egy ideig hihetetlen magas számmal volt jelen, körülbelül 8 ezer börtönzsúfoltsági ügy volt. Ezeket sikerült megoldani. Tehát sikerült megoldani, meg kell mondani, erre nagyon büszke is vagyok, mert egy nagy ügycsomagtól sikerült mentesülnünk, és azt gondolom, hogy ez egy jó sikertörténetünk volt.

Ma az eljárások elhúzódása az, ami Strasbourgban a legtöbb számban van, tehát a bírósági eljárások elhúzódása, ez büntetőügyekben és polgári ügyekben is jelen van. Ezen belül itt kell valamilyen megoldást találnunk a jövőben, hogy ezek számát csökkenteni tudjuk.

Természetesen mi vizsgáljuk a bírói joggyakorlatot. A bírói joggyakorlat elemzése, azt gondolom, rendkívül fontos. Lehet látni azt a küzdelmet, ami a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságán belül zajlik. Vannak a normativista bírók, itt csak 47 bíróval kell gondolkodni, akik az emberi jogi egyezményt igazából szövegszerűbben akarják ma értelmezni, és vannak azok a bírák, ha szabad így mondanom, akik inkább távol, kiterjesztő értelmezést akarnak adni mindennek, és van köztük között egy vita. Nem véletlen az, hogy az Ahmed és Ilias ügyben az első panel, az ötös panel egyhangúlag úgy döntött, hogy Magyarországot elmeszelte. Akkor beadtuk a nagy kamarához a kérelmet, az meg egyhangúlag úgy döntött, hogy a nagy kamarához kell felvinni. Még nincs döntés, de ez jól jelzi, hogy milyen belső viták vannak a Bíróságon belül a különböző bírák között. Ennek megfelelően ez a bírói joggyakorlat nagyon ingadozó, esetről esetre változik, tehát nekünk meghatározni, hogy mi is a strasbourgi esetjog, azért nehéz, mert folyamatosan változik meghatározott területeken. Mi az őrizet fogalma? Ezek olyan kérdések, amelyek abszolút aktuálisak, nemcsak Magyarországon, hanem külföldön is, és nyilván tehát a bírói joggyakorlatnak is egyrészt figyelembe kell venni a társadalmi valóságot, azokat a kérdéseket, amelyek aktuálisak. Ezeket nekünk ismerni kell és foglalkozni kell vele, tehát nyilván egy nehéz munkáról van szó, de igyekszünk ennek színvonalasan helyt állni.

Ezen kívül a strasbourgi Európa Tanács különböző szerveivel is kapcsolatban állunk. Így azt gondolom, hogy ez a két téma, most beszélhetnék még egy harmadikról, a nemzetközi magánjogról, de az egy jogi kérdés, de mégiscsak szeretném azért elmondani, hogy azért a gyermekelhelyezési kérdések is rendkívül fontosak. Ma elég sok magyar él külföldön, hamar házasságot kötnek vagy élettársi kapcsolatban állnak egy külföldivel. Aztán meggondolják magukat és hazajönnek. Mi lesz a gyerekkel? Ezek a kérdések úgrásszerűen nőnek. És itt rendkívül fontos az, hogy Magyarország ezzel a kérdéssel foglalkozzon. Megmondom, hogy miért. Először is például a mediátorképzés. Itt tudniillik egy vesztes van, a gyerek. Persze, az is lehet vesztes, akinek a láthatási joga nincs biztosítva. Tehát ezen kérdések kezelésének a jelentősége, azt gondolom, ma úgrásszerűen meg fog nőni, mert egyszerűen számszerűen fog nagyon sok ilyen ügy előjönni, és ezekkel mi találkozunk. Tehát ennek megfelelően az összes egyezményt, ami erre vonatkozik, jó, hogy figyelemmel kísérjük, meg ismerjük a jogszabályt, de a másik igazából a megoldáskeresés, az a megoldáskeresés, amivel helyzeteket, éleketek kell megoldanunk.

A mediátorképzés kapcsán ezen a területen mit kell tudni? Idegen nyelven kell jól tudni, mert az egyik fél ügyis külföldi, tehát vagy angolul kell tudni, vagy németül, vagy franciául, vagy spanyolul, tehát jó idegen nyelvi képességekkel rendelkező mediátorokra van szükség. Ennek a kialakítása is az Igazságügyi Minisztérium feladatkörébe tartozik. Én azt gondolom, hogy ez legalább ugyanolyan fontosságú, mint

a többi, tudniillik emberekről van benne szó. Azt gondolom, én magam találkozom ezekkel az ügyekkel, amelyek jönnek az Igazságügyi Minisztériumba. A mediátorképzés beindítását én a magam részéről messzemenően támogatom, mert azt gondolom, hogy kiemelkedő fontosságú ügyről van szó. Tehát az Igazságügyi Minisztérium a maga eszközeivel igyekszik ezekben a kérdésekben helytállni, megszólalni.

Nyilvánvalóan vannak olyan ügyek, amelyek azt gondolom, elvi jelentőségűek, ilyen az alkotmányos identitás védelmezése, amelynek nagy nemzetközi szakirodalma is van, meg bírói joggyakorlat van. Számos vita van ma Európában, ezeket nyilvánvalóan még elemezzük, nézzük, hogy milyen vélemények jelennek meg a jogtudományban vagy a politikatudományban, mi a bírói gyakorlat ebben, és vannak a konkrét esetek, a konkrét esetekben pedig nyilván szakszerű, kvázi ügyvédi módon kell dolgozni, ahol kell az iratainkat megfogalmazni és a magyar államot képviselni.

Köszönöm megtisztelő figyelmét a bizottságnak.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszter úrnak, miniszterjelölt úrnak az expozéját. A vitát megnyitom. Tessék parancsolni, lehet jelentkezni! *(Jelzésre:)* Szokás szerint az alelnökökkel kezdjük, utána természetesen minden tag sorra kerül. Elsőként Bana alelnök úrnak adom meg a szót.

Kérdések, vélemények

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter, egyben Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Bizottság! Sok fontos témát érintett az expozéjában, viszont több jelentős ügyről nem tett említést. Mire gondolok? Május eleji hír, hogy az Országos Bírói Tanács több esetben is úgy ítélte meg, hogy Handó Tünde, az Országos Bírósági Hivatal elnöke nem járt el törvényesen a bírói kinevezések ügyében. Természetesen Handó Tünde tagadta ezeket a vádakokat. Arra lennék kíváncsi, hogy a miniszterjelölt úrnak mint korábbi és leendő igazságügyi miniszternek mi a véleménye ebben a témában.

A másik a magyar jogállamiságot vizsgáló LIBE-jelentés lenne. Azt szeretném kérni a miniszter úrtól, hogy néhány gondolatot osszon meg a bizottsággal ezzel kapcsolatban is, hiszen a bíróságok függetlenségével, valamint a magyar jogállamiság vonatkozásában észlelt problémák tekintetében az a helyzet, hogy az Európai Unió már azt is jelezte, hogy adott esetben akár uniós források megvonása is felmerülhet azon tagállamok vonatkozásában, ahol komoly problémákat észlelnek a jogállamiság csorbulása tekintetében, és ez hazánkat kiemelten érintheti.

Végezetül az Európai Ügyészség kérdését szeretném idehozni. Arra lennék kíváncsi, hogy miniszter úrnak mi a véleménye ennek a bevezetéséről, különös tekintettel arra, hogy régióinkban csak Lengyelország és Magyarország nem támogatja ezt, két olyan országról van szó, ahol mind a jogállamiság tekintetében komoly problémák adódtak az elmúlt évek során, akár a demokrácia csorbulásáról is beszélhetünk, vagy éppen a korrupció vonatkozásában is olyan negatív eredményeket tudunk felmutatni, amelyek igenis szükségessé teszik azt, hogy az Európai Ügyészséghez csatlakozzunk. A Jobbiknak határozott álláspontja, hogy ezt meg kellene tennünk. Kíváncsi lennék arra, hogy a miniszterjelölt úrnak mi a véleménye erről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tessely alelnök úr következik.

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Nagy tisztelettel köszöntöm én is a miniszterjelölt urat, és két kérdést szeretnék feltenni. Az osztrák kormány május elején döntött az Ausztriában dolgozó külföldieknek nyújtott családi pótlék

indexálásáról. Tudjuk, hogy ez nagyságrendben 100 millió eurós megtakarítást jelenthet a bécsi kormánynak, ugyanakkor 39 ezer magyar gyermeket érinthet. Az lenne a tiszteletteljes kérdésem, hogy milyen európai uniós jogi lépések tehetők ebben a mindenképpen aggályosnak mutakozó döntésben.

A másik, hogy egyre több olyan európai uniós eljárásról hallunk, amelyek nem szerepelnek a szerződésekben. Egy ilyenrel kapcsolatosan szeretném kikérni a miniszterjelölt úr véleményét, ez a trilógus, amely az első olvasatos jogszabály után három jogalkotó intézmény zárt ajtók mögötti megbeszélését követően létrejövő, uniós jogszabály-szövegezési eljárást jelent. Itt érthető az, hogy ez meggyorsítja az európai uniós jogszabályalkotást, ami valóban igen lassú, de mindenképpen nélkülözi a nyilvánosságot és a demokratikus ellenőrzést is. A miniszterjelölt urat tisztelettel kérdezem a véleményéről. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Oláh alelnök úr következik.

DR. OLÁH LAJOS (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Bizottság! Néhány konkrét ügyel kezdeném. Egyházügy. A strasbourgi törvényszék megállapította, hogy az egyházügyi törvény sérti az emberi jogok európai egyezményét, megállapítottak 935 millió forintos kártérítést is. Sem a jogfosztó törvényt nem javította ki Magyarország, sem a kártérítést nem fizette ki. Várható-e ebben előrelépés?

A romaszegregáció ügyében szintén az a kérdésem, hogy mit kíván tenni a magyar állam a tekintetben, hogy az iskolai szegregáció megszűnjön, ne menjük tovább ebbe az irányba.

A kísérő nélküli kiskorúak őrizetben tartása európai uniós szabályozás.

Mit szól ahhoz, hogy az elmúlt időszakban a magyar törvénykezés folyamatosan szűkítette a nyilvánosságot, és nehezítette a különböző adatok nyilvánosságra hozatalát? Szinte lehetetlen ma már akár képviselőként is adatokat megszerezni. Horribilis összeget kérnek egy-egy adatcsomagért. Kívánnak-e ezen módosítani?

Örülnék, ha mondana néhány szót a közigazgatási bíróságról, ami, ha jól éretem, önnek szívügye, ugyanakkor meg a bíróságok politikai ejtőernyősökről beszélnek.

A képviselők vagyonevallása tekintetében a kormány kíván-e érdemben változtatni? Hisz ez a vagyonevallási rendszer alkalmatlan arra, hogy nyomon lehessen követni a képviselők gazdagodását.

Stumpf alkotmánybíró azt jelezte, hogy néhány, gazdasággal kapcsolatos kompetenciát szívesen visszaadna az Alkotmánybíróságnak. Mi az ön véleménye ezzel kapcsolatosan, hogy a korábban elvett kompetenciák egy részét az Alkotmánybíróság visszakapja?

Tudná-e ön személyesen támogatni azt, hogy az összes OLAF-jelentés automatikusan nyilvánosságra kerüljön, amikor a magyar állam ezeket megkapja?

Sajtóhírek alapján az USA mérlegeli, hogy megvonja a magyaroktól a vízummentességet. Mit szól hozzá? Van-e szükség bármiféle jogi munkára az önök részéről, hogy ezt megakadályozzuk? Érdemes lenne megnézni, hogy mi vezethetett idáig.

Megszüntetné-e ön az Országos Bírói Hivatalt?

Nem tartja-e Alaptörvénnyel ellentétesnek, hogy vannak olyan települések, ahol gyerekek csak egyházi iskolába tudnak járni, ahol nem biztosított az, hogy esetleg sima önkormányzati, azaz állam fenntartású iskolába járjon? Ön szerint nem sérti-e az esélyegyenlőséget az, hogy az egyházi iskolába járó gyerekek után 3,2-szer annyi dologi támogatás jár?

Elhangzott az Ausztriával kapcsolatos kérdés. Nagyon fontosnak tartom, hogy a brexit ügyében is ugyanúgy legyünk felkészülve, hisz 200 ezer magyart érinthet az ottani szabályozásváltozás. A minisztérium mit gondol ezzel kapcsolatosan? Hogy készül fel ebben az ügyben? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dunai Mónika következik. *(Jelzésre:)* Bocsánat, Csöbör Katalin.

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm szépen, ami kérdést én fel akartam tenni, már elhangzott. Nagyon örülök a miniszter úr ismételt jelöléséhez. Eddig is együtt tudtunk dolgozni, és bízom benne, hogy a továbbiakban is minden a legnagyobb rendben fog menni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ungár képviselő úr következik. Tessék parancsolni!

UNGÁR PÉTER (LMP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Először szeretném egy szívemnek nagyon kedves témával kezdeni, az alma materemmel, a CEU-val. Az a helyzet, hogy a Sargentini-jelentésben azt írták válaszul, hogy New Yorkba ki fognak menni 2018 tavaszán, és megnézik, hogy a Bard College területén létesült-e campus vagy nem, és ez alapján fogják eldönteni, hogy a CEU kapcsán mi lesz a következő lépés.

Az lenne a kérdésem, hogy tudna-e arról tájékoztatni, hogy amennyiben létesült, mi a következő lépés, illetve amennyiben nem létesült, akkor mi lenne a következő lépés. Én azt gondolom, akármi is a véleményünk arról az oktatási intézményről, az a jogi bizonytalanság, amiben tartják ezt az intézményt, nem biztosítja azt, hogy Magyarországon tanszabadság legyen. Tud-e arra választ adni, hogy mikorra tudja Magyarország ezt az ügyet úgy rendezni, hogy ne legyen a CEU bizonytalanságban?

Egy strukturális jellegű kérdésem lenne. Létrejött a Miniszterelnöki Kormányiroda, egy újabb szerv, aminek - valószínűleg azért, mert nem rendelkezem azokkal az információkkal vagy képességekkel - nem tudom pontosan eldönteni, hogy milyen kompetenciája lesz EU-s ügyekben az Igazságügyi Minisztériumhoz vagy a Miniszterelnökséghez képest. Ha erről tudna valami tájékoztatást adni, az szerintem mindannyiunk számára nagyon fontos lenne.

Illetve a végén, kapcsolódva az adatnyilvánosság ügyéhez, amit Oláh képviselő úr már felvett, a GRECO által vizsgált jelentés kapcsán szeretném kérdezni, hogy abba be lehet-e tekinteni. Én itt jelzem, hogy Csárdi képviselőtársam ezt a betekintést fogja kérni. Illetve az a kérdésem, hogy ez a jelentéstervezet miért nem került nyilvánosságra és mit fognak tenni azért, hogy legalább az országgyűlési képviselők, akár a közérdekű adatigénylés által vagy egyéb módon be tudjanak tekinteni ebbe a jelentésbe. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Juhász Hajnalka következik.

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): A miniszterjelölt úr kiemelte az áldozatsegítés fontosságát és 2017. az áldozatsegítés stratégiai éve volt az Igazságügyi Minisztérium számára, amihez gratulálni tudok. Az uniós jelentőségét a miniszterjelölt úr bemutatta. Ha röviden a hazai eredményekről be tudna számolni, azt megköszönném. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat; kíván-e még valaki ebben a körben... *(Senki sem jelentkezik.)* Nem kíván... *(Jelzésre.)* Bocsánat, Dunai képviselő asszony, tessék parancsolni!

DUNAI MÓNICA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr, Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Bizottság! A miniszter úr említette az európai polgári kezdeményezést, a Minority SafePacket. Azt szeretném kérdezni, hogy milyen eszközei vannak a kormánynak, azon belül a minisztériumnak arra, hogyha ez mégsem kerül megtárgyalásra; mit tudunk tenni, milyen konkrét eszközök vannak a jog kezében? És nyilván vannak eszközök a politikai kezében is: Most a minisztérium eszközeire lennék kíváncsi. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Egy nagyon rövid kérdést engedjen meg, kapcsolódva Bana képviselőtársam kérdéséhez. Az Európai Unió következő 7 éves költségvetésének a tárgyalásai elkezdődtek, és elég sok vitát kavart az a módszer, hogy a javaslatok között előkerült a jogállamiság feltételrendszere is. Hogyan látják a tagállamok ezt az új megközelítést a Bizottság részéről? Visszaadom a szót a miniszterjelölt úrnak. Kérem, hogy válaszoljon a feltett kérdésekre!

Dr. Trócsányi László válasza

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ miniszterjelölt: Nagyon szépen köszönöm a kérdéseket, igyekszem megválaszolni legjobb tudásom szerint. Jelezni szeretném, hogy számos olyan kérdés érkezett, amelyik nem az Igazságügyi Minisztérium hatáskörébe tartozik, így kérem, hogy azokat az illetékes minisztériumhoz tegyék fel, jelezni is fogom majd ezeket.

Az Igazságügyi Minisztérium hatáskörébe tartozó kérdésekre viszont természetesen szívesen válaszolok. Nyilvánvalóan az Igazságügyi Minisztérium figyeli az igazságszolgáltatást, ez természetes. Az igazságszolgáltatás függetlensége az Alkotmányba foglalt alapelv, amelyik azt gondolom, hogy rendkívül fontos. Minden egyes alkalommal elmondom, hogy a demokrácia állócsillaga a bírói függetlenség, ez egy alaptétel.

Ugyanakkor nyilvánvalóan én is látom, hogy vannak viták. Ezek a viták az OBT és az OBH között zajlanak jelenleg. Ennek közvetve van természetesen uniós vonatkozása, mert az Unió nyilvánvalóan figyeli egy ország működését. Azt kell mondani, hogy az Igazságügyi Minisztérium nem rendelkezik autentikus jogértelmezési joggal. Hogy ha a két fél között vita van, akkor az Alkotmánybíróság és a megfelelő bírói fórumok fogják eldönteni, hogy kinek van igaza. Ergo az Igazságügyi Minisztérium nem kíván állást foglalni abban, hogy a két fél közötti vitában, ami tőle teljesen független, kinek van igaza, nevezetesen abban, hogy most van-e az OBT-nek megfelelő tagsága vagy nincsen megfelelő tagsága. Én azt gondolom, ha ezt a kérdést az OBH elnöke kifogásolja, nyilvánvalóan ez egy jogvita, és a jogvitának megfelelő fórumai vannak, amelyek ezt rendezik. Természetesen mi azt tartjuk jónak, ha ilyen jogviták nincsenek, és ennek megfelelően az igazságügy igazgatása megfelelő mederben folyik.

Hozzá kell tennem, és akkor itt rögtön rátérnék, nyilvánvalóan felmerül ez a kérdés a közigazgatási bírászkodásra, mert ez a kérdés valakitől elhangzott, elnézést, hogy nem tudom... *(Jelzésre.)* Oláh Lajos úrtól elnézést kérek, igen. Azt kell mondani, ezt tegnap is határozottan elmondtam, hogy a közigazgatási bírászkodás 70 éve szűnt meg Magyarországon. Én egy olyan ember vagyok, aki a múlt értékeit fontosnak tartom, és azt látom, hogy Európa szinte valamennyi országában kiválóan működik a szervezetileg független közigazgatási bírászkodás. Ez ugyanolyan Lengyelországban,

Csehországban, Romániában, Szerbiában, hogy csak a környező országokat mondjam, nem is akarom mondani Németországot és Ausztriát. Magyarországon 1896-ban hoztunk egy döntést, ami egy óriási értékű döntés volt. 1949-ben a kommunisták ezt bezúzták, ugyanúgy, mint nagyon sok intézményt bezúztak. Mi 1990-től egy olyan bifurkáció tömegét élhettük át, ami egy mostohagyermek volt a rendszerváltozásnak. Ezt is minden alkalommal elmondtam.

Azt is elmondtam, hogy 1991 óta a szakmai álláspontom ugyanez, jól lekövethető valamennyi könyvemben, publikációmban, határozott véleményem volt valamiről. Én azt gondolom, hogy amikor a 2017. évi I. törvényt elfogadtuk és a közigazgatási perrendet Magyarország történetében első alkalommal kialakítottuk, egy generál klauzulát határoztunk meg. Azt a generál klauzulát, ami idáig még nem volt, tehát ha szabad így mondanom, kiszélesítettük a hatáskört. Kérem szépen, óriási eredményeket értünk el és szintén lefordítottuk angolra. Én ezt kiküldtem különböző jogászprofesszoroknak, én senkitől negatív véleményt nem kaptam.

Ugyanezt fogom csinálni, félreértés ne essék, a másik irányba is, amikor a szervezetről lesz szó. Semmifajta közigazgatási mutyit nem tűrök meg, félreértés ne essék, de azt viszont igen, és azt el is várom mindenkitől, hogy szakmai alapokon vitatkozzunk, és ne sejtetésekről, ne olyan dolgokról, amik nem igazak. És amikor tele van a sajtó azzal, hogy kérem szépen, itt valamifajta olyan dolgot akarunk csinálni, amivel a jogállamiságot felszámoljuk, ezt személyes sértésnek veszem, és hozzá kell tenni, hogy a szakmai becsületem megsértésének. Miért? 20-30 éve foglalkozom ezzel a kérdéssel, és tudom, hogy mit akarok csinálni benne. Bízbanak meg, kérem szépen, eddig se csinált a minisztérium olyat, amihez a nevét ne adhatta volna. Én bízom abban, hogy megkapom azt a bizalmat a közigazgatási bírászkodás területén, hogy meg tudjuk csinálni azt az adósságot, amit 30 éven keresztül nem tettünk meg.

Most van egy történelmi lehetőség, én ezt fontosnak tartom, hogy ezt csináljuk meg tisztességesen, valamennyiünk érdekében. Ennek 20-30 év múlva is jól kell működni, 40 év múlva is jól kell működni. Kérem szépen, ez egy terv, ez egy projekt. Való igaz, hogy én 1990 óta ezzel foglalkoztam, nagyon sokat dolgoztam benne, és úgy gondolom, hogy meg tudom csinálni oly módon, hogy ez a munka valóban színvonalas legyen. Csak azért tartottam ezt fontosnak elmondani, mert bár én 4 éve hallom ezt a dolgot, hogy én milyen mutyit akarok megcsinálni, és azt gondolom, hogy személyemben kénytelen vagyok ezt minden alkalommal visszautasítani.

A következő, rátérnék a LIBE-bizottságra, a Sargentini-jelentésre, ez is elhangzott. A holland európai parlamenti képviselő asszony nagyon hosszú jelentést írt. Megmondom őszintén, nekem az a bajom ezzel a jelentéssel, hogy ez egy olyan vádirat, amelyik rengeteg politikai sejtetésre épül és lezárt ügyek listázása. Olyan lezárt ügyek listázása, mint lásd például a Jóri-ügyet - idézőjelbe téve. Amikor 2014 júliusában beérkeztem, az első dolgom volt, hogy Jóri úrral leültem és az ügyeket rendeztük vele. Kimentem a Bizottsághoz, a Bizottságnál lezártuk az ügyet. Nincsen eljárás Magyarországgal szemben. 2014 augusztusában ott voltam az európai biztosnál lezárni egy ügyet. Most mit látok? Jóri-ügy, mint egy vádirati pont. Azt hiszem, hogy rosszul látok. Tehát amikor egy olyan dokumentumot veszek kézbe, ami tele van lezárt ügyekkel; amikor az Alkotmánybíróság hatásköre; amikor, elnézést kérek, de kimentünk a Velencei Bizottsághoz - ott még a tagja voltam -, és elmondtuk a Velencei Bizottságnak. Magam is alkotmánybíró voltam, tudom, hogy az actio popularis megszüntetése például nagyon helyes volt. Magam mint alkotmánybíró, hányszor találkoztam olyan ügyekkel, elnézést kérek, amikor se érdeke nem volt, semmije nem volt, és felesleges ügyek tömege volt ott.

Van egy hatáskör, amelyik a szubjektív jogvédelemre helyezi a hangsúlyt. Ha összehasonlítom Európa alkotmánybírósági hatásköreit, akkor azt kell mondani, hogy

semmifajta szégyenkezésünk nincs ebben a dologban, félreértés ne essék. Nézzünk meg más országokat, nézzük meg a bírák kinevezését! Hogy lehet az, hogy amikor Franciaországban Fabiust kinevezik az Alkotmánytanács elnökének, aki a szocialista pártnak volt akkor a főtitkára vagy külügyminiszter, és már átigazol az Alkotmánytanács elnökének, Európa nem szólal meg? Magyarországon, ha bármi van, abban a percben már megjelenik az, hogy: itt fiatal a demokrácia. Először is, nem szeretem azt a szót, hogy fiatal demokrácia. Görögország és Spanyolország a hetvenes években lett független. Mitől fiatal demokrácia vagy régi demokrácia? Ez a különbségtétel végig erről indul, hogy vannak a régi demokráciák, azoknak minden jó, és vannak a fiatal demokráciák, amelyek idézőjelbe téve tanítani valók. Elnézést kérek, 20-30 év a történelemben, mi ez? Ez egy bélyeg, amit egész életünkben magunkon fogunk hordozni, hogy fiatal demokrácia vagyunk? Elnézést kérek, Magyarországnak, nem azért mondom, de van egy ezeréves történelme is; gyakorlatilag van egy olyan tudása Magyarországnak, akár ha a történetiséget, a történeti Alkotmány értékeit visszavesszük - milyen alapon mondjuk azt, hogy fiatal demokrácia? Ez engem mindig sért, egyébként hozzá kell tenni - persze, ez a közép-európaiságból való -, de nemcsak engem, hanem a cseheket, a lengyeleket, a szlovákokat, a románokat, hogy mi a fiatal demokráciákhoz tartozunk.

Amikor elolvasom ezt a jelentést, a Sargentini-jelentést, akkor azt olvasom, hogy a fiatal demokráciákat meg kell tanítani demokratának lenni. Egy Görögország, egy Portugália, egy Spanyolország, amelyek a '70-es években váltak függetlenné - mi '89-ben -, ők már régi demokrácia, ott semmifajta problémát nem jelent, ott ugyanazok a szabályozások, amik nálunk vannak, nem okoznak gondot, nálunk meg igen. Ez a kettős standard, el kell olvasni a Velencei Bizottság véleményeit, abban nagyon jól le van írva, ezt szó szerint tudom mondani, hogy vannak a régi demokráciák, ahol már ezek azok vannak, ott lehet ezt csinálni, de a fiatal demokráciáknak - ezt szó szerint tudom idézni, le vannak benne írva ezek a mondatok, amiket mondok - másképpen kell. Tehát én azt gondolom, hogy ez a kettős standard a Sargentini-jelentésben jól jelen van, és nyilvánvalóan ezt Magyarország nem tudja elfogadni.

Jogállamisági klauzula. Azt mondják, hogy rendszerszintű zavar van. Nekünk vannak vitáink, egyes vitáink vannak. Ezeket az egyes vitákat mi nagyon szívesen megvívjuk, természetesen, jogi eszközökkel, és ha azt mondja valaki, hogy nincs igazunk, akkor azon elgondolkodunk és módosítunk rajta. De nincs rendszer szint. Először is: nem tudom, hogy mit jelent a rendszerszintű zavar. Vannak ilyen kifejezések, amelyek nagyon jól hangzanak, de a politikusok mérlegelik, és a probléma mindig ott van egyébként, hogy ezek az anyagok, amiket csinálnak; én a Velencei Bizottságnak tagja voltam 8 éven keresztül Paczolay Péterrel együtt, a munkamódszerét is jól ismerem: kiadják a raportórnek, és már a raportór kijelölésénél sokszor eldől, hogy milyen tartalmú jelentés fog készülni, ez evidencia, ez természetes, nem is kell magyaráznom, miért. Ezek után megjelennek egy nagy teremben - el kell képzelni, gyönyörű a terem -, és ott igazából, tételezzük föl, a jelen lévő képviselők fele nem is olvassa el, miről van szó, és elfogadják a jelentést. Nagyon sokszor voltam ott. S utána a politikusok kezébe kerül ez a jelentés, abból kiveszünk egy mondatot, és az az egy mondat gyakorlatilag a politikusok kezében egy ítéletként hangzik el. Ez egy veszélyforrás. Ez egy nagyon komoly veszélyforrás egész Európában, a munkamódszerek és hogy hogyan fogja ezt fölépíteni. Tehát a Sargentini-jelentéssel is nekem alapvető problémáim vannak.

Lesznek viták természetesen, nyilvánvalóan politikusok fogják ezt megvívni. Én mint igazságügyi miniszter a jogi segítségnyújtást természetesen meg fogom adni ahhoz, hogy milyenfajta jogi érveket tudunk megfogalmazni, komoly vita fog erről a jelentésről még zajlani nyilván ősszel is természetesen, és ezt követően is, mert a

jelentéstevő nem azért írta, hogy utána bedobja a kukába. Ezzel ő akar valamit csinálni, és ezt az eljárást ő folytatni akarja. A mi feladatunk pedig az, hogy nyilván a jelentésre kőkemény válaszokat adjunk. Hogy a Jóri-ügy és még sorolhatnám ezeket az ügyeket, ma ott szerepelnek, idézőjelben barokkos túlzásnak tartom ezeket a dolgokat, amik ebben a dologban föl vannak sorolva.

Még néhány dolgot, ami ehhez a jogállamisági blokkhoz tartozik. Az Alkotmánybíróság hatáskörét Oláh Lajos képviselő úr kérdezte. Teljesen világos a magyar Alaptörvény ebben, hogy milyen ügyekben lehet: a költségvetést, adót érintő ügyekben; most is van egyébként, és az Alkotmánybíróság judikatúrája most is lehetővé teszi, hogy jó néhány szempontból az ilyen jellegű törvényeket is megvizsgálja, van is rá bírói gyakorlat, hozzá kell tennem, ugyanis alapjogok sérelme esetén most is van felülvizsgálat, és bele van írva, hogy ez egy átmeneti szabályozás. Stumpf bíró úrnak van egy véleménye természetesen, nyilván itt a magyar Igazságügyi Minisztérium, a magyar kormányzat minden véleményt meghallgat, de jelenleg a magyar Alaptörvény erre egyértelmű választ ad. Nyilván egy átmeneti jellegről van szó, és az államadósság csökkentéséhez van kötve. Mindazonáltal - mint említettem - jó néhány ügyben most is lehetőség van meghatározott alapjogok sérelme esetén.

A következő kérdéskör az Európai Ügyészség. Mindig elmondtam, hogy vannak olyan országok, ahol opt outtal rendelkeznek, idetartozik Dánia, Írország, Nagy-Britannia, ahol föl se merül az Európai Ügyészséghez való csatlakozás kérdése, mert ők ebben a belügyi-igazságügyi együttműködésben ilyen a la carte módon tudnak részt venni, ha akarnak, részt vesznek, ha nem akarnak részt venni, nem vesznek részt. Tehát nem merül föl a részvétel kérdése.

Lengyelország és Magyarország egy elvi álláspontot vallott, ami az volt, hogy ez egy szuverenitási kérdés is, ami gyakorlatilag azt gondolom, egy alapvető kérdés: föderációs irányba fordul el az Európai Unió, és akkor létrehozunk szupranacionális, újabb ügynökségeket, szervezeteket, lehet menni ebbe az irányba, van ilyen politikai nézet, amelyik ezt nagyon jónak tartja, és van, amelyik azt mondja, hogy a nemzetállamok Európai Unióját hozzuk létre. Vannak szervek most, az OLAF és a Eurojust is. Az az igazság - legyünk őszinték! - van egy Eurojust, és azt mondta ki maga a Treaty is, hogy az Európai Ügyészséget létre lehet hozni a Eurojust alapján. Ehhez képest nemhogy a Eurojust alapján történik, hanem Luxemburgban. A Eurojust marad Hágában, ez pedig lesz Luxemburgban. Ez nagyon jó, mert nagyon sok hasonló tevékenységet végeznek, eleve megduplázódik gyakorlatilag a bürokrácia, eleve gyakorlatilag az információáramlásnál lesz egy olyan, hogy ki bírja az információt. Számos olyan kérdés van, ami azt gondolom, azt jelzi, hogy nem megfelelően lett végiggondolva, nevezetesen például az áfa-bűncselekmények kérdése; az áfa 95 százaléka a nemzeti költségvetésbe jön be. Itt egy óriási vita volt, hogy tartozzon bele vagy ne tartozzon bele, a végén azt mondták, hogy beletartozhat, de majd megmondjuk minden évben, hogy milyen értékkel, tehát ott már nem is kell egyhangú döntés.

Tehát számos olyan bizonytalanság van, ami azt gondolom, hogy szakmailag hibás, másrészt pedig nyilván van egy szuverenitási kérdés e mögött a dolog mögött, és azt mondjuk, hogy számos szerv ellenőrzi, és számos intézkedésre van lehetőség, felfüggesztésre most is van lehetőség, tehát tulajdonképpen megfelelő eszközök rendelkezésre állnak.

Napjainkban még Málta sincs benne, ezenkívül nincs benne, ha jól tudom, Svédország, Hollandia még gondolkodik a belépésen, tehát hogy milyen döntést hozzon. A kérdést ismerjük, és természetesen napirenden van ennek a vizsgálata.

Tessely képviselő úr véleményére azt tudom mondani az osztrák kormány álláspontjáról, hogy igen, nehéz ügy, nagyon nehéz ügy. A következőt tudjuk csinálni. Egyrészt panasszal élünk a Bizottságnál - erre van lehetőségünk, hogy felkérjük, hogy

indítson kötelezettségszegési eljárást -, másrészt egy magyar állampolgár által indított pernél lehet előzetes döntéshozatalt kérni, abba be tudunk avatkozni. Tehát keressük mi is a megoldást. Nagyon fontos ügyről van szó, van jogi lehetőség, de ezt professzionálisan, ügyvédi logikával kell végiggondolnunk, hogy hogyan tudjuk elérni ezt a kérdéskört, ami azt gondolom, nagyon fontos.

Egyházügy. A statútum szerint az egyházügy az EMMI-hez tartozik, mindazonáltal persze figyelemmel kísérjük a dolgokat. Hozzá kell tenni, hogy én 2014-18 között egy előterjesztést tettem a parlamentben egy új egyházügyi törvényre, azt kidolgoztam, két szavazattal kapott kevesebbet. Elég sok egyeztetést, tárgyalást folytattam ebben a kérdésben, nagyon sajnálom, hogy nem került elfogadásra.

Romaszegregáció - a nyíregyházi iskola ügyére gondol képviselő úr, gondolom. Erre azt tudom mondani, hogy az EMMI hatáskörébe tartozó kérdésről van szó. Figyelemmel kísérjük, mindenfajta jogalkotásban segítséget nyújtunk a Bizottságnak, amikor tárgyalni kell, az Igazságügyi Minisztérium kész segítséget nyújtani. Semmifajta szegregáció nem fogadható el semmilyen formában, nyilván ez az én határozott véleményem is ebben a kérdéskörben.

Ami a közérdekű adatok nyilvánosságával kapcsolatos: ez alkotmányban biztosított jog, mindazonáltal valóban lehetőség van arra, hogy a költségeket és különböző szempontokat érvényre lehessen juttatni, ezeket pedig ki lehet számlázni. Nem ismerem a tárcák idevonatkozó gyakorlatát, hogy kérnek-e pénzt, és mennyit kérnek.

Az AB hatásköréről szoltam.

A vízummentesség belügyi hatáskör, ne haragudjon, én erre azt tudom mondani, újságból értesülök én is, Semjén úr egy hírlapi kacsának minősítette ezt a vízummentességet. Nem az igazságügy hatásköre. Vagy professzionálisan tudok válaszolni, vagy nem, így engedje meg, hogy erről ne beszéljek.

Ami pedig az OBH-OBT-t illeti: maga is kérdezte, én erre válaszoltam, úgy gondolom, hogy az OBH-OBT közti vita nem jó, nem jó, ha ilyen vita van, nyilvánvalóan az a jó, ha a bírósági igazgatás körül rend van.

Az Igazságügyi Minisztérium annyit tud csinálni ebben a kérdésben, hogy nyilván egy munkabizottságot föl tudok állítani, különböző egyetemi tanárokat, professzorokat, bírákat meghívunk, hogy mondjanak véleményt, de nem kívánok ebbe beleavatkozni, figyelemmel arra, hogy a bíróságok teljesen függetlenek az Igazságügyi Minisztériumtól.

A brexit nagyon nehéz ügy, az egyik legnehezebb kérdés őszintén mondva, tudniillik ez egy olyan dolog, ami valóban nagyon sok magyart is érint, de igazából nem látjuk át, hogy a szerződés az Európai Unió és a britek között milyen formában fog megvalósulni. Tehát, amit én olvasok, és ami a külföldi lapokból látszik, hogy egyáltalán erre a withdrawal agreementre sor fog-e kerülni vagy nem fog sor kerülni, hogyan fog kilépni az Unióból Nagy-Britannia. Ezek olyan bizonytalan kérdések ma, hogy a britek nem tudják még; a brit parlamentnek jóvá kell hagynia azt a megállapodást, ami létrejön. Hogy ez létre fog jönni vagy nem fog létrejönni, ez bizonytalan. Nekünk erre föl kell készülni, ez természetes, vannak munkabizottságok, van a miniszterelnök mellett egy stáb, ezenkívül pedig Gulyás Gergely miniszteriuma alatt két államtitkár is lesz, aki európai ügyekkel foglalkozik. Mi a magunk jogi segítségnyújtását meg fogjuk adni, de ez egyértelműen az egyik legfontosabb kérdés lesz a jövőben, amivel foglalkoznunk kell.

Central European University. Az Igazságügyi Minisztérium készíti elő, a perben képviseljük a magyar államot. Ebben a perben mi azért határozottan elmondtuk az álláspontunkat, ami a különböző cikkelyekre vonatkozott, a GATT-egyezmény

alkalmazhatósága. Mi ezt a témát jogi aspektusból vizsgáljuk. A Bizottságnak a keresetlevelére adjuk meg a válaszokat.

Nem tudom megmondani azt, hogy a Bard College-be látogatás milyen eredménnyel járt, nincs tudomásom róla. Ha lenne tudomásom, szívesen elmondanám, de nem áll módomban, mert nem tudok róla, hogy most a magyar delegáció volt, mikor volt, valamilyen újságok erről nyilván beszámólnak. Nyilván kormányülésem szó fog esni erről, azonban nem az én tisztem az erről való állásfoglalás, figyelemmel arra, hogy nem az Igazságügyi Minisztérium tett látogatást az Amerikai Egyesült Államokban, New Yorkban. Hogy a Bard College-ban most mi van, hogy történt, nem tudom. A jogi keresetlevélről viszont tudok beszélni, hogy mik a Bizottság pontjai, és ezekre milyen válaszokat tudunk adni. Azt gondolom, hogy itt nyilvánvalóan a szolgáltatások szabad áramlása merül fel, a névviselés kérdése, tehát konkrét kérdések, ezekben mi visszük a jogi pozíciókat, ezeket mi dolgozzuk ki, nyilván a külföldi bírói joggyakorlatok figyelembevételével is.

Kormányiroda, EU-s ügyek. Az az igazság, én megint azt tudom mondani, hogy a magyar Igazságügyi Minisztérium tulajdonképpen mindenkivel kapcsolatban van, ha európai uniós ügyről van szó a jogi aspektusok kialakítása szempontjából. Még nem látjuk át, még csak miniszterjelölt vagyok, tehát a kormányiroda felállítására most fog sor kerülni. Hogy annak a munkamódszerét hogy fogjuk kialakítani, ezt nyilvánvalóan most fogjuk majd látni, de ne felejtjük el, hogy két EU-s államtitkárság is lesz gyakorlatilag Gulyás Gergely alatt. Tehát az uniós ügyek nyilvánvalóan kiemelt szerepet fognak kapni, plusz van egy Állandó Képviselőtünk Várhelyi Olivér vezetésével, több mint száz ember dolgozik az Állandó Képviselőten. Az onnan bejövő információk is nyilvánvalóan feldolgozásra kerülnek, de mint említettem, a mi hatáskörünk a jogi álláspontok megfogalmazására terjed ki alapvetően.

Ami pedig a GRECO-jelentést illeti, azt mondja, hogy több ország sem hozta nyilvánosságra. Ki kell értékelni a tartalmát, ezt követően lehet eldönteni a nyilvánosságra hozatalt is.

Az áldozatvédelem kapcsán azt kell mondanom, hogy három helyen hoztunk létre áldozatvédelmi központot eddig, Szombathelyen, Miskolcon és Budapesten. Ugyanakkor szeretném, hogy több áldozatvédelmi központ legyen Magyarországon. Miért? Azért, mert említettem az expozémban is, ez rendkívül fontos, hogy legyenek olyan helyek, ahova megfelelő körülmények között be lehet menni. Tehát be lehet vinni egy kisgyereket is; kell egy játszószoza, ahova a gyereket addig el lehet helyezni, ameddig az, aki oda bejön, el tudja mondani a panaszát.

Kettő. Ide pszichológusok, pszichiáterek kellenek, olyanok, akik konkrét segítséget tudnak nyújtani. Tehát ez más jellegű, mint a hatósági ügyintézés. A hatósági ügyintézés a kormányhivataloknál van. Az áldozatvédelmi központok, ha szabad így mondanom, nonprofit, social aspect-ek, segítő szolgálatok. Ezeket mi szeretnénk bővíteni, tehát hogy lehetőség szerint egyszer minden megyében legyen ilyen áldozatvédelmi központ. Ki kell alakítani az önkéntesek hálózatát. Ez egy nagy munka, elindultunk; azt kell mondani, a nulláról indultunk, és ma már három áldozatvédelmi központ nyílhatott meg. Azt gondolom, hogy ez egy fontos dolog, és bízom abban, hogy tudunk emlékezni.

Már az expozémban is mondtam, hogy nekem aggodalmaim vannak. Az aggodalmam az, hogy miután megérkezett 1 millió 200 ezer aláírás, utána nem fog semmi sem történni. Való igaz, hogy ennek a veszélyét én nem tudom kizárni. Nem tudom kizárni, mert nem fog tudni a Bizottság mit kezdeni vele. És akkor mit fogunk tudni kezdeni? Be tudom-e perelni a Bizottságot, tételezzük fel, mert egyszerűen nem csinál semmit. Most vizsgáljuk ennek a lehetőségét, hogy a Bizottságot bepereljük akkor, ha, de nyilvánvalóan még nem tartunk ott, mert valamilyen lépés kell. Neki

elviékben vizsgálat tárgyát kell képeznie. Elviékben a jogszabályokban valamilyen formában ezeket érvényesíteni kellene. De ha nem csinál semmi, íróasztal, akkor igazából való igaz, hogy akkor 1 millió 200 ezer ember becsapásáról van szó, és akkor valamilyen jogi eszközöket kell keresni. Erre mondtam egyébként a Régiók Bizottságát, és különböző olyan dolgokat, amiket akkor mobilizálni kell. Nem könnyű ügy, hisz ez ténylegesen egy pilot projekt lesz részünkről is, ha nekünk ebben lépni kell, hogy mit tudunk tenni jogi aspektusból ebben az esetben.

A 7 éves jogállamiságnál megint az a problémám, hogy az Európai Unióban, elnézést kérek, 2010-ben is, amikor Párizsban voltam nagykövet 2014-ig, tulajdonképpen folyamatosan volt jogállamisági mechanizmus. Akkor 2013-ban a Bizottság egy közleményt fogadott el a jogállamisági mechanizmusról. Maga a Tanács jogi szolgálata azt mondta, hogy az nem megfelelő. Ennek ellenére ez a jogállamisági mechanizmus működik.

Aztán a Tanács kialakította a saját maga jogállamisági mechanizmusát. Most már annyi jogállamisági mechanizmus van Európában, hogy másról se beszélünk, mint hogyha nem lenne új projektje az Európai Uniónak, és az új projekt a jogállamisági mechanizmus. Mert amíg voltak projektek, hogy az eurót be kell vezetni, bővítés kell, addig igazából lehetett mondani, hogy: nekünk van egy nagy projektünk az Európai Unión belül. Most nincs nagy projekt, mert a többi projekt nagyon ingadozik, dőcög, lásd a német, francia viszonyokban is azért sok itt a bizonytalanság az eurózóna mélyítését illetően, most van egy új projekt, a jogállamiság. És akkor egy jogállamisági mechanizmus jó; mert nagyon jól; látványosan lehet erről beszélni. Csak ennek a jogi alapjai is gyengék, mert el kell olvasni a Treatyt, a Treatyben mi a 7. cikkelyre vonatkozó paragrafus; és ami most kijött, gyakorlatilag a legújabb, amelyik a pénzek kiosztásáról szól, ott meg nagyon gyenge lábon áll igazából, ha szabad így mondanom, ennek a jogi alapja. Én átolvastam ezeket, ott nagyon komoly viták lesznek erről. Természetesen nehéz kérdésekről van szó, de én azt gondolom, hogy mi képesek vagyunk ezekre, ha szabad így mondanom, a jogi érveinket megfogalmazni.

Tehát amit én tudok mondani, az, hogy az igazságügy hatáskörébe tartozó ügyekben mi a jogi álláspontjainkat mindig a legszigorúbb és a legjobb módon igyekszünk megvalósítani. Tehát az Igazságügyi Minisztérium hatáskörét érintő kérdésekben állok mindig rendelkezésre. Nyilván, ha más tárcákról van szó, akkor a más tárcák véleményét kell kikérni, hiszen a hatáskör oda tartozik. Nem zárkozom és nem futok el semmi elől, csak nézzük meg, hogy mi az, amiért én vagyok a felelős, arról én, azt gondolom, természetesen kész vagyok a jövőben is rendelkezésre állni és megvitatni a bizottság előtt.

Nehéz ügyek ezek a kérdések, fel fognak értékelődni, egyre jelentősebb ügyek lesznek. Én azt gondolom, az Európai ügyek bizottsága előtt is számos olyan kérdés lesz majd, amiről állást kell foglalni, és netán nemcsak magyar vonatkozásban, hanem nemzetközi szinten is meg kell szólalni, hiszen ezek a kérdések szeptembertől különösképpen az asztalon lesznek. Egy EP-választás előtt is állunk, ahol nyilvánvalóan még inkább felfokozott érdeklődés lesz az uniós kérdések iránt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a miniszterjelölt úr válaszait. Kérdezem képviselőtársaimtól, van-e esetleg még valakinek kérdése a második körben. *(Jelzésre:)* Oláh alelnök úrnak: Tessék parancsolni!

További kérdések, hozzászólások, reagálások

DR. OLÁH LAJOS (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Köszönjük a válaszokat, miniszterjelölt úr. Az Alkotmánybírósággal kapcsolatos véleménybeli

különbségünket nem nyitnám ki, mert talán az ülés nem lenne alkalmas arra, hogy ezt végigbeszéljük.

A Velencei Bizottsággal kapcsolatosan ön is mondta, hogy személyesen részt vett ebben a dologban. Ha ennyire rossz, akkor ön biztosan tett javaslatot arra, hogy hogyan kell a működési mechanizmusát módosítani ennek a történetnek, merthogy ha valami nagyon rossz, akkor egy idő után nem veszek részt benne.

Szeretném kérdezni, hogy a választójogi törvénnyel kapcsolatosan a köztársasági elnök konkrét javaslatokat, észrevételeket tett, a tárca ezzel kapcsolatosan kíván-e bármilyen munkát megkezdni. Azért meglepő a köztársasági elnöknek ez a mostani javaslata, hiszen ezeket ugyan elmondhatta volna négy évvel korábban, akkor elfelejtette elmondani; most már valószínű, hogy úgy érezte, hogy talán muszáj valamit lépnie.

Az OBH-val kapcsolatosan értem, amit mond, és azt akceptálom a bíróságokon belüli kérdéskör kapcsán. De azt szeretném megkérdezni, hogy az OBH megszüntetésével kapcsolatosan van-e a tárcának javaslata konkrétan a megszüntetés ügyében.

Az egyházi ügy, amit mondott: értem, hogy tartalmilag bizonyos szempontból máshova tartozik, de a jogfosztó törvény nem került kijavításra. A tárca készít-e elő újabb javaslatot? Mondta, hogy volt egy ilyen törvény, de készít-e elő újabb javaslatot, hogy ezt a problémát megpróbáljuk valamilyen módon orvosolni.

És azt hadd kérdezzem már meg, én azt próbáltam feltenni, hogy nem tartalmilag, de az Alaptörvénnyel nem tartja-e ellentétesnek azt, hogy van olyan település, ahol csak egyházi iskolába járhat a gyermek. Nem tartalmilag, hanem az Alaptörvénnyel való ellentétességét ön hogy látja esetleg? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több kérdést nem látok. A második kört is lezárom, és akkor visszaadom a válaszadás lehetőségét a miniszterjelölt úrnak. Tessék parancsolni!

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Kezdeném a választójogi törvénnyel. A választójogi törvény módosítására, azt gondolom, nemcsak a köztársasági elnök tett javaslatot, hanem a parlament alakuló ülésén az OVB elnöke, az OVI vezetője, Pálffy Ilona is megfogalmazott javaslatokat. Én azt gondolom, hogy egy felelős minisztériumnak ezeket figyelembe kell vennie és megfontolásra kell javasolnia, tehát nyilvánvalóan elkezdek ezzel foglalkozni. Nyilván nem 2022-ben kell ezzel foglalkozni, hanem időben. Ezt egy fontos témának tartom, egyetértek önnel.

Azt is hozzá kell tennem, hogy ez a levélszavazásos ügy egy kicsit nekem olyan gondot is jelent a külföldről történő levélszavazásnál, hogy milyen borítékba kell betenni. Azért gondoljunk bele a nemzetbiztonsági szempontokba is, hogy ha valaki netán Ukrajnában akarja földadni, akkor milyen borítékba kell betennie. Tehát számos érzékeny kérdés van ebben a dologban, ugyanakkor meg a választások titkosságát és tisztaságát is garantálni kell.

Én azt gondolom, most fölmerültek olyan kérdések, amelyek esetleg a jogot is érintik, és a jogalkotás területét is figyelembe kell venni. Aztán vannak olyanok, amelyek őszintén mondvá szerintem szervezési kérdések. Nem akarok ezzel labdázni, de azt gondolom, hogy az Igazságügyi Minisztérium nyilván ezt meg fogja vizsgálni, fontos kérdésről van szó, egyetértek önnel.

Ami a második kérdést illeti, ami az egyházügy volt, ha jól látom, az egyházügynél azt kell mondanom - ismétlem -: sajnálom, hogy nem valósult meg az a törvény, biztos, hogy kell ezzel a kérdéskörrel foglalkozni, szerintem lesz lehetőség erre, kell egy jó megoldást találni. Nyilvánvalóan most a strasbourgi bíróság esetenként hoz

döntést, ennek valamilyen formában elejét kellene venni, tehát valami megoldásra van szükség. Lehet, hogy le kell porolni azt a törvényt, amit mi korábban készítettünk, ezt nem zárom ki. Nyilván most még nem alakult meg a kormány, a kormányülést követően lehet ezekről a kérdésekről beszélni.

Egy településen egy iskola, ami egyházi. Erre azt kell mondani, hogy ha valami egyházi, az még nem feltétlenül rossz. Ez az egyik. A másik: ha a szülők ezt el tudják fogadni, és a szülők részéről nem érkezik ab ovo kifogás, hogy ők nem akarják odajáratni a gyermeküket, akkor szerintem nincsen probléma. Itt akkor van probléma, ha valaki ebből egy elvi problémát csinál, hogy neki nem járhat a gyereke se baptistába, se katolikusba, se reformátusba, teljesen mindegy, hogy milyen vallású, akkor az egy másik kérdés, akkor megoldást kell keresni a gyerek más iskolába való járásnak a lehetőségére. Hozzá kell tennem, az iskolaügy nem az Igazságügyi Minisztérium hatásköre, a válaszom pedig az volt, hogy ebben is megoldást kell keresni nyilvánvalóan, ha valaki ezt elvi szinten akarja, mert őt ez olyan szintig irritálja, vagy iskolán belül kell megoldást találni. Ezek, azt gondolom, szakmai kérdések. Nyilván értem az ön felvetését, azt gondolom, hogy ebben nyilvánvalóan a szülők véleményét is ki kell kérni.

ELNÖK: Köszönjük szépen a miniszterjelölt úr válaszait.

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ miniszterjelölt: Ja, még egy kérdés volt, elnézést kérek, a kollégáim résen vannak. Az OBH megszüntetése: hírlapi kacsákkal nem foglalkozom, továbbra is ezt tudom mondani.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen a miniszterjelölt úr válaszait. Most szavazást rendelék el. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki az, aki támogatja dr. Trócsányi László igazságügyi miniszteri kinevezését. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Hat igen. Ki az, aki ellene van? *(Szavazás.)* Három. Ki tartózkodik? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs tartózkodás. A miniszterjelölt úr kinevezését támogattuk. Köszönöm szépen. Sok sikert kívánok, és továbbra is kérjük a minisztérium együttműködését a bizottságunkkal, hiszen nagyon sok olyan közös feladat áll előttünk, amit az elkövetkezendő időszakban meg kell oldanunk. Köszönöm szépen.

Engedje meg, miniszterjelölt úr, hogy gratuláljak, és jó munkát kívánjak nemcsak önnek, hanem munkatársainak az elkövetkezendő négyéves ciklusban. Köszönöm szépen. *(Rövid szünet. - Dr. Trócsányi László és munkatársai távoznak az ülésről.)*

A bizottság elnökének tájékoztatója az előző ciklusban indult egyeztetési eljárások lezárulásáról

Szeretnénk folytatni a bizottsági ülést. Kérem képviselőtársaimat, hogy foglaljanak helyet.

A 3. napirendi pont megtárgyalása következik a szünet előtt: a bizottság elnökének tájékoztatója az előző ciklusban indult egyeztetési eljárások lezárulásáról.

Tisztelt Bizottság! Amint arra már röviden utaltam ma reggel, a bizottságunk egyik meghatározó feladata a kormány által az Európai Unió Tanácsában képviselendő magyar álláspont kialakításában való részvétel az úgynevezett egyeztetési eljárásom keresztül. Ezt az eljárást angolul scrutinynek nevezzük. Ebben az eljárásban a bizottság döntés-előkészítő, azt is mondhatnám, hogy koordináló, döntéshozó és ellenőrző funkciót tölt be, illetve meghatározott körben tájékoztatást nyújt. Különleges jogkörrel

rendelkezik, hiszen a plenáris ülés helyett hozza meg a döntését, és ezért van súlya annak, hogy milyen döntést hozunk.

A 2014-18-as ciklus során, ha jól emlékszem, 28 európai uniós javaslatra vonatkozóan indult meg egyeztetési eljárás, és a bizottság 21 európai uniós tervezetre vonatkozóan fogadott el állásfoglalást. Tehát 8 eljárás az uniós jogszabály elfogadásával korábban lezárult.

Az előző ciklusban indított, folyamatban lévő eljárások az Országgyűlés megbízatásának megszűnésével az Országgyűlésről szóló törvény 68. § c) pontja alapján lezárultak. Az előző ciklusban kiemelt jelentőségű eljárások voltak például a villamosenergia-piac reformjáról szóló csomag, a körkörös gazdaságról szóló javaslatok, ahogy említettük korábban, az Európai Ügyészség vagy éppen az európai menekültügyi jogszabálycsomag.

A bizottság munkájának részletei egyébként a www.parlament.hu/europai-unios-tevekenyseg cím alatt pontosan követhetőek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai ülésünkön még egy technikai kérdésről kell hogy egyeztessünk és döntést hozzunk, tudniillik a házszabály 109. § (2) bekezdése alapján a bizottság egészének kell döntenie arról, hogy a bizottság elnökét akadályoztatásakor az alelnökök milyen sorrendben helyettesítik. Javaslom, tisztelt bizottság, hogy Tessely Zoltán alelnöktársam legyen az első helyettesítő alelnök, Bana Tibor alelnöktársam sorrendben a második, Oláh Lajos pedig a harmadik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja a javaslatomat. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. A jegyzőkönyv számára is megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta a javaslatomat.

A bizottság tagjainak bemutatkozása

Tisztelt Képviselőtársaim! Most pedig lehetősége van a bizottság tagjainak egy nagyon rövid bemutatkozásra, mint tettük ezt négy évvel ezelőtt is, esetlegesen kitérve a nyelvtudásra, a szakmai ismeretekre, hogy miért éppen ezt a bizottságot választották. Kezdjük Bana alelnök úrral; és akkor így megyünk sorban.

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Sok szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait. A harmadik ciklusban vagyok tagja ennek a szakbizottságnak és a második ciklusban alelnöke. Angolul és németül beszélek.

Szeretném folytatni itt a szakmai munkát, egyébként pedig a Jobbik frissen megválasztott alelnöke vagyok. A körmendi választókerületben indultam ez alkalommal is, mint 2010-ben és 2014-ben is. Talán röviden ennyit mondanék el itt kezdésként, de ha van kérdés, akkor szívesen válaszolok.

ELNÖK: Köszönjük szépen, a kérdés ebben a tekintetben most nem fontos. A bizottsági ülésen kívül majd úgyis meg tudjuk beszélni az esetleges kérdéseket. Tessely alelnök úré a szó!

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Eredeti hivatásomat tekintve tanárember vagyok, földrajz-biológia szakos, de tanítottam néptáncot is hosszú időn keresztül, és elég erős a kötődésem a magyar népi hagyományok iránt.

2008-ban választottak meg Bicske város polgármesterének. 2014-ig, amíg ez nem volt összeegyeztethetetlen az országgyűlési képviselőséggel, addig a város polgármestere voltam. Először 2010-ben választottak meg a bicskei központú, akkor Fejér megye 7. választókerülete egyéni képviselőjének, és ezt a jó szokást a választópolgárok azóta két ízben is fenntartották. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Oláh alelnök úr!

DR. OLÁH LAJOS (DK), a bizottság alelnöke: 2006 óta vagyok országgyűlési képviselő. Korábban a Fenntartható fejlődés bizottságában, illetve a Külügyi bizottságban voltam tag. Most a sors, illetve a kormánypártok döntése alapján itt vagyok alelnök.

Két lányom van, és bízom benne, hogy szakmai alapon egy normális együttműködést lehet kialakítani. Köszönöm szépen:

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ungár képviselő úr!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm szépen. Én is üdvözlök mindenkit. Én most lettem országgyűlési képviselő. A CEU-n végeztem környezetvédelmet, illetve előtte az Edinburgh-i Egyetemen földrajzszakot.

Az egyetlen rövid ideig tartó polgári foglalkozásom a MOL-ban volt a horvát ügyeknél, amikor ezek éppen aktuálisak voltak. Én is nagyon várom, hogy korrekt szakmai munka folyjon a bizottságban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hajnalka!

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Én is sok szeretettel köszöntök mindenkit új képviselőként. Nemzetközi jogász vagyok, a hazai jogi diplomámon kívül nemzetközi közjogot végeztem az Egyesült Királyságban; az Európa Tanácsban voltam diplomata, majd Trócsányi miniszter úr főtanácsadója a kabinetben, ahol nemzetközi és EU-ügyeket vittem, majd később az egyik kabinetfőnöke. A Szegedi Egyetemen nemzetközi jogot tanítok.

Számomra két fontos bizottság volt, a Külügyi bizottság, amelyiknek az alelnöke lettem, a másik pedig az EU bizottság, ahol azt gondolom, hogy a szakmai tudásommal állok rendelkezésre, és remélem, hogy hozzáadott értéket tudok képviselni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Fenyvesi képviselő úr.

FENYVESI ZOLTÁN (Fidesz): Én is nagy tisztelettel és szeretettel köszöntök mindenkit. Én szintén pedagógus vagyok, német-történelem szakos tanár. Egyrészt az előző hétig gyakoroltam is a pedagógushivatásomat a várapotai Thuri György Gimnáziumnak voltam az igazgatója, illetve társadalmi megbízatásban a Veszprém Megyei Közgyűlés alelnöke. A Veszprém megye 3. számú, Tapolca központú egyéni választókerületnek lettem most a megválasztott képviselője. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Dunai Mónika!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen. Én is sok szeretettel, tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Ahogy itt most a bemutatkozási kört lehet hallani, én úgy látom, és erre szerintem büszkék is lehetünk, hogy talán több pedagógus van ebben a bizottságban, mint a Kulturális bizottságban; amelyik egyébként az oktatásüggyel is foglalkozik.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy mindenféleképpen fogjuk tudni érvényesíteni az oktatási lobbit is, mert én magam is tanár vagyok, eredetileg, magyar-országi és francia szakos tanár. Önkormányzati képviselőként kezdtem, és aztán az elmúlt ciklusban, 2014-ben lettem először országgyűlési képviselő, most másodjára. Mind a

két esetben Budapesten nyertem egyéni körzetben egyéni mandátumot, a XVII. kerület egészét és Kőbányának, a X. kerületnek egy kis részét magába foglaló 14. számú választókerületben. A Kulturális bizottságnak és a Törvényalkotási bizottságnak vagyok még a tagja.

És hogy miért ezt a bizottságot választottam? Amikor az előző ciklusban az elnök úr mellett ültem, nagyon sokat beszélt a bizottságról, és mindig azt mondta, hogy ez a legfontosabb bizottság. Én azt gondoltam akkor még, hogy persze, egy elnök természetesen azt mondja, hogy a saját bizottsága a legfontosabb, de az élet őt igazolta, mert ma már valóban olyan fontos kérdések, tehát a magyar és az európai politikában olyan fontos, sorsdöntő kérdéseink vannak, amelyeknek az egyik zászlóshajója ez a bizottság. Az elmúlt ciklusban már novembertől tagja lehettem ennek a bizottságnak, és ezáltal most megint ezt kértem, hogy itt is tudjak dolgozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csöbör képviselő asszony!

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm szépen. Én is köszöntöm a bizottság minden tagját és az elnökséget is, és gratulálok ahhoz, hogy ilyen szép számban vagyunk itt nők, bár az elnökségbe azért nem nagyon választottak be nőket. Köszönjük szépen. *(Derűltség.)* Majd a jövőben!

Én franciául, németül, angolul tudok; oroszul már nem nagyon tudok, de ezeken a nyelveken tudok beszélni. Én is azért választottam ezt a bizottságot, és nagyon köszönöm, hogy ismét befogadtak ebbe a bizottságba, most már második alkalommal, mert a legfontosabb bizottság, ezt én is megtanultam. Nem gondoltam, hogy előttem ellövik ezt a fontos mondatot, pedig menet közben kigondoltam, hogy ezzel fogom kezdeni.

Tehát a harmadik ciklusomat kezdtem itt, a parlamentben. Boldog vagyok, hogy megint parlamenti képviselő lehettem. Egyéni képviselőként jutottam be, Miskolc 1. számú választókerületében. Fontos tartom Magyarországot, hogy magyar vagyok és a magyar értékeket, a keresztény értékeket. Emellett úgy gondolom, hogy európaiak is vagyunk, európai is vagyok, tehát az Európai ügyek bizottságában a helyem. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Mint a bizottság elnöke, én is sok szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait. Számomra elhangzott néhány olyan mondat, ami nagyon fontos lehet, hogy az elkövetkezendő négy évben szakmai, konszenzusos alapon működő bizottság lehetünk.

Ennek a bizottságnak a megalakulásától, 1992-től kezdve a tagja voltam, hol ellenzékben az alelnöke vagy egyszerűen a tagja, kormánypártiként pedig a bizottság elnöke. Egy konszenzusos bizottság voltunk. Voltak vitáink, de például a külföldi megjelenéseink alapján az ország határozott képviselete voltunk európai uniós ügyekben; és amilyen viták voltak, azok ide tartoznak a bizottságra, és nem esetleg a külföldi delegációkra. Én annak idején Habsburg Ottótól tanultam az ilyen viselkedést, hogy a viták itthonra tartoznak, egymás között ez egy természetes dolog.

Én úgy hiszem, elhangzott a szakmai együttműködés is, tehát az Európai Unió egy szakma. Minden képviselőtársam az esetleges megszólalásával ez ügyben önmagát minősíti természetesen. Lehetnek különböző politikai állásfoglalásaink, de azért a feladatunk, amit leírtunk a főtanácsadó úrral együtt, amit olvashattak képviselőtársaim, az eddigi működésünket tekintetbe véve is azt mutatja, hogy valóban kiemelt bizottság vagyunk, holott sokan ezt nem is tudják, de az elkövetkezendő időszakban is ezt a fajta szakmai együttműködést kérem az ellenzéki és a kormánypárti képviselőktől.

Én a hetedik ciklusomat kezdem el, az egyik legöregebb képviselője vagyok az Országgyűlésnek. A bizottsági elnöki tisztemet tekintve a negyedik ciklusomat kezdem. Egyetemi tanárként 1995-1998 között a Miskolci Egyetemen létrehoztuk az európai központot és itt az európai integráció tárgyát tanítottam. Tehát én ezt szakmának is tekintem a magam részéről.

Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy bemutassam a bizottság titkárságát! A félemelet 88-90. szobában vagyunk.

Szeretném bemutatni a munkatársakat. Keményné Kasza Mária titkárnő - kérem, Mária, állj föl (*Megtörténik.*) -, ő a mi „anyánk” (*Derűtség.*), ő segít minden kérdés megoldásában.

Dr. Juhász László főosztályvezető-helyettes, titkárságvezető, nagyon régóta, 20 éve már a bizottságunk mellett dolgozik. Szeretném megköszönni az ő munkáját is.

Dr. Tamás Csaba Gergely szakmai tanácsadónk.

Nyilas Dániel a jövő generációját képviseli mint munkatárs.

Szeretném jelezni, hogy eredetileg nem ez a bizottsági termünk, pontosabban eredetileg ez volt, de aztán a 2014-es választások után összehozták a bizottságunk, hiszen előtte nagy létszámú bizottság voltunk, de aztán 9 taggal egy kisebb terem is megfelelt. A főemelet 66. a mi bizottsági termünk, de egyes kiemelt ügyek tárgyalására máshol is sor kerülhet, például egy miniszteri meghallgatásnál sokszor több a résztvevő, mint a bizottsági tag, ezért választjuk a régi bizottsági termünket. Amúgy 2014-ig ez a terem volt az Európai ügyek bizottságának a tárgyalója.

Tisztelt Bizottság! Mivel a következő meghallgatás 11 óra 30 perckor kezdődik, kérem képviselőtársaimat, hogy jöjjenek vissza, reméljük az is szépen le fog zajlani, mint általában véve a bizottsági ülések. Össze szoktam hasonlítani a Külügyi bizottsággal, ahol bizony hosszúra nyúlt bizottsági ülések vannak. Én megtanultam az Európai Parlamentben, még anno az Európa Tanácsban, hogy aki 5-10 percben nem tudja magát kifejezni, az ne is beszéljen sokat, mert sok beszédnek sok az alja. Szeretném hangsúlyozni, hogy mi szakbizottság vagyunk, és azt elfelejtetem mondani, hogy a különböző miniszteri meghallgatásoknál természetesen mindent lehet kérdezni, de a mi szakmai portfóliónk az európai jog, az Európai Bizottság, az ezzel összefüggő kérdéseket próbáljuk meg fölteni. Köszönöm szépen, képviselőtársaim. Most 11.30-ig szünetet rendelék el.

(Szünet: 10.32 - 11.31)

Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

ELNÖK: Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága folytatja a reggel megkezdett ülését.

Engedjék meg, hogy tisztelettel és szeretettel köszöntsem Gulyás Gergely miniszterjelölt urat, úgyszintén Takács Szabolcs államtitkár urat és Varga Judit államtitkár-asszonyt. Számunkra, az Európai ügyek bizottsága számára is fontos ez a mai meghallgatás, nemcsak a jelölt úrnak.

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. §-a (2) bekezdése alapján tehát folytatjuk a 4. napirendi pont tárgyalásával az ülésünket, dr. Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása következik.

Az elnök felvezetője

Tisztelt Bizottság! Az Európai ügyek bizottsága az elmúlt időszakban is rendkívül szoros együttműködést alakított ki a Miniszterelnökséggel, amelynek keretében működik az európai uniós államtitkárság. Gyakran hívtuk üléseinkre a tárca képviselőjét, a soros tanácsi elnökség prioritásai, vagy éppen a brexit, az uniós költségvetés, illetve az Európai Unió jövője témakörben. És valóban kialakult egy szoros együttműködés az egyeztetési eljárás vagy például a szubszidiaritásvizsgálat tekintetében.

Úgy szoktam aposztrofálni Takács Szabolcs államtitkár urat, hogy bizottságunk tiszteletbeli tagja, hiszen nagyon-nagyon sok ülésen vett részt, és mindig készséges volt abban is, hogy az államtitkárság különböző anyagokkal segítette a bizottságunk munkáját.

Tisztelt Miniszterjelölt Úr! A bizottságunk eljárási szabályai szerint a miniszteri meghallgatásnál elsőként megadom a szót a miniszterjelölt úrnak. Kérem, hogy tartsa meg rövid exozéját! Utána megnyitom a vitát, összegyűjtjük a kérdéseket. Aztán visszaadom a szót a válaszadás lehetőségére a miniszterjelölt úrnak. Ha van még kérdés, akkor ezeket a második körre szoktuk hagyni, amely után szintén visszaadom a szót a miniszterjelölt úrnak, majd pedig nyílt szavazással döntünk.

Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Átadom a szót, tessék parancsolni!

Gulyás Gergely exozéja

GULYÁS GERGELY miniszterjelölt: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az Európai ügyek bizottságának szerintem ezt követően is kulcsszerepe kell hogy maradjon az európai uniós politika alakításában és figyelemmel kísérésében. Én mind parlamenti alelnökként, mind országgyűlési képviselőként is azt szorgalmaztam, hogy már csak azért is szükséges a jelenlegi lisszaboni szerződésben rögzített parlamenti jogkörök mélyebb gyakorlása, mert valójában az a szubszidiaritásvizsgálat, amelyre a lisszaboni szerződés lehetőséget biztosít, akkor és úgy használható csak ki az egyes tagállamok érdekében, ha a parlamenteknek megfelelő szakmai apparátus és megfelelő politikai döntéshozatal áll a rendelkezésére. És ehhez az európai uniós bizottság kompetenciája, aktivitása nélkülözhetetlen.

Éppen ezért képviseli a magyar kormány azt az álláspontot, hogy a sárga lapos eljárás mellett, ami egy komoly előrelépés és a lisszaboni szerződés egyik fontos és hasznos újítása volt, érdemes lenne egy piros lapos eljárást is bevezetni, hogy meghatározott számú parlamentek tiltakozása esetén ne csupán egy indokolt véleményadásra legyen köteles a Bizottság, hanem megállítható legyen a jogalkotás.

Számtalan aktuális ügy van az Európai Unióban, amelyekre röviden szeretnék majd kitérni, de még ezt megelőzően általánosságban szeretnék néhány mondatot elmondani, már csak azért is, mert az Európai Unióval kapcsolatos politikai viták leginkább az általánosság szintjén szoktak mozogni.

Tehát a rendszerváltozás óta Magyarországon a politika elit egyetértett abban, hogy az országnak az uniós tagság érdeke, és az európai uniós csatlakozás után pedig ez a konszenzus fennmaradt, még akkor is, ha egyesek újra és újra meg szokták kérdőjelezni. Nyilván itt a Jobbik egy külön vonalat vitt, akik az európai uniós tagságot a nemzeti érdekekkel összeegyeztethetetlennek gondolták. Ez ugyan a párt alapdokumentumaiban ma is benne van, de én azt látom egyes megnyilatkozásokból, hogy ma már ezt a Jobbik sem gondolja így.

Ha ez így van, akkor még azt is mondhatjuk, hogy e tekintetben egy nemzeti konszenzus van, lenne vagy jött volna létre a magyar politikában, hogy az európai uniós tagság természetesen előnyökkel és hátrányokkal is jár, de az előnyök meghaladják a hátrányokat, éppen ezért a nemzeti érdek a tagság fenntartása, ahogyan helyes

célkitűzése volt a magyar politikai elitnek a rendszerváltozást követően, hogy az európai uniós csatlakozást célként tűzte ki. Ne felejtsük el, amikor Antall József kormányt alakított 1990 májusában, akkor már a kormány nyilatkozatában az volt a négy szempontból az egyik, hogy európai kormány is kíván lenni a magyar kormány, még hozzá abban az értelemben, hogy az uniós szervezeti integráció mielőbbi megvalósítását tartja fontosnak.

Tehát azt szeretném egyértelművé tenni, hogy a magyar kormány eddig is és ezt követően is az európai uniós tagságot a nemzeti érdekekkel összeegyeztethetőnek; sőt, a nemzeti érdekekkel azonosnak tekinti, ami nem jelenti azt, hogy az Európai Unióban ne történne nagyon sok minden, amivel nem értünk egyet; ami nem jelenti azt, hogy az európai uniós tagság melletti kiállás ne engedné meg az éles kritikát az Európai Unió intézményrendszerével, működésével vagy válságkezelésével kapcsolatban.

Tehát ezt a különbségtételt, még akkor is, ha a politika különösen egy kampányidőszakban leegyszerűsítő, a jövőben is érdemes megtenni, és szerintem közös érdekünk, hogy megérteni is mindenki számára legyen lehetséges.

Számtalan olyan kérdés van az Európai Unió előtt, ami meg fogja határozni Magyarországot következő 10 évét, elsősorban nyilván ilyen a migráció ügyében folytatott vita, ami talán nem is csupán 10 évre, hanem ennél is hosszabb időre, évtizedekre határozza meg Magyarország jövőjét. Ismerjük azt a soros elnökségi előterjesztést, amely a relokációt tűzi ki célul, tehát amely a kötelező kvóták bevezetése mellett foglal állást.

Azt is ismerjük, hogy nincs konszenzus a kérdésben. A magyar kormány semmiféleképpen nem fogja elfogadni a kötelező betelepítési kvótákat. Úgy gondoljuk, hogy a lisszaboni szerződést kell betartani.

Számunkra a lisszaboni szerződés megfelelő keret a nemzeti érdekérvényesítéshez, és a lisszaboni szerződés világosan rögzíti azt, hogy a migráció tagállami hatáskörben van. Ezért e tekintetben a magyar választópolgárok, a közvetett demokrácia szabályai szerint pedig a Magyar Országgyűlés képviselőin kívül más az ügyben döntést nem hozhat.

Azt tudjuk, hogy a magyar választópolgárok ebben a kérdésben több alkalommal egyértelmű és világos döntést hoztak. A magyar kormány úgy érzi, hogy kötelessége ennek a döntésnek megfelelően a nemzeti érdekképviseletet ellátni.

Ettől függetlenül a jelenlegi tervek szerint a június 28-29-ei állam- és kormányfői csúcs egyik napirendi pontja lehet a relokációs migrációs kvóta elfogadása, de Magyarország és egyébként a visegrádi államok ebben az esetben vétót fognak emelni, tehát konszenzus nem tud az ügyben létrejönni.

Alapvetően is az a kormány álláspontja a kérdésben, hogy egy demokráciaproblémával is szemben állunk. 2014-ben, amikor a jelenleg hivatalban lévő Európai Parlamentet megválasztották a magyar és az európai választópolgárok, akkor ez a kérdés, a migráció kérdése még nem volt a politika homlokterében sehol Európában, ezért aztán demokratikus döntést egy olyan testület tud hozni, amelyet már a válságot követően választanak meg. Tehát a magyar kormány álláspontja egy alapvetően demokratikus, a népakaraton nyugvó álláspont. Várjuk meg a 2019-es európai parlamenti választást, és azt követően meglátjuk, hogy az európai polgárok ebben a kérdésben miként foglalnak állást. Ráadásul azt reméljük, hogy a választási kampányban ezek az egymással szemben álló álláspontok megütközhetnek, és akkor látni fogjuk, hogy milyen támogatottsága van a bevándorlaspárti balliberális oldalnak, és milyen támogatottsága azoknak a pártoknak, amelyek elutasítják a bevándorlás kérdését. Tehát szeretnénk, ha nem egy antidemokratikus döntés születne, hanem a demokrácia alapvető szabályai szerint a következő Európai Parlament, amelyet már

ennek a témának az ismeretében, sőt szerintem e téma által meghatározottan fognak az európai választópolgárok megválasztani.

Szintén nagyon fontos kérdés az Európai Unió következő hétéves költségvetése. Itt van egy eljárási kérdés - mikor és hogyan fogadjuk el a költségvetést -, és nyilván vannak még ennél is fontosabb tartalmi kérdések. Mégis az eljárással kezdeném. A magyar kormány pozíciója maximálisan nyitott volt az eljárási kérdésekben, tehát mi eddig is azt hangoztattuk és ezután is nyitottak vagyunk erre, hogy itt is jobb lenne ugyan az új Európai Parlament megválasztását követően végső döntést hozni, de ha a tagállamok többsége ezt nem így gondolja, akkor nyitottak vagyunk arra - miután ez az ügy viszont egy rendes ügy, nem egy 2014-es választások óta előállt politikai kérdés -, hogy ha konszenzusra tudunk jutni, hiszen a költségvetést teljes konszenzussal kell elfogadni, akkor önmagában ezért az európai parlamenti választásokat nem kell megvárni, de csak abban az esetben, ha még ez az Európai Parlament dönt és jóváhagyja a költségvetést. Mert annak nincs értelme, hogy most a 28 tagállam nagy nehézségek árán konszenzusra jut, majd ezt követően az Európai Parlament nem fogadja el most, a következő Európai Parlament mandátuma pedig nyilván ma a politikai megosztás szempontjából egyikünk előtt sem ismert. Tehát valószínű és praktikus lenne, ha ez a kérdés is 2019 őszére kerülne, de mi nyitottak vagyunk arra, hogy erről tárgyaljunk és legalábbis döntésközeli helyzetbe kerülhessenek az állam- és kormányfők az európai parlamenti választások időszakára.

Nyilvánvaló, hogy a brexitnek költségvetési hatása is van, hiszen Európa második legerősebb állama - gazdasági értelemben második legerősebb állama - távozik a Közösségből. Ennek pedig az a következménye, hogy vagy kevesebb pénz lesz az Unió költségvetésében, vagy növeljük a befizetéseket. Ha kevesebb pénz van az Unió költségvetésében, akkor kevesebb pénz jut azokra a kulcsfontosságú területekre - értem ez alatt döntően a kohéziós és az agrártámogatásokat -, amelyek Magyarország szempontjából meghatározóak és fontosak. Mi azt mondjuk, hogy éppen ezért nyitottak vagyunk a befizetések arányos növelésére. Tizen-egynéhány, 12-13 százaléka esik ki a költségvetésnek a brexittel, mi nyitottak vagyunk arra, hogy ezt pótoljuk abban az esetben, ha ezzel elérhető, hogy az agrártámogatások, illetve a kohéziós támogatások ne csökkenjenek a költségvetésben. Ez a magyar pozíció legfontosabb eleme. Az első tervezett javaslat nem ebben a szellemben született.

Azt is szeretném, a magyar politikai vitákat ismerve, hallgatva és időnként részt is véve ezekben, egyértelművé tenni, hogy a kohéziós támogatásokat nem valamilyen könyöradománynak tekintjük, általánosságban nem javasolnám ezt a szemléletet senkinek sem, még a balliberális pártoknak sem. A helyzet az, hogy Magyarországot megilletik ezek a támogatások, tagdíjat fizetünk, lemondunk a vámbevételek jelentős részéről, megnyitottuk a piacainkat a nyilvánvalóan fejlettebb technológiával és nagyobb tőkeerővel rendelkező nyugat-európai gazdasági társaságok előtt, ráadásul - mint éppen Oettinger biztos nyilatkozatából tudjuk - ezeknek a támogatásoknak 70 százalék közeli arányban haszonélvezői egyébként a régebbi európai uniós tagállamok is. Tehát mi úgy gondoljuk, hogy ez egy win-win szituáció, ebben az értelemben pedig ezen változtatni nem szükséges, ráadásul mind a kohéziós, mind az agrárpolitika kiemelt szerepét a lisszaboni szerződés is hangsúlyozza.

A brexit kapcsán azt szeretnénk - mint harmadik fontos aktuális téma -, ha két év alatt, tehát 2019. március 29-ig a megállapodás mindkét oldali ratifikációval megtörténhetne, és azt reméljük, hogy ha erre sor kerül, akkor utána egy átmeneti időszakban a kereskedelmi megállapodás is létrejöhet Nagy-Britanniával. Semmiféleképpen nem gondoljuk úgy, hogy a brit választók demokratikus döntése miatt az Egyesült Királyságot érdemes lenne megbüntetni; voltak és vannak is ilyen hangok a Bizottságon belül. Magyarország úgy gondolja, hogy fair brexitre van szükség,

korrekt tárgyalásokat kell folytatni, amelyek mind az Egyesült Királyság, mind Európa érdekében állnak, és akkor ezzel 2020. december 31-ig az a kereskedelmi megállapodás létrejöhet, amely az átmeneti időszak után szabályozhatja az Egyesült Királyságnak az Európai Unióval fennálló viszonyát. Magyarország egy ilyen kölcsönösen előnyös megállapodás létrejöttében érdekelt.

Röviden ennyit szerettem volna elmondani, és ha vannak kérdések, és tudok, örömmel válaszolok.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Bizottság! Megnyitom a vitát. Alkalmuk van a képviselőknek véleményt megfogalmazni, kérdezni miniszter urat. Én arra kérem képviselőtársaimat, persze bármit lehet kérdezni a miniszter úrtól, de most az Európai ügyek bizottságában vagyunk, tehát a mi portfóliónk az európai ügyek, erre próbáljanak fókuszálni. Szokás szerint először az alelnököknek adom meg a szót, utána pedig egy kormánypárti és egy ellenzéki képviselő szokta egymást követni. Először megadom a szót Bana alelnök úrnak. Tessék parancsolni!

Kérdések, vélemények

BANA TIBOR (Jobbik); a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Bizottság! Pozitív felütéssel kezdeném a piros lapos eljárással összefüggésben, hiszen az elmúlt évek során a bizottság alelnökeként magam is a COSAC-üléseken számtalan alkalommal emeltem fel a szavam ennek a szükségessége mellett, és azt gondolom, hogy fontos az, hogy a kormány is egyértelműen állást foglaljon ebben az ügyben, hiszen a tagállami parlamentek mozgásterét mindenképpen növelni kell. Ez feltétlenül a nemzetek Európája megteremtésének irányába ható lépés lehet.

Itt akkor rá is térnék a válaszomra, hiszen miniszterjelölt úr utalt arra, hogy a Jobbik alapdokumentumaiban az szerepel, hogy az Európai Uniót ellentétesnek tartjuk a magyar érdekekkel. Szeretném azt aláhúzni, hogy annak idején a csatlakozást megelőzően mi azt mondtuk, hogy jobb feltételeket kellett volna kihárcolnunk, és az akkori kampányban ezt az álláspontot képviseltük, viszont mindig is egyértelmű volt a véleményünk a tekintetben, hogy az Európai Unión belül kell megpróbálni a nemzeti érdekeket a lehető legteljesebben érvényesíteni. Tehát most is, hogy a brexitet követően egy olyan helyzet alakult ki, hogy a Közösség jövője kapcsán komoly viták zajlanak, egyértelmű, hogy nekünk állást kell foglalnunk a nemzetállamok szerepének erősítése vagy adott esetben a piros lapos eljárással és egyéb ügyekkel összefüggésben a tagállami parlamentek súlyának növelése mellett. A továbbiakban is ezt fogjuk képviselni. Vagy - hogy egy másik példát is hozzak -: Trócsányi miniszterjelölt úr meghallgatásán előjött a Minority SafePack ügye, és fontosnak tartom aláhúzni, hogy szintén a kezdetektől képviseljük azt európai parlamenti szinten és különböző nemzetközi szervezetekben mi, jobbikosok, hogy az őshonos kisebbségek jogait erősíteni kell az Unión belül. Sajnos az látszott az elmúlt évek során, és továbbra is ez a helyzet, én úgy értékelem, hogy elutasító ebből a szempontból akár az Európai Bizottság, akár összességében az EP-képviselők jelentős része.

Viszont most egy új helyzet állt elő, és én bízom benne, hogy ezen fogunk tudni változtatni akár már most, akár a következő EP-választásokat követően. Tehát a Közösség jövőjét meghatározó ügyekben továbbra is határozottan és egyértelműen fogunk mi is állást foglalni.

Ugyanúgy, ahogy az első miniszterjelölti meghallgatáson, most is elő szeretném hozni a Sargentini-jelentés ügyét. Kérem miniszterjelölt urat, hogy ezzel kapcsolatban ossza meg álláspontját velünk, hogy a bíróságok függetlenségének vonatkozásában, a

jogállamiság kérdésében hogyan látja hazánk jelenlegi helyzetét, már csak azért is, mert nagyon fontos, hogy beszéljünk a következő hétéves tervezési ciklusról, viszont uniós pénzek megvonása is felmerült mint lehetőség, ha egyes tagállamokban azt tapasztalja az Unió, hogy a jogállamiság csorbát szenved. Ezt nem szabad hagyni. Nyilván az lenne a megoldás, ha visszafordulna a kormány az eddigi úton, és a demokrácia csorbításának iránya helyett a demokrácia erősítése irányába történének lépések.

S ha már a következő hétéves ciklusnál tartunk, akkor az is kérdésem lenne a miniszterjelölt úrhoz, hogy kialakultak-e már valamiféle prioritások ezzel kapcsolatban. Nyilván első körben nagyon fontos - és erről tett is említést -, hogy megvizsgáljuk, hogy mik a lehetőségek. A közös agrárpolitika forrásai, kohéziós források szűkülni fognak jelen állás szerint, ez egyrészt adódik a brexitből, és más okai is vannak, de azért itt is van még lehetőség, tehát első körben az a kormány feladata, hogy itt a lehető legjobb pozíciót tudjuk kiharcolni. Viszont nyilván érdemes már előre gondolkodni abból a szempontból, hogy mondjuk, a kis- és középvállalkozások szerepének erősítését, a kutatás-fejlesztés középpontba állítását milyen módon lehet megjeleníteni majd a következő tervezési időszakban, mert sajnos most az volt a jellemző, hogy a kiemelt projektek futottak a leggyorsabban. Nyilván ez egy szűk haveri kör számára nyújtott segítséget, és a másik oldalról pedig a magyar kisvállalkozások fuldokoltak a bürokrácia mocsarában, a korrupció vonatkozásában tehát sajnos jól teljesítettünk az elmúlt években is.

Viszont a magyar KKV-szektor erősítése érdemben nem történt meg a mostani tervezési ciklusban sem. Fontos lenne tehát az, hogy majd a jövőben, 2021-2027 között lépések történhessenek érdemben ebbe az irányba.

Azt szeretném még kérni, hogy a bizottság kapjon majd folyamatos tájékoztatást arról, hogyan is állunk e tekintetben. Itt megemlíteném szintén pozitívként, hogy az előző parlamenti ciklusban volt arra lehetőségünk, hogy félévente, évente vitanapokon fejthessük ki a véleményünket, a plenáris ülésen is egyébként, voltak bizottsági szintű beszámolók is az uniós források felhasználása vonatkozásában. Azt kérem, hogy ez ne változzon, sőt, ezt az eddigieknél is gyakrabban kellene ezt megtenni, hogy érdemben mindannyian kifejtessünk a véleményünket ebben a tekintetben, például hogy milyen módon lenne érdemes összeállítani majd a következő tervezési időszak vonatkozásában akár az operatív programokat, akár milyen súlypontokat kellene meghatározni. Úgyhogy azt kérem a miniszterjelölt úrtól, hogy a következő időszakban erre is legyen figyelemmel és tekintettel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következik Tessely alelnök úr.

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Én is tisztelettel köszöntöm a miniszterjelölt urat és kedves munkatársait a kinevezés előtti meghallgatáson, és elsőként két szervezeti típusú kérdéssel szeretnék élni, azt követően pedig két igazán súlyossal.

Mint ahogy előttem ismeretes, a Miniszterelnökségen két államtitkár lesz felelős az európai ügyekért. A szervezeti jellegű első kérdés az lenne, hogy milyen munkamegosztás lesz közöttük, illetve hogy mindezen túl a 2021-ben kezdődő több éves uniós költségvetés tárgyalását ki fogja végezni. A másik szervezeti típusú kérdés: az uniós források felhasználásáért felelős államtitkárság marad-e a Miniszterelnökség keretein belül?

Két súlyozott kérdés. A Dublin III. rendelet módosításával kapcsolatosan látjuk, hogy régóta húzódó viták folynak. Azt is fontosnak tartom és teljesen egyetértek vele, hogy talán az élő rendeletet kellene megpróbálni betartani, és akkor lehetne

következtetéseket levonni, hogy szükséges-e annak a módosítása. De a kötelező kvóta bevezetése tekintetében a júniusi Tanács-ülésem mégis mi az, ami várható?

És a harmadik szintén egy súlyos kérdés. Ismeretes, hogy az osztrák kormány május elején döntött arról, hogy az Ausztriában dolgozó külföldieknek nyújtott családi pótlékot úgynevezett indexálás alá veti, ezzel közel 100 millió eurót kíván megspórolni. Ez az intézkedés azt jelentené az ott dolgozó magyaroknak, hogy 172 ezer forintról 93 ezerre csökkenne ez a támogatás, illetve ez a családi pótlék.

Mit tervezhetünk ebben a kérdésben, hogy tudunk fellépni európai uniós színtereken, hogy ez az igazságtalanság 2019-től, a tervezett hatályba lépéskor ne léphessen hatályba? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Oláh Lajos alelnök úré a szó.

DR. OLÁH LAJOS (DK), a bizottság alelnöke: Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Van-e az EU-n kívül élet? Ön erre válaszolt, hogy mi az ön álláspontja és a kormány álláspontja. Ezt azért is jó volt így hallani, mert az ön elődje, Lázár miniszter úr gyakran szeretett kétértelmű mondatokat mondani, de akár mondhatnám azt, hogy az önök szóvivője is tud kétértelmű mondatokat tenni ebben az ügyben. Tehát ha önnek ez a véleménye és ez a kormány véleménye, akkor fontosnak tartanám azt, hogy akkor mindenki ezt képviselje, és ne legyenek kétértelmű mondatok ebben az ügyben.

Szeretném megkérdezni, hogy látja, mi a Külügyminisztérium feladata az európai ügyek tekintetében? Hiszen nagyon sokszor a külügyminiszter úr képviseli Magyarországot a különböző meghallgatások során. Ennek a bizottságnak sajnos nincs lehetősége arra, hogy őt is meghallgassa, de egyszer jó lenne látni valahogy összefoglalva, hogy kik a fontos szereplők és hogy kinek mi a feladatmegosztása, mert az segítené nemcsak a bizottságnak, hanem mindenki másnak is a munkáját.

Elfogadhatónak tartja-e, kívánja-e gyorsítani a kötelezettségszegési eljárásokkal kapcsolatosan a magyar válaszokat, a magyar reagálást? Legyen szó egyházi ügyről, roma szegregációról vagy a kísérő nélküli kiskorúak őrizetben tartásáról, és még sorolhatnám tovább. Önmagában az, hogy az ügyek nagyon sokáig folyamatban vannak, azt gondolom, egyfajta bizonytalanságot is jelent.

A bevándorlaspárti baloldal - ezt a vitát nem nyitnám ki, mert nem szeretnék akkor arról beszélni, hogy az Európai Néppárt legjelentősebb tagja, annak a vezetője, Angela Merkel mióta az európai baloldal képviselője, de egy másik alkalommal, amikor több idő lesz rá, akkor erről biztosan hosszasan lehet beszélni.

Nagyon örülnék, ha a miniszter úr a kormányzati nyilvánosságot úgy általában szívügyének tekintené, hiszen az elmúlt időszakban gyakran nagyon nehezen lehetett különböző adatokat megkapni, kiperelni, többszörösen kiperelt adatokat, és utána hirtelen attól az intézménytől, ahol voltak, átkerültek másik intézményhez. Szeretném, ha kormányzati szemléletváltás lenne ebben a történetben és ha a nyilvánosság felé lenne egyfajta nyitás.

Kérdezem a miniszterjelölt urat, tudja-e esetleg azt támogatni, hogy minden OLAF-jelentés automatikusan nyilvános legyen, amikor Magyarország megkapja? Ne merüljenek fel kérdések, hogy ki rejtegeti, mi van benne, hogy van benne. Ezt automatikussá lehetne tenni és szerintem mindenkinek csak az előnyére válna.

Kérdezem a miniszterjelölt urat, hogy elégedett-e a mostani EU-s pályázati rendszerrel, kíván-e hozzányúlni ehhez a történethez? Kíván-e módosítani? Hiszen azért ennek a történetében többször voltak problémák.

Kíván-e tenni az ellen bármit, hogy az uniós jelentések szerint kirívóan magas az egyszereplős közbeszerzések aránya Magyarországon? Ebben kíván-e akár jogi eszközökkel is élni, hogy ez egy picit másként legyen?

Beszélt a brexitről. Az előző meghallgatás során is felmerült, és mondott egy dátumot, ami a jövő év tavasza, ha jól értettem. Nagyon fontosnak tartanám, hogy egyfajta technikai előkészítés történjen, mert 200 ezer magyar lakik ott. Valószínű, hogy nagyon jelentős jogsegély-támogatást kell nekik biztosítani, és itt bejöhetne a Külügyminisztérium, ez a követség felfejlesztését, sok egyéb háttérmunkát igényelne. Kérem, hogy ezt külön gondolják végig kormányzati szempontból, hogy annak a 200 ezer embernek milyen típusú segítséget tud nyújtani a kormányzat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csöbör képviselő asszonyé a szó.

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Hála istennek, hogy vannak alelnökeink, mert szinte minden kérdést feltesznek.

Nekem is főleg a Miniszterelnökségen működő európai ügyekért felelős államtitkárokkal és a munkamegosztásukkal kapcsolatosan lett volna kérdésem, de nyilván fogunk rá választ kapni. Én szeretnék először is gratulálni a miniszterjelöltséghez, és biztos vagyok benne, hogy ezúton is a legjobb kezekbe fog kerülni a Miniszterelnökség, és előre is sikeres és jó munkát kívánok önnek és az államtitkárainak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következik Ungár Péter képviselő úr, tessék parancsolni!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Kicsit más hangulatban, mint a képviselő asszony, de akkor én is pár kérdést intéznék a miniszterjelölt úrhoz.

Az első az, ön azt nyilatkozta korábban egy interjúban - és ez azért is érdekes, mert most megtudhattuk, hogy részletesen mi az álláspontja hazánk európai uniós tagságáról -, hogy az Európai Parlament az EU intézményeinek állatorvosi lova, ahol a deviancia kerül többségbe. Az lenne a konkrét kérdésem, hogy akkor az Európai Néppárt melyik tagjai deviánsak? Illetve, ha a deviancia kerül többségbe, akkor meg tudná-e mondani, hogy az Európai Néppárt mennyire érintett ebben a devianciában, ami többségbe került? És mivel tudom, hogy ön intímen érintett és kapcsolatban áll a német néppárti tagpárttal, gondolom, hogy onnan is vannak páran, már csak a számszaki adatok miatt, akik a deviáns többség részei.

Ezt a kérdést feltettem korábban az igazságügyminiszter-jelölt úrnak is, ő nem adott rá konkrét választ. Hátha itt ez megtörténik, hogy létre fog jönni a Miniszterelnöki Kormányiroda, aminek szintén lesz EU-s ügyekkel kapcsolatos dolga. Az lenne a kérdésem, hogy önök között, tehát a két szerv között, a Miniszterelnökség és a Miniszterelnöki Kormányiroda között pontosan mi lesz a feladatmegosztás e tekintetben.

Továbbá szeretném azt jelezni - ennek bizonyára tudatában vannak -, hogy az Európai Bizottság pert fog indítani Magyarország ellen, mert egy 2008-ban indult kötelezettségszegési eljárást a légszennyezettség mértékéről nem tudtunk továbbra sem teljesíteni. Készül-e bármit tenni a Miniszterelnökség ez ügyben, vagy azt gondolja, hogy az rendben van; hogy Magyarországon légszennyezettség tekintetében rosszabb a helyzet, mint az Európai Unió szinte bármelyik tagállamában, kivéve Bulgáriát?

Önnek is föl szeretném tenni azt a kérdést, ami az alma materemre vonatkozik, ami a CEU. Azt írták a Sargentini-jelentésre írt válaszukban, hogy az amerikai Bard College-ba fog elmenni egy delegáció, és ott megvizsgálja, hogy a CEU-campus jelen van vagy nem, és ez alapján fogják kialakítani, hogy milyen következő lépéseket tesznek. Akkor öntől is megkérdezném, hogy el tudná-e mondani, hogy ha ez a campus

ott a manifeszt valóságban létezik, akkor mi történik, illetve, ha nem létezik, akkor mi történik. A rektor úr mai nyilatkozata alapján gondolja-e azt, hogy a kormányzat a CEU-val kapcsolatos bizonytalanságot egy idő után rendezni fogja és utat enged a tanszabadságnak?

Az imént megjelent a hír arról, hogy GRECO-jelentés született Magyarország korrupciós kockázatáról. Erre Csárdi Antal képviselőtársam betekintést kér. Nem gondolja esetleg, hogy Magyarországnak ezt nyilvánosságra kellene hoznia? Vagy egy korábbi képviselőtársamhoz kapcsolódva: ha már a nyilvánosság ilyen fontos a magyar kormányban, akkor esetleg abba, hogy Magyarországon milyen korrupciós kockázatok vannak, ennek a jelentésnek az üdvén betekinthezünk-e? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki kérdezni. *(Nincs jelzés.)* Nem látok ilyet.

Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Egy nagyon rövid kérdést engedjen meg! Már korábban képviselőtársaim érintették a brexitet. Bizottságunk elmúlt másfél-két éves működése alatt nagyon sokszor tárgyaltunk a brexitről, többször meghívtuk a brit nagykövetet és mellé természetesen a kormány képviselőjét, hiszen ez nemcsak a kint élő honfitársainkat érinti, hanem az egész Európai Uniót érinti, és bizony az elkövetkezendő hétéves költségvetést is, mert közel 10-12 milliárdos lyukat eredményez a következő európai uniós költségvetésben a britek távozása.

Nekem úgy tűnik, hogy az EU 27 és az Egyesült Királyság jövőbeni kapcsolatrendszerére tekintetében jelenleg megrekedtek a tárgyalások. Kérdezem miniszterjelölt urat, mivel van egy határidő: mire lehet elég a jövő március végéig hátralévő időszak? Valóban sikerül-e dűlőre jutni, vagy esetleg meghosszabbodik az a határidő? Hiszen súlyos kérdések még nem kerültek napirendre, pontosabban nem volt róla megállapodás.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vitát lezárom. Visszaadom a szót Gulyás Gergely miniszterjelölt úrnak, és ha szükséges, természetesen az államtitkárok is nyugodtan elmondhatják a véleményüket. Tessék parancsolni!

Gulyás Gergely válasza

GULYÁS GERGELY miniszterjelölt: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen az érdeklődést és a kérdéseket. Mindenekelőtt azt az udvariasságomat kell jóvátennem, hogy nem az államtitkárok bemutatásával kezdtem a meghallgatást. Takács Szabolcs államtitkár urat a bizottság régóta ismeri, hiszen eddig is államtitkári tisztséget töltött be a minisztériumon belül. Varga Judit államtitkár asszonyt pedig a bizottság meg fogja ismerni, és úgy gondolom, hogy ezáltal nem egy, hanem két partnere lesz a bizottságnak is.

Ami a hatáskörmegosztást illeti: az európai uniós stratégia tartozik Takács Szabolcs államtitkár úrhoz, az európai uniós külkapcsolatok pedig az államtitkár asszonyhoz. Nyilván itt lesznek átfedések, de az ő munkájuk és a jó együttműködés megfelelőformán biztosított. A kormány nagyobb szerepet kíván szánni az európai uniós ügyeknek, mint eddig, ezt mutatja az is, hogy havonta lesznek tematikus európai uniós kormányülések, tehát havi rendszerességgel a kormány az Európai Unió ügyeit át fogja tekinteni, és látjuk azokat az ügyeket, amikből egy-egy is elég lenne ahhoz, hogy akár minisztérium foglalkozzon vele, gondolok itt a migráció ügyére, a hétéves költségvetés ügyére, a brexit ügyére. Tehát ilyen értelemben egyáltalán nem tartom eltúlzottnak ezt a szerkezeti változást, sőt helyesnek és az ország érdekeivel összhangban állónak tartom.

Bana alelnök úr kérdezett az óshonos kisebbségekkel kapcsolatosan, illetve említette a Minority SafePack kezdeményezést. Én azt szintén egy közös nemzeti

sikernek tartom, hogy sikerült több mint egymillió aláírást összegyűjteni az őshonos kisebbségek jogainak, nyelvhasználatának, kultúrájának megőrzése érdekében kezdeményezett akció során. Annak is örülök, hogy valamennyi parlamenti frakcióval rendelkező vagy eddig parlamenti frakcióval rendelkező párt ezt a kezdeményezést támogatta, hiszen a MAÉRT-on ötpárti konszenzus született ebben a kérdésben. Hogy ez a Bizottságra, illetve az Európai Parlamentre - hiszen az Európai Parlamentnek kell tárgyalnia a kérdéstről - milyen hatással lesz, ezzel kapcsolatosan nekem vannak kétségeim, mert számtalan kisebbség sorsa érdekli a Bizottságot, de eddig az őshonos nemzeti kisebbségek nem tartoztak a privilegizált kisebbségek közé. Nagyon szép lenne, ha ez megváltozna. Nekünk ezért kell szerintem párthatárookra való tekintet nélkül küzdeni. Meglátjuk, hogy ez mire lesz elegendő.

A Sargentini-jelentéssel kapcsolatosan azt tudom mondani, hogy túl azokon a minősítéseken, amiket szívesen megtennék, de nem akarom a bizottság ülését egy bizonyos szint alá vinni - márpedig a korrekt és pontos minősítésekhez ezt kellene tenni, ezért ezt kihagyom -, inkább arra szeretném csak fölhívni a figyelmet, hogy az Európai Unió intézményeinek, különösen az Európai Parlamentnek azt el kell dönteni, hogy az uniós jogkövetést értéknek tekinti vagy sem.

Az elmúlt évek alapján azt látjuk - és ilyen szempontból is a deviancia megjelenítő helye az Európai Parlament -, hogy sajnós az, hogy egyébként az Európai Unióban valaki korrekt tárgyalásokat folytat, ezeket a témákat egyébként, ahol az Európai Unió kifogásokat támaszt vagy kötelezettségszegési eljárást indít, lezárja, ha ezt utána az európai intézmények nem tartják tiszteletben, akkor nincs értelme a Bizottsággal tárgyalni. Tehát itt olyan ügyek említetnek fel, amelyeket Magyarország a Bizottsággal való tárgyalás során ezelőtt 6-7 évvel lezárt, és a Bizottságnak a közösségi joggal összhangban állásra vonatkozó pecsétje ezeken az ügyeken rajta van, például az igazságszolgáltatás kérdése ilyen, a médiatörvény kérdése ilyen.

Tehát, ha egyszer azokban az ügyekben nem számíthattunk arra, hogy az Európai Parlament és az európai intézmények egy, a Bizottság által elfogadott egyezség keretében létrejött törvénymódosítást megfelelőnek tart, akkor ezzel az Európai Uniót szét lehet verni, mert onnantól kezdve nincs értelme az európai intézményekkel kompromisszumra jutni. Tehát az a véleményem továbbra is, amit már egyébként a nyilvánosság előtt elmondtam, hogy Sargentini és a hozzá hasonló európai parlamenti képviselők az Európai Közösség sírásói, rendkívül káros az a tevékenység, amelyet ők az Európai Parlamentben végeznek az Európai Közösség egésze szempontjából.

Éppen ezért azt a vitát, ami szerintem végtelenségig folytatható, és nem is hiszem, hogy le fogjuk zárni, hogy a magyar demokrácia csorbult-e bármilyen mértékben, ezt egy megjegyzésen túlmenően nem nyitnám ki, ez az egy megjegyzés csupán annyi, hogy számtalan olyan területet fel lehet sorolni, ahol kifejezetten bővültek ellenőrző, alkotmányos intézményeknek a hatáskörei, és éppen ezért ez a vita eddig is a politikai meggyőződés alapján állt a magyar belpolitikában is, az európaiban meg különösen, és semmilyen tekintetben nem volt tisztelettel azokra a tényekre, amelyeket egyébként, ha valaki a jogszabályokat vagy mondjuk, a magyar Alaptörvényt elolvassa, akkor irányadónak is tekinthetne akár.

Ami a költségvetést illeti: én nem állapítanám meg tényként, hogy szűkülni fognak a kohéziós és agrártámogatások. Van egy javaslat. E szerint a javaslat szerint szűkülnének. Vannak más javaslatok. Magyarország például azt mondja, hogy természetesen azt a helyzetet értjük, hogy a brexit folytán vannak kieső költségek, de mi azt mondjuk, hogy mi hajlandóak vagyunk arányosan a befizetéseinket növelni, ha erre minden más tagállam hajlandó, akkor tudunk egy ugyanakkora tortát szeletelni, és akkor nincs ok arra, hogy ezekre a területekre kisebb szelet essen, mint amekkora a most folyamatban lévő hétéves költségvetési időszakban esett.

Tehát mi azt reméljük, hogy komoly forráscsökkentés nélkül tudjuk lezárni ezeket a tárgyalásokat. Ráadásul itt alkalmi koalíciók fognak létrejönni, az agrártámogatások csökkentésénél például a franciák és a lengyelek is ugyanazt képviselik, amit mi, és lesznek még más, jelentős tagállamok is. Tehát én úgy gondolom, jó esélyeink vannak arra, hogy egy olyan költségvetésnél, amelyet a végén minden tagállamnak el kell fogadni, vagy a vétőjog minden állam-, illetve kormányfő kezében adott, ott komoly eredményeket érjünk el, és Magyarország számára a következő hétéves költségvetés előremutató legyen.

Egyetértek abban - és a bizottság segítségét is kérem ilyen szempontból -, hogy a kis- és középvállalkozásoknak nagyobb mértékben kell ebből részesedniük. Egész egyszerűen az európai uniós pályázati szabályok nagyobb nehézséget jelentettek eddig is a kis- és közepes vállalkozások számára, mint a nagyobb vállalkozások számára. Ezeknek csak egy csekély részére van Magyarország hatással, de egyetértek azzal, hogy Magyarországnak az az érdeke, hogy a következő 7 éves időszak kifizetéseiből a kis- és közepes vállalkozások az eddiginél nagyobb támogatásban, gazdaságélénkítő juttatásban részesüljenek.

A kutatás-fejlesztésnél azt hiszem, jó a helyzet. Ennek az általunk összességében negatívnak minősített költségvetési javaslatnak az a pozitívuma, hogy majdnem 50 százalékkal növeli a kutatás-fejlesztésre fordítható összegeket. Tehát ilyen értelemben szerintem joggal mondhatjuk, hogy ezt a többletet ott érdemes megőrizni. Nem költött eddig olyan sokat a Bizottság kutatás-fejlesztésre, hogy ne lehetne ezt 50 százalékkal megnövelni, vagy ez szétverné a más területen fennálló pluszforrásokra vonatkozó céljaink elérését, de az biztos, hogy ezt érdemes pozitívként tekinteni.

A bizottság tájékoztatásával kapcsolatosan meg szeretném a minisztérium nyitottságát hangsúlyozni; tehát ezt követően is mind miniszteri, mind államtitkári szinten, ha a bizottság ezt szükségesnek látja, akkor állunk rendelkezésre.

Tessely alelnök úr kérdésére, ami a 7 éves költségvetést és az uniós pénzek felhasználását illeti, azt tudom mondani, és ez részben egy későbbi kérdésre is válasz, hogy Magyarország a jelenleg folyó uniós időszakban nekünk járó pénzek jelentős részét már lekötötte, és jó esélyünk van rá, hogy ahogy legutóbb is sikerült ezt megoldani, most is forrásvesztés nélkül záruljon le a 7 éves időszak. De miután az uniós pénzek felhasználása a Palkovics-féle minisztériumhoz kerül, kisebb kivételek lesznek, a KÖFOP-ba jó lenne, ha maradna a minisztériumok beleszólása, hiszen ott közigazgatási forrásokról van szó, illetve a Széchenyi Programiroda is a minisztérium felügyelete alatt marad. De összességében a kormány céljaként azt tudom mondani, hogy ezeknek a pályázati forrásoknak a maximális kimerítése a kormány célja, függetlenül attól, hogy az uniós pénzfelhasználás jelentős része és hangsúlya a Palkovics miniszter úr által vezetett tárcához kerül.

A Dublin III. rendelettel kapcsolatos júniusi Tanács-ülésre vonatkozó kérdésre azt tudom mondani, hogy mi azt reméljük, hogy nem születik döntés. Tehát ma azt mi nem látjuk, hogy a nagy tagállamok eljutottak volna oda, hogy a kötelező kvótára vonatkozó igényükről lemondjanak. Ha ezt megtennék, akkor mi nyilván nem leszünk a döntés akadályai. Szerintem a legjobb az, ha nem születik döntés, erre viszony komoly esély van. Egész egyszerűen azért, mert olyan mértékben állnak távol az álláspontok, és ebben a magyar álláspont csak egy a sok közül, amely olyan belső válsággal fenyegetné az Európai Uniót egy, a többség által a kisebbségre erőszakolt, jogszerűségében megkérdőjelezhető döntés esetén, ami szerintem még a bevándorlást támogató vagy a bevándorlási kvótákat támogató kormányok számára is veszélyes, vagy ezt ők is így ítélik meg. Tehát szerintem a legjobb döntés az, ha nem születik döntés pillanatnyilag a realitásokból kiindulva.

Ami az osztrák kormány döntését illeti, a külföldieknek nyújtott és így a magyarokat is érintő családtámogatások csökkentésével kapcsolatosan. Mi úgy gondoljuk, hogy ez a diszkrimináció tilalmába ütközik, ugyanolyan munkavállalók egy egységes piacon azok a magyarok, akik ott Ausztriában vállalnak munkát, ezért a munkával együtt járó juttatásokat a nemzeti hovatartozástól függővé tenni nem lehet, ez az Európai Unió és a Közös Piac alapelveivel megy szembe. Úgyhogy Magyarország ezt az álláspontot minden jogorvoslati fórumon érvényesíteni és képviselni fogja.

Ami Oláh képviselő úr kérdéseit illeti. A kormány véleménye az európai uniós tagságról eddig is az volt, amit elmondtam, és ezután is ez lesz. Természetesen mi egy demokratikus és a szólásszabadságot mint egyébként klasszikus liberális értéket előnyben részesítő politikai közösség vagyunk. Tehát az, hogy valakinek egyéni véleménye legyen ebben a kérdésben, szerintem nem tiltható meg, legalábbis nálunk nem. Tehát ez továbbra sem zárható ki, de a kormány véleménye eddigi is az volt, és ezután is az lesz, hogy az európai uniós tagság Magyarország nemzeti érdekében áll.

Ami a külügyminiszter szerepét illeti. Van egy miniszterek tanácsa az Európai Unióban, ilyen értelemben nemcsak a külügyminiszter illetékes uniós ügyekben, nem akarom a bizottságot ilyen feladatokkal terhelni, de az összes minisztert meghallgathatná a bizottság, hiszen valamennyi miniszter részt vesz a saját szakterületén a miniszterek tanácsában. Ezért is ez volt az eszmei alapja annak, hogy az európai uniós ügyek nem a Külügyminisztériumhoz, hanem a Miniszterelnökséghez tartoznak. Ennek köszönhető, hogy azt hiszem, az Európai Unió parlamentjei közül egyetlen egy olyan ország van, talán Svédország, ahol a külügyi és az uniós bizottság egybeesik, mert az uniós kérdések olyan komplexitásban jelentkeznek minden tagállam belpolitikájában, hogy azt nem lehet egyszerű külügynek tekinteni. Tehát ilyen értelemben természetesen a külügyminiszterek tanácsában a külügyminiszter úr is részt fog venni, ahogyan nagyobb határterület, hogy a kétoldalú kapcsolatban az európai uniós kapcsolatok kérdése is meg fog jelenni. Bármilyen kormány lesz Magyarországon, ez nem fog megváltozni, de a külügyminiszter úrral, illetve a Külügyminisztériummal a jó és hatékony kapcsolattartás biztosított.

A kötelezettségszegési eljárásoknál mi továbbra is szeretnénk tartani a határidőket. Nem törekszünk semmilyen különösebb gyorsaságra, ha egyébként azt egyes egyedi ügyekben a nemzeti érdek nem teszi indokolttá. Azt látni kell, hogy ha megnézzük az egyes tagállamokkal szemben indított kötelezettségszegések számát, akkor Magyarország valahol a középmezőnyben van, tehát egyáltalán nem igaz az, hogy az országgal szemben több kötelezettségszegési eljárás lenne folyamatban, mint más országokkal szemben. Természetesen, ha tudunk konstruktív tárgyalások során megoldást találni, akkor mi nem vagyunk érdekeltek abban, hogy bizottsági szakaszból ezek a kérdések bírósági szakaszba kerüljenek. Ha viszont meg vagyunk győződve az igazunkról, akkor érdemes megvárni a Bíróság döntését. Nyertünk is és veszítettünk is már bíróságon. A bírósági ítéleteket eddig is tiszteletben tartottuk, és ezután is tiszteletben fogjuk tartani.

Ami az Európai Néppártra vonatkozó kérdést illeti, amire aztán Ungár képviselő úr is visszatért, de itt kifejezetten a német kancellárra vonatkozott a kérdés, szeretném jelezni, hogy egyelőre Joseph Daul az Európai Néppárt elnöke, Manfred Weber a frakcióvezetője, és kétségkívül Németország az Európai Unió legsúlyosabb, a legnagyobb gazdasági erővel, ezen keresztül a legnagyobb hatalommal rendelkező tagállama, amelynek a kancellárja talán a legmeghatározóbb európai szereplő. Azt az idézetet szeretném a képviselő úr figyelmébe ajánlani, amely szerint a multikulturalizmus megbukott, ami szintén Angela Merkeltől származik.

Azt, hogy az ő bevándorláspolitikája mindig követte-e ezt az általa korábban hangoztatott igazságot vagy sem, nem az én feladatom erről a helyről megítélni. Úgy

látom, hogy ma már a magyar bevándorláspolitikája és a német közötti különbségek lényegesen kisebbek, mint három évvel ezelőtt, és nem a magyar kormány változtatott az álláspontján.

Ami a közérdekű adatok nyilvánosságára vonatkozó szabályokat illeti, be kell tartani az ezzel kapcsolatos törvényeket, európai intézmények esetén pedig az európai intézmények erre vonatkozó szabályait. Ez az OLAF-jelentésre is ugyanígy igaz.

Az európai uniós pályázati rendszerrel a lehívott pénzeknél azt említette a képviselő úr, hogy kirívóan magas az egyszereplős közbeszerzések aránya. Ismerjük ezt a bizottsági jelentést, azt hiszem, az 34 vagy 36 százalékban jelöli meg az egyszereplős közbeszerzések arányát. Nem tudjuk, hogy milyen adatok alapján dolgozott a Bizottság. Ez legfeljebb akkor lehet igaz, ha az egyes részteljesítésekre vonatkozó közbeszerzéseket is vizsgálta. Mindenesetre a közbeszerzési törvény, amit elfogadtunk, szintén egy notifikációs eljárás ment keresztül, tehát bizottsági jóváhagyást élvez, és éppen hogy bővítette az érvényesség feltételeként a közbeszerzésekben részt vevő pályázók számát. Tehát a magyar kormány és a Magyar Országgyűlés az elmúlt években a jogalkotás során mindent megtett azért, hogy többszereplős közbeszerzések legyenek. A részajánlatokra vonatkozóan ezt egyébként sehol Európában nem tudják olyan mértékben érvényesíteni, de ha egyébként az ellenzéki pártoknak erre olyan ötlete van, amit Európában még mások sem fedeztek fel, akkor ezeknek a megvizsgálására mi maximálisan nyitottak vagyunk.

A brexit ügye volt az utolsó, amit a képviselő úr említett, 200 ezer ember sorsát ajánlva a kormány figyelmébe. Szeretném jelezni, hogy ugyan nem minden európai uniós tagállamban áll rendelkezésre adat arra nézve, hogy mennyi magyar dolgozik ott, de pont Nagy-Britanniában igen, hiszen ott a munkaügyi hivatali regisztráció ezt szükségessé teszi. Nagyjából 93 ezer magyar dolgozik ma az Egyesült Királyságban legálisan, de miután az illegális munkavállalásnak olyan nagy értelme, és talán reméljük, kultúrája sincsen az Egyesült Királyságban, ezért ebből érdemes kiindulni. Ez egy nagyon nagy szám. Éppen az ő érdekükben tett meg mindent a magyar kormány, hogy ez ne változzon, semmilyen kárt ne szenvedjenek a brexit miatt. Úgy tűnik, hogy akik ott vannak, azoknak a jelenleg biztosított jogok ezt követően is garantáltak lesznek. Nyilvánvaló, hogy ha a brexit bekövetkezik, akkor azt követően az európai uniós polgároknak az Egyesült Királyságban való munkavállalása nehezebb lesz, de azt úgy látjuk, hogy nem csupán elérendő, hanem elérhető cél is, hogy azok, akik már most ott dolgoznak, azok mindenféle sérelem nélkül maradhatnak, és az Egyesült Királyság munkaerőpiacán a jövőben is hasonló feltételek mellett tudnak dolgozni.

Ungár képviselő úr az Európai Parlamentre vonatkozó megjegyzésekre kérdezett rá, hogy a deviancia került-e többségbe. Az Európai Néppárt ma kisebbségben van az Európai Parlamentben. Tehát szokás azt összetéveszteni, hogy ugyan az Európai Néppárt a legnagyobb frakció, de ez nem változtat azon, hogy szocialisták, zöldek, kommunisták, liberálisok együtt az Európai Parlament többségét alkotják, zárójelben teszem hozzá nem csupán a várakozásaimat és a reményeimet megfogalmazva, hanem a közvélemény-kutatásokat is nézve az Európai Unió tagállamaiban, hogy „még”, mert ez a 2019-es európai parlamenti választás után már várhatóan nem így lesz, és ezzel én a deviancia visszaszorulását is várom az Európai Parlamentben.

Ami pedig a CDU-CSU-ra vonatkozó megjegyzését illeti a képviselő úrnak: a CDU-val és a CSU-val kiegyensúlyozott, kiváló kapcsolataink vannak, ez a bajorokkal kiváló, a CDU-val pedig jónak tekinthető. Nyilván a CDU is egy nagy párt, és szegények egy olyan nyilvánosság alatt kénytelenek élni, mint amilyen Németországban nekik pillanatnyilag adatott. Én ehhez képest a sokszínű

tájékoztatásban hiszek, még akkor is, ha Németországban ez kevésbé tapasztalható meg, mint akár Magyarországon.

A Miniszterelnöki Kormányirodának milyen európai uniós feladatai lesznek? Ez volt a következő kérdés. Szeretném jelezni, hogy a Miniszterelnöki Kormányiroda a kormány döntéseinek a végrehajtásában, a kormányülések megszervezésében, koordinációjában játszik szerepet. Ilyen értelemben szervezeti-technikai feladatokat lát el. Természetesen, ha egy európai uniós tematikus kormányülés lesz, akkor a meghívókat szintén ők küldik ki, a napirendet vélhetően a Miniszterelnökség nekik küldi meg, tehát egy ilyen együttműködés van, de ez az európai uniós politika fölötti felelősség megosztását semmilyen szempontból nem eredményezi, az a kormányon belül a Miniszterelnökségnél található.

A légszennyezettségi ügyben egy 2008-as ítéletre hivatkozik képviselő úr. Megígérem, hogy utána fogok nézni és írásban tájékoztatást adok arról, hogy mit tett eddig a kormány, és ha még további teendőink vannak, akkor pedig a légszennyezettséghez leginkább értő pártként az LMP-vel fogunk egyeztetni.

Ami a CEU ügyét illeti, ott azt szeretném jelezni, hogy nem látok európai uniós hatáskört a CEU ügyében, hacsak azt nem, hogy a CEU korábbi formájában számtalan európai uniós tagállamban nem működhetett volna, hiszen például Németország tartományainak többségében létező szabályozásnak sem tett eleget az a működési forma, ahogyan a CEU működött. Azt, hogy az Európai Parlament milyen felhatalmazás alapján vizsgálja a kérdést, ezt pedig majd ők megválaszolják. Én itt leginkább egy hatáskörtúllépést látok az ő részükről, függetlenül attól, hogy egyébként kinek mi a véleménye a CEU ügyéről.

A másik említett jelentés szintén nem tartozik a Bizottsághoz, mert egy Európa tanácsi jelentésről van szó, de ott is a nemzetközi szervezet szabályainak megfelelően kell a nyilvánosság ügyében eljárni.

Végül Hörschik elnök úr kérdezett a brexit ügyében. A tárgyalások megálltak vagy legalábbis lassabban haladnak, mint ahogy korábban haladtak, ez valóban igaz. Ez több problémára is visszavezethető. Az egyik legnehezebben megoldható ebben az északír határkérdés. Az biztos, hogy a jelenlegi tervek szerint, ha nincs megegyezés november végéig, december elejéig, utána az európai parlamenti és a brit parlamenti ratifikáció 2019. március 29-ig nagyon nehezen biztosítható. Ebben az esetben elvileg meg lehetne hosszabbítani a kétéves időszakot, de azt hiszem, ahhoz már teljes egyhangúságra van szükség. Még egy ilyen helyzet is előállhat, de szerintem nem ebben érdekeltek, sem Nagy-Britannia nem ebben érdekelt, sem az Európai Unió, a Barnier-féle bizottságnak világos mandátuma van. Tehát én továbbra is bízom abban, hogy ez a megegyezés a 2019. március 29-e utáni időszakra előírt átmeneti periódussal megoldható, és akkor a kereskedelmi megállapodást pedig 2020. december 31-ig kell megkötöni, addig pedig az átmeneti időszak tartana, de kétségkívül különösen az ír-északír határproblémára egyelőre nem látszik, hogy hogyan tudunk megoldást találni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszterjelölt úr válaszait. Kérdezem, hogy maradt-e még kérdés képviselőtársaimban esetleg a második körben. *(Nincs jelzés.)* Nem látok ilyet.

Szeretném még egyszer megköszönni a képviselőtársaim nevében is a miniszterjelölt úr nyitottságát, minden kérdésre válaszolt, és nem hagyott kétséget afelől, hogy jó kezekben lesz - ahogy Csöbör Katalin képviselőtársam mondta - az európai ügyek sorsa a kormány részéről.

Számunkra nagyon fontos, hogy ezt a kapcsolatot a Miniszterelnökséggel - Takács Szabolcs a megmondója - tovább ápoljuk, hiszen ahogy miniszterjelölt úr is

mondta, mi nem a Külügyminisztérium, hanem a Miniszterelnökség alá tartozunk ebből a szempontból mint bizottság. Nemrég az egyik képviselőtársam említette, hogy valójában az európai ügyek nem külügy, az belügy, hiszen a tagjai vagyunk az Európai Uniónak, és minden, az európai intézményekben történt mozgás bizony keményen érinti a magyar belpolitikát is, tehát ilyen tekintetben nekünk elsősorban a Miniszterelnökséggel kell kapcsolatot ápolnunk. Ha jól értem, akkor valójában a Külügyminisztériumban a bővítés marad portfólióként, minden más lényeges dolog átkerül a Miniszterelnökséghez. Ezért köszönjük szépen miniszterjelölt úrnak az ígéretét, hogy készen áll arra, hogy tovább folytassa ezt az együttműködést. Szükségünk van nemcsak személyekre, hanem minden dokumentumra is, ami a kormányhoz érkezik, hogy mi, parlament egyrészt az ellenőrző funkciónkból, másrészt pedig a jól felfogott érdekünkben - mindnyájan, akik a patkó bármely oldalán ülünk - elsősorban a magyar érdekeket kell képviseljük, ahogy teszik ezt a német kollégák Németország érdekében, a franciák Franciaország érdekében. Tehát ebben közöttünk nem lehet vita.

Határozathozatal

Nem maradt más hátra, mint előre, szoktuk mondani, szavazást rendelni el. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki az, aki támogatja dr. Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszteri kinevezését. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Hát igen. Ki az, aki ellene van? *(Szavazás.)* Három ellenszavazat. Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs. Tehát a bizottságunk támogatja a miniszteri kinevezését.

Engedje meg, miniszterjelölt úr, hogy a bizottságunk nevében gratuláljak nemcsak önnek, hanem munkatársainak is. Jó munkát kívánunk! Bizony kemény esztendő elé néznek, de meg vagyok győződve arról, hogy azt a munkát, amit korábban ön letett a magyar Országgyűlés asztalára, ebben a tekintetben is kiválóan fogja folytatni. Köszönöm szépen, miniszterjelölt úr.

Végül tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottság következő ülésének időpontja egyelőre előkészítés alatt áll. Köszönöm szépen.

Az ülés berekesztése

A bizottsági ülést bezárom. Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 27 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Madarász Mária és Nánásiné Czapári Judit